

இலங்கையில் மனித உரிமைகளும் ஜனநாயகமும்

ஊடகவியலாளர்களுக்கும், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்களுக்கும்
சிவில் சமூகத்திற்கும் எதிரான அச்சுறுத்தல்கள்

சவால்களும் உத்தேச மறுசீரமைப்புகளும்
பற்றிய சுருக்கமான பொதுமதிப்பீடு
2022

இலங்கையில் மனித உரிமைகளும் ஜனநாயகமும்

ஊடகவியலாளர்களுக்கும், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்களுக்கும்
சிவில் சமூகத்திற்கும் எதிரான அச்சுறுத்தல்கள்

சவால்களும் உத்தேச மறுசீரமைப்புகளும்
பற்றிய சுருக்கமான பொதுமதிப்பீடு

CPA

CENTRE FOR POLICY ALTERNATIVES
විමර්ශන මුලිකම මේ ජේත
மாவட்ட கொள்கைநிலையம்

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

2022

இலங்கையில் ஜனநாயகம் மற்றும் மனித உரிமைகள்

ஊடகவியலாளர்கள் சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள் மற்றும் மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்களுக்குள்ள அச்சுறுத்தல்கள்

முதற் பதிப்பு: **மார்ச் 2022**

ISBN : 978-624-5914-21-0

பக்க வடிவமைப்பு: வாக்கியா ஞ

வெளியீடு : மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

இப் பிரசுரத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் பல்வேறு ஊடகவியலாளர்களும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் பங்களிப்புச் செய்த ஆவணங்களாகும். இவற்றுள் மேற்படி ஆசிரியர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பொறுப்புக் கூறுவதோடு அவை கட்டாயமாக மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் கருத்துக்களை பிரதிபலிக்கமாட்டா.

மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம் என்பது சுயாதீன, அரசியல் கட்சி பேதமற்ற அமைப்பாகும். அது பிரதானமாக ஆட்சி முரண்பாடுகளைத் தீர்த்தல் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த பிரச்சினைகள் மீது அவதானம் செலுத்தும். பொது மக்களின் கொள்கை தொடர்பான சம்பாஷனைக்கு சிவில் சமூகத்தின் நேரடி ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுவதாலும், அதைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்பது தொடர்பாக மிகுந்த நம்பிக்கை காரணமாகவும், 1996 இல் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. பொது மக்கள் மீதான கொள்கைகள் விமர்சன ரீதியாகத் திறனாய்வு செய்யப்படல், மாற்று வழிகளை இனங்காணல், அதை விரிவாக்கல் தொடர்பான ஆய்வு, அழுத்தம் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் என்பவற்றிற்கு மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளது.

முகவரி : 6/5, லெயாட்ஸ் வீதி, கொழும்பு - 05, இலங்கை
தொலைபேசி : +9411 2081384, +94112081385, +94112081386
ஃபக்ஸ் : +9411 2081388
இணையதளம் : www.cpalanka.org
மின்னஞ்சல் : info@cpalanka.org
ஃபேஸ் புக் : www.facebook.com/cpasl
டுவிட்டர் : @cpasl

உள்ளடக்கம்

சுருக்கப் பெயர்கள்	4
முன்னுரை	5
அறிமுகம்	7
பேச்சுச் சுதந்திரமும் கருத்து வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரமும்	12
தன்னிச்சையான கைது மற்றும் சித்திரவதை	20
பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகள் - திருத்துதல் அல்லது ரத்து செய்தல்	27
பாரபட்சம், அமைதியான ஒன்றுகூடல் மற்றும் சட்டத்தின் முன் சமமான பாதுகாப்பு தொடர்பான பிரச்சினைகள்	29
மொழி உரிமை மீறல்களும் அரசு கரும மொழிக் கொள்கையை அமுல்படுத்துகையில் எதிர்நோக்கும் சவால்களும்	35
இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முறைப்பாடுகள் தொடர்பான பகுப்பாய்வுகளின் சாராம்சம்	38
உத்தேசப் பரிந்துரைகள்	44
ஊடகவியலாளர்களினதும், மனித உரிமை காப்பாளர்களினதும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்களினதும் கட்டுரைகள்	
எழுதுவதற்கான உரிமை - சாந்தனி திசாநாயக்க	48
தகவல் கூறும் பிரணயியின் பாதுகாப்பை உத்தரவாதம் செய்தல் - தரிந்து உடுவரகெதர	51
தகவல் அறியும் சட்டத்தின் கீழ் தகவல்கோரும் பிரணயியின் பாதுகாப்பும் உறுதிப்படுத்தப்படல் வேண்டும் - ராஹுல் சமந்த ஹெட்டியாராச்சி	54
நீதி கிடைப்பதில் தாமதநிலையும் ஊடக சுதந்திரத்தின் பாதிப்பும் - மங்கலநாத் லியனாராச்சி	56
இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரத்திற்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் அதன் போக்குகளும் - சட்டத்தரணி விராஞ்சன ஹெரத்	59
சட்டத்தரணி அம்பிகா சற்குணநாதனுக்கு எதிரான அரசின் பிரதிபலிப்பும் கருத்துச் சுதந்திரமும் - இலட்சுமணன் தேவஅதிரன்	64
சம்பவங்கள் கூறும் ஒரே கதைகள் - தயா நெத்தசிங்க	68
கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கும் மனித உரிமைகளுக்கும் சவாலாக விளங்கும் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை முற்றாக இல்லாதொழிக்க வேண்டும்! - ரேகா நிலுக்ஷி ஹெரத்	71
அக்டீம்மன இளைஞர் எதிர்கொண்ட பொலிசாரின் சித்திரவதைகள் - சஜீவ விஜேவீர	75
பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை திருத்த வேண்டாம் முற்றாக இல்லாதொழியுங்கள்! - குயின்டல் கொலம்பகே	78
காதலர் தினத்தில் வெள்ளை வேணில் கடத்துதல் - பிரியன்ஜித் ஆலோக்கபண்டார	81
*சிறைக்கைத்திகளும் மனிதர்களே** - அசேல குருலுவன்ச	85
பல தசாப்தங்கள் நிலவும் பாரபட்சங்கள் - அசேல குருலுவன்ச	88
ஒரு பெண்ணின் குடியிருப்பு வசதிக்கான உரிமை மறுப்பு - அச்சலா உபேந்திர	91
சிந்தனைக்கும் மனச்சாட்சிக்கும் மதத்திற்குமான சுதந்திரம் - லக்மால் கே. பதுகே	94
சாகரகம் வீடமைப்புத் திட்டத்தை விமானப் படையினர் உடைத்தெறிந்தனர் - பிரசாத் பூர்ணமால் ஐயமான்ன	97
சாதாரண மனிதனும் பொலிசும் - சமந்தி வீரசேக்கர	104
எமது நிதி எவ்வாறு செலவு செய்யப்படுகின்றது? மூடிய அறைகளில் பேச்சுவார்த்தை - ரேக்கா நிலுக்ஷி ஹெரத்	107
கிராம மக்கள் ஏமாற்றப்படுகின்றனர் வகைப்பாடுப்பு கிடையாது - சமன் மாணிக்கஆர்ச்சி	110
நல்லூர் கடல் ஆதிவாசிகளின் மரபுரிமை பறிக்கப்பட்ட அநீதி - மங்கலநாத் லியனஆர்ச்சி	112
சூரியவெவ: பத்தாண்டுகளாகத் தொடரும் ஓயாத போராட்டம் - ஷாலிக்கா விமலசேன	118
மன்னார் தமிழ் மக்களின் மொழியுரிமை மீறப்படுதல் - சனத் பிரியந்த	121
தகவல் அறியும் சட்டத்தை அமுல்படுத்த தடையாக உள்ள மொழிப்பிரச்சினை - சனத் பிரியந்த	124
இலங்கையின் மனித உரிமைகளும் சனநாயகமும்	3

சுருக்கப் பெயர்கள்

BHC	- பிரித்தானிய உயர் ஸ்தானிகராயலம்
CID	- குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவு
COLIO	- பிரதான அரசு கரும மொழிகள் அமுலாக்க உத்தியோகத்தர்
CPA	- மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
FMM	- சுதந்திர ஊடக இயக்கம்
FR	- அடிப்படை உரிமைகள்
HRCSL	- இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
ICCPR	- சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச உடன்படிக்கை
OLC	- அரசுகரும மொழிகள் ஆணைக்குழு
OLIO	- அரசுகரும மொழிகள் அமுலாக்க உத்தியோகத்தர்
OLP	- அரசுகரும மொழிக் கொள்கை
PTA	- 1979ம் ஆண்டு 48ம் இலக்க பயங்கரவாத தடுப்புச்சட்டம் (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்)
TID	- பயங்கரவாத விசாரணைப் பிரிவு
UDHR	- சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனம்

முன்னுரை

இலங்கையின் மனித உரிமைகள் மற்றும் ஜனநாயகப் பெறுமானங்களை மேம்படுத்துவது இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் பிரதான குறிக்கோள் ஆகும். ஊடகச் சுதந்திரம், தகவல்களை அணுகுதல் மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்தை பலப்படுத்துதல் எமது அபிலாசையாகும். மேற்படி குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு உத்தேச நடவடிக்கைகளாக அமைந்தவை. சிவில் சமூகம் மற்றும் வெகுசன ஊடகத் துறையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பிராந்திய மற்றும் தேசிய மட்டத்தில் செயற்படும் அமைப்புகளுக்கும் மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்களுக்கும் பொதுவானதும் நிலைபேறானதுமான ஓர் அரங்கை உருவாக்கிக் கொடுப்பதாகும். ஊடகப் பயன்பாட்டைப் பலப்படுத்துதல், பாதுகாப்பு மற்றும் அரசியல் பங்களிப்பிற்காக மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதும், மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டால் அடிப்படைச் சுதந்திரத்திற்கு எதிராக முன்வைக்கப்படும் அச்சுறுத்தல்களை திசை திருப்புதல் என்பன எம்மால் சாத்தியப்படுத்தக் கூடியதாக உள்ளது. அதே சமயம் அதற்கு வலுவூட்டுவதும் அதனைப் பயன்படுத்துவதும் ஒன்றிணைந்து மேற்கொள்ள வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

இக்கருத்திட்டம் குறுகிய கால எல்லையைக் கொண்டது. இருப்பினும் இலங்கையில் மனித உரிமைகள் மற்றும் மக்களின் அடிப்படைச் சுதந்திரங்கள் பற்றிய நீண்டகால சமூகக் கொள்கைகளுக்கான ஓர் உரையாடலுக்கு இது அடிப்படையாக அமைய வேண்டும். இதன்பொருட்டு நாம் எம்மை அர்ப்பணித்துள்ளோம். ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைக் காவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகள் கடந்த காலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் மனித உரிமைகள் பற்றிய பரந்து பட்ட கலந்துரையாடலுக்கும் எடுத்துரைப்பிற்கும் பாரிய பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர். மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் மற்றும் சுதந்திர ஊடக இயக்கம் ஆகியன ஒன்றிணைந்து இக்கருத்திட்டத்திற்கு முன்னணிப் பாத்திரம் வகிப்பதன் மூலம் ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகள் ஒருங்கிணைந்து செயற்படவும் அநீதிகளுக்கு எதிராகக் கூட்டாகத் தோற்றும் சக்தியும் ஓர் உபாயமார்க்கத்துடன் அவர்களின் உறவை வலுவூட்டும் நிலைக்கு மாற்றியமைக்கவும் முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளனர்.

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையமும் சுதந்திர ஊடக இயக்கமும் பல்வேறு தரப்பினருடன் கலந்தாலோசித்து இருக்கிறார்கள். அநீதிக்கு ஆளாவோருடைய துன்ப துயரங்களில் பங்கேற்றல் மற்றும் ஊடகவியலாளர்களினதும், மனித உரிமைக் காப்பாளர்களினதும் சிவில் சமூகப் பிரதிநிதிகளினதும் உரிமைகளுக்காக மேற்கொள்ளும் மற்றுமொரு முயற்சியாகவும் இது அமைகிறது. ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள் மற்றும் சட்டம் ஆகிய கோட்பாடுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் இலங்கையின் ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைக் காவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் அதிக அளவில் இலக்கு வைத்தலையும், ஒடுக்குமுறையை அம்பலப்படுத்துவதும்,

பௌதீக மற்றும் இணைய தளத்தினூடாக பாதுகாப்புடன் தகவல்களை கோவைப்படுத்துவதும், அவற்றை வெளியிடுவதற்கு கையடக்கத் தொலைபேசிகளைப் பயன்படுத்துவதும் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கான ஓர் ஆரம்ப நடவடிக்கையாக கருதப்படுகிறது.

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் கலாநிதி பாக்கியசோதி சரவணமுத்து இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கு வழங்கிய ஒத்துழைப்பு பெரிதும் பாராட்டுக்கு உரியது. அவருடைய வழிகாட்டலுக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக. “இலங்கையில் மனித உரிமைகளையும் ஜனநாயகத்தையும் மேம்படுத்துவதை” கருப்பொருளாகக் கொண்ட இக்கருத்திட்டத்திற்கு பிரித்தானிய தூதுவராலயம் அநுசரணையும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கா விடின் இதனை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கி இருக்க முடியாது. மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் சார்பிலும், சுதந்திர ஊடக இயக்கத்தின் சார்பிலும் பிரித்தானிய தூதுவராலயத்திற்கு எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். கருத்திட்டத்தின் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு பங்களிப்புச் செய்த சுதந்திர ஊடக இயக்கத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும், இதனை மும்மொழிப்பிரசுரமாக வெளியிடுவதற்கு பல்வேறு வகைகளில் உதவிய ஊடகவியலாளர்களுக்கும், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்களுக்கும் கட்டுரைகளை வழங்கி ஒத்துழைத்த சிவில் சமூகக செயற்பாட்டாளர்களுக்கும் மிக்க நன்றி. எதிர்நோக்கும் சவால்கள் பற்றி சுருக்கமான ஒரு பகுப்பாய்வின்மையும்க் உத்தேச மறுசீரமைப்புகள் பற்றி ஒத்துழைப்பு வழங்கிய ஆய்வுக் குழுவிற்கும், மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் பணியாளர்களுக்கும், இக்கருத்திட்டத்திற்கு முன்னோடிகளாகச் செயற்பட்ட அனைவருக்கும் எமது பாராட்டுதல்கள்.

இப்பிரசுரத்தின் பரிந்துரைகள் அடிப்படை மனித உரிமைகள் என்பவற்றை, கொள்கை வகுப்பாளர்கள் உட்பட ஏனைய பாங்குதாரர்களும் சிருஷ்டிகரமான முறையில் பயன்படுத்துவார்கள் என நம்புகின்றோம்.

லையனல் குருகே

சிரேஷ்ட ஆய்வாளர்,

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

மார்ச் 2022

அறிமுகம்

ஒவ்வொரு நபரும் ஆணாகட்டும் பெண்ணாகட்டும், அவரவர் மனிதப் பண்புகளுக்கு ஏற்ப, உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமைகளுக்கு உரித்துடையவர் ஆவார். எனவே கௌரவத்துடன் வாழும் உரிமையை முழுமையாக நனவாக்கிக் கொள்வதற்காக, மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படைச் சுதந்திரம் தொடர்பான பொதுவான புரிந்துணர்வு மிக முக்கியமானதாகும். வரலாற்று ரீதியாக 1215 முதல், மக்னா கார்ட்டா பிரகடனம் மற்றும் அவ்வாறான ஏனைய சர்வதேச ஆவணங்கள் பலவற்றுடன் மனித உரிமைகளை மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகின்ற பல ஆவணங்கள் உலகளாவிய தளத்தில் காணப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும், தனிநபர் உரிமைகள் தொடர்பில் பொதுவாகவும் வார்த்தையளவிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும், பரஸ்பர ரீதியாக நிறம், பால், மொழி, மதம், தொழில் மற்றும் அரசியல் கருத்து ஆகிய விடயங்களின் மீது மனித உரிமைகளை அப்புறப்படுத்தல், பக்கச்சார்புகள் மற்றும் மீறல்கள் போன்ற நிலைமைகள் தொடர்ச்சியாக தீர்க்கப்படாதிருப்பது இலங்கை உள்ளிட்ட உலகம் முழுவதுமான நாடுகளின் ஆட்சியாளர்களின் செயற்பாடுகளால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன.

மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதை விடவும் மனித உரிமைகள் மீறப்படுகின்ற யுகமொன்றைத் தாண்டி வந்து, மனித உரிமைகள் தொடர்பான தொடர்ச்சியான கலந்துரையாடலின் மூலம், 1948ல், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் மனித உரிமைகள் தொடர்பான உலகப் பிரகடனத்திற்கான வழி பிறந்தது. இந்த உரிமைகளுக்கும் சுதந்திரத்திற்கும் மதிப்பளிப்பதும் அவ்வாறானதொரு சுதந்திரத்திற்கும் ஏற்புடைய நேர்மறையான படிமுறைகளின் மூலம் மேம்படுத்தப்படுத்தப்படுவதற்காகவுமே அது அனைத்து மக்களுக்கும் அனைத்து இனங்களுக்குமாக பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வகையில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் 1வது வாசகத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகின்றது.

1வது வாசகம் - சர்வதேச மனித உரிமைகள் தொடர்பான பிரகடனம்

“மனிதப் பிறவியினர் சகலரும் சுதந்திரமாகவே பிறக்கின்றனர். அவர்கள் மதிப்பிலும், உரிமைகளிலும், சமமானவர்கள். அவர்கள் நியாயத்தையும் மனச்சாட்சியையும் இயற்பண்பாகப் பெற்றவர்கள். அவர்கள் ஒருவருடனொருவர் சகோதர உணர்வுப் பாங்கில் நடந்து கொள்ளல் வேண்டும்.”

மனித உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேசப் பிரகடனத்தின் முகவாசகத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகின்றது. “மனித உரிமைகள் பற்றிய அசிரத்தையும் அவற்றை அவமதித்தலும், மனுக்குலத்தின் மனச்சாட்சியை அவமானப்படுத்தியுள்ள காட்டுமிராண்டித்தனமான செயல்களுக்கு இடமளித்துள்ளதாலும் பேச்சுச் சுதந்திரம்,

1. <https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/udhr.pdf>

நம்பிக்கைச் சுதந்திரம், அச்சத்திலிருந்தும், வறுமையிலிருந்தும் விடுதலை ஆகியனவற்றை மனிதன் பூரணமாக துய்க்கத்தக்க ஒரு உலகின் வருகையே சாதாரண மக்களின் மிகவுயர்ந்த குறிக்கோளாக எடுத்துச் சாற்றப்பட்டுள்ளதாலும்,” என்பதன் மூலம் “ வெளியீட்டுச் சுதந்திரத்தின்” முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றனர்.

மேலும் மனித உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேசப் பிரகடனத்திலும் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உடன்படிக்கை ஆகிய இரண்டிலும், 19வது வாசகத்தின் மூலம், ‘கருத்துவெளியிடுவதற்கான சுதந்திரம்’ ஏனைய மனித உரிமைகளை நனவாக்கிக் கொள்கையில், இன்றியமையாத உரிமையாக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் சூழ்நிலையில் குறிப்பாக, அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தில் அதன் 14(1)(அ) உறுப்புரையின் மூலம் “வெளியிடுவதுபட்டப் பேச்சுச் சுதந்திரமும் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரமும்” உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், இந்த நாட்டில் காலத்துக்குக் காலம் காணப்பட்ட அரசாங்கங்களால் மனித உரிமைகள் மீதான உணர்திறனற்ற தன்மையும் அவை தொடர்பில் உரிய கௌரவத்தைக் காட்டாமையே பெரும்பாலான ஊடகவியலாளர்களுக்கும், மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்களுக்கும் சிவில் சமூக உறுப்பினர்களுக்கும், கருத்து வெளியிடுதல், பேச்சு மற்றும் வெளியீட்டின் பின்னர், அரசியலமைப்பின் மூலம் சான்றுப்படுத்தப்பட்டுள்ள பேச்சுச் சுதந்திரத்திலும் வெளியிடப்பட்ட கருத்துச் சுதந்திரத்திலும் பாரபட்சமான முறையில் தாக்கம் விளைவிக்கின்ற விடயமாக எப்போதும் அமைந்தது.

பரந்தளவில் மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதற்கும் மீறப்படுவதை அண்மித்த அச்சுறுத்தல்களுக்கும் எதிராகக் குரல் எழுப்பும் போது, அமைதியான முறையில் ஒன்றுகூடுவதற்கான சுதந்திரத்துடன் இணைந்த கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கான சுதந்திரமானது அத்தியாவசிய அடிப்படையாக மாறுகின்றது. எனவே கருத்துத் தெரிவிக்கும், பேச்சு மற்றும் வெளியிடுவதுக்கான சுதந்திரத்தை மட்டுப்படுத்துகின்ற ஆட்சிக் கட்டமைப்புகள், சனநாயக விழுமியங்களின் பொருள்கோடலுக்கு நிச்சயமாக ஆபத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியவை. ஏனெனில், தாம் ஓரளவிற்கேனும், பாதுகாப்பாக இருப்பதாக பொதுமக்களுக்கும் சமூகத்திற்கும் ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காக சனநாயகத்தின் குறைந்தபட்ச தரத்தைப் பேணிச் செல்வதற்கு அடிப்படை உரிமைகளும் சுதந்திரமும் அத்தியாவசியம். மேலும் அடிப்படைச் சுதந்திரத்தை அடக்குகின்ற, அச்சுறுத்தல் மூலம் அநீதிக்கு எதிராகவும் எப்போதும் நீதியை வேண்டியும் குரல் கொடுக்கின்ற பிரிவினர் மேலும் அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகலாம்.

உலகம் முழுவதையும் போன்றே, இலங்கையிலும், பிரதானமாக, அவர்களின் வெளியீட்டுச் சுதந்திரம் உள்ளிட்ட கருத்துத் தெரிவிக்கின்ற மற்றும் பேச்சுச் சுதந்திரத்தின் அடிப்படை உரிமைகளுடன், ஊடகவியலாளர்கள், சிவில் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள், மற்றும் மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டாளர்களும் முக்கிய பணியை நிறைவேற்றுகின்றனர். எவ்வாறாயினும், நாட்டில் காணப்படுகின்ற சூழ்நிலையானது, நாட்டின் சனநாயக ரீதியான வாய்ப்புகளில் காணப்படுகின்ற தீங்குமிக்க அழுத்தங்கள் காரணமாக பல எண்ணிக்கையிலான ஊடகவியலாளர்கள், சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள் முன்னெப்பொழுதும் இல்லாத கண்காணிப்பிற்கும், அச்சுறுத்தலுக்கும், பயமுறுத்தல்களுக்கும் ஆளாவது தொடர்பான விடயங்கள் அறிக்கையிடப்படுகின்றன.

இலங்கையில் ஊடகவியலாளர்கள், சிவில் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பாளர்கள் பெளதீக ரீதியாகவும் அவ்வாறே மெய்நிகரீதியிலும் என இருவழிகளிலும் இலக்கு வைக்கப்படுவதும், ஒடுக்கப்படுவதும், சனநாயகத்தின் மனித உரிமைகள் மீதும் சட்ட நிருவாகத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் மீதும் விடுக்கப்படுகின்ற தாக்குதலாகும். நாட்டின் அரசியலமைப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரம் என்பன காணப்படுகையில் கொள்கைகளும் யதார்த்த வாழ்வின் பயன்பாடும் பொருத்தமற்ற தன்மையையே தொடர்ந்தும் காண்பிக்கின்றன. அதாவது சட்டப் புத்தகங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ள உரிமைகளும், குறிப்பாக வெளியீட்டிற்கான உரிமைகள் உட்பட

2. <https://www.parliament.lk/files/pdf/constitution.pdf>
3. <https://www.parliament.lk/files/pdf/constitution.pdf>

கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கானதும் பேச்சுக்கானதுமான சுதந்திரமும், அமைதியான முறையில் ஒன்று கூடுவதற்கும் ஒருங்கு சேர்வதற்குமான உரிமை, சுதந்திரமாகப் பயணம் செய்யும் மற்றும் இலங்கையில் தாம் விரும்பிய இடத்தில் வசிப்பிடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தல் உள்ளிட்ட மனித உரிமைகளையும் சுதந்திரத்தையும் அனுபவிப்பதற்கான வாய்ப்பில் தடைகளை ஏற்படுத்துவதாகும். சட்டம் உரியவாறு நியாயமாக செயற்படாமை, தண்டனை விடுப்பு மற்றும் சட்டத்தில் சமமான பாதுகாப்பு இல்லாமையுடன் மனித உரிமைகளும் சனநாயக ரீதியான வாய்ப்பு ஒடுக்கப்படுவது தொடர்பில் பாரதாரமான பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான சட்டவாக்கமும் கொள்கைச் சீர்திருத்தமும் தேவையானவாறு இல்லாமை காரணமாக அண்மைக் காலத்தில் ஊடகவியலாளர்கள், சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பாளர்கள் முகங்கொடுக்கின்ற அச்சுறுத்தல்கள் தீவிரமடைந்துள்ளன.

அரசியலமைப்பின் 4(ஈ) உறுப்புரையின் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளது.

“அரசியலமைப்பினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற அடிப்படை உரிமைகள், அரசாங்கத்தின் எல்லா உறுப்புக்களாலும் போற்றப்படவும், பேணப்படவும் ஏற்றமளிக்கப்படவும் வேண்டுகோள்பதோடு, அவை இதனகத்துப் பின்னர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள அத்தகைய அளவுக்குத் தவிர சுருக்கப்படுதலோ, மட்டுப்படுத்தப்படுதலோ, மறுக்கப்படுதலோ ஆகாது” என அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன் மூலம், இவ்வரிமைகள் பற்றிய உணர்வை பிரசைகளிடையே ஏற்படுத்தும் கழுவை சான்றுப்படுத்தும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

எவ்வாறாயினும், குறிப்பாக ஊடகவியலாளர்களும், மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பாளர்களும், சிவில் சமூகமும் பொதுவாக அடக்குமுறைக்கு ஆளாகாமல் செயற்படுவதற்குச் சாதகமான அரசியற் கழுவொன்றைக் கட்டியழுப்பும் போது இலங்கையின் வாரிசு ரீதியான அரசாங்கங்களின் பணி தொடர்பான வினாக்கள் இன்றுவரை செல்லுபடியானதாகவே உள்ளன. ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் முகங்கொடுக்கும் ஆபத்து அச்சுறுத்தல்களும் நாட்டின் சமூகம் ஒட்டுமொத்தமாக முகங்கொடுக்கின்ற, விசேட கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய ஆபத்து தொடர்பான முக்கியமான குறிகாட்டியாகும்.

இலங்கையின் அரசியலமைப்பின் IIIவது அத்தியாயத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரத்தைக் கீழேயுள்ள அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு சுட்டிக் காட்டலாம்.

அடிப்படை உரிமைகளும் கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கான சுதந்திரமும்	
சிந்திக்கும் சுதந்திரம், மனச்சாட்சியைப் பின்பற்றும் சுதந்திரம், மதச் சுதந்திரம்	பேச்சுச் சுதந்திரத்திற்கும் வெளியிடுதலுட்படக் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரம்
சித்திரவதைக்கு அல்லது கொடுமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடாத்துகைக்கு அல்லது தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது.	அமைதியாக ஒன்றுகூடும் சுதந்திரம்
சட்டத்தின் முன்பு எல்லோரும் சமமானவர்கள். அத்துடன் அவர்கள் சட்டத்தினால் சமமாகப் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு உரித்துடையவர்கள்.	ஒருங்குசேரும் சுதந்திரம்
இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், அரசியற் கொள்கை அல்லது பிறப்பிடம் காரணமாக அல்லது அத்தகைய காரணங்களுள் எந்த ஒரு விடயம் காரணமாகவும் எந்தப் பிரசையும் ஓரங்கட்டப்படலாகாது.	தொழிற்சங்கமொன்றை அமைக்கவும் அதிற் சேர்வதற்குமான சுதந்திரம்.
சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கை முறைக்கிணங்கவன்றி, எவரும் கைது செய்யப்படுதலாகாது. கைது செய்யப்படுவதற்கான காரணம் கைது செய்யப்படும் நபருக்கு அறிவிக்கப்படுதல் வேண்டும்.	தனது சொந்தக் கலாசாரத்தை அனுபவிப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் அத்துடன் தனது சொந்த மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்குமான சுதந்திரம்

சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கைமுறைக்கிணங்க அத்தகைய நீதிபதியினால் ஆக்கப்படும் கட்டளைப்படியன்றியும் அதன் நியதிகளுக்கிணங்கவன்றியும், தொடர்ந்தும் கட்டுக்காவலில் வைத்திருக்கப்படுதலோ, தடுத்துவைக்கப்படுதலோ அல்லது சொந்தச் சுதந்திரம் பறிக்கப்படுதலோ ஆகாது.	தனியாக அல்லது மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து பகிரங்கமாகவேனும் அந்தரங்கமாகவேனும் தனது மதத்தையோ அல்லது நம்பிக்கையையோ வழிபாட்டிலும், அனுசரிப்பிலும், சாதனையிலும், போதனையிலும் வெளிக்காட்டுவதற்கான சுதந்திரம்.
தவறொன்றுக்குக் குற்றஞ்சாட்டப்படும் நபரொருவர் தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றமொன்றினால் நடாத்தப்படும் நியாயமான விளக்கத்தில் அவரே நேரடியாக உரைப்பதற்கு அல்லது சட்டத்தரணிமூலம் உரைப்பதற்கு உரித்துடையவராதல் வேண்டும்.	ஏதேனும் சட்டமுறையான முயற்சியில், உயர் தொழிலில், வியாபாரத்தில், தொழில் அல்லது தொழில் முயற்சியில் தானாக அல்லது ஏனையவர்களுடன் சேர்ந்து ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரம்.
நபரொருவர் அவர் குற்றவாளியென எண்பிக்கப்படும்வரை சுத்தவாளியென ஊக்கிக்கப்படுதல் வேண்டும்.	இலங்கை முழுவதும் தடையின்றி நடமாடுவதற்கும், தான் விரும்பும் இடத்தில் வசிப்பதற்குமான சுதந்திரம்
கடந்த காலத்தை உள்ளடக்கும் பயனுடையனவான தண்டனைச் சட்டவாக்கங்களைத் தடை செய்தல்	இலங்கைக்கு மீண்டும் திரும்பி வருவதற்கான உரிமை.
கடந்த காலத்திற்கு செல்லுபடியாகும் வகையில் தண்டனைச் சட்டங்களை இயற்ற முடியாது	

சாதாரண மக்களின் மனித உரிமைகள் தொடர்பில் தீங்கு விளைவிக்கும் எதிர் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் பெரும்பாலான சம்பவங்கள் இடம்பெறும் சந்தர்ப்பங்களில், ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள், மற்றும் சிவில் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் ஆகியோர் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக எப்போதும் முன்னின்றனர். மனித உரிமைகளுக்கு, மதிப்பளிப்பது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதும் அவற்றை உலகளாவிய பெறுமதியோடுகவனத்திற்கொள்ளும் அவசியம் தொடர்பில் காட்சிப்படுத்தக் கூடிய தீவிரமான ஆற்றல் சிவில் சமூகத்தின் இக் குழுக்களின் பணியில் உள்ளடங்கியுள்ளது. குறைந்த சனநாயக சுதந்திரமொன்றுள்ள சூழ்நிலையிலும் கூட மனித உரிமை மீறல்களும் மீறல்கள் இடம்பெறக்கூடிய உடனடி அச்சுறுத்தல்கள் பற்றியும் மக்களிடையே அவர்களால் வெளிப்படுத்த முடியும் எனினும் அது மிகவும் ஆபத்தான முறையிலேயே இடம் பெறுகின்றது. அவ்வாறே, ஊழல், பொதுச் சொத்துக்களை முறையற்ற விதத்தில் பாவித்தல், அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரத்தை மீறல், நீதிமன்றத்தின் சுயாதீனத் தன்மை மற்றும் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் பற்றிய மக்கள் நம்பிக்கையை அடிபணியச் செய்யும் தண்டனை விடுப்பு போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் போது ஆய்வு ரீதியான ஊடகவியலின் பணியானது மையப்படுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாக, ஊடகவியலாளர்களுக்கு, சிவில் சமூகம் மற்றும் மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள் மீது விடுக்கப்படும் எந்த வகையிலான அச்சுறுத்தலும் நாட்டில் சட்டத்தின் ஆதிக்கத்தை அடிபணியச் செய்து வகைபொறுப்பற்ற ஆட்சியை மேம்படுத்துவது நிச்சயமான பெறுபேறாக அமையும்.

ஊடகவியலாளர்களினதும் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பாளர்களினதும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்களினதும் பணியிலும் உரிய பணிகளை நிறைவேற்றுவதிலும், சமூக மக்களின் அபிமானத்துடன் கூடிய வாழ்வதற்கான அவர்களின் உரிமையிலும் காணப்படுகின்ற பல்வேறு வகையிலான அச்சுறுத்தல்களையும் தடைகளையும் பற்றியே இந்த வெளியீட்டில் உள்ளடங்கும் கட்டுரைத் தொகுப்பின் மூலம் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது.

அதற்கேற்ப, ஊடகவியலாளர்களாலும் பல எண்ணிக்கையிலான மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்களாலும் எழுதப்பட்டு, இந்த வெளியீட்டின் பின் அரைப்பகுதியில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைத் தொகுப்பொன்றின் அடிப்படை மீது இலங்கையின் ஊடகவியலாளர்கள், சிவில் சமூகம், மற்றும் மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள் முகங் கொடுக்கும் பிரதானமான பிரச்சனைகளும், அச்சுறுத்தல்களும் பற்றிய சிறு விளக்கமொன்று இந்த வெளியீட்டில் முதற் பகுதியில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. அது தவிர, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள 237

மனித உரிமைகள் முறைப்பாடுகளிலிருந்து இனங்காணப்பட்ட பொதுமக்களின் மனித உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சனைகளும் இந்த அறிக்கையின் சிறு பகுப்பாய்விற்காகக் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டன. எவ்வாறாயினும், இந்த வெளியீடு, இலங்கையின் மனித உரிமைகள் நிலைமையைப் பற்றி அல்லது ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள், மற்றும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் முகங்கொடுக்கும் மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படைச் சுதந்திரம் தொடர்பான பிரச்சனைகளும் சவால்களும் பற்றிய ஒட்டுமொத்த பகுப்பாய்வு அல்ல என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும் மனித உரிமைகளையும் அடிப்படைச் சுதந்திரத்தையும் அனுபவிப்பதற்கான பிரச்சனைகளுக்கிருக்கின்ற வாய்ப்பு தொடர்பில் காணப்படுகின்ற பிரச்சனைகள், சிவில் சமூகத்திற்கு பொதுவாக பாரதூரமான முறையில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றதும் பல தசாப்தங்களாக கோரப்பட்டுள்ள மறுசீரமைப்புகளும் தொடர்பில் பணியாற்றுகின்ற சட்டமியற்றல்களும் கொள்கைக் கட்டமைப்பின் சில குறைபாடுகள் பற்றியதுமான விரிவான பிரச்சனையின் ஒரு கோணம் மட்டும் இதனூடாகச் சுருக்கமாகக் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஊடகவியலாளர்களும், பல மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பாளர்களாலும் எழுதப்பட்ட கட்டுரைத் தொகுப்பொன்று வெளியீட்டின் இறுதிப் பகுதியில் அடங்கியுள்ளது. ஒரு நபரின் அல்லது குழுவொன்றின் சில உண்மையான வாழ்க்கை அனுபவங்களின் அடிப்படையிலானவை என்றாலும், கலந்துரையாடலுக்கு ஆளாகும் பிரச்சனைகளின் அர்த்தம் பிரச்சனைகளின் கௌரவத்துடன் வாழும் விரிவான உரிமைகளுக்கும், வகைபொறுப்புடன் கூடிய ஆட்சியொன்றின் இன்றியமையாத அவசியத்திற்கும் நிச்சயமாக ஏற்படையது என்ற அடிப்படையிலேயே இக்கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

அச்சிடுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் தவிர்க்க முடியாதவாறு ஏற்பட்ட (மார்ச் 2022) நடைமுறை ரீதியான தடைகள் காரணமாக சில கட்டுரைகளை இந்த அறிக்கையின் அச்சுப் பிரதியிலிருந்து அகற்ற நேர்ந்தது. எவ்வாறாயினும், அவற்றையும் மேலும் பல சம்பவங்கள் தொடர்பிலான தகவல்களை மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தினதும் சுதந்திர ஊடக இயக்கத்தின் வெப் தளத்திலும் இலத்திரனியல் பதிப்புகள் ஊடாகவும் முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

பேச்சுச் சுதந்திரமும் கருத்து வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரமும்

கருத்து வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரம் சனநாயகத்தின் அத்தியாவசிய அங்கமாகும். சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் 19வது வாசகத்தில்¹ குறிப்பிடப்படுகின்றவாறு 'கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கும், பேச்சுச் சுதந்திரத்துக்கும் எவருக்கும் உரிமையுண்டு. இவ்வுரிமையானது, தலையீடற்றிக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதற்கும் எவ்வழிவகைகள் மூலமும் எல்லைகளைப் பொருட்படுத்தாமலும் தகவலையும் கருத்துகளையும் நாடுவதற்கும் பெறுவதற்கும், பரப்புவதற்குமான சுதந்திரத்தையும் உள்ளடக்கும்.' 2007ம் ஆண்டு 56ம் இலக்க சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச உடன்படிக்கை (ICCPR)² இன் 19(2)ம் வாசகத்தின் கீழ் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரம், இலங்கையின் சர்வதேச பொறுப்பாகும். அதில் தமது சுதந்திரமான கருத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கு ஒவ்வொரு நபருக்கும் உரிமை உள்ளது எனவும், ஒவ்வொருவருக்கும் வாய்மொழி மூலம், எழுத்து மூலம் அல்லது அச்சு மூலம், கலைப் படைப்பு வடிவமாகவோ அல்லது அவர் விரும்பும் வேறு எந்த ஊடகத்தின் வாயிலாகவோ தேச எல்லைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைத்து வகையான தகவல்களையும் கருத்துகளையும் நாடுவதற்கும் பெறுவதற்கும் பரப்புவதற்கும் சுதந்திரம் இந்த உரிமையில் உள்ளடங்குகின்றது.

ஊடகச் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக கருத்துத் தெரிவித்தல் உட்பட பேச்சு மற்றும் வெளியிடும் உரிமை அடிப்படையானது. இலங்கையின் அரசியலமைப்பின் 14(1)(அ)³ வாசகம் அடிப்படை உரிமைகளில் அதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. எவ்வாறாயினும், நாடுமுழுவதும் அறிக்கையிடப்படுகின்ற வெளியீடு உள்ளிட்ட பேச்சு மற்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரம் மீறல் பட்டியலில் சேர்கின்ற ஆபத்தான சம்பவங்கள் தொடர்பில் பெரும் கவலை காணப்படுகின்றது. ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமை பாதுகாப்பாளர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களின் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரத்தின் மீது விடுக்கப்படும் அச்சுறுத்தல்களும் சவால்களும் இலங்கையில் மீண்டும் மீண்டும் உருவாகின்ற நிரந்தரப் பிரச்சனையாக மாறியுள்ளன. எனவே அது, சனநாயகத்தின் குறைபாட்டையும் தமது பிரசையின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் அரசாங்கம் தோல்வியுற்றிருப்பதும் தொடர்பான குறிகாட்டியாகப் பணியாற்றுகின்றது.

1 <https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights>

2 <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/international-covenant-civil-and-political-rights>

3 Article 14 of the Constitution of Sri Lanka, <https://www.parliament.lk/files/pdf/constitution.pdf>

ஊடகவியலாளர்களுக்காகவும், மனித உரிமைகளுக்காகவும், எழுந்து நிற்கின்ற பல செயற்பாட்டாளர்களால், இந்த வெளியீட்டுக்காக எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளிலிருந்து சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச உடன்படிக்கை (ஐ.சி.சி.பி.ஆர்.) சட்டத்தின் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் சட்டரீதியான ஏற்பாடுகளை முறையற்ற விதத்தில் பாவிக்கப்படுவதன் மூலம், முரண்பாடு உள்ளிட்ட வெளியிடுதலின் சட்டரீதியான உரிமையானது முன்னெப்பொழுதும் இல்லாதவாறு துண்டிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையே சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அக் கட்டுரைகளில் மட்டுமல்ல, இலங்கையின் மனித உரிமைகள் தொடர்பில் பல்வேறு ஊடக அறிக்கைகளும் வேறு அறிக்கைகளும் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரத்தின் மீது விடுக்கப்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தல் தொடர்பில் பயங்கரமான நிலையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு 2019⁴ல் தனது ஆண்டறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“(2019)ம் ஆண்டில் கிடைத்த முறைப்பாடுகளிடையே அதிக அளவிலானவை, தனிநபர் சுதந்திரம் மீறப்படுதல் தொடர்பான முறைப்பாடுகளாகக் காணப்படுவதுடன் (1629) இரண்டாவதாக அதிக எண்ணிக்கையிலானவை (1240) கருத்து வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரம், ஒருங்கு சேர்வதற்கான சுதந்திரம், மதம் மற்றும் ஒன்றுகூடுதல் போன்றே ஏனைய சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீறப்படுதல் தொடர்பானதாகக் காணப்பட்டன.

முகநூலில் பிரசுரமாகும் “பகுதி” எனப்படும் சிறுகதை தலைப்பிற்காக எழுத்தாளரான தெலங்காகே சமீர சக்திக்க சக்குமார கைது செய்யப்பட்டு, இடம்பெறுகின்ற சட்டரீதியான நடவடிக்கைகளை விளக்கும் கட்டுரையொன்றின் மூலம் இந்த வெளியீட்டில் பங்குபற்றியுள்ள ஊடகவியலாளரான சாந்தனி திசாநாயக்க பேச்சு மற்றும் வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரத்திற்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தல்கள் அதிகரிக்கும் போக்கை தோற்றுவித்துக் காட்டியுள்ளார்.

தெலங்காகே சமீர சக்திக்க சக்குமாரவின் “பகுதி” எனப்படும் சிறுகதை வெளியீடு இலங்கை தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் 291(ஆ)⁵ வாசகம் மற்றும் 2007ம் ஆண்டு 56ம் இலக்க சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச சமவாயம் (ஐ.சி.சி.பி.ஆர்.) சட்டத்தின் 2(1) மற்றும் 3(1)ம் வாசகங்களின் கீழ், தண்டனை பெறக் கூடிய குற்றமாகக் குறிப்பிடப்பட்டு அவர் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். சம்பவம், கருத்துத் தெரிவிக்கும் மற்றும் வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரத்தின் மீதான எதிர்கால அச்சுறுத்தல்களுக்கான ஒரு முன்னோடியாக மட்டுமல்ல அரசியலமைப்பின் IIIம் அத்தியாயத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளுக்கான அச்சுறுத்தலாக அமையலாம். சக்குமாரவிற்கு பிணை வழங்குவதற்கு எதிராக பொலிஸ் முன்வைத்துள்ள எதிர்ப்புகளின் முரண்பாடுகளை விளக்கி எழுத்தாளர் ருவன் லக்னாத் ஜயகொடி⁶ தனது கட்டுரையில் வலியுறுத்துகின்ற விடயம்.

‘அரசியலமைப்பின் 10வது வாசகத்தின் சிந்திக்கும் மற்றும் மனச்சாட்சியைப் பயன்படுத்தும் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது. (சிறு கதை என்பது இவை இரண்டினதும் தயாரிப்பாகும்) சட்டத்தின் 14(1)(அ) வாசகத்தின் கீழ் மத ரீதியான நல்லிணக்கத்தின் அவசியத்திற்காகவும் 15(2) மற்றும் 15(7)ம் வாசகங்களுக்கு ஏற்ப, இனச் சமூகவாழ்வு, அவமதிப்பு, மானநட்டம் அல்லது தவறு புரியத் தூண்டுதல் தொடர்பில் மட்டும்

4 <https://www.hrcsl.lk/wp-content/uploads/2020/01/Annual-Report-2019.pdf>

5 291B. Whoever, with the deliberate and malicious intention of outraging the religious feelings of any class of persons, by words, either spoken or written, or by visible representations, insults or attempts to insult the religion or the religious beliefs of that class, shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to two years, or with fine, or with both.
[https://ihl-databases.icrc.org/applic/ihl/ihl-nat.nsf/0/2962721b86fc380ac125767e00582c62/\\$FILE/Penal%20Code.pdf](https://ihl-databases.icrc.org/applic/ihl/ihl-nat.nsf/0/2962721b86fc380ac125767e00582c62/$FILE/Penal%20Code.pdf)

6 <https://www.colombotelegraph.com/index.php/contradictions-in-police-objections-to-granting-bail-to-shakthika-sathkumara/>

இந்த உரிமைகள் மட்டுப்படுத்தப்படலாம். மேலும் அரசியலமைப்பின் 14(1)(உ) வாசகத்தின் மூலம் தனியாகவோ மற்றவர்களுடன் தனது கலாசாரத்தை அனுபவிக்கும் மற்றும் மேம்படுத்தும் சுதந்திரம் (சிறுகதை எழுதப்பட்டுள்ள மொழி) வழங்கப்பட்டுள்ளதன் (14)(1)(எ) வாசகத்தின் மூலம் ஒரு தனியாகவோ ஏனையவர்களுடன் சேர்ந்தோ சட்டமுறையான முயற்சியில் உயர் தொழிலில், வியாபாரத்தில், தொழில் அல்லது தொழில் முயற்சியில் தானாக அல்லது ஏனையவர்களுடன் சேர்ந்து ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரம் வழங்கப்படுகின்றது. (சிறுகதை எழுதுதல் மற்றும் வெளியிடுதல் சட்டரீதியான தொழிலிலும் தொழில் ரீதியான விடயதானத்திற்கு உரித்தானதாகும்.)

சுக்குமார், அரசியலமைப்பின் 12(1)ம் வாசகத்திற்கு ஏற்ப, சமத்துவத்திற்கான உரிமையும் சட்டத்தின் முன்னால் சமமான பாதுகாப்பு தொடர்பான அடிப்படை உரிமைகள் மனுவொன்று உயர் நீதிமன்றத்தில் கோப்பிடப்பட்டு (SC/FR/167/2019) 13(1) வாசகத்திற்கு ஏற்ப, தாம் எதேச்சாதிகார ரீதியில் கைது செய்தல், தடுத்து வைத்தல் மற்றும் தண்டனை வழங்குவதைத் தடுக்கும் சுதந்திரமும் வெளியீட்டிற்கான (சிறுகதை இதில் உள்ளடங்கும்) பேச்சு மற்றும் வெளியிடும் சுதந்திரத்திற்கான ஏற்பாடுகளை வழங்கும் அரசியலமைப்பின் 14(1)(ஆ) வாசகம் மீறப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டது.

மனித உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேசப் பிரகடனத்தின் 19வது வாசகத்தின் மூலம், வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரம் குறிப்பாக உறுதிப்படுத்தப்படுமாறு மனிதர்கள் சிவில் மற்றும் அரசியல் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துவது ஐ.சீ.சீ.பீ.ஆர். சட்டத்தின் ஒட்டுமொத்தக் குறிக்கோளாகும். எவ்வாறாயினும், தேசியச் சட்டங்கள் மூலம் அமுல்படுத்தப்படவிருந்த, 2007ம் ஆண்டு 56ம் இலக்க சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச உடன்படிக்கையின் சில வாசகங்கள் இப்போது அவ்வுடன்படிக்கை மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள உரிமைகளும் சுதந்திரமும் மட்டுப்படுத்தப்படுவதற்கு பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பது யாரும் அறிந்த விடயம்.

ஐ.சீ.சீ.பி.ஆர். சட்டத்தில் 3(1) வாசகம், தவறான பயன்பாட்டைக் கண்காணித்தல் ஊடாக இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு கூட அடிப்படை உரிமைகளும் சுதந்திரம் தொடர்பில் அதன் ஆபத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதுடன், அதற்கேற்ப, 2019ல் எதேச்சாதிகார ரீதியிலான கைது செய்யப்படுதல் மற்றும் தடுத்து வைத்தல் தொடர்பில் பொலிஸ் திணைக்களத்திற்கு வழிகாட்டல்களைத் தயாரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊடகவியலாளர், தரிந்து உருவரகெதர இந்த வெளியீட்டில் சிரேகூட்ட ஊடகவியலாளர் திரு. சமுதித்த சமரவிக்கிரம மீது தாக்குதல் நடத்திய சம்பவம் தொடர்பில், கட்டுரையொன்று எழுதப்படுவதுடன்,

அவர் 'இந்த அரசாங்கம், வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரம் பாவிக்கப்படுவதை ஒரு குற்றமாகக் காணுவதுடன், வெளியீட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாவிக்கும் உரிமை மீறப்படுவது அல்லது அச்சுறுத்தப்படுவது, குற்றமாகக் கருதப்படுவதில்லை. வெளியிடுவதற்கான சுதந்திரத்தைப் பாவிப்பது தொடர்பில் ஒருவருக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்படும் போது பொலிஸ் நிலையங்களில் அசமந்தப் போக்கிலான விசாரணை முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதுடன், சுதந்திரமான கருத்துகளை வெளியிடுவோரைப் பின்தொடர்ந்து செல்வது, உயர் பொலிஸ் விசாரணை நிலையங்களில் சிரேகூட்ட பொலிஸ் அதிகாரிகளின் பொதுவான நிலைமையாக மாறியுள்ளது' எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த வழக்கின் விசாரணைகளில் உதாசீனத்தின் அளவைத் தோற்றுவிக்கின்ற தரிந்து, பெயரை வெளியிடாத ஓய்வுபெற்ற சிரேகூட்ட பிரதி பொலிஸ்மா அதிபரொருவரை மேற்கோள் காட்டி, "தெளிவான விசாரணையொன்று நடத்தப்பட்டிருந்தால், சமுதித்தவின் வீட்டின் மீது விடுக்கப்பட்ட தாக்குதலின் பின்னணியில் இருந்த குற்றவாளிகளைத் தாக்குதல் நடந்து 48 மணி நேரத்தின் பின்னர் கைது செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. அவரது முகத்தை

மூடிக்கொண்டிருந்தாலும், அவர்களின் அடையாளத்தை கண்டுபிடிப்பதற்கு தேவையான இடங்கள் உள்ளன எனப்பது தெளிவானது' எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.⁷

இந்தச் சம்பவத்தின் குற்றவாளிகளை இனங்காணுவதன் தாமதத்தை சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரிகளால் விசாரணை நடத்தப்படும் முறையின் தோல்வியாகவா அல்லது முழு அளவிலான விசாரணையொன்றை நடத்துவதிலுள்ள நாட்டம் தொடர்பான பிரச்சினையாகவா என்ற புதிரைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். குற்றவாளிகளை நாட்டின் முன்னே கொண்டு வருவதிலான ஒழுங்கற்ற தாமதம் ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தில் வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரத்தைப் பாவிக்கும் போது ஏற்படுகின்ற பாதுகாப்பற்ற தன்மை தொடர்பான சந்தேகத்தை அதிகரிப்பதற்கு இயல்பாகவே காரணமாகின்றது. இன்னொரு வகையில், வெகுசன ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்களுக்கான சனநாயக ரீதியான அவகாசம் மேலும் குறைக்கப்படுவதைப் போன்றே அவர்களை சுய தணிக்கையில் ஈடுபடுத்துகின்ற விடயமாகவும் அமைகின்றது. மேலும் அநீதிக்கு எதிராக குரல் எழுப்புகின்ற நபர்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் எதிராக இவ்வாறான கொடுமான தாக்குதல்களை விடுப்பது தொடர்பில் குற்றவாளிகளை ஊக்குவிக்கின்ற மேலும் இலகுவான கீழலொன்று உருவாக்கப்பட்டு தண்டனை விடுப்பின் அதிகப்பட்ச அனுபவத்தை அனுபவிப்பதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படுகின்றது.

ஊடகவியலாளர் சமுதித்த மீதான தாக்குதல் சம்பவம் தொடர்பில் நடத்தப்படுகின்ற விசாரணைகள் தொடர்பில் கருத்துத் தெரிவிக்கையில், இணை அமைச்சரவை அறிவிப்பாளரும் விடயத்துக்குப் பொறுப்பான அமைச்சருமான டலஸ் அழகப்பெரும் ஒருமுறை “அண்மையில், ஊடகவியலாளர் சமுதித்த சமரவிக் கிரமவின் வீட்டின் மீது விடுக்கப்பட்ட தாக்குதலுக்குப் பொறுப்புக் கூறவேண்டியவர்களை கண்டுபிடிப்பதில் இலங்கை பொலிஸ் தோல்விடைந்தால், வெகுசன ஊடக அமைச்சராக இங்கு அரசின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு தேவையான எந்தவொரு தீர்மானத்தையும் எடுப்பதற்கு பின்னிற்கப் போவதில்லை” எனக் குறிப்பிட்டார்.⁸

சமுதித்தவின் வீட்டின் மீது விடுக்கப்பட்ட தாக்குதல் போன்ற ஊடகவியலாளர்கள் மீது விடுக்கப்படுகின்ற முடிவில்லாத அச்சுறுத்தல்களும் பயமுறுத்தல்களினதும் முன்னிலையில், 2021ல் உலக ஊடகச் சுதந்திரம் பற்றிய சுட்டியில் உலகம் முழுவதிலுமுள்ள 180 நாடுகளில் 127வது நாடாக இலங்கை இடம் பிடித்திருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை.⁹

165 நாடுகளில் சனநாயக ரீதியான சுதந்திரம் தொடர்பில் 116 சுட்டிகளைக் கண்காணிக்கின்ற சனநாயகம் மற்றும் தேர்தல் ஒத்துழைப்பிற்கான சர்வதேச நிறுவனத்தால் பேணப்பட்டு வருகின்ற தரவுக் களஞ்சியமானது உலகளாவிய சனநாயகத்தின் சுட்டி Global State of Democracy Indices (GSDI) என அழைக்கப்படுகின்றது. அரசு ஊடகங்கள் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றனவா மற்றும் ஒருவரது தனிப்பட்ட கலாசார வெளியீடு ஒடுக்கப்படுகின்றதா? என்பது உள்ளிட்ட வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரத்தை மையப்படுத்திய எட்டு சுட்டிகள் இந்த புள்ளி சுட்டிகளில் உள்ளடங்கும். புள்ளிகள் கணக்கிடப்படும் விதிமுறைக்கு ஏற்ப, இத் தரநிலைகள் குறைந்தது 0.00 முதல் உயர்ந்து 1.00 வரையான தனிப்பெறுமானத்துடன் இணைக்கப்படும். பேச்சுச் சுதந்திரம் அந்தப் பெயருக்கு ஏற்றவாறு வாய்மொழி தொடர்பாடலுக்கு மட்டும் விசேடமாக மட்டுப்படாததுடன், எழுத்துமூல தொடர்பாடல், சமூக ஊடகப் பிரசாரிகள் (முகநூல், டிக்டாக், யூ டியூப்) கலைகள் (புகைப்படப் பிடிப்பு, மேடை நாடகங்கள், இசை நிகழ்ச்சிகள்,

7 Article titled “Months of Inaction”, by Tharindu Uduwaragedara

8 <https://economynext.com/journo-attack-sri-lanka-media-minister-ready-to-accept-govt-responsibility-if-investigations-fail-91673/>

9 <https://rsf.org/en/sri-lanka>

ஓவியங்கள், நடனம்) தனிப்பட்ட செயற்பாடுகள் (அரசியல் எதிர்ப்புகள், கொடிகளுக்கு தீ வைத்தல்) போன்ற வேறு வெளியீட்டு வகைகளும் அதில் உள்ளடங்குகின்றன. இலங்கைக்கு 0.5 புள்ளி¹⁰ என பதிவிடப்பட்டுள்ளது.

கருத்துத் தெரிவித்தல் உள்ளிட்ட பேச்சு மற்றும் வெளியீட்டு சுதந்திரத்தை ஆழமாக தீங்கிழைக்கக் கூடிய கருத்துகள் உள்ளிட்ட அனைத்து வகையான கருத்துகளுடன் ஏற்படையது என்பதால் முற்றிலும் உரித்துடையது அல்ல என்பதைப் புரிந்து கொள்வது முக்கியமாகும். அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயமும், சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச சமவாயமும் (ஐ.சீ.சீ.பீ.ஆர்) மனித உரிமைகள் தொடர்பான உலகப் பிரகடனம் போன்ற சர்வதேச வெளியீடுகளான இரண்டும் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதுடன், சட்டரீதியாக இச் சுதந்திரங்களை வரையறுக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. அவையாவன, மற்றவர்களின் உரிமைகளை மீறும் போது, அல்லது வெறுக்கத்தக்க அல்லது வெறுக்கத்தக்க நிலைப்பாடுகளுக்காக முன்வருகின்றதும், பக்கச் சார்புகள் அல்லது வன்முறைக்கு ஆதரவளித்தல், தூண்டுதல், மற்றும் அதிகரிக்கச் செய்யும் போது அரசியலமைப்பின் 15(2) வாசகத்திற்கு ஏற்ப, "14(1)(அ)ஆம் உறுப்புரையினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அடிப்படை உரிமையின் பிரயோகமும் தொழிற்பாடும், இனச் சமூக வாழ்வு, மதச் சமூக வாழ்வு என்பனவற்றின் நலன் கருதியோ அல்லது பாராளுமன்ற சிறப்புரிமை, நீதிமன்ற அவமதிப்பு, மானநட்டம் அல்லது தவறுபுரியாத தூண்டுதல் என்பன தொடர்பாகவோ சட்டத்தினால் விதிக்கப்படக் கூடியவாறான அத்தகைய மட்டுப்பாடுகளுக்கு அமைந்தனவாதல் வேண்டும்." எனவும் அதற்குச் சமமாக, தேசியப் பாதுகாப்பு, பொதுமக்கள் ஒழுங்கு, பொதுமக்கள் சுகாதாரத்தை அல்லது ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாத்தல் என்பனவற்றின் நலன்கருதி அல்லது மற்றவர்களின் உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் என்பனவற்றிற்கு முறையான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் நோக்கத்துக்காக அல்லது சனநாயகச் சமூகத்தின் பொதுச் சேமநலத்தின் நீதியான தேவைப்பாடுகளை ஈடுசெய்யும் நோக்கத்துக்காகச் சட்டத்தினால் விதிக்கப்படக்கூடியவாறான அத்தகைய மட்டுப்பாடுகள் 15(7)லும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும், சட்டத்தினால் வழங்கப்பட்டுள்ளவாறு கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரத்திலுள்ள சில மட்டுப்பாடுகளை இந்தப் பணியில் அவ்வாறு செய்வதற்கு அழுத்தமான காரணங்கள் உள்ளபோது மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும்.

சனநாயக ரீதியான செயற்பாடுகளை வலுப்படுத்தும் போதும் வெளிப்படைத் தன்மையுடன் பொறுப்புக் கூறும் ஆட்சியொன்றை உறுதிப்படுத்தும் போதும் ஆய்வு ரீதியான ஊடகவியலில் ஊடகவியலாளர்களை இணைத்துக் கொள்வதென்பது, கொள்கை ரீதியான பிரச்சனைகள் தொடர்பில் அறிக்கையிடுதல், அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துதல் மேற்பார்வை செய்தல் என்பவற்றுடன் பொதுவாக எடுத்துக் கொண்டால் குரலற்ற மக்கள் மீது இடம்பெறக் கூடிய அநீதிகளைக் கண்காணிப்பது அத்தியாவசியமாகும். மேலும் ஊடகவியலாளர்களின், மனித உரிமை பாதுகாவலர்களின் மற்றும் சிவில் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களின் வகிபாகமும் அரசு மற்றும் நிறுவன ரீதியான பிரிவுகளுடன் அவர்களுக்கிருக்கும் ஒத்துழைப்பும் சனநாயகத்தை மேம்படுத்துகின்ற அத்தியாவசியமான அங்கங்களாகக் கருதப்பட வேண்டும். இந்த வெளியீட்டில் பங்கேற்ற ஊடகவியலாளர்களால் மனித உரிமைகள் தொடர்பில் மீறல்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், அவர்களின் உரிமைகளும் சுதந்திரத்தில் ஏற்படக் கூடிய அச்சுறுத்தல் பற்றி மக்களை அறிவுறுத்துவதிலும் பரந்த சமூகத்தின் உரிமைகளை நனவாக்கிக் கொள்ளும் போது குறிப்பாக ஆய்வு ரீதியான பத்திரிகைத் துறையின் அனுகூலங்கள் எமக்குத் தெரிகின்றன. எனவே ஏனைய மனித உரிமைகளை அடைவதற்கும், சனநாயகம் மற்றும் நல்லாட்சியை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் அது துணைபுரியும் என்பதால், கருத்துத் தெரிவித்தல் உள்ளிட்ட பேச்சு மற்றும் வெளியீடுவதற்கான சுதந்திரம் இருப்பது அத்தியாவசியமாகும்.

1995ல் தேசப்பிரியவுக்கு எதிர் நுவரெலியா மாநகரசபையும் ஏனைய¹¹ நபர்களும் தொடர்பில் உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு

10 <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/countries-with-freedom-of-speech>

11 Deshapriya and Another V. Municipal Council Nuwara Eliya and Others, [1995] 1 Sri L.R. <https://www.lawnet.gov.lk/wp-content/uploads/2016/11/034-SLLR-SLLR-1995-V-1-DESHAPRIYA-AND-ANOTHER-V-MUNICIPAL-COUNCIL-NUWARA-ELIYA-AND-OTHERS.pdf>

“இரண்டாவது பிரதிவாதி நுவரெலியா மாநகரசபையின் நகர முதல்வராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கையில், அவரது அலுவலகத்தில் ‘யுக்திய’ அகற்றப்பட்டுள்ளது. எனவே அது நிறைவேற்று அல்லது நிருவாக ரீதியான நடவடிக்கையாக அமைந்தது. அரசியல் நோக்கங்களுக்காக அரசு விரோத பத்திரிகையொன்றை அதைரியப்படுத்துவது அவரது நோக்கமாக இருந்தது. அவ்வாறு கையகப்படுத்தப்பட்டதால், ‘யுக்திய’ முற்றாக இல்லாவிடினும் இலங்கையின் சிறு பிரதேசமொன்றின் மட்டும் பத்திரிகையின் 450 பிரதிகள் மாத்திரம் ஏற்புடைய ஒரு பதிப்பு வெளியிடப்படுவது நேரடியாக தடுக்கப்பட்டது. ஆசிரியரினதும் உரிமையாளரினதும் கருத்துத் தெரிவித்தல் உள்ளிட்ட பேச்சு மற்றும் வெளியீட்டிற்கான சுதந்திரம் முற்றாக நிராகரிக்கப்படாவிடினும் அதனூடாக மட்டுப்பட்டது.” எனக் குறிப்பிட்டது.

முக்கியமான விடயம் எதுவெனில் அதில் மேலும் விளக்கமாக இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

‘அரசாங்கங்கள், அரசியற் கட்சிகள், கொள்கைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சிகளை ஆதரிப்பதற்கு அல்லது விமர்சிப்பதற்குள்ள உரிமை சனநாயக வாழ்க்கை முறையின் அடிப்படையாகும். பேச்சு மற்றும் வெளியிடுவதற்கான சுதந்திரம் எனப்படுவது “அனைத்து சிவில் மற்றும் அரசியல் நிறுவனங்கள் அடிப்படையான சுதந்திரமும் நீதியும் தொடர்பிலான அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை மீறாது நிராகரிக்க முடியாத ஒன்று” சனநாயகத்தின் அவசியம் வேறுபாடுகளை சகித்துக் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்ல அதனை ஊக்குவிப்பதாகும். நாட்டில் அர்த்தமுள்ள சனநாயகத்திற்காக பேச்சு மற்றும் வெளியீட்டுச் சுதந்திரம் அத்தியாவசிய அடிப்படை என்பதாகும்.

அர்த்தமுள்ள சனநாயகத்திற்கு அவசியமாவது வேறுபாடுகளை சகிப்பது மட்டுமல்ல அதனை மேம்படச் செய்வதென்பது பலகாலமாக எதிர்பார்க்கப்படும் விடயமாகும். வேறுபாடுகளை ஊக்குவிக்கின்ற உதாரணங்களை வேறு வேறு விடயங்களை விட வித்தியாசமாகக் காண முடியாது. உதாரணமாக, பிரபல மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டாளரும் மனித உரிமைகள் பாதுகாவலருமான செல்வி. அம்பிகா சற்குணநாதன் ஐரோப்பிய பாராளுமன்றத்திடம் விடுத்த அறிக்கையொன்று தொடர்பில் இலங்கையின் வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சினால்¹² வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை¹³ தொடர்பில் மனித உரிமைகள் இயக்கங்களின் கூட்டமைப்பொன்று தமது பெரும் கவலையைத் தெரிவித்தது. செல்வி. அம்பிகா சற்குணநாதன் 2015 அக்டோபர் 30 முதல் 2020 மார்ச் 7 வரை¹⁴ இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் ஆணையாளராக பணியாற்றியிருப்பதுதான் இங்கு மிக முக்கியமான விடயம். செல்வி. அம்பிகாவின் மனித உரிமைகள் தொடர்பான முற்போக்கு நடவடிக்கைகள் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, அவரை இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினராக நியமிப்பதற்காக அளவுகோலாக இருக்க வேண்டும் என்பதே சட்டரீதியான கருதுகோளாக இருந்தது. துரதிர்ஷ்டவசமாக மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவின் முன்னாள் ஆணையாளரின் பேச்சு மற்றும் வெளியீட்டு உரிமை கூட மேற்குறிப்பிடப்பட்ட தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு வேறுபாடுகளை சகிப்பதற்குப் பதிலாக அதற்கு எதிராக அரசு விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறது. மேலும் அம் மனித உரிமைகள் இயக்கங்களின் கூட்டமைப்பு வெளியிட்ட அறிவிப்பில் இவ்வாறும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“ஐரோப்பிய பாராளுமன்றத்தில் மனித உரிமைகள் தொடர்பான உபகுழுவில் வழங்கிய சாட்சிக்காக அம்பிகா சற்குணநாதனைத் தாக்கி இலங்கை அரசு வெளியிட்ட அறிக்கை மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள் குறிப்பாக வெளிநாட்டு மற்றும் சர்வதேச மன்றங்களுடன் தொடர்புறும் போது முகங் கொடுக்கின்ற அச்சுறுத்தல் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, வெளிக்காட்டப்படுவதுடன், நாட்டில் இடம்பெற்று வருகின்ற

12 <https://mfa.gov.lk/fm-refutes-claims-ambika/>

13 https://multimedia.europarl.europa.eu/en/webstreaming/droi-committee-meeting_20220127-0900-COMMITTEE-DROI

14 <https://www.hrcsl.lk/about/members-of-the-commission/>

பாரதாரமான மனித உரிமைகள் மீறப்படும் நிலைமையைப் பேசுவது மறுக்கப்படுவதாகும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முயற்சிப்பவர்களை மௌனிக்கச் செய்ய முயற்சிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களின் பங்களிப்பையும் ஆலோசனைகள் தொடர்பில் தீவிர கவனத்தை செலுத்தியும் அவர்கள் பழிவாங்கல்களுக்கு அஞ்சாமல், பாதுகாப்பான சூழலில் பணியாற்றுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அரசு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.”¹⁵

எனவே இறுதியாக, சனநாயகத்திற்கான வாய்ப்பின் நிலைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவதற்காக கருத்துத் தெரிவித்தலுட்பட பேச்சு மற்றும் வெளியிடுவதற்கான சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் சட்டரீதியான பொறுப்பு அரசுக்கு உள்ளது. இதற்காக தகவல்களை அணுகும் உரிமை மிகத் தீர்மானபிக்கது. அரசியலமைப்பின்¹⁶ பத்தொன்பதாம் திருத்தத்தில் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தில் கட்டாயமான அங்கமாக தகவல் அறியும் உரிமை (RTI) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை நீண்டகால போராட்டம் மற்றும் மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டாளர்களின் நிலைத்த ஆதரித்து வாதாடலின் பெறுபேறாகும் அதன் பின்னர், 2016ம் ஆண்டு, 12ம் இலக்க தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டதுடன் 41(2) வாசகத்தின் கீழ் அமைச்சரால் அறிக்கையிடப்படுகின்ற ஒழுங்குவிதிகளுக்கு அமைவாக அச்சட்டம் 2017.02.03ம் திகதியிலிருந்து அமுல்படுத்தப்பட்டது.¹⁷

ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் பிரமுகர்கள் பலர் இப்போது தனிப்பட்ட அல்லது பொதுவான முக்கியத்துவமுள்ள தகவல்களை அணுகுவதற்கு தகவல் அறியும் உரிமையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். தகவல் அறியும் உரிமை ஆய்வு ரீதியான பத்திரிகைத் துறையிலும் அத்தியாவசியமான ஒரு அங்கமாகும். தகவல் அறியும் சட்டத்தின் ஊடாக தகவல்களைத் தேடுபவர்களின் வெளியிடுவதுக்கான சுதந்திரத்திற்கு மட்டுமன்றி பாதுகாப்பிற்கும் இப்போது அச்சுறுத்தலாகக் காணப்படும் போக்கு பற்றி ஊடகவியலாளர்களும் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பாளர்களும் மற்றும் சிவில் சமூக நிறுவனங்களும் தீவிர கவனத்துடனும் கவலையுடனும் காணப்படுகின்றன.

ராஹூல் சமந்த தகவல் அறியும் உரிமையை அவரது ஆவணங்களில் விரிவாகவும் பயனுள்ளவாறும் பாவிக்கின்ற ஊடகவியலாளர் ஆவார். ராஹூல் இந்த வெளியீட்டில் ஒரு கட்டுரையின்¹⁸ மூலம் பங்கேற்பதன் மூலம்,

‘சுற்றாடல் பாதிப்பு தொடர்பான தகவல்களை ஆராயும்போதும் விண்ணப்பதாரிகளின் உயிருக்குப் பெரும் ஆபத்திற்கு உள்ளாகியிருப்பதுடன், அரசு அதிகாரத்தின் உத்தியோகத்தர்கள் விண்ணப்பதாரிகள் பற்றிய தகவல்களை இச்சட்ட விரோத செயற்பாடுகளுடன் தொடர்புடைய குற்றவாளிகளுக்கு வழங்குவதிலிருந்து

15 Sri Lanka: Organisations express solidarity with human rights defender Ambika Satkunanathan, <https://www.fidh.org/en/region/asia/sri-lanka/sri-lanka-organisations-express-solidarity-with-human-rights-defender>

16 14-அ. (1) ஒவ்வொரு பிரசையும், பிரசையொருவரின் உரிமைகளைப் பிரயோகிப்பதற்கு அல்லது பாதுகாப்பதற்கு தேவைப்படுத்தப்படுவதும் பின்வருவவர்களினால் வைத்திருக்கப்படுவதுமான தகவல்கள்வந்துமான ஏதேனும் தகவலை, சட்டத்தினால் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டவாறாக பெற அணுகுவதற்கான உரிமையைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும் - (அ) அரசினால், அமைச்சினால் அல்லது ஏதேனும் அரசாங்கத் திணைக்களத்தினால் அல்லது ஏதேனும் சட்டத்தினால் அல்லது சட்டத்தின்கீழ் தாபிக்கப்பட்ட அல்லது உருவாக்கப்பட்ட ஏதேனும் நியதிச் சட்டக் குழு, (ஆ) மாகாணமொன்றின் அமைச்சர்கள் சபையின் அமைச்சர் ஒருவரது ஏதேனும் அமைச்ச அல்லது ஏதேனும் திணைக்களம் அல்லது மாகாண சபையொன்றின் நியதிச்சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட அல்லது உருவாக்கப்பட்ட நியதிச் சட்டக் குழு (இ) ஏதேனும் உள்ளூராட்சி அதிகார சபை அத்துடன் (ஈ) இப்பந்தியின் (அ), (ஆ) அல்லது (இ) என்னும் உட்பந்தியில் குறிப்பீடுசெய்யப்படும் நிறுவனமொன்று தொடர்பில் அத்தகைய ஏதேனும் தகவலை உடைமையில் வைத்திருக்கின்ற வேறு எவரேனும் ஆள்.

17 Gazette (Extraordinary) No. 2004/66 of 3rd February 2017. http://documents.gov.lk/files/egz/2017/2/2004-66_E.pdf

18 Article titled “Citizens seeking information also need protection” by Rahul Samantha

குற்றவாளிகளுக்கும் அரசு உத்தியோகத்தர்களுக்கும் இடையில் காணப்படுகின்ற நெருக்கமான தொடர்புகள் வெளிவருகின்றன” எனத் தெரிவிக்கின்றார்.

அவ்வாறே மண் அகழ்விற்கான அனுமதிப் பத்திரம் வழங்கல் தொடர்பில் சுரங்கம் மற்றும் புவியியல் பணியகத்திடம் தகவல்களைக் கோரியிருந்த சில சந்தர்ப்பங்களில் அம்பலாந்தோட்டை அலுவலகத்தின் உத்தியோகத்தரொருவர், எனது தகவல்களை குறித்த மண் கடத்தற்காரர்களுக்கு வழங்கியிருந்தார். மண் கடத்தற்காரர்கள், பல சந்தர்ப்பங்களில் எனது வீட்டுக்கு வந்து தகவல்களை வெளியிட வேண்டாம் எனவும் அவர்களின் செயற்பாடுகளை வெளிப்படுத்த வேண்டாம் எனவும் என்னிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். அக்காலத்தில் எனது உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்பட வாய்ப்பிருந்தது.”

அரசு அதிகாரிகளின் செயற்பாடுகளின் வெளிப்படைத் தன்மையும் வகைபொறுப்புக் கூறலை வினவுவதற்குப் போதுமான இடத்தை உருவாக்கி, சனநாயக விழுமியங்களையும் நல்லாட்சியையும் வலுப்படுத்துவதற்காக தகவல் அறியும் உரிமை எப்போதும் பயனுள்ள ஒரு கருவியாக கணிசமான பணியை நிறைவேற்றுகின்றது. எவ்வாறாயினும், இலங்கையின் ஆட்சி முறையில் அரசு அதிகாரிகளால் தகவல்களை வெளியிடாதிருக்கின்ற அல்லது இரகசியத் தன்மையைப் பேணுகின்ற வேளூன்றிப் போன கலாசாரம் இன்னமும் பிரதானமான சவாலாக காணப்படுகின்றது. பிரதானமாக ஊடகவியலாளர்களும் மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்களும் உள்ளிட்ட தகவல் தேடுவோர் முகங்கொடுக்கும் அச்சுறுத்தல்கள் உரியவாறு விசாரிக்கப்பட்டு தீர்க்கப்படாவிடில் தகவல் அறியும் உரிமையைப் பயன்படுத்துவது பாரிய அளவில் குறைந்து போகக் கூடியதாக இருப்பதுடன் அதனுடாக தகவல் அறியும் உரிமையானது அடிப்படை உரிமையாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் நோக்கம் தோல்வியடையக் கூடும்.

தன்னிச்சையான கைது மற்றும் சித்திரவதை

சித்திரவதைக்கு எதிரான சுதந்திரம் என்பது ஒரு முழுமையான உரிமையாகும். அதை எந்தச் சூழ்நிலையிலும் சமரசம் பேச முடியாது. மேலும் உரிமையின் முழு உள்ளடக்கம் மற்றும் அரசியலமைப்பின் III அத்தியாயத்தின் 11 வது உறுப்புரையின் பிரகாரம் குற்றவாளிகள் உட்பட அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு கிடைக்க வேண்டும். உடல் ரீதியான பாதிப்புகள் மிகவும் பாரதூரமற்றவையாக இருப்பினும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்பத்தினர் அனுபவிக்கும் உளவியல் அதிர்ச்சிகள் கூட சித்திரவதைக்கு ஆளாகாமல் இருக்கும் உரிமை மீறலுக்கு போதுமானதாக அமையலாம். (11வது உறுப்புரை மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது)

அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 13(1) கூறுவதாவது, “சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறையை மீறி எந்த நபரும் கைது செய்யப்படக்கூடாது.” எந்தவொரு நபரும் கைது செய்யப்பட்டால் அவர் கைது செய்யப்பட்டதற்கான காரணத்தை அவருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். மேலும், 13 இன் பிற விதிகள் கைது செய்தல், காவலில் வைத்தல் மற்றும் அபராதம் விதித்தல் ஆகியவற்றில் பின்பற்ற வேண்டிய முறையான செயல்முறையை வழங்குகின்றன. எவ்வாறாயினும், உறுப்புரை 11 மற்றும் 13 ஆகிய இரண்டிற்கும் முரணான சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வருகின்றன. மேலும் அவை பொதுவாக தனிப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கு பாதிப்பை விளைவிக்கும் அதே வேளையில், மனித உரிமைகளுக்காக வாதிடும் பத்திரிகையாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள் மீது அதன் பாதகமான விளைவுகள் முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் ஆபத்தானவையாக அமைகின்றன. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு தனது ‘சிறைச்சாலை ஆய்வு அறிக்கையில்’¹ பொலிஸ் காவலில் இருந்தபோது பொலிஸ் அதிகாரிகளால் துஷ்பிரயோகங்களை அனுபவித்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட கைதிகளிடமிருந்து ஆணைக்குழுவுக்கு ஏராளமான முறைப்பாடுகள் கிடைத்ததாக ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. அந்த அறிக்கையில் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதாவது :

“பொலிஸ் அதிகாரிகள் கைது மற்றும் தடுப்புக்காவலின் போது உரிய நடைமுறைத் தரநியமங்களைப் பின்பற்றத் தவறியதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, கைது செய்வதற்கான பிடி ஆணை அல்லது கைதியைக் கைது செய்வதற்கான காரணங்களைத் தாக்கல் செய்யத் தவறியது. குடும்பம் மற்றும் சட்டப் பிரதிநிதிகளுடன் தொடர்பு கொள்ளாமல் தடுப்பு உட்பட பல குற்றச்சாட்டுகள் பெறப்பட்டன. சில கைதிகள் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்பட்டபோதுதான் தங்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகள் பற்றித் தெரிந்ததாகக் கூறினர். நீதவான் முன் ஆஜர்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு, 24 மணி நேர வரம்பிற்கு மேல் தாங்கள் பொலிஸ் காவலில்

1 Prison Study Report, Part V, The Criminal Justice Process, 21. Arrest and Detention, <https://www.hrcsl.lk/wp-content/uploads/2020/01/Prison-Report-Final-2.pdf>

வைக்கப்பட்டதாக கைதிகள் குற்றம் சாட்டினர். மேலும் இது பொலிஸ் துறை பதிவுகள் அல்லது நீதிமன்ற ஆவணத்தில் கைது செய்யப்பட்ட திகதிகள் மற்றும் நேரங்களை மாற்றுவதன் மூலம் செயற்படுத்தப்பட்டது.

ஏராளமான கைதிகள் ஒரு வெற்றுத் தாளில் கையொப்பத்தை வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டதாக விவரித்தனர். அதில் வாக்குமூலம் பொலிஸ் துறையால் எழுதப்பட்டு அல்லது தட்டச்சு செய்யப்பட்டு குறித்த அறிக்கையின் உள்ளடக்கங்கள் சந்தேக நபருக்கு தெரிவிக்கப்படாமல் இருந்துள்ளது. உடல் ரீதியான வன்முறை, தடுப்புக் காவலின் போது உணவு இடைநிறுத்தம், பிணை இல்லாமல் நீண்ட காலம் காவலில் வைத்தல் மற்றும் அவர்கள் கோரியபடி அறிக்கையை வழங்குவதைத் தடுக்கும் போது அவர்களது குடும்பத்தினரின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் போன்ற அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளதாக கைதிகள் தெரிவித்தனர். கைது மற்றும் தடுப்புக் காவலின் போது செயல்முறை தரநியமங்களைப் பின்பற்றத் தவறியது. பயங்கரவாத தடைச் சட்டம் கைதிகளால் பரவலாகப் புகாரளிக்கப்பட்டது. நேர்காணல் செய்வர்களால் விவரிக்கப்பட்ட கைது செயல்முறையின் முறைகள், அது உரிய செயல்முறை பாதுகாப்புகளை கடைபிடிக்கவில்லை என்பதை விளக்குகிறது. பலர் தங்கள் வீடுகள், பணியிடங்கள் அல்லது பயணத்தின் போது கடத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. குடும்பங்களுக்கு வைக்கப்பட்டு கைது ஆவணங்கள் வழங்கப்படவில்லை அல்லது தடுப்புக்காவலில் இடம் பற்றிய தகவல்கள் வழங்கப்படவில்லை. அங்கீகரிக்கப்படாத தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டு கைதிகள் சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளதடன் தங்களுக்குப் புரியாத மொழியில் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தில் கையொப்பமிடவும் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

சட்ட அமுலாக்க முகவர்கள் கைது செய்யும் போது வழங்க வேண்டிய காரணங்களின் விவரங்களை வழங்குவதற்கு எந்த சட்ட ஏற்பாடுகளும் இல்லாததால் உறுப்புரை 13(1) இன் கீழ் உள்ள அடிப்படை உரிமை மட்டுமல்ல, நாட்டின் சர்வதேச உறுதிப்பாட்டையும் மீறுகின்ற நிலைமைதான் உள்ளது. ஐ.சி.சி.பி.ஆர் இன் உறுப்புரை 9(2)ன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட உரிமையை கடைபிடிக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக ஈஸ்டர் ஞாயிறு தாக்குதலுக்குப் பிறகு பதிவு செய்யப்பட்ட சட்டவிரோத கைதுகள் அதிகரித்து வருவதால், தன்னிச்சையான கைதுகள் தொடர்பாக இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு ஒரு வழிகாட்டுதலை வெளியிட்டது. “தன்னிச்சையான கைதுகள்” தொடர்பாக பொலிஸ் துறைக்கு 2019 ஜூலை 2 என திகதியிட்ட இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் வழிகாட்டி இலக்கம் நான்கில் “கைதுகள் முன்பு அல்ல, ஆனால் நிபுணர் பகுப்பாய்வு மற்றும் கருத்தின் அடிப்படையில் நம்பகமான தகவல்களைப் பெற்ற பின்னரே கைது செய்யப்பட வேண்டும். மற்றும் நியாயமான சந்தேகமாக அது இருக்க வேண்டும்” இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது.²

சித்திரவதையிலிருந்து விடுபடுவதற்கான உலகளாவிய அங்கீகாரம் இந்த நாட்டின் உச்ச சட்டத்தின் ஒருங்கிணைந்த அங்கமாகும். இலங்கையின் அரசியலமைப்பு அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான அதன் அத்தியாயம் III இன் ஒரு பகுதியாக³ ‘சித்திரவதையிலிருந்து விடுதலை’ அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உரிமை ஒரு நபரின் கண்ணியத்துடன் இயல்பாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், அரசியலமைப்பின் 11 வது பிரிவில் உள்ள உரிமையை மீறுவதற்கான தீர்வுகளின் அடிப்படையில், ஒவ்வொரு நபரும் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பிக்கத் தகுதியுடையவர்கள் ஆவர். அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 126 இன் படி, நிர்வாக அல்லது நிர்வாக மீறல் அல்லது

2 “தன்னிச்சையான கைதுகள் அரசியலமைப்பை மீறும் சட்டமாகும். நவோமி மைக்கேல் கோல்மன் எதிராக உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை முன்னிலைப்படுத்த விரும்புகிறோம். மாண்புமிகு அட்டர்னி ஜெனரல் S.C (எப்.ஆர்) விண்ணப்பம், 13612ArU S.C.M 15.11.2017 அங்கு செல்வி கோல்மன் கைது, தடுப்புக்காவல் மற்றும் நாடு கடத்தல் காரணமாக புத்தரின் பச்சை குத்துவது சட்டத்தின் 12(1) மற்றும் 13(1) விதிகளை மீறுவதாக கருதப்பட்டது. அரசியலமைப்பு, இதன் விளைவாக இழப்பீடு மற்றும் செலவுகள் ரூ. 800,000/-, இருப்பினும், மத நிந்தனைக்காக இப்படி பச்சை குத்தவில்லை என்று கண்டறிந்தபோதும் பொலிஸ் துறை இவ்வாறு குற்றம் சாட்டியது.” “தன்னிச்சையான கைதுகள்” பற்றிய பொலிஸ் திணைக்களத்துக்கான 2 ஜூலை 2019 என திகதியிடப்பட்ட எச்.ஆர்.சி.எஸ்.எல் இன் வழிகாட்டுதல்கள். https://www.hrcsl.lk/wp-content/uploads/2020/02/HRCSL-issues-guidelines-on-arrests-_english.pdf

3 உறுப்புரை 11, இலங்கை அரசியலமைப்பு, <https://www.parliament.lk/files/pdf/constitution.pdf>

உடனடி மீறல் தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். எவ்வாறாயினும், சட்ட அமுலாக்க அதிகாரிகளால், குறிப்பாக பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் இன் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட நபர்களை அணுகுவதை சட்டப் பிரதிநிதிகள் மற்றும் குடும்ப உறுப்பினர்களைத் தடுக்கும் போக்கு பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சட்டப்பூர்வ தீர்வுகளைப் பெறுவதில் தீவிரமான கவலையாக மாறியுள்ளது. கைதிகளின் அடிப்படை மனித உரிமை, சட்ட உதவி பெறவும், காவல்துறைக்கு எதிராக புகார் அளிக்கவும் முடியும் மேலும் அவர்கள் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் அவர்களின் குற்றச்சாட்டுக்கள் மீதான விசாரணையின் முன்னேற்றம் குறித்த தகவல்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

சட்டத்தரணி ஹெஜாஸ் ஹிஸ்புல்லாஹ்வின்⁴ தன்னிச்சையான கைது தொடர்பில் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்களின் கூட்டறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதாவது,

“ஏப்ரல் 15 ஆம் திகதி எழுத்து மூலமாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கோரிக்கையின் பின்னரும் சி.ஐ.டி அதிகாரிகள் முன்னிலையில் இல்லாமல் திரு. ஹிஸ்புல்லா தனது சட்டத்தரணிகளைச் சந்திக்க அனுமதிக்கப்படாதது, சட்டப் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான உரிமையானது உரிமையின் ஒரு முக்கிய அங்கம் என்பதால் மிகுந்த கவலையை ஏற்படுத்துகிறது. இலங்கையின் அரசியலமைப்பின் 13 ஆவது உறுப்புரையின் படி ஒவ்வொரு நபருக்கும் உரிய நடைமுறையாக இது உள்ளது. சட்ட ஆலோசகரை தடையின்றி அணுகுவது இலங்கையில் கைது செய்யப்பட்ட எந்தவொரு நபருக்கும் சட்டப்பூர்வமாக உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட உரிமையாகும்”

பெரும்பாலும், புலனாய்வு ஊடகத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்களைக் கண்காணிக்கும் வழக்கறிஞர்கள் உட்பட மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள், அநீதிகளைப் பற்றிப் பேசுகின்றனர். மற்றும் பொதுச் செயலை “காவலர்களாக” எச்சரிக்கின்றனர். கவிஞர் அஹ்நாப் ஜஸீமின் வழக்கின் சார்பாக ஆஜரான சட்டத்தரணி சஞ்சய வில்சன் ஜயசேகர தெரிவித்த கருத்தை மேற்கோள்காட்டி இப் பிரசுரத்திற்கு கட்டுரை எழுதும் ஊடகவியலாளரான ரேகா நிலுக்ஷி ஹேரத் தெரிவிக்கையில்,⁵

“பயங்கரவாதம் அல்லது தீவிரவாதம் இந்த சமூகத்தில் உள்ள அநீதி மற்றும் சமத்துவமின்மையால் எழுகிறது. இந்த முறை இந்த ஆட்சியாளர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. ஆளும் வர்க்கத்திற்கு எதிராக மக்கள் குரல் எழுப்பும் போது, எதிர்ப்பை நசுக்க நீதித்துறை, பொலிஸ் துறை மற்றும் சிறைச்சாலைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த நிறுவனங்கள் பொதுமக்களுக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உரிமைகள் பற்றி அரசியலமைப்புச் சட்டம் என்ன கூறினாலும், மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் கூட அரசு பாதுகாப்பின் அடிப்படையில் நசுக்கப்படுகின்றன. இந்தச் சட்டங்கள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்” என்றார்.

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் போன்ற சட்டங்களின் தற்போதைய சட்ட விதிகளின் போர்வையின் கீழ் முடிவில்லாத மனித உரிமை மீறல்கள் நிறுத்தப்படுவதை உறுதி செய்ய சட்டமியற்றுபவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய தேவையை இது காட்டுகிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை அர்த்தமுள்ள உணர்வை ஏற்படுத்த, அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தில் அதிகரித்து வரும் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களை மீறும் அனுபவங்களை விதிவிலக்காக வளர விடாமல் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான உண்மையான அரசியல் விருப்பம் இருக்க வேண்டும்.

அரசியலமைப்பின் 11 வது உறுப்புரை தனித்துவமானது. ஏனெனில் 83 வது உறுப்புரையின் படி, திருத்தம் அல்லது நீக்குதல் மற்றும் மாற்றுதல் ஆகியவற்றிற்கான எந்தவொரு சட்டமூலம் அல்லது மற்றொன்றுக்கு இடையில், உறுப்புரை 11 இன் விதிகளுக்கு முரணானது. அதற்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை தேவைப்படும்.

4 கைது மற்றும் தன்னிச்சையான தடுப்புக்காவல் பற்றிய கூட்டு அறிக்கை, இலங்கையின் சுருக்கம் <https://srilankabrief.org/sri-lanka-arrest-and-detention-of-attorney-at-law-hejaaz-hizbullah-is-arbitrary-interference-of-his-legal-practice-joint-statement/>

5 ரேகா நிலுக்ஷி ஹேரத்தின் “பி.ரி.ஏ.வின் கீழ் தன்னிச்சையான கைதுகள்” என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை

பாராளுமன்றம் (இல்லாதவர்கள் உட்பட) மற்றும் வாக்கெடுப்பில் மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. நிஜ வாழ்க்கையில் சட்ட அமுலாக்க நிறுவனங்களிடமிருந்து உரிய அங்கீகாரம் கிடைக்காவிட்டாலும், சித்திரவதையிலிருந்து சுதந்திரம் அடிப்படை உரிமையாக எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை இது நிரூபிக்கிறது.

சர்வதேச கடப்பாடுகளை நோக்கிய இலங்கையின் அர்ப்பணிப்புகளின் ஒரு பகுதியாக,⁶ சித்திரவதைகளில் இருந்து விடுதலையை உறுதி செய்வதும் அரசின் பொறுப்பாகும். மேலும், சித்திரவதை மற்றும் பிற கொடுமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான கவனிப்பு அல்லது தண்டனைகளுக்கு⁷ எதிரான சமவாயம் பெப்ரவரி 2, 1994 முதல் இலங்கையில் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. இந்த மாநாட்டின் 2(1)வது உறுப்புரையானது அனைத்து உறுப்பு நாடுகளுக்கும் சட்டபூர்வமான பொறுப்பை விதித்துள்ளது.⁸ அதன் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட எந்தவொரு பிரதேசத்திலும் சித்திரவதைச் செயல்களைத் தடுப்பதற்கான நிர்வாக, நீதித்துறை அல்லது பிற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள உத்தரவிடப்பட வேண்டும். மேற்படி உடன்படிக்கையின் கீழ் இலங்கையின் கடப்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு சட்டமியற்றும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை கருத்தில் கொண்டு 1994 ஆம் ஆண்டின் 22 ஆம் இலக்க சித்திரவதை மற்றும் பிற கொடுமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான கவனிப்பு அல்லது தண்டனைச் சட்டத்திற்கு எதிரான உடன்படிக்கையை இலங்கை பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றியது.

சித்திரவதையிலிருந்து விடுபடுவதற்கான உரிமையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவது சித்திரவதைக்கு எதிரான சமவாயத்தின் பிரிவு 2(5) மற்றும் பிற கொடுமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான கவனிப்பு அல்லது தண்டனைச் சட்டம் 1994, இன் 22 ம் இலக்கச் சட்டம் கூறுவதாவது “1979 ஆம் ஆண்டின் 15 ஆம் இலக்க குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பொருள் மற்றும் நோக்கங்களுக்காக, அறியக்கூடிய குற்றமாகவும், பிணையில் வெளிவர முடியாத குற்றமாகவும் அமையும்” மேலும், பிரிவு 3(a) மற்றும் (b) கூறுவதாவது, “...சித்திரவதை மற்றும் பிற கொடுமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான கவனிப்பு அல்லது தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ், 1994 ஆம் ஆண்டின் இலக்கம் 22, ஒரு நேரத்தில் (a) செய்யப்பட்டது. போர் நிலை, போர் அச்சுறுத்தல், உள்நாட்டு அரசியல் ஸ்திரமின்மை அல்லது (b) ஏதேனும் ஒரு பொது அவசரநிலை அல்லது ஒரு உயர் அதிகாரி அல்லது பொது அதிகாரியின் உத்தரவின் பேரில் அத்தகைய குற்றத்திற்கு ஒரு தற்காப்பாக இருக்காது”

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு என்பது அடிப்படை உரிமை மீறல்கள் அல்லது உடனடி மீறல்கள் தொடர்பான முறைப்பாடுகளை விசாரிப்பதற்கும் விசாரணை செய்வதற்கும் கட்டளையிடப்பட்ட ஒரு நிறுவனமாகும்.⁹ மேலும், உறுப்புரை 11(d) கூறுவதாவது, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு “நீதித்துறை உத்தரவின் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வகையிலோ தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள நபர்களின் நலனைக் கண்காணிக்கும், அவர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களைத் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்து, அவர்களின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்குத் தேவையான பரிந்துரைகளை வழங்கும்” அதே 1979 இன் 48ம் இலக்க இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுச் சட்டத்தின் பிரிவு 28, 1979 ஆம் ஆண்டின் 48ம் இலக்க பயங்கரவாதத் தடைச் (குற்காலிக ஏற்பாடுகள்) சட்டம் அல்லது பொதுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்¹⁰ கீழ் செய்யப்பட்ட ஒழுங்குமுறையின் கீழ் கைதுகள் மற்றும் தடுப்புக்காவல்கள் ஆணையத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய கடமையை விரிவாகக் கூறுகிறது.

6 சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச உடன்படிக்கையின் (ஐ.சி.சி.பி.ஆர்) பகுதி III இன் ஏழாவது கட்டுரை, <https://www.ohchr.org/documents/professionalinterest/ccpr.pdf>

7 10 டிசம்பர் 1984 இன் பொதுச் சபை தீர்மானம் 39/46 மூலம் கையொப்பம். ஒப்புதல் மற்றும் அணுகலுக்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு திறக்கப்பட்டது, 26 ஜூன் 1987 இல், பிரிவு 27 (1) இன் படி நடைமுறைக்கு வந்தது. <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/cat.aspx>

8 பகுதி I இன் கட்டுரை 2(i), ibid

9 பிரிவு 10 (b), இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு சட்டம், 1996 இன் இலக்கம் 21 <https://www.hrcsl.lk/wp-content/uploads/2020/01/HRC-Act.pdf>

10 பிரிவு 28(i), ibid

பிரிவு 28(1) மூலம் விதிக்கப்பட்ட கடமையை வேண்டுமென்றே தவிர்க்கும் எந்தவொரு நபருக்கும் தகவல்களைப்¹¹ பெறுவதற்கும், தடைகளை விதிக்கவும் ஆணையத்திற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 2018 ஆம் ஆண்டில், 449 புகார்களைப் பெற்றதாக இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் அதிகாரப்பூர்வ தரவு சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவற்றில் 400 சித்திரவதை (உடல் மற்றும் மன) வழக்குகள் மற்றும் 49 இழிவான கவனிப்பு சம்பவங்கள் பதிவாகியுள்ளன.¹²

சித்திரவதையில் இருந்து விடுபடுவதற்கான உரிமையை உறுதிப்படுத்த சட்ட அமுலாக்க அதிகாரிகளுக்கு பல சட்ட கட்டமைப்புகள் போதுமான இடத்தை வழங்குகின்றன என்ற உண்மையை இது மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. இந்த சட்ட விதிகள் மற்றும் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு போன்ற நிறுவன ஸ்தாபனங்கள் நடைமுறையில் இருந்தாலும், சித்திரவதைக்கு ஆளான பலர் உதவியற்றவர்களாகவும், நீதி கிடைக்காதவர்களாகவும் உள்ளனர். ரேகா நிலுக்ஷி ஹேரத், “பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் தன்னிச்சையான கைதுகள்” என்ற தலைப்பில் தனது கட்டுரையில், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டபோது, சட்ட உதவியைப் பெற்ற அனுபவத்தைப் பற்றி சிவில் சமூக ஆர்வலர் ருக்கி பெர்னாண்டோவின் கருத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார். “அவர்கள் உடனடியாக செயல்பட்டு பல்வேறு தலையீடுகளை செய்தனர். நாங்கள் கைது செய்யப்பட்டு சில நாட்களில் விடுவிக்கப்பட்டோம். இதற்கு இலங்கை மற்றும் பிற நாடுகளில் இருந்து கிடைத்த ஆதரவே காரணம். அப்போது எங்களைப் பார்க்க மனித உரிமை ஆணையத்தின் சமார் ஐந்து அதிகாரிகள் வந்தனர். எங்களைப் பார்க்க ஐந்து சட்டக் குழுக்கள் வந்தன. ஆனால் அவர்களை சந்திக்க எங்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை”

சித்திரவதைக்கு ஆளானவர்கள் எதிர்கொள்ளும் முக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒன்று. தற்போதுள்ள சட்டக் கட்டமைப்பில் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட அமலாக்கக் கட்டமைப்புகளுக்கு அவர்களின் குறைகளை திறம்படக் கொண்டுவருவதற்கான இடமின்மையாக உள்ளது. ஏனென்றால், சித்திரவதைக்கு ஆளானவர்களுக்கு புலனாய்வுப் பணிகள் மற்றும் நிவாரணம் வழங்குவது போதுமானதாக இல்லை. முக்கியமாக இதுபோன்ற பெரும்பாலான சித்திரவதை சம்பவங்கள், பொலிஸ்/சி.ஐ.டி/டி.ஐ.டி உட்பட, சட்ட அமலாக்கத்தில் உள்ள நிறுவனங்களிலிருந்தே தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

சித்திரவதைகளில் இருந்து விடுபடுவதற்கான உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராகச் செயற்படுவதற்கு பொலிஸ், வைத்திய அதிகாரிகள், சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றின் ஒத்துழைப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கான நன்கு திட்டமிடப்பட்ட மூலோபாயமும் அதற்கான செயல்திட்டமும் இல்லாதது மற்றொரு சவாலாகும்.

சஜீவ விஜேவீர, மக்களின் மனித உரிமைகள் மற்றும் பொது நலன்கள் குறித்து அக்கறை கொண்ட ஒரு ஊடகவியலாளர். எனவே காலி அகமீமன என்ற இடத்தில் ஒரு நபரை சித்திரவதை செய்ததில் பொலிஸாருக்கு தொடர்பு இருப்பதாகக் கூறப்படும் சம்பவத்தை அவரது கட்டுரையில்¹³ தெரிவிக்கிறார். இந்த செய்தியாளரின் கட்டுரையில், பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் தாயான 63 வயதான லெக்கட கமகே பிரேமாவதி, தனது இளைய மகன் பொலிஸாரால் கொடுரமாக தாக்கப்பட்டு சித்திரவதை செய்யப்பட்ட பின்னர் எந்த வேலையும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருப்பதாக அவர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

“2010 டிசம்பர் 20 அன்று நள்ளிரவில் என் மகனைக் பொலிஸார் வந்து கடத்திச் சென்றார்கள். நாங்கள் அனைவரும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தோம். நான்கு சீருடை அணிந்தவர்கள் வந்து, அவரை எழுப்பி, அவர் தூங்கிக் கொண்டிருந்த அதே போர்வையால் கட்டி, அவரை அடித்து அழைத்துச் சென்றனர். அவர்களும் என்னை அசிங்கமாகத் திட்டினார். ஐந்து பொலிஸ் அதிகாரிகள் வந்தனர். அவர்கள் குடிபோதையில்

11 பிரிவு 28(2), *ibid*

12 எச்.ஆர்.சி.எஸ்.எல். தலைமை அலுவலகம் மற்றும் பிராந்திய அலுவலகங்கள் மூலம் பெறப்பட்ட புகார்களின் விவரங்கள் <https://www.hrcsl.lk/wp-content/uploads/2020/01/Annual-Report-2019.pdf>

13 சஜீவ விஜேவீரின் “காவல்துறை மிருகத்தனம், சித்திரவதை மற்றும் மிரட்டல்” என்ற தலைப்பில் கட்டுரை

இருந்தது எனக்கு தெளிவாகத் தெரிந்தது. வழியில் என் மகன் தடியால் தாக்கப்பட்டார். பலத்த காயம் அடைந்தார். அடுத்த நாள் பொலிஸ் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டார். அங்கிருந்து கராப்பிட்டிய மருத்துவமனைக்குச் செல்லுமாறு அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. வைத்தியசாலையில் சத்திரசிகிச்சை கூட செய்தார்கள். பொலிஸில் உள்ள உயர் அதிகாரிகள் அவரை அச்சுறுத்தி தாக்கியதைக் குறிப்பிடாமல் கீழே விழுந்து காயமடைந்ததாகச் சொல்லுமாறு கூறியுள்ளனர். இல்லை என்றால் கொன்று விடுவோம் என்று மிரட்டியுள்ளார்கள். அதனால் என் மகன் விழுந்துவிட்டதாக மருத்துவமனையில் உள்ள மருத்துவர்களிடம் கூறியுள்ளான். ஆனால் எனது மகனை சித்திரவதை செய்தது பொலிஸ் என்பது உண்மை கதை. இப்போது நாங்கள் ஆதரவற்ற நிலையில் உள்ளோம். எங்கள் மகன்தான் எங்களுக்கு வறுமானமீட்டித் தரும் ஒருவனாக இருந்தார். இனி அவரால் வேலை செய்ய முடியாது.”

அகமீமன பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரி மதுராங்க அருமப்பெரும எழுத்தாளரால் குறிப்பிடப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சித்திரவதைச் சம்பவத்தை நிராகரித்த போதிலும், பாதிக்கப்பட்டவர் தரப்பில் கூறப்படும் இந்தக் கருத்துக்கள், வன்முறையானது குற்றவியல் நீதிச் செயல்முறையின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். இந்த வெளியீட்டில் ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்களால் எழுதப்பட்ட பல கட்டுரைகள் மூலம் பொலிஸ் பொறுப்பில் உள்ள வன்முறை ஒரு உள்ளார்ந்த உறுப்பு என கண்டறியப்பட்டது. கைதிகளிடமிருந்து தகவல், வாக்குமூலம் மற்றும் ஆதாரங்களைப் பெறுவதற்கு சித்திரவதை செய்யப்படுகிறது. ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தின் இந்த சவால் சமீபத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் திருத்தத்தில் கூட கவனிக்கப்படவில்லை.

சட்ட அமுலாக்க நிறுவனங்களில் உள்ள அதிகாரிகள், மருத்துவப் பணியாளர்கள், சம்பந்தப்பட்ட பொது நிறுவனங்களின் அதிகாரிகள், கைது, விசாரணை, தடுப்புக்காவல், சிகிச்சை மற்றும் தொடர்புடைய விடயங்களில் ஈடுபடக்கூடிய சட்டமியற்றும் கட்டமைப்பு மற்றும் சித்திரவதைக்கு எதிரான பல்வேறு பங்குதாரர்களின் சர்வதேச கடமைகள் பற்றிய பயிற்சி மற்றும் உணர்ந்திறன் இல்லாமை இந்த விடயங்கள் தொடர்பாக குறைமதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. சிறைத்தண்டனையும் இந்த பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்க வழிவகுத்தது. சித்திரவதை மற்றும் பிற கொடுமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்தை அல்லது தண்டனைச் சட்டம், 1994 இலக்கம் 22 இன் விதிகளின் கீழ் அரசியலமைப்பின் 11 வது சரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமையை மீறும் நபர்களுக்கு எதிராக சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சட்ட நடவடிக்கைகளின் பற்றாக்குறை சித்திரவதையின் தொடர்ச்சியான அனுபவங்களுக்கும் பங்களித்தது.

சித்திரவதைக்கு ஆளானவர்களுக்கான உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச பொறுப்புகள், சித்திரவதையிலிருந்து விடுபடுவதற்கான உரிமையைப் பாதுகாப்பது மற்றும் சித்திரவதைச் செயல்களுக்கு எதிராக சாத்தியமான அனைத்து சட்ட விதிகள் மற்றும் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிப்பதற்கும் அரசின் பொறுப்பு, நீதிபதிகள் மற்றும் வழக்கறிஞர்களுக்கான விரிவான அறிவை வளர்க்கும் திட்டங்கள். இந்த பிரச்சினையின் தீவிரத்தை குறைக்க. சித்திரவதைக்கு ஆளானவர்களிடமிருந்து இழப்பீடு கோரி சிவில் வழக்குகளைத் தொடங்குவதற்கு சித்திரவதையில் இருந்து தப்பியவர்களுக்கு சட்ட உதவி இல்லாததால், குற்றவாளிகள் பாதிக்கப்படாமல் உள்ளனர்.

பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் விதிகள் கடந்த காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட முறைகேடுகளானது பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை முழுமையாக ஒழிக்கக் கோரும் ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் குரல்களை நியாயப்படுத்தும் மகத்தான உதாரணங்களை வழங்கியுள்ளது.

ரேகா நிலுக்ஷி தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுவது போல், இலங்கையின் கிழக்கைச் சேர்ந்த கவிஞரும் ஆசிரியருமான அஹ்நாப் ஜலீம், 1979 ஆம் ஆண்டின் 48 ஆம் இலக்க பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்) கீழ் 2020 மே மாதம் கைது செய்யப்பட்டார். இனவெறியைத் தூண்டுவதாகவும் பயங்கரவாதத்தை ஊக்குவிப்பதாகவும் அதிகாரிகள் குற்றம் சாட்டிய நவரசம் என்ற தலைப்பில் அவரது தமிழ் மொழிக் கவிதைத் தொகுப்பு தொடர்பாக ஆரம்பத்தில் கைது செய்யப்பட்ட ஜசீம், கைது செய்யப்பட்ட 18 மாதங்களுக்குப் பிறகு இறுதியாக பிணையில் விடுதலையானார்.

மேலும், தி மார்னிங் புத்திரிகைக்கு அளித்த நேர்காணலின் ஒரு பகுதியாக, பிணையில் விடுதலையான அஹ்நாப் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளபடி இரண்டு கேள்விகளுக்கு பதிலளித்தார். மேலும் அடிப்படை மனித உரிமை சுதந்திரத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் விதிகளைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள முடிவில்லாத சிக்கல்களைத் தீர்க்க வேண்டிய தேவையை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. வெளியிட்ட, சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் கண்ணியத்துடன் வாழ்வதற்கான உரிமை உள்ளிட்ட வெளிப்பாடுகள்.

நீங்கள் என்ன செய்ய திட்டமிட்டுள்ளீர்கள்? நீங்கள் எழுதுவதை நிறுத்திக் கொள்ளப் போகின்றீர்களா?

அஹ்நாப்: “இந்த நாட்டில் உங்களால் பேசுவோ எழுதவோ முடியாது. எழுதுவது என் பொழுதுபோக்கு. எழுத முடியாவிட்டால் வாழ முடியாது. கால்நடைகளைப் போல நம்மால் வாழ முடியாது. நான் எழுதுவதை நிறுத்த மாட்டேன். நான் காவலில் இருந்த போது எழுதிக் கொண்டிருந்தேன், விடுதலையான பிறகு இன்னும் அதிகமாக எழுதுகிறேன் - அநீதிக்கு எதிராக தொடர்ந்து எழுதுவேன்.

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் குறித்து நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

அஹ்நாப்: “அவர்கள் அனைவரையும் பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் விடுவிக்க வேண்டும் - அவர்கள் மக்களை கைது செய்து பின்னர் அவர்களை சட்டமாக்குகிறார்கள். பி.ரி.ஏ இருக்கும் வரை எங்களால் வாழ முடியாது” என்றார்

நாட்டின் ஜனநாயக விழுமியங்கள் சீரழிந்ததன் உண்மையான பிரதிபலிப்பான பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் போன்ற சட்டங்களின் முகத்தில் பாதுகாப்புற்றதாக உணரும் பலரில் அஹ்நாப் ஜசீமும் ஒருவர். துரதிர்ஷ்டவசமாக, பரந்த சிவில் சமூகம் மற்றும் சர்வதேச மட்டங்களில் இருந்து நீண்ட காலமாக குவிக்கப்பட்ட அழுத்தத்திற்கு பதிலளிப்பதன் அடையாளமாக பி.ரி.ஏ க்கு சமீபத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தம் பி.ரி.ஏ இன் முக்கிய பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணத் தவறிவிட்டது. எனவே, இது தொடர்பாக வலுவான சட்ட மற்றும் கொள்கை அளவிலான சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும் வரை ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய அச்சுறுத்தல்களை புறக்கணிக்க முடியாது.

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகள் - திருத்துதல் அல்லது ரத்து செய்தல்

பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவது தொடர்பாக முழுமையான சீர்திருத்தங்கள் தேவை என்று மனித உரிமை அமைப்புகளால் தேசிய மற்றும் சர்வதேச அளவில் தொடர்ந்து எழுந்துள்ள கரிசனை காரணமாக பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. எவ்வாறாயினும் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின்¹ சட்ட வல்லுநர்கள்,² ஊடகவியலாளர்கள்³ மற்றும் மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள்⁴ உட்பட பல்வேறு சிவில் சமூக அமைப்புகள் மேலும் கவலைகளை எழுப்பியுள்ளன மற்றும் அடிப்படை உரிமைகளை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் இன் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு மேற்கூறிய திருத்தம் எந்த ஆக்கபூர்வமான சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டு வரவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. எனவே, பல தனிநபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்றும் இடைக்காலத்தில் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும் என்றும் அழைப்பு விடுக்கின்றனர்.

சிவில் சமூகம் மட்டுமன்றி, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவும் (எச்.ஆர்.சி.எஸ்.எல்) பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை இல்லாதொழிக்குமாறு கோரியுள்ளது. எச்.ஆர்.சி.எஸ்.எல் தலைமையகத்தில் 2022 ஆம் ஆண்டிற்கான சாலை வரைபடத்தில் பெப்ரவரி 08 முதல் 10 வரையிலான இராஜதந்திரிகளின் விளக்கக்காட்சியில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையின் மூலம் இது தெரிவிக்கப்பட்டது. அது கூறுகிறது, “அரசாங்கத்தால் ஏற்கனவே பரிந்துரைக்கப்பட்ட திருத்தங்கள் இருந்தபோதிலும், எச்.ஆர்.சி.எஸ்.எல் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை முற்றிலும் ஒழிக்க பரிந்துரைக்கிறது.”⁵

1 ஒரு கருத்து: பயங்கரவாதத் தடுப்பு (திருத்தம்) மசோதா, ஜனவரி 2022, மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான மையம். <https://www.cpalanka.org/wp-content/uploads/2022/01/Final-PTA-Amendment-2022.docx-1-1.pdf>

2 பி.ரி.ஏ திருத்த மசோதாவின் ஆரம்ப எதிர்வினைகள்: சீர்திருத்தத்தில் தோல்வி, எர்மிசா டெக்ஸ் <https://www.themorning.lk/initial-reactions-to-pta-amendment-bill-failure-to-reform/>

3 குயின்டஸ் கொலம்பகே எழுதிய “பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டாம் என்று உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் அழுத்தம் கொடுக்கிறார்கள்” என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை

4 குயின்டஸ் கொலம்பகே எழுதிய “பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டாம் என்று உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் அழுத்தம் கொடுக்கிறார்கள்” என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையிலிருந்து <https://www.themorning.lk/pta-reform-a-farce-in-multiple-acts/>

5 எச்.ஆர்.சி.எஸ்.எல். பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை நீக்குமாறு கோருகிறது, Ada Derana.lk, <http://www.adaderana.lk/news/80637/hrcsl-calls-for-abolition-of-prevention-of-terrorism-act>

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்துக்கு கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தத்தின் வளர்ந்து வரும் மற்றும் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய கருத்துக்கள் மற்றும் பரிந்துரைகளின்படி பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதை நசுக்குவதன் மூலம் பல தனிநபர்களின் குரல்களை மீண்டும் வெளிப்படுத்த முடியும். குறிப்பாக ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக ஆர்வலர்களின் பேச்சுச் சுதந்திரம், வெளியீடு உள்ளிட்ட கருத்துச் சுதந்திரங்களை இடைவிடாமல் தடுக்கும் பல முக்கியப் பிரச்சினைகள் உள்ளன. ஒப்புதல் வாக்குமூலங்கள், விசாரணைகளின் போது நீதித்துறை மேற்பார்வை இல்லாமை, சட்ட ஆதரவைப் பெறுவதற்கான உத்தரவாதம் இல்லை, சித்திரவதை மற்றும் அதிகப்படியான அதிகாரங்களை விசாரணைக்காக நீதிமன்றக் காவலில் இருந்து நபர்களை அழைத்துச் செல்லும் திறன் ஆகியவை இதில் அடங்கும். சிவில் உரிமைகளை கட்டுப்படுத்தும் கட்டுப்பாடு உத்தரவுகளை அமைச்சர் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கான அதிக அரசியல் விருப்பத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் அவசரத் தேவையையும் மீண்டும் வலியுறுத்தும் பிரச்சினைகளின் வரம்பு கவனிக்கப்படாமல் உள்ளது. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை ஒழிப்பதற்கான அவசியத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில்,

“பயங்கரவாதத்திற்கான புதிய வரையறையுடன் பயங்கரவாதக் குற்றமும் தண்டனைச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையம் நம்புகிறது. வன்முறையை அச்சுறுத்துபவர்கள் அல்லது சட்டவிரோதமாகப் பயன்படுத்துபவர்கள், அரசியல்-சித்தாந்த அல்லது மதக் காரணத்திற்காக அச்சத்தை பரப்புவதன் மூலம் பொதுமக்களை குறிவைப்பது வெளிப்படையாக உள்ளது. நாட்டின் பொதுச் சட்டத்தின் கீழ் தேவையான திருத்தங்களுடன் பயங்கரவாதம் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையம் வாதிகிறது. பயங்கரவாதக் குற்றத்திற்கான சாட்சியச் சட்டத்தின் பயன்பாட்டை விலக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் ஆணையம் ஆதரிக்கிறது. காலவரையற்ற தடுப்புக்காவல் அரசியலமைப்பை மீறுகிறது”⁶

6 பிரி.ஏ: எச்.ஆர்.சி.எஸ்.எல் இன் கண்ணோட்டம் அரசாங்கத்தின் கண்ணோட்டத்திற்கு முரணாக உள்ளது. <https://island.lk/pta-hrcsl-takes-a-contrary-view-to-that-of-the-govt/>

பாரபட்சம், அமைதியான ஒன்றுகூடல் மற்றும் சட்டத்தின் முன் சமமான பாதுகாப்பு தொடர்பான பிரச்சினைகள்

1978 இலங்கை அரசியலமைப்பின் IIIவது அத்தியாயத்தின் 12(2) உறுப்புரையில் எந்தவொரு பிரச்சையும் இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், அரசியற் கொள்கை, பிறப்பிடம் காரணமாக அல்லது அத்தகைய காரணங்களுள் எந்த ஒன்று காரணமாகவும் ஓரங்கட்டப்படவோ விசேட கவனத்திற்கோ ஆளாக்கப்படக் கூடாது: உறுப்புரை 12(1)ல் சமத்துவத்திற்கான உரிமையைப் பாதுகாப்பதுடன் சட்டத்தின் முன்பு ஆட்கள் எல்லோரும் சமமானவர்கள். அத்துடன் அவர்கள் சட்டத்தினால் சமமாகப் பாதுகாப்படுவதற்கு உரித்துடையவர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. 14(1)(ஆ) உறுப்புரை அமைதியான முறையில் ஒன்றுகூடும் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவ்வனைத்து சட்டரீதியான உறுதிப்பாடுகளும், சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தினதும் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான உடன்படிக்கையின் (ஐ.சீ.சீ.பீ.ஆர்.) கீழும், குறித்த பொறுப்புடன் இணைந்துள்ள சூழல் குறிப்பாக ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாப்பாளர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்களுக்கு வெளியிடுதலுட்பட பரஸ்பர ரீதியான பேச்சு மற்றும் வெளியிடுதலுக்கான சுதந்திரத்தைப் பாவிப்பதற்கு மிக முக்கியமானது. அடிப்படை மனித உரிமைகள் தொடர்பில் விதிக்கப்படும் எந்தவொரு தடையும் விரிவான சிவில் சமூகத்திற்கு அச்சுறுத்தலாக அமையலாம் என்பதில் ஐயமில்லை.

மக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் வாழ்வாதார அபிவிருத்தி, நல்வாழ்வு தொடர்பான தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படும் கூட்டங்களிலிருந்து ஊடகவியலாளர்களை அகற்றுவதற்கு அல்லது தடுப்பதற்கு, அரசு எடுக்கும் எந்தவொரு தீர்மானத்தையும் ஊடக சுதந்திரத்திற்கான அச்சுறுத்தல் என வரைவிலக்கணப்படுத்தலாம். மாவட்ட அபிவிருத்திக் கூட்டங்களில் ஊடகங்களுக்கான வாய்ப்பு மட்டுப்படுத்தப்படுவது தொடர்பில் வளர்ந்து வருகின்ற நிலைமை கொள்கை வகுப்பாளர்களின் உடனடி கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய அத்தியாவசிய விடயமாகியுள்ளது. தகவல் அறியும் சட்டத்தின் பின்னணியிலுள்ள முரண்பாடானது ஒருவகையில், மக்களை மையப்படுத்திய கருத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக மாவட்ட மற்றும் பிரதேச அபிவிருத்திக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதற்கான தீர்மானமெடுக்கும் அதிகாரங்கள் உள்ள உத்தியோகத்தர்களை வருகை தருமாறு ஜனாதிபதி செயலகம்¹ குறிப்பிடுவதுடன், இன்னொரு வகையில் ஊடகவியலாளர்கள் அவ்வாறான கூட்டங்களுக்கு வருவது தடுக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறான கலந்துரையாடல்களில் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கான மக்கள் உரிமை துண்டிக்கப்படுகின்றது.

இதற்கான கட்டுரையொன்றை எழுதுகின்ற ஊடகவியலாளரான ரேகா நிலுக்கூழி ஹேரத் குறிப்பிடுகையில் '2022

1 <https://www.presidentsoffice.gov.lk/index.php/2021/02/20/it-is-mandatory-for-officials-with-decision-making-powers-to-attend-district-and-regional-development-committee-meetings/>

மாச்சு மாதத்தில் நாம் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளுக்கு ஏற்ப, இலங்கையின் சில மாவட்டங்களில் ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டங்களை உள்வாங்குவதற்கான அனுமதி ஊடகவியலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும், சில மாவட்டங்களில் இன்னமும் ஊடகவியலாளர்களை சாத்தப்படக் கதவுகளுக்கு அப்பால் வைத்துக் கொண்டு அல்லது ஊடகவியலாளர்களை வெளியேற்றிய பின்னரே கூட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். நுவரெலியா மாவட்டச் செயலாளர் ஜி.கே.ஜி.ஏ.ஆர்.பி.கே. நந்தனவிடம் கேட்ட போது அவர், ‘ஊடகவியலாளர்களுக்கு மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டத்துக்கான அனுமதி மறுக்கப்படுவது நுவரெலியாவின் பிரச்சனை அல்ல. இலங்கையின் மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டங்களுக்கு வருவதற்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே ஊடகவியலாளர்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்படவில்லை. ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டத்தை முடித்துவிட்டு ஒருங்கிணைப்பு குழுத் தலைவர் உள்ளிட்ட குழுவுடன் அறிவுட்டப்படுவதற்காக ஊடகவியலாளர்களை அழைக்குமாறு எமக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுதான் நடைமுறை’ என அவர் குறிப்பிட்டார். அந்த அறிவுறுத்தல்கள் ஊடகவியலாளர்களுக்கு இடமளிக்காதவாறு அமையுமெனில், தீர்மானம் எடுக்கும் முறையைத் தெரிந்து கொள்வதில், மனிதர்களுக்குள்ள உரிமைக்கு அது தடையாகும். மேலும் அது ஊடகவியலாளர்களின் கருத்துத் தெரிவிக்கின்ற உரிமையையும் இழிவாக்குகின்றது.

ஊடகவியலாளர்களுக்கு மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டங்களுக்கு வருகை தருவதற்கு அண்மைக்காலம் வரை அனுமதி கிடைத்தது. உள்நாட்டிலுங்கள் அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட 2017 மே 22ம் திகதியான உள்நாட்டிலுங்கள் சுற்று நிருபம் 06/2017ன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட ‘மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டங்கள் மற்றும் பிரதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டங்களை நடத்துதல்’ ஆகிய தலைப்பின் கீழ் அப்போது உள்நாட்டிலுங்கள் அமைச்சின் செயலாளர் நீல் த அல்விஸ் அவர்களால் கையெழுத்திடப்பட்ட சுற்றுநிருபத்தின் 25வது ஏற்பாடுகளுக்கு ஏற்ப, கீழ்க் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு அமையும்.

‘ஏற்புடைய தொகுதியின் அல்லது மாவட்டத்தின் ஊடகவியலாளர்கள் பிரதேச/மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளலாம். அவ்வூடகவியலாளர்களின் பெயர்ப் பட்டியலொன்று பிரதேச/மாவட்ட தகவல் உத்தியோகத்தரிடம் வழங்கப்பட வேண்டும். அவ் ஊடகவியலாளர்களுக்குத் தேவையான வசதிகள் சரியாக வழங்கப்படுவது பிரதேச மாவட்ட செயலகத்தின் கடமையாகும்.’

எவ்வாறாயினும் பிரதேச அல்லது மாவட்ட மட்டத்திலான ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டங்களில் ஊடகவியலாளர்கள் உள்வாங்கப்படுவது அல்லது வெளியேற்றப்படுவதானது பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபடுகின்றது என்பதை எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது. மக்களுக்கு, மக்கள் பிரதிநிதிகளினதும் அரசு உத்தியோகத்தர்களினதும் தீர்மானங்களின் தகவல்களுக்கான மூலாதாரங்கள் ஊடகவியலாளர்களாக இருக்கக் கூடும் என்பதால், அத்தகவல்கள் உள்வாங்கப்படுவதைத் தடை செய்வது ஊடக சுதந்திரத்திற்கு பாதுகாமான முறையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

ஊடகவியலாளரான மாங்கலநாத் லியனாரச்சி இந்த வெளியீட்டிற்காக எழுதிய அவரது ஒரு கட்டுரையில்² 2021 நவம்பர் மாதம் கிண்ணியா களப்பு, திருகோணமலை, குருஞ்சாக்கேணியில் பயணிகள் படகொன்று கவிழ்ந்த துன்பியல் நிலையை அறிக்கையிடுகின்ற ஊடகவியலாளர்களைத் தாக்கிய சம்பவத்துடன் ஏற்புடையதாக சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் போதும், நீதி மற்றும் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பிலுள்ள இடைவெளி தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது. இந்தக் கட்டுரையில்.

‘ஊடகவியலாளர்கள் மீதான தாக்குதல் என்பது, எமக்குப் புதிதான ஒரு விடயம் அல்ல. எனினும் இப்போது அறிக்கையிடப்படும் சம்பவங்களில் நிலைத்த அதிகரிப்பொன்றைக் காண முடிகின்றது. இந்த ஆண்டின் ஜனவரி மாதத்தில் முல்லைத் தீவு, சிலாபம், அம்பாந்தோட்டை, மட்டக்களப்பு, குருணாகல் மற்றும் கொழும்பு ஆகிய பிரதேசங்களில் பல தொடர் சம்பவங்கள் பதிவாகியுள்ளதாக சுதந்திர ஊடக இயக்கம் வெளியிட்ட மாதாந்த அறிக்கைகளிலிருந்து வெளியாகின்றது” எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

2 Article titled “Attacking the Messenger”, by Mangalanath Liyanarachchi

கிண்ணியா சம்பவம் குறித்து கருத்துத் தெரிவிக்கையில், சட்டத்தரணி ஜகத் வியனாரச்சி அவர்களை மேற்கோள் காட்டி எழுத்தாளர் 'மக்களுக்குச் சரியான செய்திகள் ஊடகவியலாளர்களால் சரியான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தால் மட்டுமே கிடைக்கும் எனவும், அரசு அல்லது அரசியல் பொறிமுறை பெரும்பாலும் ஊடகவியலாளர்களுக்குத் தடை விதித்தாலும், கிண்ணியா நிலைமையில் தகவல்களை அறிந்து கொள்ளும் உரிமையை மக்களே மீறியுள்ளதாகவும் இது கவலைக்குரிய நிலைமை" எனவும் குறிப்பிட்டார்.

இங்கு ஊடகவியலாளர்கள் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதைத் தடை செயதல் மக்களின் தகவல் அறியும் உரிமையை மீறுதல் ஆகிய இரண்டையும் மனித உரிமை மீறலாக அர்த்தம் கொள்ள முடியும். அவ்வாறே ஊடகவியலாளர்களைத் தாக்கிய நபர்களைக் கைது செய்யாமை சட்டத்தின் முன்னால் ஊடகவியலாளர்களுக்கு சமமான பாதுகாப்பு இழக்கச் செய்யப்படுவதையுமே நான் காண்கின்றேன்."

சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துதல் தொடர்பிலான அநீதியான செயற்பாடுகள், சட்டக் கட்டமைப்பிற்குள் பயனுள்ளவாறு, சமமானதும் நியாயமானதுமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படாத சூழ்நிலையில், ஊடகவியலாளர்கள் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பாளர்கள், மற்றும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் பலர் தமது துன்பதுயரங்களை முன்வைப்பதற்கு இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிடம் செல்ல நேர்ந்துள்ளது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இறுதித் தீர்வாக இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவைத் தேர்ந்தெடுப்பது மனித உரிமைகள் மீறப்பட்ட பல நபர்களிடம் உயர் நீதிமன்றத்தில் முறையான அடிப்படை உரிமைகள் வழக்கின் ஊடாக சவால் விடுப்பதற்கான நிதிரீதியான வலிமை குன்றியிருப்பதையே பிரதிபலிக்கின்றது. இது பொலிஸ் திணைக்களத்தில், 2002 ஏப்ரல் மாதம் தாபிக்கப்பட்ட மனித உரிமைகள் பிரிவின் நடவடிக்கைகள் மீது கேள்வியெழுப்புகின்றது. சட்டத்தின் பாதுகாப்பு அனைத்தும் சமமாக அமையுமாறு சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துதல் மற்றும் உறுதிப்படுத்துதல் பொலிசின் பொறுப்பாகும். பொலிசின் கடமையே மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதற்கு ஏதுவாக அமையுமாயின், பொலிஸ் மனித உரிமைகள் பிரிவின் செயற்பாட்டையும் முன்னேற்றத்தையும் மதிப்பிட வேண்டும். ஏனெனில் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் தமது நாளாந்த கடமையை நிறைவேற்றுகையில் இடம்பெறுகின்ற மனித உரிமை மீறல்களைத் தடுப்பதும் சாதாரண பொதுமக்களுக்குரித்தான மனித சிறப்புரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும் இதன் அடிப்படை நோக்கமாகும்.³

மங்கலநாத் வியனாரச்சி, தாக்குதல் தொடர்பில் 2021 நவம்பர் 20ம் திகதி CIB (I)10/291 குறிப்பெண்ணின் கீழ், கிண்ணியா பொலிசிற்கு முறைப்பாடொன்றை எழுதியுள்ள அப்துல் சலாம் யசின், அவரது கடிதத்தை மேற்கோள் காட்டுகின்றார். சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலுள்ள ஊதாசீனத் தன்மை தொடர்பில் தமது விரக்தியை வெளிப்படுத்துகின்ற யசின், "நான் இதுபற்றி பொலிசிடம் முறையிட்ட போதும் அவர்களில் யாரையும் கைது செய்ய முடியவில்லை. கிண்ணியா பொலிஸ் நான் செய்த முறைப்பாட்டுக்குக் கூட பதில் அளிக்கவில்லை." எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நியாயமான காலத்தில் குற்றவாளிகள் சட்டத்தின் முன்பாகக் கொண்டுவரப்படுவதற்கான அர்ப்பணிப்பைச் செய்யாமை, விசாரணைகளின் மந்தப் போக்கு, அல்லது முன்னேற்றமின்மை தெரிவதால், அது சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் செயற்பாட்டின் மீதும் நிறுவனங்கள் மீதிலுமான மக்களின் நம்பிக்கை குறைவதற்குக் காரணமாகின்றது. இது தவிர, கைதுகள் மற்றும் தடுத்து வைத்திருப்புகளில் உரிய செயல்முறைகளுக்கு ஏற்றவாறு அமையாமை, குறிப்பாக அநீதிக்கு எதிராக குரல் எழுப்பும் மற்றும் அவ்வாறான அநீதிகளை மக்களிடையே கொண்டு வருவதற்காக கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரத்தைப் பாவிக்கின்ற நபர்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையும்.

3 The establishment came to light by the Police Gazette (II) 1304 dated 27th August 2003. <https://www.police.lk/index.php/item/21>

இந்த வெளியீட்டுக்காகக் கட்டுரையொன்றை வழங்கும் ஊடகவியலாளர் பிரியஞ்சித் ஆலோக்க பண்டார உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல் தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அறிக்கை தொடர்பில் கைது செய்யப்பட்ட சமூக செயற்பாட்டாளரான ஷெஹான் மாலக்க கமகே சார்பில் வாதாடிய சட்டத்தரணி திரு. அமில எகொட மஹவத்தவின் அறிக்கையை மேற்கோள் காட்டுகின்றார்.

“சட்டத்தரணி திரு அமில எகொட மஹவத்த - இதற்கு முன்னர் ஷெஹான் மாலக்கவிற்கு குற்றப்பலனாய்வுப் பிரிவில் ஆஜராகுமாறு அறிவித்தல் விடுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில், அவர் சார்பில் சில சட்டத்தரணிகள் வாதாடினர். கத்தோலிக்க தேவாலயத்தின் வலு. பிதாமார்கள் அவருக்காக முன்வந்தனர். அதனால் அவர்கள் மூலம் ஷெஹானை தொடர்புபடுத்திக் கொள்வதற்கு குற்றப் பலனாய்வுப் பிரிவுக்கு வேண்டியளவில் சந்தர்ப்பம் இருந்தது.

சட்டத்தின் முன்பாக அனைத்து பிரசைகளுக்கும் சமமான கவனிப்பு இருக்குமாயின் ஷெஹான் மாலக்க கமகேயிற்கு சமமான சந்தர்ப்பங்கள் உரித்தாகும். மிகத் மோசமான முறையில் வீதியில் வைத்து அவர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். அதனால் மிகத் தெளிவாக சட்டத்தை மதிக்கும் நபர் என்ற வகையில் ஷெஹான் சமமாகக் கருதப்படவில்லை. அவர் மீதான குற்றச்சாட்டும் கூட அவரிடம் அவரை பலவந்தமாக வானத்தில் ஏற்றிக் கொண்ட பின்னர், மீண்டும் அவர்களிடம் குற்றச்சாட்டு எது என வினவப்பட்ட போது மட்டுமே முழுமையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

விரஞ்சன ஹேரத், அதிகரித்து வரும் ஊடக சுதந்திரத்தின் மீது அச்சுறுத்தலாகும் போக்கைத் தனது கட்டுரையில் தோற்றுவித்து, ‘ஊடக சுதந்திரம் 2020 அறிக்கைக்கு ஏற்ப ஊடக சுதந்திரற்கு ஏற்புடைய அச்சுறுத்தல் ரீதியான 58 சம்பவங்கள் இனங்காணப்பட்டிருப்பதுடன், 2021ல் அந்த நிலைமை மேலும் அவ்வாறான 80 சம்பவங்களைத் தாண்டிய எண்ணிக்கை அறிக்கையிடப்படுவதன் ஊடாக அதிகரித்துள்ளது. 2021ம் ஆண்டுக்கு ஏற்புடையதாக, சுதந்திர ஊடக இயக்கம் தயாரித்த மாதாந்த ஊடகக் கண்காணிப்பு அறிக்கைக்கு ஏற்ப, ஊடகவியலாளர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் காத்துப் பேணலுடன் ஏற்புடைய 40 சம்பவங்கள், சட்டரீதியான நிலைமைகளுடன் இணைந்த 43 சம்பவங்கள், மற்றும் அதனோடு தொடர்புடைய முந்தைய சம்பவங்களின் அதிகரிப்புகள் 10, ஊடக சுயாதீனத் தன்மையுடன் ஏற்புடைய 03 சம்பவங்கள், கட்டமைப்பு ரீதியான 11 விடயங்கள், தொழில்வாண்மையுடன் ஏற்புடைய 02 சந்தர்ப்பங்கள் மற்றும் ஊடக சுதந்திரத்துடன் ஏற்புடைய 01 போக்குமாக 109 ஊடக சுதந்திரத்துடன் ஏற்புடைய விடயங்களும் போக்குகளும் சம்பவங்களும் கண்காணிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனூடாக 80க்கும் மேலான எண்ணிக்கையிலான ஊடக சுதந்திரத்துடன் ஏற்புடைய அச்சுறுத்தல் ரீதியான அல்லது அதன் மீது பாதகமான அழுத்தங்களை ஏற்படுத்தும் நிலைமைகளாக அவற்றை இனங்காண முடியும்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் பக்கச்சார்புகளுக்கு உள்ளான தரப்பினர் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளும் போது மொழிப் பிரச்சனை மீது விசேடமாக வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களில் பெருமளவில் கவனம் செலுத்தப்படுவதாகக் கண்காணிக்கப்பட்டது. இந்த விடயத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற ஊடகவியலாளரான திரு. ஜோசப் இந்த வெளியீட்டில் சமர்ப்பிக்கின்ற கட்டுரையில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

பொலிஸ்திணைக்களம்தான் மிக முக்கியமான திணைக்களம். எவ்வாறாயினும், மன்னார் மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையான பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களும், பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரிகளும் (OIC) சிங்கள மொழியைப் பேசுகின்ற உத்தியோகத்தர்களைக் கொண்டே பணியாற்றுகின்றனர். அவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு பிரதேச மக்கள் பேசும் மொழியில் கடமையாற்றும் ஆற்றல் இல்லாத காரணத்தால் மக்கள் தமது பணி நடவடிக்கைகளை அல்லது முறைப்பாடுகளை செய்வதற்கு பொலிஸ் நிலையங்களுக்கு வருவது சிரமமாகியுள்ளது. இதனால் பொலிசுடன் பணியாற்றுகையில் அவர்கள் பெரும் அசௌகரியங்களுக்கு முகங்கொடுத்திருக்கின்றார்கள்.”

இலங்கையில் ஒவ்வொரு பிரசையும் மனித உரிமைகள் தொடர்பில் உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு

அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தின் மூலம் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ள நிலைமைகளில் கடற்கரை ஆதிவாசிகளை பாரபட்சத்துடன் கவனிப்பதும் அவர்களின் உயிர்வாழும் உரிமையை இழக்கச் செய்வதும் பாரதூரமான விடயம் என சட்டத்தரணி விரஞ்சன ஹேரத் வலியுறுத்தினார். கடற்கரைப் பிரதேச ஆதிவாசிகளின் சந்ததியாக வருபவர்களின் மரபுரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும் அவர்களை இலங்கையின் பிரசைகளாக பேதமின்றிக் கருதுவதும் தொடர்பில் அரசாங்கம் பொறுப்புக் கூற வேண்டும்.

கடற்கரைப் பிரதேச ஆதிவாசிகளின் பிரச்சனை பாரபட்சங்கள் தொடர்பில் சாட்சி பகர்வதுடன் அது அரசியலமைப்பின் 12(1) மற்றும் (2)ம் உறுப்புரைகளுக்கு முரண்பட்டதாகும். பாரபட்சம் காட்டுவதன் மூலம் மனிதர்களின் குரல் அடிபணியச் செய்யப்படுவதாவது பிரதானமாக நிருவாகத் தீர்மானங்கள் காரணமாக மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறுகின்றன என வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அடிப்படை மனித உரிமைகள் பற்றிய உணர்திறனற்ற காரணத்தாலும், தீர்மானங்களை எடுக்கின்ற அதிகாரிகள் பல்வகைத் தன்மையை மதிக்காததாலும் ஆதிவாசி மக்களின் அடையாளங்கள் அழிவடைந்துள்ளன. மனிதர்களின் பல்கலாசார உணர்வுகளைப் பாதிக்கக் கூடிய தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கென தாபிக்கப்பட்டுள்ள விசேட அரசு நிறுவனங்களின் கூட்டுச் சேர்வை தொடர்பில் கவனமாக அவதானம் செலுத்தப்படாமை, அவ்வாறான நிறுவனங்களில் ஏற்படைய மக்களுக்கு தீர்மானம் எடுக்கும் பதவிகளைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கும் வகிப்பதற்கும் சமமான சந்தர்ப்பங்கள் வசதிவாய்ப்புகள் இல்லாமை, பாரதூரமான காரணியாகும். மேலும் அரசு சேவையில் சிறுபான்மை பிரதிநிதித்துவம், அடையாள ரீதியாகவும் பக்கச்சார்பற்றதுமாக இருக்க வேண்டியதுடன், அது அரசின் தீர்மானங்கள் தொடர்பில் சட்ட ரீதியான தன்மையை அதிகரிக்கின்றதும் சிறுபான்மையால் அரசின் மீது நம்பிக்கையை அதிகரிக்கும் செயற்பாட்டு மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற சமவிகிதாசார பிரதிநிதித்துவமாக வேண்டும்.

சட்ட நடைமுறையானது அரசியல் மயமாக்கப்படுவது, சட்டத்தின் ஆதிக்கம் அடிபணிவதற்கான ஏதுவாக அமைவதுடன், சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரிகள் மற்றும் நிருவாகக் கட்டமைப்பின் மீதான மக்களின் நம்பிக்கையைக் குன்றச் செய்யும். வேண்டுமென்றோ, கவனயீனமாகவோ பாரபட்சங்களுக்கு துணைபுரியும் அரசு தீர்மானங்கள், பல்கலாசார சமூகமொன்றின் அனைத்து மக்களுக்கும் சட்டத்தின் கீழ் சமமான பாதுகாப்பை அடிபணியச் செய்யும் ஆற்றலைத் தொடர்ந்தும் உருவாக்கும்.

அமைதியாக ஒன்றுகூடும் சுதந்திரம் சனநாயகத்திற்கு அடிப்படையானது. சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் கட்டமைப்பிற்குள் மட்டுமன்றி, கலாசார, சமூக மற்றும் பொருளாதார உரிமைகளை அடைவதற்காகவும் இந்த உரிமை நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதன் முக்கியத்துவம் அதன் மூலம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாக இது இலங்கை போன்ற பல்கலாசார நாடொன்றில், மக்கள் கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கும் பகிரந்து கொள்வதற்கும், வேறுபாடுகளையும் பல்வகைத் தன்மையை மதிப்பதற்கும், ஒன்றுகூடுவதற்கும், அமைதியான முறையிலான ஊர்வலங்கள் மூலம் வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுதல் போன்ற சனநாயக ரீதியான வாய்ப்புகளை மேலும் வளர்க்கும். அரசியலமைப்பின் 14(1)அ) உறுப்புரை அமைதியான முறையில் ஒன்றுகூடும் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதுடன், சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச உடன்படிக்கை (ஐ.சீ.பீ.பீ.ஆர்) 21ம் வாசகத்தின் கீழ் இலங்கைக்கு அதற்கான பொறுப்பும் கடப்பாடும் உள்ளது. இப்பாதுகாப்பு இருக்கின்ற போதே, அண்மைக்கால வரலாற்றில், குறிப்பாக கோவிட்-19 தொற்றின் மத்தியில் நாட்டில் பல அமைதியாக ஒன்றுகூடுவதற்கான அவகாசம் மட்டுப்படுத்தலுக்கு முகங்கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.⁴ இது தவிர, அரசியலமைப்பின் 15(3) உறுப்புரைக்கு ஏற்ப, சட்டத்தால் விதிக்கப்பட்டுள்ளவாறு மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றுகூடும் சுதந்திரம் அடிப்படை உரிமை என்பதால் அவ்வாறான மட்டுப்படுத்தல்களின் சட்டரீதியான தன்மை கேள்விக்குரியது.⁵

4 The establishment came to light by the Police Gazette (II) 1304 dated 27th August 2003. <https://www.police.lk/index.php/item/21>

5 Comment: Legality of the State Response to the Right to protest in the Light of the COVID-19 Pandemic, November 2021. <https://www.cpalanka.org/wp-content/uploads/2021/11/CPA-comment-on-right-to-protest-2.pdf>

குடும்ப உறுப்பினரொருவர் சிறையில் இருக்கையில் அவருக்கு நீதியை நிறைவேற்றுவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற போது, வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை வெவ்வதற்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அர்ப்பணிப்பைப் பாராட்டி இம்முறை சிறைக் கைதிகளின் 22 குடும்ப உறுப்பினர்களை கௌரவிப்பதற்கு மனித உரிமைகள் அலுவலகம் திட்டமிட்டுள்ளது. இந்த 22 குடும்பங்களில் ஒருவரான ராமச்சந்திரன் மேகலாவை பாரபட்சமாக நோக்கியமை தொடர்பில் அசேல குருவன்ச இந்த வெளியீட்டிற்கு வழங்கும்⁶ கட்டுரையில் விளக்குகின்றார். சிறைப்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு நீதி கோரி உலக மனித உரிமைகள் தினத்தையொட்டி, நடத்தப்படுகின்ற அவ்வருடாந்த விழாவில் இவ்வனைத்து தடைகள் மத்தியிலும் வாழ்க்கைக்கு முகங்கொடுத்த துணிச்சலுக்காக மேகலாவிிற்கும் மரியாதை செலுத்தக் கண்டி மனித உரிமைகள் காரியாலயம் திட்டமிட்டது.

மேகலாவை அடிப்படையாகக் கொண்டே பொலிஸ் நீதிமன்றத் தடையுத்தரவொன்றைப் பெற்றுக் கொண்டு விழாவைத் தடை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தது. அவர் ஸ்ரீ தலதா மானிகை மீது குண்டுத் தாக்குதல் நடத்தியது தொடர்பில் சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்கின்ற கிருகூணசாமி ராமச்சந்திரனின் மகளாவார்.

மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டாளரான சட்டத்தரணி சுரேன் டி பெரேரா அவர்கள் இதுபற்றி இவ்வாறானதொரு விளக்கத்தை அளித்தார்.

இந்த விழாவை நடத்த தடை விதிக்கப்பட்டதன் வாயிலாக அரசியலமைப்பின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் சில மீறப்பட்டுள்ளன. பேச்சு மற்றும் கருத்துத் தெரிவிப்பதற்காக வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமை அதிற் பிரதானமானது. தொழிலுக்கான சுதந்திரமும் மீறப்பட்டுள்ளது. இது இதனை ஏற்பாடு செய்தவரின் தொழிலின் ஒரு பகுதியாகும்.

மேலும் அசேல, மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டாளரான ருக்கீ பிரனாந்து அவர்களை மேற்கோள் காட்டி, இது ஒரு புறத்தில் பாரபட்சமாகக் கருதுதல் இன்னொரு வகையில் மிகவும் மனிதநேயமற்ற விடயம். ஏதேனுமொரு நபரால், மேற்கொள்ளப்படவுள்ள அல்லது மேற்கொள்ளப்பட்டதாக சந்தேகிக்கப்படுகின்ற எந்தவொரு குற்றத்திற்காகவும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர் பொறுப்புக் கூறவோ தண்டனை பெறவோ கூடாது என்ற அடிப்படைக் கோட்பாடொன்று உள்ளது. மேகலா வாழ்வின் பல சந்தர்ப்பங்களில் தந்தைக்கு உரித்தான தண்டனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூகத்தால் பாரபட்சத்துடன் நோக்கப்படும் அனுபவத்தை மோசமான முறையில் அனுபவித்திருக்கின்றார்.

பாரபட்சம் காட்டப்படாத சுதந்திரம், அமைதியாக ஒன்றுகூடும் சுதந்திரம் மற்றும் சட்டத்தின் முன்பு சமமான பாதுகாப்பு என்பவற்றுக்கான உரிமையின் மீதான அச்சுறுத்தல்கள் எதிரொலிக்கின்ற சம்பவங்களால் மேலே முன்வைக்கப்பட்டுள்ள சில சம்பவங்களின் வாயிலாக நாட்டின் சனநாயக்கத்திற்கான வாய்ப்பு தொடர்பில் சிரத்தையெடுப்பதற்காக சாட்சி பகரும் இத் தனிச் சம்பவங்கள் எதையும் கவனத்திற் கொள்ளாதிருக்க முடியாது.

6 Article titled “Decades of Discrimination”, by Asela Kuruluwansa

மொழி உரிமை மீறல்களும் அரசு கரும மொழிக் கொள்கையை அமுல்படுத்துகையில் எதிர்நோக்கும் சவால்களும்

மொழி தொடர்பாடலின் முக்கிய ஆதாரம். சமகாலத்தில் மொழி மக்களின் வாழ்வியலோடு இடையறாது தொடர்பு கொண்டுள்ள பொருளாதார, சமூக, அரசியல் மற்றும் பண்பாட்டுக் காரணிகளுடன் மிக நெருக்கமான தொடர்பைக் கொண்டுள்ள காரணியாக மாறியுள்ளது. அந்த வகையில், மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளையும் கண்ணியத்தையும் வெளிப்படுத்தும் முக்கிய அம்சமாக மொழி விளங்குகிறது.

1978 அரசியலமைப்பின் மூன்றாம் அத்தியாயத்தின் 12(2) உறுப்புரையில் “இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், அரசியற்கொள்கை அல்லது பிறப்பிடம் காரணமாக அல்லது அத்தகைய காரணங்களுள் எந்த ஒன்று காரணமாகவும் எந்த பிரஜைக்கும் ஓரங்காட்டுதல் ஆகாது”¹ எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பின் நான்காம் அத்தியாயத்தில் 18 தொடக்கம் 25 வரையான உறுப்புரைகளில் அரசு மற்றும் அரசுகரும மொழி பற்றிய ஏற்பாடுகள் தரப்பட்டுள்ளன. மேலும், 2009.09.25 திகதி வெளியிடப்பட்ட 1620/20 இலக்கம் கொண்ட அதிவிசேட வர்த்தமானி மற்றும் 2009.11.25 திகதி வெளியிடப்பட்ட பொது நிருவாக சுற்றறிக்கை வாயிலாகவும் அரசுகரும மொழிக்கொள்கை அமுலாக்கத்தின் பொறுப்பு பற்றி சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

மொழி உரிமையானது தகவல் அறிதல் மற்றும் தகவல் அறிவதற்கான உரிமை அத்துடன் வெளிப்பாடு உட்பட பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்துடன் தீவிரமான தொடர்பை கொண்டுள்ளது. அரசியலமைப்புக்கான 19ஆவது திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டதையடுத்து தகவல்களை அணுகுவதற்கான உரிமை அரசியலமைப்பில் ஓர் அடிப்படை உரிமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் முன்னுரையில் தகவல் அறியும் உரிமை பற்றிய பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அரசியலமைப்பு அதன் 14-அ என்னும் உறுப்புரையில் தகவலைப் பெற அணுகுதலுக்கான உரிமையை உத்தரவாதம் செய்வதுடன், தகவலைப்பெற அணுகுதலுக்கான உரிமைக்குப் பயன்கொடுப்பதன் மூலம் பகிரங்க அதிகார சபைகளின் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறும் பண்பாட்டைப் பேணிவளர்த்து அதன் மூலம் இலங்கை மக்கள் ஊழலை எதிர்த்து நிற்கல் மற்றும் பொறுப்புக் கூறும் தன்மை மற்றும் நல்லாட்சியை

1 அரசியலமைப்புக்கான 19ஆம் திருத்தத்தின் 02ஆம் பிரிவு (2015 Nk 15)
<https://www.parliament.lk/uploads/acts/gbills/sinhala/5974.pdf>

மேம்படுத்துதல் ஊடாக முழுமையாகப் பங்கேற்கக் கூடியதும் நாட்டின் பொது வாழ்வில் தீவிரமாகப் பங்கேற்கக் கூடியதுமாகவிருக்கும் ஒரு தேவைப்பாடு உள்ளதால்²

இலங்கையின் மக்கள் தொகை இயலில் பன்மொழி பேசும் ஒரு சூழமைவு காணப்படுவதால் அரசியலமைப்பினால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ள மொழி உரிமை பற்றி ஆராயும்போது “இலங்கை வாழ் மக்கள்” என அறியப்படுவதால் அது ஓர் அடிப்படை உரிமையென கருதப்படுகிறது. அச்சட்டத்தின் 24வது வாசகத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளவாறு தகவலைப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கை முறையில் ஒரு பிரஜை தகவலை அணுக எதிர்பார்க்கும் வடிவத்தையும் மொழியையும் இனங்கான வேண்டும்³ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால், தகவல் அறியும் உரிமையை பயனுறுதி வாய்ந்ததாக கையாள்வதற்கு ஒரு பிரஜைக்கு கிடைக்க வேண்டிய உரிமைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் தேவை மறைமுகமாக எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. தாம் விரும்பிய மொழியில் தகவல் பெறுவதற்கான கோரிக்கை ஒன்றை முன்வைத்தாலும், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்ட வரம்பினுள், அரசு உத்தியோகத்தர்களுக்கு கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்ட அதே மொழியில் தகவலை வழங்குவதற்கான வலுவான அதேபோல் கட்டாய ஏற்பாடுகள் இல்லாததால் பன்மொழிச் சமூகம் ஒன்றில் உங்கள் தகவல்களை அணுகுவதற்கான அடிப்படை உரிமையை பாரபட்சமின்றி பிரயோகிப்பதில் தொடர்ச்சியான தடை காணப்படுகிறது. வேறுவிதமாக கூறின், இது அரசியலமைப்பினாலும் அரசகரும மொழிக் கொள்கையாலும் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ள சமத்துவத்திற்கான அடிப்படை உரிமையுடன் தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது.

தகவல்களை பேணி வருகின்ற அதே மொழியில் தகவல்களை வழங்கவேண்டிய ஒரு பொறுப்பு உத்தியோகத்தர்களுக்கு உண்டு. அதன்படி, எல்லா பிரஜைகளுக்கும் அவர்கள் விரும்பிய மொழியில் தகவல்களைப் பெறும் வாய்ப்பு அமையாததோடு, ஓர் அடிப்படை உரிமையாக காணப்படுகின்ற தகவல் அறியும் உரிமையின் பலனை உச்ச அளவில் அடைந்து கொள்வதிலும் சௌஜன்னியத்தை ஏற்படுத்தாது.

இந்நிலையில் பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் அத்துடன் ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டம், சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச சமவாய்ச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்படும்போது சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் நிறுவனங்களின் உத்தியோகத்தர்களுக்கும் விசாரணைக்கு உட்படும் நபர்களுக்கும் இடையில் ஏற்படுகின்ற மொழி பிரச்சனையானது மொழிப் பயன்பாட்டின் முக்கிய தடையாக அமைவதால் தனிப்பட்ட சுதந்திரம் பறிக்கப்படுதல் பற்றிய தீவிர கவனத்தை குவியச் செய்கிறது. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் சிறைச்சாலைகளின் நிலைமை பற்றிய கற்கை⁴ பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

“எவ்வாறாயினும், சட்ட மருத்துவர்களுக்கும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களுக்கும் இடையில் உள்ள சதி அல்லது மொழிப் பயன்பாட்டின் போது ஏற்படுகின்ற தடைகள் காரணமாக பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்படுகின்ற நபர்களுடன் சட்ட மருத்துவருக்கு தகவல் தொடர்பினை பேண முடியாதுள்ளமை பற்றி பல குற்றச்சாட்டுகள் ஆணைக்குழுவிற்கு கிடைத்துள்ளன. அந்த வகையில், பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டுள்ளகைதிகள் நிர்வாக ரீதியாக தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள காலப்பகுதியில் காணப்படுகின்ற வினைத்திறன் அற்ற பாதுகாப்புச் சூழமைவு காரணமாக நியாயமான விசாரணையை எதிர்கொள்வதற்கு அவர்கள் கொண்டுள்ள உரிமை மறுக்கப்படுவதுடன், இதனால் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு பெறப்படும் வாக்குமூலம் நீதிமன்றத்தில் ஏற்கத்தகுந்தச் சான்றாக மாறுகிறது”.

2 2016ஆம் ஆண்டின் 12ஆம் இலக்க தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 24 (5) (ஆ) பிரிவு

3 2016ஆம் ஆண்டின் 12ஆம் இலக்க தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 24 (5) (ஆ) பிரிவு

4 Prison Study by the HRCSL" <https://www.hrsl.lk/wp-content/uploads/2020/01/Prison-Report-Final-2.pdf>

மேலும், தகவல்களை தேடுபவர்கள் ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் தமது தகவல் அறியும் உரிமையை பிரயோகிக்கும் போது ஏற்படுகின்ற மொழிப் பிரச்சினை காரணமாக சவால்களை சந்திக்கின்றனர். ஊடகவியலாளரான சனத் பிரியந்த அவருடைய ஒரு கட்டுரையில்⁵ பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார். “எனது மொழி ஊடகம் சிங்களம் ஆயினும், தமிழ் மொழி அதிகளவில் பேசப்படுகின்ற ஒரு பிரதேச செயலகத்தின் ஆளுகையில் நான் வசிக்கின்றேன். நான் சமீபத்தில் தமிழ் மொழியில் கருமாமாற்றும் ஒரு பிரதேச செயலகத்திலிருந்து தகவல்களைப் பெறுவதற்கான விண்ணப்பம் ஒன்றை சமர்ப்பித்தேன். சில நாட்களின் பின்னர் தகவல் அறியும் உரிமைச்சட்டத்தின் O2ஆம் படிவத்துக்கு அமைய பதில் கிடைத்தது. அது தமிழ்மொழியில் இருந்ததால், அதனை வாசித்து அறிந்து கொள்வதற்கு தமிழர் ஒருவரை நாடவேண்டியாயிற்று..... எனக்குத் தேவையான தகவல்கள் கிடைக்காததால் மீண்டும் சிங்கள மொழியில் அதற்கான மேன்முறையீட்டை பிரதேச செயலாளருக்கு அனுப்பி வைத்தேன். சில தினங்களின் பின்னர் கிடைத்த பதிலும் தமிழ் மொழியிலேயே இருந்தது”. இந்தச் சிக்கலின் இன்னொரு முகம் யாதெனில் நுவரெலியா, கம்பஹா, குருநாகல், அனுராதபுரம், பொலநறுவை போன்ற பிரதேசங்களில் வாழும் தமிழர்கள் தகவல்களைக் கோரும்போது இந்தச் சிக்கலை எதிர் கொள்கின்றனர். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் இது தீவிரமான பிரச்சினையாக உணரப்படுவதை கட்டுரையாளர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இது, தகவல் அறியும் உரிமை விடயத்தில் நாட்டில் வலுவலுள்ள சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் போது ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் பல்லின கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைச் சீர்திருத்தங்களுக்கான தேவைப்பாட்டின் புரிதலை கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு உணர்த்துகிறது. தகவல் அறியும் உரிமை மற்றும் பேச்சு சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை பிரஜைகளுக்கு அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமாயின் அதற்கான முற்படு தேவையாக மொழிஉரிமை உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால், தகவலுக்கான உரிமை ஆணைக்குழுவின் அதிகார வரப்பாணது அதற்கு ஆலோசனை வழங்கும் அளவுக்கு விஸ்தரிக்கப்படாமை கவலை தருவதாக உள்ளது. எவ்வாறாயினும், சட்டத்தின் 37ஆம் பிரிவின் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய ஆணைக்குழுவினால் தயாரிக்கப்படுகின்ற ஆண்டறிக்கையில் அரசுகரும மொழிக்கொள்கை மற்றும் சட்டம் இயற்றுபவர்களால் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் மற்றும் பிற கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் போது எழக்கூடிய இடைவெளிகளின் தாக்கங்கள் பற்றிய விதப்புரைகளை முன்வைக்கலாம். ஆகவே, பேச்சு சுதந்திரத்தை வெற்றிகரமாக நிலைநாட்டக் கூடிய சமூக அரசியல் பின்புலம் ஒன்றின் உருவாக்கத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக கொள்கை அமுலாக்க அலகுகளுக்கு அதி முன்னுரிமை வழங்கி மொழி உரிமை பற்றிய பிரச்சனைகளையும் சவால்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும்.

5 Article titled “Language barriers to accessing information”, by Sanath Priyantha.

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முறைப்பாடுகள் தொடர்பான பகுப்பாய்வுகளின் சாராம்சம்

மனித உரிமைகள் மற்றும் இடம்பெறக்கூடிய மனித உரிமை மீறல்களின் இயல்பினைப் பற்றி நடைமுறையிலுள்ள அரசியலமைப்பு, சட்ட ரீதியான சட்டகத்தினுள் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு இருக்கக்கூடிய பரிகாரங்கள் தொடர்பான பொறிமுறைகள் தொடர்பாகவும், பரந்துபட்ட பயிற்சியையும் அறிவையும் கட்டியெழுப்புவதற்கு இக்கருத்திட்டத்தின் மூலம் வசதிகள் வழங்கப்படும். அதன் பெறுபேறாக, ஊடகவியலாளர்களதும், மனித உரிமைக் காப்பாளர்களினதும் பிரச்சைகளினதும் மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்கள் பற்றிய பல பிரச்சினைகள், இடம்பெற்ற பல கலந்துரையாடல்களின் போது வெளியாகின.

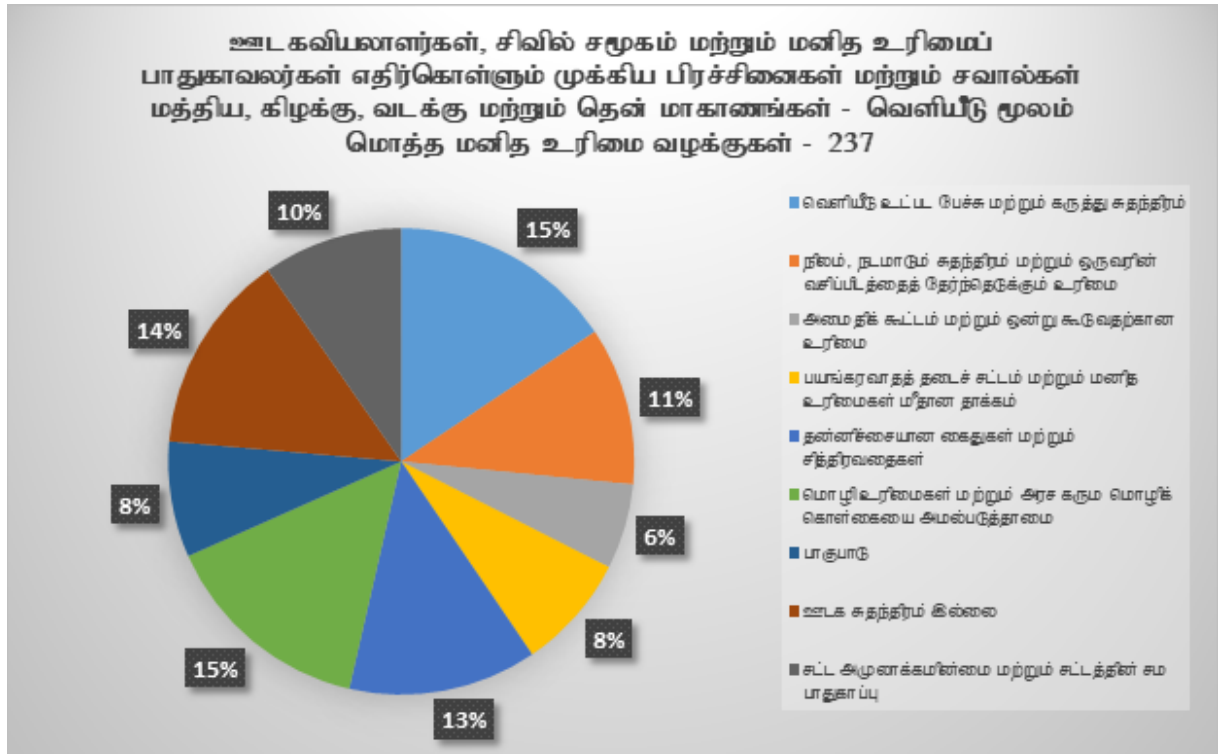
நியாயம் பற்றிய எதிர்பார்ப்புடன், மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிடம் பரிகாரங்களுக்கான முறைப்பாடுகளைச் செய்தல் போன்ற ஏற்கனவே உள்ள பொறிமுறைகளைப் பயன்படுத்த ஒரு சிலர் திடசங்கற்பம் கொண்டுள்ளனர். இருப்பினும் முறைப்பாடுகளின் போது கிடைத்த திருப்தியற்ற பெறுபேறுகள் காரணமாக ஏனையோர் மத்தியில் சட்டங்களை அமுலாக்கும் நிறுவனங்கள் மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கை முறிந்தமையை காணக்கூடியதாக இருந்தது.

எவ்வாறாயினும், மனித உரிமை மீறல் பற்றிய முறைப்பாடுகள் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பல்வேறு மட்டங்களிலான முறைப்பாடுகள், ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் மத்திய கிழக்கு வடக்கு தென் மாகாணங்களில் செயற்படும் சிவில் செயற்பாட்டாளர்களைப் போலவே பிரஜைகளை இலக்காகக் கொண்ட பிரதான அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் சவால்கள் என்பவற்றை அடையாளம் காண்பதற்கு ஏற்புடைய 237 சம்பவங்கள் இப்பிரச்சுரத்தின் போது கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

பரந்துபட்ட வகையில் தோன்றிய பிரச்சினைகளை 6 தலைப்புகளின் கீழ் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளன. பாதிக்கப்பட்டவர்களால் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட விபரமான வினாக்கள் இப்பிரச்சுரத்தின் பிற்பகுதியில் விபரிக்கப்பட்டுள்ள வெளியீட்டுச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், பேச்சுச் சுதந்திரம், காணிக்கான உரிமை, நடமாடும் சுதந்திரம், ஒரு பிரச்சை தான் வசிக்கும் அமைவிடத்தை தெரிவுசெய்வதற்கான சுதந்திரம், அமைதியாக ஒன்றுகூடும் சுதந்திரம் என்பனவாகும். மனித உரிமைகள் தொடர்பாக பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் பாதகமான தாக்கங்கள், தான்தோன்றித்தனமாக கைது செய்தல் மற்றும் சித்திரவதைகள் என்பன மொழி உரிமையை இலக்காகக் கொண்டு ஏற்பட்ட அச்சுறுத்தல்கள், மற்றும் உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக, ஊடகவியலாளர்கள் மனித உரிமை பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் செயற்பாட்டாளர்கள் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிடம் இருந்து தீர்வுகளைக் கோரி முறைப்பாடுகளை சமர்ப்பித்தனர்.

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையமும் சுதந்திர ஊடக அமைப்பும் 2022 இல் மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டாளர்களுக்கான மத்திய, கிழக்கு, வடக்கு மற்றும் தென்னிலங்கையில் இடம்பெற்ற ஆர்ப்பாட்டங்களை கலந்துரையாடுவதன் மூலம் மனித உரிமைக் காப்பாளர்களுக்கும் சிவில் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கும் பொதுவாக இது பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. சிவில் சமூகத்திற்கு தமது சொந்த அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் நானாவித உரிமைகள் மீறப்படுதல் என்பவை உட்பட பல்வேறு வகையிலான அச்சுறுத்தல்களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. அந்தந்த நிலைமைகளின் கீழ் அவ்வாறு இடம்பெறும் உரிமைகள் மீறப்படுவது தொடர்பாக ஜனரஞ்சகம் வித்தியாசமானதாக அமைந்தாலும் அவ்வாறு மாற்றமடையும் போக்கு பொதுவாக இலங்கையில் அனைத்துப் பிரதேசங்களிலும் நிலவுகிறது.

இவ்வாறு இருப்பினும் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சம்பவங்களில் 74 சம்பவங்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் இடம்பெற்றதோடு வட மாகாணத்தில் அறிக்கையிடப்பட்ட மனித உரிமைகள் பற்றிய அறிக்கை மனித உரிமைகள் தொடர்பாக முன்வைக்கப்படும் அச்சுறுத்தல்கள் பற்றியதாகவே அமைந்தது. இது பற்றி 77 முறைப்பாடுகள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன. மேலும் மத்திய மாகாணத்தின் ஊடகவியலாளர்களும் மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்களும் மனித உரிமைகள் தொடர்பான அச்சுறுத்தல்கள் பற்றிய 45 சம்பவங்களை

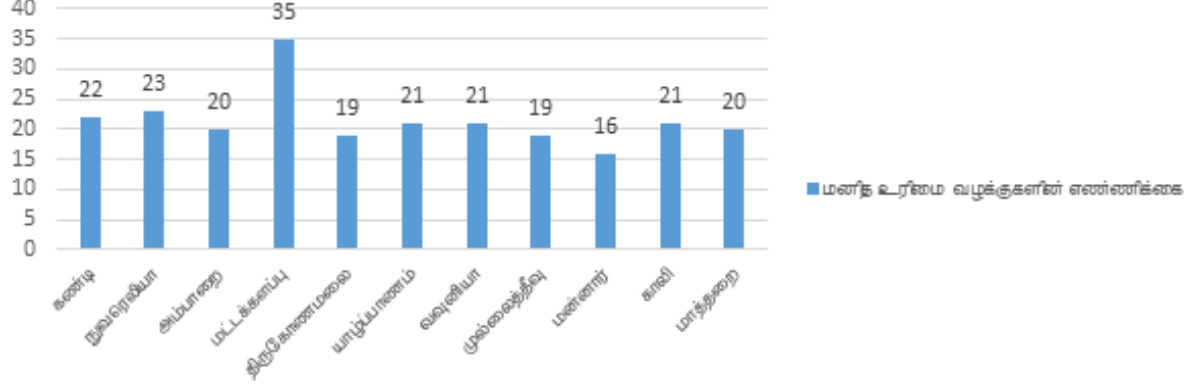

அறிக்கையிட்டுள்ளனர். தென் மாகாணத்தின் இத்தகைய 41 சம்பவங்கள் அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளன.

கீழே உள்ள அட்டவணை, முக்கியமாக புத்திரிகையாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் உறுப்பினர்களால் எழுப்பப்படும் முக்கிய பிரச்சினைகளின் வகையை விவரிக்கிறது. இது அனைத்து மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் அடிப்படை சுதந்திரங்களுக்கான அச்சுறுத்தல்களின் முழுமையான பட்டியல் அல்ல என்றாலும் நாட்டில் மனித உரிமைத் துறையில் உள்ள சவால்களின் வகைகள் பிரச்சினையின் தீவிரத்தை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இது சுருங்கி வரும் இடம் மற்றவற்றுக்கு இடையே, குறிப்பாக கருத்து மற்றும் வெளியீட்டுச் சுதந்திரம், தன்னிச்சையான கைதுகளில் இருந்து சுதந்திரம், சித்திரவதையில் இருந்து சுதந்திரம், சட்டத்தின் சம பாதுகாப்புக்கான உரிமை, தகவல்களை அணுகுவதற்கான உரிமை, மொழி உரிமைகள், நிலம் நடமாடும் சுதந்திரம் மற்றும் நில உரிமை மற்றும் ஒருவரின் குடியிருப்பைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பவற்றோடு தொடர்புபடுகின்றது.

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனித உரிமை வழக்குகளின் எண்ணிக்கை - மாவட்ட வாரியாக மொத்த மனித உரிமைகள் வழக்குகள் - 237

நியாயமான மற்றும் பயனுள்ள சட்ட அமுலாக்கத்தில் ஒரு பெரிய நம்பிக்கை பற்றாக்குறை ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்களால் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. நாடு முழுவதும் மனித உரிமை மீறல்கள் பெருகுவதற்கு ஊக்கமளிப்பது தண்டனையின்மை, நீதி மற்றும் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பின்மைதான் என்பது கசப்பான உண்மையாகவே இருந்து வருகிறது

கிண்ணியா குருஞ்சாங்கேணி குளத்தில் பரிதாபகரமான சூழ்நிலையில் பயணிகள் படகு கவிழ்ந்து விபத்துக்குள்ளானதாக தெரிவிக்கும் ஊடகவியலாளர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்ட சம்பவம் தொடர்பில் சட்ட அமுலாக்கம், நீதி மற்றும் சட்டத்தின் சம பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் உள்ள இடைவெளிகளை இப் பிரசுரத்திற்கு¹ எழுதியுள்ள ஊடகவியலாளர் மாங்களநாத் லியனாராச்சி எடுத்துரைத்துள்ளார். திருகோணமலையிலிருந்து நவம்பர் 2021 இல் எழுதிய கட்டுரையில்

“பத்திரிகையாளர்கள் மீதான தாக்குதல்கள் எங்களுக்குப் புதிதல்ல, ஆனால் இதுவரை பதிவாகும் சம்பவங்களின் நிலையான வளர்ச்சி உள்ளது. முல்லைத்தீவு, சிலாபம், ஹம்பாந்தோட்டை, மட்டக்களப்பு, குருநாகல் மற்றும் கொழும்பு ஆகிய பகுதிகளில் இந்த ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் தொடர்ச்சியாக சம்பவங்கள் பதிவாகியுள்ளதாக சுதந்திர ஊடக இயக்கம் வெளியிட்டுள்ள மாதாந்த அறிக்கைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன” என தெரிவித்துள்ளார்.

1 Article titled “Attacking the messenger”, by Mangalanath Liyanarachchi.

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முறைசார் மனித உரிமை வழக்குகள் மூலம் ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக உறுப்பினர்களால் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட முக்கிய பிரச்சினைகள்
தகவல் அறியும் உரிமையை மீறுதல்இ ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் தகவல்களை அணுகும் போது மற்றும் பொது களத்தில் வெளிப்படுத்தும் போது முக்கியமாக எதிர்கொள்ளும் அச்சுறுத்தல் மற்றும் மிரட்டல்கள்.
அச்சுறுத்தல் மற்றும் மிரட்டல் மூலம் கருத்து வெளியிடும் உரிமையை மீறுவது உட்பட ஊடக சுதந்திரத்திற்கான தடைகள். பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்களின் உயிரைப் பணயம் வைக்கும் சட்டவிரோத அதிகாரிகள்/கடத்தல்காரர்கள்/குற்றவாளிகளுக்கு தகவல் அறியும் உரிமை மூலம் தகவல் கோரும் ஊடகவியலாளர்களின் அடையாளத்தை அரசு அதிகாரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றனர் அரசாங்கத்தின் மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டங்களில் ஊடகவியலாளர்கள் கலந்துகொள்வதிலிருந்து தடுக்கப்படுவதால் பொது முக்கியத்துவத்துடன் கூடிய தகவல்களைப் பெறுவதற்கும், மாவட்ட நிர்வாகங்களின் முடிவுகளை அறிக்கையிடுவதற்கும் அவர்களின் திறன் குறைக்கப்படுகிறது. சமூகத்தில் உள்ள மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையையும் வாழ்வாதாரத்தையும் முக்கியமான முடிவுகளை அறியும் உரிமையையும் இழந்துள்ளனர்.
கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் வெளியீட்டு உரிமையை மீறும் அதே வேளையில் அமைதியான முறையில் ஒன்றுகூடுவதற்கான உரிமை மற்றும் சங்கச் சுதந்திரம் ஆகியவை அரசை மீறுகின்றன.
சமத்துவத்துக்கான உரிமையை மீறுதல். இதனால் “சட்டத்தின் முன் அனைத்து நபர்களும் சமம் மற்றும் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பிற்கு உரிமையுடையவர்கள்” என்ற அடிப்படை உரிமை அரசால் மீறப்பட்டுள்ளது.
சமூக ஊடகங்கள் மூலம் தகவல்களை வெளியிடுவது/கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவது தேவையில்லாமல் விசாரணைக்கு அழைப்பு விடுக்க வழிவகுத்தது மற்றும் சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள் மற்றும் மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் தங்கள் கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கான உரிமைக்காக சுய-தணிக்கையை விதிக்க கட்டாயப்படுத்துகிறது.
அச்சுறுத்தல் மற்றும் அச்சுறுத்தல் மூலம் ஊடக சுதந்திரத்தை மீறுதல் மற்றும் மக்களின் தகவல்களை அணுகுவதைத் தடுப்பது.
அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யும் பொது அதிகாரிகள் நிலம் மற்றும் சொத்துரிமையை மீறுதல் மற்றும் அநியாயமாக சமூகங்களை பலவந்தமாக வெளியேற்றுதல். மேலும், நடமாடும் சுதந்திரம் மற்றும் ஒருவரின் வசிப்பிடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரமும் நிர்வாக முடிவுகள் என்பன மீறப்பட்டுள்ளன.
இலங்கையின் அரசியலமைப்பின் III ஆவது அத்தியாயத்தின் கீழ் 11 ஆவது பிரிவின்படி ஒருவருக்கு விருப்பமான ஒரு மதம் அல்லது நம்பிக்கையை வைத்திருக்க அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளும் சுதந்திரம் உட்பட சிந்தனை, மனச்சாட்சி மற்றும் மத சுதந்திரத்தை மீறுதல்.
ஊடகவியலாளர்களுக்கு தேவையற்ற செல்வாக்கு வழங்கி அவர்களின் கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் வெளியிடும் உரிமையைத் தடுக்கும் அதே வேளையில் ஊடகவியலாளர்கள் தாக்கப்படும்போது அவர்களின் ஊடக உபகரணங்கள் அரசியல் தூண்டுதலால் தூண்டப்பட்டவர்களால் அழிக்கப்படுகின்றன.
மனித உரிமைகள் மீறல் மற்றும் ஜனநாயக ஆட்சிப் பிரச்சினைகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுப்பதற்கு அல்லது வாதிடுவதற்கு மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள், சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள் மற்றும் ஊடகவியலாளர்களை செல்வாக்கு செலுத்தி ஊக்கப்படுத்துவதன் மூலம் கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் வெளியீட்டு உரிமையை மீறுதல்.

நாட்டில் உள்ள ஒதுக்கப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியின சமூகங்களின் நில உரிமை மற்றும் நடமாடும் சுதந்திரத்தை மீறுவது, சமத்துவத்திற்கான உரிமையும் பாகுபாடு மூலம் மீறப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகள்ஃ உற்பத்தியாளர்கள் தங்கள் நிலத்தை விவசாயம்/ வாழ்வாதாரத்திற்காக பயன்படுத்துவதற்கான உரிமைகள் தடைப்பட்டுள்ளன. சட்ட அமுலாக்க அதிகாரிகளால் சட்டத்தை நியாயமற்ற முறையில் நடைமுறைப்படுத்துவதால் பிரச்சினை மேலும் மோசமடைந்துள்ளது.
அரசு கரும மொழிக் கொள்கை அமுல்படுத்தப்படாமையால் தமிழ்ச் சமூகங்களின் மொழி உரிமை மீறல், இதனால் குழந்தைகளின் கல்வி உரிமை மீறல். தரம் ஒன்று பள்ளி சேர்க்கை செயல்முறை தொடர்பான முறைகேடுகளைப் புகாரளித்த ஊடகவியலாளர் ஒருவர் அச்சுறுத்தப்பட்டுள்ளார்.
சாத்தியமான ஊழல் மற்றும் அதிகாரங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்வதை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஊடகவியலாளர்களை பாதிக்கும் பொது அதிகாரிகள்.
கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள இன மக்கள்தொகை கிராமங்களை மாற்றுவதற்காக குடியிருப்பு நோக்கங்களுக்காக காணிகளை ஒதுக்கீடு செய்வதிலும், பலவந்தமாக காணிகளை கையகப்படுத்துவதிலும் இன அடிப்படையிலான பாகுபாடு.
அதிகாரபூர்வ மொழிக் கொள்கையின் செயல்திறனற்ற செயல்பாட்டின் காரணமாக, ஒருவர் விரும்பும் மொழியில் (எ.கா: பிறப்புச் சான்றிதழ்கள்) ஆவணங்களைப் பெறுவதற்கான உரிமையை மீறுதல். மொழியின் அடிப்படையில் பாகுபாடு.
தோட்டத் துறையில் உள்ள சமூகங்களின் கடிதப் பரிமாற்றங்களைப் பெறுவதற்கான உரிமையை மீறுதல்.
சுகாதாரத் துறை சேவைகளில் சமமான சிகிச்சைகளை அணுகுவதற்கும் பெறுவதற்கும் உள்ள உரிமையை மீறுதல் மற்றும் தோட்டத் துறையில் தகவல்களை அணுகுவதற்கான உரிமையைப் பயன்படுத்துவதற்கான தடைகள்.
தோட்டத் துறையில் உள்ள சமூகங்கள் உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தியின் நன்மைகளைப் பெற்று அனுபவிப்பது தொடர்பில் பாகுபாடு காட்டுதல். அரசு அதிகாரிகளால் உட்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள் தொடர்பான தகவல்களை வெளியிடாதது மற்றும் பொது அதிகாரிகளின் தகவல்களை அணுகும் போது மற்றும் அவர்களின் கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தும் போது ஊடகவியலாளர்களுக்கு தேவையற்ற செல்வாக்கு மற்றும் விசாரணை.
பெருந்தோட்டத் துறையில் உர விநியோகத்தை முறைப்படுத்துவதை முற்றிலும் புறக்கணித்து விவசாயிகளின் ஆக்கிரமிப்பு சுதந்திர உரிமைகளை மீறுதல். பொது அதிகாரிகளின் நியாயமற்ற மற்றும் பாரபட்சமான முடிவெடுப்பது தோட்டத் துறையில் உள்ள மக்களின் சம உரிமையை மீறுவதாகும்.

பொது அவதானிப்புகள்

- மொழி, இனம் மற்றும் மத அடிப்படையிலான "பாகுபாடு" தொடர்பான பிரச்சினையின் தீவிரம் மத்திய, வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பிராந்தியங்களில் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. சிறுபான்மை சமூகங்களின் பாதுகாப்பின்மை உணர்வும் சமூகங்களால் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டது.
- சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை அமுல்படுத்துவது தொடர்பான செயல்திறன், நியாயம், பாரபட்சமற்ற தன்மை மற்றும் சமத்துவம் ஆகியவை திருப்திகரமாக இல்லை, மேலும் சமூக அநீதிக்கு எதிராக குரல் கொடுக்கும் தனிநபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் ஒடுக்குதலுக்கு ஆளாகின்றன.
- மக்களின் மனித உரிமைகள் தொடர்பான சம்பவங்கள் மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகளின் முறைகேடுகள் மற்றும் ஊழல்களை வெளிப்படுத்தும் போது ஊடகங்கள்/ஊடகவியலாளர்களின் பங்கு கடுமையாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின்

பிரதிநிதிகள் மற்றும் மக்களின் உரிமைகள் மற்றும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் அநீதிகள் மீதான அவர்களின் பணிகளுக்கு எதிராகச் செயல்படும் அரசியல் உந்துதல் மற்றும் தலைமையிலான குழுக்கள் என்பன பேசப்பொருளாக உள்ளன.

- “நில உரிமைகள்” மற்றும் “மொழி உரிமைகள்” தொடர்பான பிரச்சினைகள் கிழக்கு மற்றும் வடக்கு மாகாணங்களில் மிகவும் பொதுவானவை, இதனால் சமூகங்கள் அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்வதில் கடுமையான சிக்கலுக்கு உள்ளாகின்றன. இது அவர்களின் நல்வாழ்வு, அமைதி, அவர்களின் குழந்தைகளின் கல்வி போன்றவற்றில் கடுமையான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது. மற்றும் பொறுப்பான தீர்வுகள் இல்லாததால், சட்ட அமலாக்க அதிகாரிகள் மற்றும் நாட்டின் பொது சேவை மீதான அவர்களின் நம்பிக்கை குறைகிறது.
- பல்வேறு ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக ஆர்வலர்களுக்கு போதிய நம்பகத்தன்மை, நியாயம் மற்றும் நீதியை வெளிப்படுத்தாத திருத்த வழிமுறைகள் மற்றும் சட்ட அமுலாக்க அதிகாரிகள் மற்றும் அவற்றின் செயல்பாடுகள் மீதான நம்பிக்கையின்மை மனிதவள வழக்குகளில் அதிகமாக இருந்துள்ளது.
- சட்ட விரோதமான அல்லது தன்னிச்சையான கைதுகள், தடுப்புக்காவல்கள், விசாரணைகள், பலவந்தமான வாக்குமூலம், சித்திரவதை, அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் மிரட்டல் போன்ற சவாலான அநீதிகளில் அவர்கள் செயல்படுவதை உறுதி செய்வதற்காக மனித உரிமை மீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய தீர்வு வழிமுறைகள் மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகள் பற்றிய அறிவு இடைவெளிகள் காணக்கூடியதாக இருந்தது.
- ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள் தகவல்களை அணுகுவதைத் தடுப்பதில் அரசியல்வாதிகள் மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகளின் தேவையற்ற செல்வாக்கு மற்றும் மக்களின் சிவில், அரசியல், பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகளைப் பாதிக்கும் தகவல்களை வெளியிடுவது ஆபத்தான விடயமாக கருதப்படுகின்றது.
- தகவல் கோருபவர்களின் அடையாளங்களை குறிப்பாக புலனாய்வுப் ஊடகவியலில் ஈடுபட்டுள்ள நபர்களின் அடையாளங்களை மூன்றாம் தரப்பினருக்கு, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட குற்றவாளிகள், குறிப்பாக, பொது அதிகாரிகளின் அதிகாரிகளால், முன்னாள் உயிர்களை ஆபத்தில் ஆழ்த்துவது. ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள் பலவிதமான பிரச்சினைகள் குறித்த தகவல்களை அணுகுவதற்கான தகவல் அறியும் உரிமை என்ற அடிப்படை உரிமையை அடிக்கடி பயன்படுத்துகின்றனர். துரதிர்ஷ்டவசமாக, இதுபோன்ற பொறுப்பற்ற நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்புடைய குழுக்களுக்கு ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக ஆர்வலர்களின் அடையாளங்களை வெளியிடும் போக்கு அதிகரித்து வருகிறது. இது ஒரு தீவிரமான பிரச்சினையாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. ஊழலை எதிர்த்துப் போரிடுவதன் மூலமும், பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் நல்லாட்சியை மேம்படுத்துவதன் மூலமும் இலங்கை மக்கள் பொது வாழ்வில் முழுமையாகப் பங்கேற்க முடியும்.

உத்தேசப் பரிந்துரைகள்

ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்களால் அந்தந்த கட்டுரைகளில் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட முக்கிய பிரச்சினைகள் மற்றும் சவால்களின் அடிப்படையில் இந்தப் பரிந்துரைகள் வரையப்பட்டுள்ளன. அரசியலமைப்பின் மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ள, பேச்சு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரம், பாரபட்சத்தில் இருந்து சுதந்திரம், சமத்துவ உரிமை, தகவல் அறியும் உரிமை மற்றும் அமைதியாக ஒன்றுகூடும் சுதந்திரம் உள்ளிட்ட அடிப்படை உரிமைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஜனநாயக வெளியில் இருக்கும் மற்றும் தடையாக இருக்கும் அச்சுறுத்தல்கள் இந்த பரிந்துரைகளை வெளிப்படுத்துவதில் பரிசீலிக்கப்பட்டது.

இந்த சுருக்கமான கண்ணோட்டம் இலங்கையின் மனித உரிமைகள் நிலைமை பற்றிய முழுமையான பகுப்பாய்வாக இல்லாததால் அது தொடர்பான பரிந்துரைகளும் ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக உறுப்பினர்கள் எழுப்பும் முக்கிய பிரச்சினைகளின் எல்லைக்குள் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும், இலங்கை அரசாங்கமும் குறிப்பாக வெகுஜன ஊடக அமைச்சும் இந்தப் பரிந்துரைகளை பரிசீலித்து உரிய சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்று நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம்.

வெளியீடு உட்பட பேச்சு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரம்

- பிரசுரம் உட்பட பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் கருத்து சுதந்திரத்தை மீறுவது தொடர்பான சம்பவங்களை மதிப்பிடுவதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்திற்காக, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு தேசிய அளவிலான ஆய்வை நடத்தி, வெளியீடு உட்பட பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல்கள் மற்றும் சவால்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டும் மற்றும் நாட்டின் சர்வதேச தர நியமங்களும் ஏற்ப பரிந்துரைகளை வழங்க வேண்டும். இச்செயன்முறையின் ஒரு பகுதியாக, வெகுஜன ஊடக அமைச்சு, இலங்கை பத்திரிகை ஆணைக்குழுவின் இணைந்து, சம்பந்தப்பட்ட ஏனைய தரப்பினருடன் ஒத்துழைத்து “தேசிய ஊடகக் கொள்கையை” வடிவமைத்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.
- கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு எதிரான குற்றங்களைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இவை நிகழக்கூடிய அபாயம் உள்ள சூழ்நிலைகளில் மற்றும் சட்ட அமுலாக்க அதிகாரிகள் அறிந்த அல்லது அத்தகைய மீறல்களின் உண்மையான மற்றும் உடனடி ஆபத்து இருப்பதை அறிந்திருக்க வேண்டிய குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளை அறிதல்.

- கருத்துச் சுதந்திரத்தை மீறுவது தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகள் அதிக முன்னுரிமையுடன் நடத்தப்பட வேண்டும். சட்ட அமுலாக்க முகவர் அதிக உணர்திறனுடன் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் புகார் அளிக்க அனுமதிக்க வேண்டும். மேலும், பொலிஸ் திணைக்களத்தின் அதிகாரிகள் கூறப்படும் மீறல்கள் அல்லது பத்திரிகை சுதந்திரத்திற்கு அச்சுறுத்தல்கள் குறித்து பக்கச்சார்பற்ற விசாரணைகளை மேற்கொண்டு குற்றவாளிகளை நீதி அமைப்பிற்குக் கொண்டு வந்து தண்டனையின்மைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும்.
- மக்களின் உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களைப் பாதிக்கும் கொள்கை விடயங்களில் அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கும் சுதந்திரம் உட்பட கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் கருத்து வேறுபாடுகளை குறிப்பாக பாதிக்கக்கூடிய தண்டனை அல்லது அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் எதுவும் விதிக்கப்படவில்லை என்பதை அரசாங்கம் உறுதி செய்ய வேண்டும்.
- ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் ஊடகவியலாளர்களின் பிரசுரங்கள் உட்பட கருத்துச் சுதந்திரத்தை மீறுவதாகக் கூறப்படும் பொறிமுறையை நிறுவுவதற்கு சட்ட அமுலாக்க அதிகாரிகள், குறிப்பாக பொலிஸ் திணைக்களத்தின் மனித உரிமைகள் பிரிவு மற்றும் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு ஆகியவற்றுடன் இணைந்து வெகுஜன ஊடக அமைச்சு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சிவில் சமூக ஆர்வலர்களுடன் கொண்டு இதுதொடர்பாக விவாதிக்கலாம்.
- ஊடகவியலாளர்களின் கருத்துச் சுதந்திரத்தின் அடிப்படை உரிமையை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஆணை மற்றும் அமுல்படுத்தக்கூடிய அதிகாரங்களைக் கொண்ட “சுயாதீன ஊடக ஆணைக்குழுவாக” இலங்கை பத்திரிகை ஆணைக்குழுவை விரிவுபடுத்துவதற்கு வெகுஜன ஊடக அமைச்சு முன்னணி பத்திரிகை வகிக்க வேண்டும். அத்தகைய சுயாதீன ஆணைக்குழு பாராளுமன்றத்திற்கு மாத்திரமே பதிலளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். அதேவேளை ஊடக சுதந்திரத்தை வழங்கும் ஊடகத்துறையில் உள்ள பிரச்சினைகள் மற்றும் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஆணை மற்றும் அதிகாரங்கள் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும்

தன்னிச்சையான கைது மற்றும் சித்திரவதை

- அரசாங்கம், சமீபத்தில் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்த போதிலும், 1979 ஆம் ஆண்டின் 48 ஆம் இலக்க பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்) இரத்துச் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேலும், கைது செய்தல், காவலில் வைப்பது மற்றும் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் விதிகளை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடாது என்ற கொள்கைகள் முடிவுக்கு வர வேண்டும். குறிப்பாக பிரசுரம் உட்பட பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதை உறுதி செய்வதற்கான இடைக்கால ஏற்பாடுகள் அமுலாக்கப்பட வேண்டும்.
- தன்னிச்சையான கைதுகள் மற்றும் சித்திரவதை சம்பவங்களை மறுபரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதன்படி, பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் இன் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து கைதிகளும் அவர்களின் சட்ட ஆலோசகர்களுடன் தேவையான சட்ட ஆலோசனைகளை அணுகுவதற்கு வசதி செய்யப்பட வேண்டும்.
- பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள நபர்களை அவர்களின் சுயாதீன அவதானிப்புகளுக்காக அணுகுவதில் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் அதிகாரிகளுக்கு இடையூறாக இருக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
- மனித உரிமைகள் ஆணையம், சித்திரவதைக்கு ஆளானவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய சட்டப்பூர்வ தீர்வுகள் மற்றும் சித்திரவதையை சகிப்புத்தன்மையற்ற கொள்கையை ஊக்குவிக்கும் வகையில் பொதுமக்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய முன்முயற்சியானது, சட்ட அமுலாக்க முகவர்களாக உள்ள

அதிகாரிகள் கைது செய்தல், காவலில் வைத்தல், விசாரணை செய்தல், வழக்குத் தொடுத்தல் மற்றும் சிறையில் அடைத்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபடுவதற்கான உறுதியான உத்திகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

- 2019 ஆம் ஆண்டு 'தன்னிச்சையான கைது மற்றும் தடுப்புக்காவல்' தொடர்பாக மனித உரிமைகள் ஆணையம் வழங்கிய வழிகாட்டுதல்கள், பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் நிகழும் மக்களின் தேவையற்ற மனித உரிமை மீறல்களைக் குறைக்க திறம்பட செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- உடனடி மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற விசாரணைகள் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களை மீறுபவர்களுக்கு எதிராக நிர்வாக மற்றும் தண்டனைத் தடைகளை அமலாக்குதல் ஆகியவை செய்யப்பட வேண்டும் மற்றும் தண்டனையின்மை தொடர சட்ட அமுலாக்கத்தில் உள்ள அனைத்து சாத்தியமான, இடைவெளிகளும் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.
- மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, பொலிஸ் திணைக்களத்தின் மனித உரிமைப் பிரிவுக்கு அதன் கட்டளையிடப்பட்ட பணிகளை அர்த்தமுள்ள வகையில் செயல்படுத்துவதற்கு ஆதரவளிக்க வேண்டும். கைதுகள், தடுப்புக்காவல்கள், விசாரணைகள் மற்றும் வழக்குகள் போன்ற செயல்களில் மீறல்கள் குறைக்கப்படுவதை உறுதிசெய்ய அவ்வப்போது ஆய்வுகள் செய்யப்பட வேண்டும்
- ஐ.சி.சி.பி.ஆர் சட்டம், 2007 இன் இலக்கம் 56ஐத் திருத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும் மற்றும் ஐ.சி.சி.பி.ஆர் இல் பொதிந்துள்ள அனைத்து சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளும் உள்நாட்டுச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்படுவதை உறுதிசெய்ய அதன் நோக்கத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும்.
- ஐ.சி.சி.பி.ஆர் சட்டத்தைப் பற்றி பொலிஸ் துறை அதிகாரிகளை இலக்காகக் கொண்டு நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட பயிற்சி மற்றும் விழிப்புணர்வுத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். பிரிவு 3(1) மற்றும் (2) தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தவிர்க்க சாத்தியமான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டும்
- குற்றவாளிகள் மீது குற்றஞ்சாட்டலாமா என்பதை முடிவு செய்ய, சட்டமா அதிபருக்கு உள்ள விருப்புரிமை அதிகாரத்தை கொள்கை வகுப்பாளர்கள் முழுமையாக மதிப்பிட்டு, சட்ட அதிகாரத்தை முடிவுகளின் மீது சரிபார்த்தலையும் சமநிலையையும் கொண்டு வரத் தேவையான சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.
- இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு அதன் சொந்த இயக்கத்தில் விசாரணைகளை நடத்துவதற்கு மேலும் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும். இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு சட்டத்தின் 14 ஆவது பிரிவின்படி, சித்திரவதையிலிருந்து விடுபடுவதற்கான உரிமையின் மீறல்கள் அல்லது உடனடி மீறல்கள் தொடர்பாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். 2016 ஆம் ஆண்டு இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவால் நியமிக்கப்பட்ட 'சித்திரவதைகள் மற்றும் பொலிஸ் மீறல்களைத் தடுப்பது' தொடர்பான துணைக் குழு, இலங்கையில் சித்திரவதையின் நிலை குறித்து கடுமையான மதிப்பீட்டைச் செய்வதற்கும், சித்திரவதைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதில் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் பங்கை மேம்படுத்துவதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்குவதற்கும் மேலும் வளப்படுத்தப்பட வேண்டும். மதிப்பீட்டைச் செய்வதற்கும், சித்திரவதைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதில் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் பங்கை மேம்படுத்துவதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்குவதற்கும் மேலும் வளப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பாகுபாடு, சங்கத்தின் சுதந்திரம் மற்றும் சட்டத்தின் சம பாதுகாப்பு இல்லாமை

- அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயம் வகுத்துள்ள சமத்துவ உரிமையைப் பாதுகாக்கத் தேவையான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் அரசு எடுக்க வேண்டும். கருத்துச் சுதந்திரம்,

வெளியீடு, இயக்கம், அமைதியான ஒன்றுகூடல் மற்றும் ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் சுதந்திரம் ஆகியவற்றில் குறிப்பாக சட்ட அமுலாக்க முகவர், நிர்வாக மற்றும் நிர்வாகப் பொறிமுறைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து பாரபட்சமான கவனிப்பு தொடர்பான அனைத்து சிக்கல்களும் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

- வெகுஜன ஊடக அமைச்சு, உள்நாட்டிலுள்ளவர்கள் அமைச்சுடன் இணைந்து பிரதேசமாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்தும் பல்வேறு அதிகாரிகளின் பல்வேறு நடைமுறைகளை மீளாய்வு செய்து, ஊடகவியலாளர்கள் அத்தகைய கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதற்கான ஜனநாயக இடத்தையும் வாய்ப்பையும் வழங்குவதற்கான கொள்கை முடிவை எடுக்க வேண்டும். பிரதேச மற்றும் மாவட்ட மட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மற்றும் முடிவுகள் பற்றிய தகவல்களைப் பெறுவதற்கான உரிமை மற்றும் வெளியீடு உட்பட கருத்துச் சுதந்திரம் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும்.
- தகவல் தேடுவோரின் அடையாளங்களை மூன்றாம் தரப்பினருக்கு அல்லது சட்டவிரோத வணிக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதாகக் கூறப்படும் குற்றவாளிகளின் அடையாளங்களை பொது அதிகாரிகளின் குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பான விடயங்களை தகவல் அறியும் உரிமைக்கான ஆணைக்குழுவுடன் இணைந்து வெகுஜன ஊடக அமைச்சகம் மதிப்பாய்வு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள், தகவல் மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்தை அணுகுவதற்கான அடிப்படை உரிமையைப் பயன்படுத்துவதிலிருந்து பெறப்படும் அச்சுறுத்தல்களைத் தடுக்க தேவையான வழிகாட்டுதல்கள் வடிவமைக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- அரசாங்கம், கிழக்கு மாகாண நிர்வாகம் மட்டக்களப்பு மாவட்ட நிர்வாகத்துடன் இணைந்து 'கடல் பழுங்குடியினர்' அவர்களின் அடையாளம், காணி உரிமைகள் மற்றும் நடமாடும் சுதந்திரம் தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு உடன் நெருக்கமான ஒத்துழைப்புடன் ஒரு சுயாதீன ஆணையம் "கடல் பழுங்குடியினருக்கு" சொந்தமான சமூகங்களின் உரிமைகள் மீறப்பட்டதாகக் கூறப்படும் ஒரு விரிவான மற்றும் வெளிப்படையான விசாரணையைத் தொடங்க வேண்டும் மற்றும் அவர்களுக்கு மேலும் பாகுபாடு காட்டப்படாமல் இருப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.
- மக்களின் பன்முகக் கலாசார உணர்வுகளைப் பாதிக்கும் வகையில் முடிவுகளை எடுக்கக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ள குறிப்பிட்ட பொது நிறுவனங்களின் அமைப்பு குறித்து அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எனவே, அத்தகைய நிறுவனங்களுக்கான ஆட்சேர்ப்புகள் (தொல்பொருள் திணைக்களம், அருங்காட்சியகம், தேசிய ஆவணக் காப்பகத் திணைக்களம், பௌத்த, இந்து, முஸ்லிம் மற்றும் கிறிஸ்தவ மத அலுவல்கள் திணைக்களங்கள், தேசிய ஒருமைப்பாடு மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான அலுவலகம், மத்திய கலாசார நிதியம், தேசிய திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் மற்றும் அரசு கரும மொழிகள் ஆணையம்) முடிவெடுக்கும் பதவிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கும், நடத்துவதற்கும் சம வாய்ப்புகளுக்கான இடத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

துஷித்த சிறிவாதன

சட்ட வழக்கறிஞர்

- 1 <https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/udhr.pdf>
- 2 <https://www.themorning.lk/tid-officers-said-im-a-terrorist-because-i-didnt-own-buddhist-books-ahnaf-jazeem/>

எழுத்தாளர் ஷக்திக்க குமாரவின் கைது வெளிப்படுத்தும்

எமது நாட்டின் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தின் உண்மைநிலை!

எழுதுவதற்கான உரிமை

எமது நாட்டில் காணப்படும் கருத்துச் சுதந்திரம் பற்றியும் பேச்சு சுதந்திரம் பற்றியும் சிலாகித்து பாடும் பாடல் ஒன்றை நந்தா மாலினி பாடியிருக்கின்றார். ஆனால் இந்தபாடலில் கூறப்படுவதைப் போன்று எமது நாட்டு மக்கள் இந்த சுதந்திரத்தை முற்றுமுழுதாக அனுபவிக்கின்றார்களா என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது அது உண்மையில்லை என்ற விடயம் நம் நாட்டு படைப்பாளிகள் எதிர்கொள்ளும் அழுத்தங்கள் மற்றும் நெருக்கடிகளினூடாக நன்குபலப்படுகின்றது.

தெலங்காடே சமீர ஷக்திக்க சத்குமார என்ற எழுத்தாளர் அவரின் சிறுகதைப் படைப்புக்காக சிறைத்தண்டனை பெற்றவர் இவ்வாறான சம்பவம் ஒன்று இலங்கையில் நடைபெற்றது இதுவே முதற்தடவையாகும். எழுத்து மற்றும் பேச்சு சுதந்திரம் இலங்கையில் படைப்பாளிகளுக்கு எந்தளவுக்கு அடக்குமுறைக்கான வாய்ப்பினை வழங்கியிருக்கின்றது என்பதனை ஷக்திக்க சத்குமாரவின் சம்பவத்துடன் ஒப்பிடும் போது நன்கு விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

தொடர்பாடலின் மிகவும் முன்னேறிய வடிவமான சமூக ஊடக வலையமைப்பினை பயன்படுத்தும் ஆரம்ப நிலையில் உள்ள காலப்பகுதியில் ஷக்திக்க சத்குமார 'அர்த' என்ற பெயரில் சிறுகதை ஒன்றை சமூக ஊடகம் ஒன்றில் கடந்த 2019 மார்ச் மாதம் மூன்றாம் வாரத்தில் ஓர் நாள் எழுதி வெளியிட்டிருந்தார். சிறுகதை வெளியாகி இருவார காலங்கள் கடந்த நிலையில் நூலாசிரியர் பொல்கஹாவை பொலிசினால் ஏப்ரல் மாதம் முதலாம் திகதி விசாரணைக்கு அழைக்கப்பட்டார்.

பெளத்தமத சிந்தனைகளை சிறுமைப்படுத்தினார் என்று ஓர் பிக்குவால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முறைப்பாட்டின் அடிப்படையில் அவர் கைதுசெய்யப்பட்டார். "அவரின் பைத்தியக்காரத்தனமான வேலைக்கு எங்களிடம் எவ்வளவோமருத்துகள் உள்ளன. அவனை விரைவாகப் பிடியுங்கள். நாங்கள் தான் அவனுக்கு சிறந்த மருந்து" என்ற கருத்துக்கு மதிப்பளித்து ஷக்திக்க சத்குமார 2019 ஏப்ரல் மாதம் முதலாம் திகதி சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். B7073 / 19. B அறிக்கையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள இலங்கை குற்றவியல் தண்டனைக் கோவையில் 291 (அ) பிரிவின் கீழ் மற்றும் 2007 இல 56 என்ற சிவில் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச பிரகடனத்தின் சட்டம் 2 (1) மற்றும் 3 (1) பயன்பாட்டு சரத்தின் கீழ் தண்டனை அனுபவிக்கப்பட வேண்டிய குற்றமாக சந்தேகத்தின் பேரில் கைதுசெய்யப்பட்டு ஆஜர்ப்படுத்தப்பட்டார்.

அவ்வாறு சிறையில் அடைக்கப்பட்ட அவர் 130 நாட்களின் பின்பு 2019ம் ஆண்டு எட்டாம் மாதம் 5ம் திகதி பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டார். அவரின் மனைவியான மலலகே யநூஷா லக்மாலி மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிலும் உயர் நீதிமன்றத்திலும் அடிப்படை மனித உரிமைகள் மனு ஒன்றுதாக்கல் செய்யப்பட்ட பின்னரேயே இவர் இவ்வாறு பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

2019 ஏப்ரல் மாதம் 22ம் திகதி HRC 1140 / 2019 கீழ் மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவில் அவருக்காக அவரின் மனைவி முறைப்பாடு ஒன்றை செய்திருந்தார்.

அவருக்காக முறையிடப்பட்ட மனித உரிமைகள் பற்றி முறைப்பாடு விசாரிக்கப்படும் போது 2019 ஏப்ரல் மாதம் 29ம் திகதி உயர்நீதிமன்றத்தில் SCFR 167 / 2019 கீழ் அடிப்படை மனித உரிமைகள் மனுவொன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ஷக்திக்க சத்குமாரவின் மனையினால் குருணாகலை மேல் நீதிமன்றத்தில் HBA/46/2019 இலக்கத்தின் கீழ் 2019 மே 8ம் திகதி பிணை கோரல் விண்ணப்பம் ஒன்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது.

இதன்படி நூற்றிழுப்பது நாட்கள் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஷக்திக்க சத்குமார 2019 ஆகஸ்ட் மாதம் 8ம் திகதி பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டார்.

இந்த நூற்றிழுப்பது நாட்கள் காரணமாக அவரின் தொழிலை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. அரசு ஊழியராக மீண்டும் சேவையில் இணைத்துக் கொள்ளப்படும் வரை பல மாதங்கள் காத்திருக்க வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. இந்த காலப்பகுதியில் குடும்பத்தின் பொருளாதாரம் மட்டுமன்றி எதிர்காலமும் முற்றாக ஸ்தம்பிதமடைந்தது. அவர் அரசு ஊழியராகவும், சுயாதீன எழுத்தாளராகவும் எதிர்கொண்ட பாதிப்புக்கு இழப்பீட்டைப் பெறுவதற்கான சட்ட நடவடிக்கைகளில் தற்போது அவர் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

சட்டவிரோதமான முறையில் கைது செய்யப்பட்டமை, தடுத்து வைக்கப்பட்டமை, துவேஷ உணர்வுடன் வழக்குத் தாக்கல் செய்தமை, கௌரவம், பெயர், அந்தஸ்துக்கு பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியமை ஆகியவை தொடர்பாக மேற்கொண்ட முறைப்பாட்டின் அடிப்படையில் ரூ20 மில்லியன் பணத்தை அவர் இழப்பீடாக கேட்டிருந்தார்.

சுயாதீனமாக ஓர் படைப்பினை மேற்கொண்டதற்காக சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்க நேர்ந்தமையினால் மனரீதியிலும் ஆரோக்கிய ரீதியிலும் பாதிப்பை எதிர்நோக்கியுள்ளதாக அவர் தனது முறைப்பாட்டில் கூறியுள்ளார். முறைப்பாட்டாளருக்கு வழக்குத் தீர்ப்பு கிடைக்கும் வரைபுத்தகங்கள் எழுதவேண்டாம் என்றும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இதன்படி இவரின் இழப்பீடு தொடர்பான வழக்கு விசாரணைகள் ஏப்ரல் மாதம் 25ம் திகதி வரை பிற்போடப்பட்டுள்ளது.

மன ரீதியில் பெரும் அழுத்தத்திற்குள்ளாகியுள்ள இவர், சுயாதீனமான படைப்புகள் உருவாக வேண்டுமாயின் மத ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் கட்டுப்படுத்தப்படாத சுதந்திரமாக படைப்பாக்கங்கள் மேற்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அதற்கான பொருத்தமான சூழல் சமூகத்தில் உருவாக வேண்டும் என்றும் அவர் கூறுகின்றார்.

நல்ல படைப்பாளியின் படைப்புகள் கடந்தகாலங்களில் தணிக்கைக்குட்பட்டிருந்த போதிலும் படைப்பாளியொருவர் சிறைப்படுத்தப்பட்ட முதலாவது சந்தர்ப்பமாக சத்குமாரவின் சம்பவம் வரலாற்றில் இணைகின்றது. எனினும் இந்த சம்பவத்தின் பின்னர் மேலும் சில படைப்பாளிகளும் கைது செய்யப்பட்டனர். இதுநாட்டின் படைப்பாக்க சுதந்திரத்தையும், பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தையும் கட்டுப்படுத்தும் செயலாகும்.

ஈ.நா மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின்படி ஜனநாயக நாட்டில் மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய பேச்சு மற்றும் கருத்துக்களை வெளியிடும் சுதந்திரம் தொடர்பில் நாட்டில் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுவதால் பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன.

இதனூடாக பார்க்கும் போது எமது நாட்டில் கருத்து வெளியீட்டு சுதந்திரம் மற்றும் எழுத்து சுதந்திரம் உள்ளதா என்ற கேள்வியும் எழுகின்றது. பண்டைய காலங்களில் கருத்துக்களை வெளியிடதற்காக தண்டனை வழங்கப்பட்டது. கலிலியோ கலிலிகாலம் வரைமதம் பற்றி பேசியதற்காக சிறைத்தண்டனையும் விதிக்கப்பட்ட

சம்பவங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. தற்போதும் அவ்வாறான சம்பவங்கள் இடம்பெறுவது நாட்டின் அரசியல் அமைப்பில் உள்ளபலவீனத்தை வெளிக்காட்டும் விடயம் என்றே கூற வேண்டியுள்ளது.

சமூக முன்னேற்றத்திற்கு சமூக ஆய்வாளர்களாக இலக்கியவாதிகளும், படைப்பாளிகளும் மேற்கொள்ளும் பங்களிப்பு இல்லாமல் சிறந்ததொரு சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியாது. படைப்பாக்கத்திற்கு பொருத்தமான சூழலை உருவாக்குவதற்கு ஆட்சியாளர்கள் தவறும் சந்தர்ப்பங்களில் இது சாத்தியமாகாது.

இலக்கியவாதிகள் உலகம் முழுவதையும் ஒரு மேடையாக பார்க்க விரும்பினாலும் மதத்தை பாதுகாப்பதும், அரசியல் பிரிவுகளைப் பாதுகாப்பதும் அவர்களின் செயல் அல்ல. இதனால் மதமோ சாதியோ பிளவுப்படும் அளவுக்கு படைப்பு ஒன்று உருவாகுமாயின் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு படைப்பாளியை துன்புறுத்துவதனுடாக வெற்றிகரமான படைப்புகள் உருவாகும் என்று கருதமுடியாது.

எமது நாட்டு படைப்பாளிகளின் பேச்சு எழுத்துச் சுதந்திரத்திற்கு எதிர்காலத்தில் பல நெருக்குவாரங்கள் ஏற்படலாம் என்ற ஆபத்து நிலை இந்த சம்பவத்தை ஆராயும் போது தோன்றுகின்றது. அரசாங்கம் அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதனைத் தவிர்த்து மற்றைய அனைத்து விடயங்களையும் பாதுகாக்கும் போது அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படுதல் தெட்டத் தெளிவாக வெளிப்படும் என்றே கூற வேண்டியுள்ளது.

- **சாந்தனி திசாநாயக்க**

தகவல் கூறும் பிரஜையின் பாதுகாப்பை உத்தரவாதம் செய்தல்

ஊடகவியலாளர் சமுதித்தவுக்கு எதிராக விடுக்கப்பட்ட

அச்சுறுத்தலும் விசாரணைகளில் தொடரும் மந்தகதியும்!

“கற்களாலும் கழிவுகளினாலும் இழிவுப்படுத்தியவர்களைகண்டிப்போம்”.

பெப்ரவரி 14-ம் திகதி காதலர் தினமன்று பொலிஸ்துறைக்கு பொறுப்பான பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு அமைச்சர் சரத் வீரசேகரவின் புதல்வர் சச்சித்திர வீரசேகர தனது முகநூலில் இவ்வாறு பதிவு ஒன்றை இட்டிருந்தார்.

“சரியான முறையில் விசாரணைகளை நடத்தியிருந்தால் சம்பவம் நடைபெற்ற 48 மணித்தியலங்களுக்குள் சந்தேகநபர்களை கைது செய்திருக்க முடியும்” என்று ஓய்வுப்பெற்ற சிரேஷ்ட பிரதி பொலிஸ் மா அதிபர் ஒருவர் இவ்வாறு கூறினார்.

குற்றங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விசாரணைகளில் அனுபவம் வாய்ந்தவரும் அதேவேளை விஞ்ஞானபூர்வமான கல்வி பின்னணியைக் கொண்டவருமான இந்த ஓய்வுப்பெற்ற அதிகாரி இந்தகருத்துக்களை ஊடகவியலாளர் சமுதித்தவின் வீட்டின் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் நடந்து சரியாக இரு நாட்களின் பின்பு இவ்வாறு தெரிவித்திருந்தார். வெகன்ஆர் வாகனத்தில் முகமூடி அணிந்து வந்த இருவர் இந்த தாக்குதலை 2022 பெப்ரவரி 14-ம் திகதி விடியற்காலை 2 மணியளவில் நடத்தியிருந்தனர்.

இந்த சம்பவம் தொடர்பில் எவரும் இதுவரை கைதுசெய்யப்படவில்லை என்பது இங்கு முக்கியமானதும் கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டியதுமான விடயமாகும். இவ்வாறான அச்சுறுத்தல்களை இலகுவான விடயமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இவ்வாறான அச்சுறுத்தல்கள் சிலருக்கு சாதாரணமான விடயமாக இருக்கலாம். எனினும் ஊடகவியலாளர்களுக்கு இது பெரும் அச்சுறுத்தலாகும். குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கமுடியாத இலங்கை பொலிஸ் பலவீனமாக உள்ளதா? அவ்வாறில்லாவிடின் ஊடக அமைச்சர் டலஸ் அழகப்பெரும் குறிப்பிட்டது போல், இந்த சம்பவம் தொடர்பில் எவரும் கைதுசெய்யப்படவில்லையாயின் இந்த தாக்குதலுக்கு அரசாங்கம் தான் பொறுப்பு வகிக்க வேண்டுமா?

இந்த தாக்குதலில் தொடர்புபட்டவர்களை கண்டுபிடிக்க உள்ள பிரதான இரண்டு வழிமுறைகள் பற்றி ஓய்வுப்பெற்ற அந்த அதிகாரி கருத்துக்களை இவ்வாறு பகிர்ந்து கொண்டார்.

“இதில் ஒன்று தெலைபேசி அழைப்புகள் தொடர்பான விசாரணை. சம்பவம் விடியற்காலை 2 மணிக்கு இடம்பெற்றுள்ளது. இந்த காலப்பகுதியில் தொலைபேசி அழைப்புகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கும். நிச்சயமாக அந்த நுணத்தில் வந்தவர்கள் தொலைபேசி அழைப்புகளை எடுத்திருப்பார்கள். இதுதான் குற்றங்களின் பொதுவான இயல்பு. இதனால் அந்த நேரத்தில் எடுக்கப்பட்ட தொலைபேசி அழைப்புகளை பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்த பட்டியலை

எடுத்து அந்தந்த இலக்கங்களைப் பரீட்சித்துப் பார்ப்பதனூடாக சந்தேக நபர்களின் விடயங்களை அறியமுடியும்” என்று அவர் குறிப்பிட்டார். ஆனால் அதற்கு நீண்டகாலம் ஆகும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

இரண்டாவது விடயமாக அவர் சிசிடிவி கமரா பதிவுகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்.

தற்போது நடைபெறும் விசாரணைகள் தொடர்பில் பொலிஸ் ஊடகப் பேச்சாளர் நிகால் தல்தாவ கடந்த மார்ச் 10ம் திகதி இவ்வாறு தெரிவித்தார்:

“கைதுகள் தொடர்பில் எனக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. கிடைத்த தகவல்கள் அடிப்படையில் விசாரணைகள் நடைபெறுகின்றன. நிலைமைகளை மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்திற்கு அறிவித்து வருகின்றோம். விசாரணைகளை பிலியந்தல பொலிசார் மேற்கொள்கின்றனர். மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பிய சிசிடிவி கமரா பற்றிய அறிக்கை இந்துவரை கிடைக்கவில்லை. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பும் பரீட்சித்துப் பார்க்கப்பட்டுள்ளது. தொலைபேசி இலக்கங்களை ஆராய்ந்து வருகின்றோம்.” என்றார்.

இதன்படி மார்ச் 10 திகதி வரையும் இந்த விசாரணைகளில் எந்தவிதமான முன்னேற்றங்களும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை.

ஊடகவியலாளர் சமுதித்தவிடம் இவ்விடயம் பற்றி கேட்ட பொழுது, அவர் இவ்வாறு கூறினார்.

“பாதுகாப்பு தொடர்பில் நாங்கள் நீதிமன்றத்திற்கு சென்று மனுவொன்றை தாக்கல் செய்தோம். இதன் விளைவாக ஒரு அதிகாரியை அனுப்பினார்கள். நீதிமன்ற தீர்ப்பின்படி பாதிக்கப்பட்டவர்களை பாதுகாக்கும் பிரிவுக்கு நீதிமன்றம் பாதுகாப்பு வழங்குமாறு ஆணையிட்டது. அதன்படி வழங்கப்பட்டது. அதற்கு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு பொலிசில் இருவரை அனுப்பினார்கள். பின்னர் அவர்கள் சென்று விட்டனர். விசாரணைகள் நடைபெறுவதாக தெரியவில்லை. என்பது சிசிடிவிக்கள் பரிசோதிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. இதில் 22 பதிவுகள் எனது வீட்டிற்குரியவை. அதில் தான் தாக்குதல் தொடர்பான பதிவுகள் உள்ளன. முகம் மறைக்கப்பட்டது தான் பிரச்சினைக்குரியதாக இருந்தது. தற்போதைய நிலைமை குறித்து எனக்கு எந்தவிதமான தகவலும் வழங்கப்படவில்லை. இப்பொழுது நடைபெறும் விசாரணைகள் தொடர்பில் எனக்கு எந்தவிதமான நம்பிக்கையும் இல்லை. விசாரணைகளில் குற்றவாளிகளை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையாயின் அரசாங்கம்தான் இதற்கு பொறுப்பு கூற வேண்டும் என்று டலஸ் அழகப்பெரும் ஏற்கெனவே கூறிவிட்டார். அதற்கு பிறகு எதையும் நான் கூறத்தேவையில்லை. யார் மீது சந்தேகம் என்று அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் கேட்கின்றனர் அவ்வளவுதான். என்னால் யாரையும் கூற முடியாது. நாங்கள் பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகின்றோம். எங்களது இலக்கு காரணமாக பலர் எங்களுடன் கோபிக்கின்றனர். நான் பணம் வாங்கிவிட்டு இவ்வாறு செய்வதாக மக்கள் கூறுகின்றனர். வெள்ளைப்பூடு மோசடி, எரிவாயு பிரச்சினை முதல் பலவிடயங்கள் பற்றி நான் பேசியிருக்கின்றேன். சந்தேகிக்கக் கூடியதரப்புகள் இல்லை. ஆனால் சந்தேகத்திற்குரியவர்கள் என்று நூற்றுக் கணக்கானவர்களை என்னால் காட்டமுடியும். இவ்வாறு கூறுவதால் எந்தப் பயனும் இல்லை.”

எவ்வாறாயினும், சமுதித்த இங்கு முக்கியமானதொரு விடயத்தை முன்வைத்திருந்தார்.

இந்த விசாரணைகளை குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களமோசிசிடியோ இன்றும் பொறுப்பேற்கவில்லை என்ற கேள்வியையே அவர் முன்வைத்திருந்தார்.

குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களமும், கொழும்பு குற்ற விசாரணைப் பிரிவும் அடிக்கடி தொலைபேசி சேவைகள் வழங்கும் நிறுவனங்களுடன் தொடர்பில் இருக்கும் நிறுவனங்கள் என்று பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத உயர் பொலிஸ் அதிகாரியொருவர் தெரிவித்தார். குற்றம் புரியாத நபரின் தகவல்களைக் கூட மிக விரைவாக விரைவாக அந்நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு தொடர்புகள் அவர்களுக்கு உள்ளன என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

இதற்கு முன்னர் சமுதித்த சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி ஒன்றில் அமைச்சரின் பெயருக்கு களங்கம் ஏற்பட்டதாகக் கூறி பத்திரிகை ஆசிரியர்களை அழைத்து விசாரணை நடத்த இலங்கை குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களம் தயாரானது.

வெள்ளைப்பூடு மோசடி தொடர்பாக முகநூலில் வேடிக்கையான மீம் ஒன்றை பதிவிட்டார் என்ற காரணத்திற்காக குருணாகலையை சேர்ந்த சாலிய கனுகலவை விசாரிக்க குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களம் அவருக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தது. சமுதித்த பணியாற்றும் யூடியூப்பில் கருத்துத் தெரிவித்த சுதந்த திலக்சிறி பற்றி எழுதப்பட்ட விடயம் தொடர்பில் குற்றப்புலனாய்வு பிரிவினர் விசாரணைகளை நடத்தினர். இவ்வாறு குற்றப்புலனாய்வுப் பிரிவினரால் அண்மைக் காலத்தில் விசாரிக்கப்பட்டவர்களின் பட்டியல் முடிவில்லாமல் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றது.

எனினும் இந்த சமுதித்தவுக்கு எதிரான இந்த சம்பவத்தை பெரும் குற்றமாகக் கருதாத காரணத்தினாலோ என்னவோ இதுவரை பொலிசார் தேசிய மட்டத்தில் குற்றவிசாரணைப் பிரிவுக்கு இந்த சம்பவத்தை இன்னும் பொறுப்பளிக்கவில்லை.

இதுதான் உண்மையான பிரச்சினை. இந்த அரசாங்கம் கருத்துத் வெளிப்பாட்டையே ஓர் “குற்றமாகக்” கருதுகின்றதே ஒழிய கருத்துக்களை தெரிவிக்கும் உரிமைக்கு விடுக்கப்படும் அச்சுறுத்தலை குற்றமாகக் கருதுவதில்லை. இதனால் தான் கருத்துக்களை முன்வைப்போரை கண்காணிப்பதும், கருத்து வெளிப்பாடு காரணமாக அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகுவார்கள் பற்றி எங்கேயோ ஒரு பொலிஸ் நிலையத்தில் மந்தகதியில் விசாரணைகள் நடைபெறுவதும் பொதுவான விடயமாகிவிட்டது.

இந்த சம்பவத்தை பாரதாரமான விடயமாகக் கருதவில்லை என்று பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சஜித் பிரேமதாச கேட்ட கேள்வி ஒன்றுக்கு அமைச்சர் சரத் வீரசேகரமிகவும் தெளிவாகபதில் அளித்திருந்தார். அமைச்சரின் புதல்வர் இந்த சம்பவத்தை வேடிக்கையான விடயமாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளார்.

ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிரான கடத்தல்கள், தாக்குதல்கள், வலிந்து காணாமலாக்கப்படல், படுகொலைகள் பல இலங்கையின் நவீன வரலாற்றில் நிகழ்ந்துள்ளன. எனினும் நடைபெற்ற பிரதான சம்பவங்கள் தொடர்பில் இதுவரை நீதிநிலை நாட்டப்படவில்லை. ஊடகவியலாளர் போத்தல கடத்திச் செல்லப்பட்டு சித்திரவதை செய்யப்பட்ட சம்பவம் உட்பட பல பிரதான சம்பவங்கள் தொடர்பாக இதுவரை உரிய விசாரணைகள் நடத்தப்படவில்லை. சில விசாரணைகள் தொடர்பில் மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றங்களில் அறிக்கையிடப்பட்டாலும் மேல்நீதிமன்றத்தில் வழக்குகள் இதுவரை தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. மேல் நீதிமன்றம் வரை சென்ற சம்பவங்களில் குற்றவாளிகள் இனம் காணப்பட்டு உரிய தண்டனை விதிக்கப்படவும் இல்லை.

சமுதித்தவின் சம்பவம்தொடர்பில் ஒழுங்கான விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டு குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படாவிடின் அரசாங்கம் தான் இதற்கு பொறுப்பு கூற வேண்டும் என்று ஊடக அமைச்சர் முன்வைத்த கருத்து பற்றி இங்கு விவாதிப்பது அவசியம் இல்லை. ஏனெனில் அனுமானத்தின் அடிப்படையிலான அந்த கருத்து சில வேளைகளில் உண்மையாகவும், சில வேளைகளில் தவறாகவும் இருக்கக் கூடும் எனலாம்.

• தரிந்து உடுவரகெதர

தகவல் அறியும் சட்டத்தின் கீழ் தகவல்கோரும் பிரஜைகளின் பாதுகாப்பும் உறுதிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்

தகவல் அறியும் உரிமை சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் பிரஜைகளை பலப்படுத்துவதாகும். அதேபோன்று, அரசின் செயற்பாடுகள் வெளிப்படைத் தன்மையானதாகவும், பொறுப்புக் கூறலை முன்னேற்றுவதாகவும், துஷ்பிரயோகங்களைக் கட்டுப்படுத்தல் மற்றும் ஜனநாயகத்தை மக்களுக்காக உண்மையான அர்த்ததுடன் அமுல்படுத்துவதாகும். அதேபோன்று பிரஜையாக நிர்வாக செயற்பாடுகள் தொடர்பில் விழிப்புணர்வுடன் இருத்தல் மற்றும் அரசு நிர்வாகத்தில் உள்ள பொறுப்புக் கூறலை ஏற்படுத்துவதற்காக பிரஜைகளுக்கு தகவல் அறியும் சட்டத்தின் ஊடாக வாய்ப்பு கிட்டுகின்றது. உண்மையில் கூறுவதாயின் தகவல் அறியும் சட்டம் அரசின் செயற்பாடுகள் தொடர்பில் மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்கு கிடைத்துள்ள மிகப் பெரியவாய்ப்பாகும்.

இலங்கை பொதுமக்களுக்கு தகவல் அறியும் உரிமையை சட்டபூர்வமாக்கி தகவல் அறியும் உரிமை தொடர்பான ஆணைக்குழு, 2016 இல 12 என்ற தகவல் அறியும் உரிமை பற்றிய சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அன்று முதல் இன்றுவரை என்னால் இலங்கையின் பொது அதிகார சபைகள் பலவற்றுக்கு அனுப்பப்பட்ட தகவல் அறியும் விண்ணப்பங்கள் 3300 அளவினூடாக இதுவரை பெற்ற அனுபவத்தினூடாக இந்த கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

எனினும் இன்று இலங்கையில் தகவல் அறியும் உரிமையை பயன்படுத்தும் போது எதிர்கொள்கின்ற நிகழ்வுகள் மற்றும் விசாரணைகளை ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கும் போது பிரஜைகளுக்கு தகவல்களை அறிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பை பல்வேறு வழிகளைப் பயன்படுத்தி தடுப்பதற்கான வழிமுறைகள் பின்பற்றப்படுவதனை காணக் கூடியதாக உள்ளது. உயி காலப்பகுதிக்குள் தகவல்களை வழங்காமை, ஆணைக்குழுவின் மேன்முறையீட்டு செயற்பாட்டுக்கு நீண்டகாலம் எடுத்தல் என்பனவற்றை இங்கு குறிப்பிட முடியும்.

இந்த சட்டத்தின் 25 (1) பிரிவின்படி தகவல்களை வழங்குதலோ தகவல் விண்ணப்பம் சம்பந்தமாக மேற்கொள்ளப்படும் தீர்மானங்கள் தொடர்பிலோ 14 நாட்களுக்குள் விண்ணப்பதாரிக்கு அறிவுறுத்தல் வழங்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இன்று பெரும்பாலான பொதுத்துறை உத்தியோகத்தர்கள் இந்த தீர்மானத்தை மீறி மக்களின் தகவல் அறியும் உரிமையை கருத்திற் கொள்ளாமல் உள்ளனர்.

அதேபோன்று தகவல்களை கோரும் போதும், தகவல்களைப் பெற்று அவற்றை ஊடகங்களில் செய்தியாக

பிரசுரிக்கும் போதும் பலவிதமான அச்சுறுத்தல்களையும் அடக்கு முறைகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளமை மிக மோசமான நிலைமையாகும்.

இதற்கு சிறந்த உதாரணமாக பொலிஸ் மாஅதிபர் அலுவலகம் உட்பட பிற பொலிஸ் உத்தியோக அலுவலகங்களினால் கடந்த 2020 பாராளுமன்ற தேர்தல் காலத்தில் சுகாதார அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட வர்த்தமானி அறிவித்தலின் பிரகாரம் உரிய அறிவித்தல் விடுக்காமல் தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டங்களை நடத்தியமை மற்றும் அதில் சுகாதார வழிகாட்டிகள் மீறப்பட்டமை காரணமாக கைதுசெய்யப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை பற்றிய தகவலை கோரிய போது வவுனியா பொலிஸ் குற்றப்பலனாய்வுப் பிரிவின் பொலிஸ் பரிசோதகர் அசங்க இந்துனில் என்ற அதிகாரியினால் அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டது.

அதேபோன்று 2020 பாராளுமன்ற தேர்தல் காலப்பகுதியில் சுகாதார அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட வர்த்தமானி அறிவித்தலின் அடிப்படையில் அனுமதியின்றி தேர்தல் பிரசார கூட்டங்கள் நடத்திய அரசியல் கட்சிகள் தொடர்பில் பிரதேச சுகாதார சேவைகள் காரியாலயத்தினூடாக தகவலைக் கோரிய போது பிரபல அரசியற் கட்சியின் அம்பாந்தோட்டை ஒருங்கிணைப்பாளினால் அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டது. தகவல் கோரியவரின் விபரம் பிரதேச சுகாதார சேவை காரியாலயத்தின் அதிகாரியினால் அந்த ஒருங்கிணைப்பாளருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பாக நாட்டில் நிகழுகின்ற ஊழல் மோசடிகளைப் போன்றுசுற்றாடல் அழிவுதொடர்பில் தகவல் கோரும் போது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்த தகவலைக் கோருபவர்களின் விபரங்களை இவ்வாறான நாச வேலைகளில் ஈடுபடுவோருடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவதனால் உயிர் அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனூடாக நாச வேலைகளில் ஈடுபடுவோருக்கும் அதிகாரிக்கும் இடையிலான தொடர்பு நன்கு புலப்படுகின்றது.

இவ்வாறே சுரங்க அகழ்வு பணியகத்திடம் மணல் அகழ்வுக்கான அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படுவது குறித்துதகவல் கோரிய சந்தர்ப்பங்களில் அம்பலாந்தோட்டை அலுவலக அதிகாரியினால் தகவல் கோரியவரின் விபரங்கள் வியாபாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன. அதேபோன்று வீரகெட்டிய கசாகல பகுதியில் விகாரையொன்றினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சட்டவிரோத மணல் அகழ்வு தொடர்பில் 2011 ஜனவரி மாதத்தில் சுரங்க அகழ்வு பணியகத்திடம் தகவல்கள் கோரியபோது இந்த மணல் அகழ்வுக்கு உதவிசெய்து வரும் இலங்கையின் பிரபல அரசியல்வாதியிடம் பணியகத்தின் உயர் அதிகாரியினால் தகவல் கோரி விண்ணப்பம் செய்தவரின் விண்ணப்பங்கள் வழங்கப்பட்டமையினால் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன.

இதேபோன்று விவசாயக் காணிகளில் சட்டவிரோத மணல் அகழ்வுக்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டது தொடர்பில் தகவல் பெறப்பட்டு ஊடகங்களில் செய்திகள் வெளியானமையினாலும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன. அம்பாந்தோட்டை விவசாய அபிவிருத்தி உதவி ஆணையாளர் அலுவலக உத்தியோகத்தரால் பலநெருக்கடிகள் ஏற்பட்டன. இவ்வாறு அரசு உத்தியோகத்தர்களும், பலதரப்பட்ட நபர்களும் மேற்கொள்ளும் மோசடிகளையும் சட்டவிரோத செயற்பாடுகளையும் மக்களுக்காக வெளிப்படுத்துவது அவசியமாகும். இது ஒரு சமூகக் கடமையாகும் எனினும் தகவல்களை கேட்பதன் காரணமாக நபர்கள் துன்புறுத்தப்படுவதும், அச்சுறுத்தல்களுள்ளாக்கப்படுவதும் இலங்கையின் ஜனநாயகத்தை கேள்விக்குரியதாக்கும் விடயமாகும்.

எனவே தகவல் கோருபவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்து அதற்கு எதிராக செயற்படும் அரசு உத்தியோகத்தர்களுக்கு எதிராக சட்டநடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய பலமான சட்ட பொறிமுறை ஒன்றை உருவாக்குவது அரசின் கடமையும் பொறுப்புடும் ஆகும்.

• ராஹூல் சமந்த ஹெட்டியாராச்சி

நீதி கிடைப்பதில் தாமதநிலையும் ஊடக சுதந்திரத்தின் பாதிப்பும்

கிண்ணியா படகு விபத்தை அறிக்கையிட சென்ற ஊடகவியலாளர்கள் தாக்கப்பட்ட சம்பவம்

திருகோணமலை கிண்ணியா குறிஞ்சாங்கேணி களப்பில் கடந்த நவம்பர் மாதம் படகு விபத்து மற்றும் அதனால் கிண்ணியா பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பங்கள் தொடர்பில் அறிக்கையிட சென்ற ஊடகவியலாளர்களை இலக்கு வைத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்கள் மற்றும் அவர்களின் உபகரணங்கள் பறிக்கப்பட்டமை தொடர்பில் இதுவரை சரியான முறையில் சட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. அத்துடன் பாதிக்கப்பட்ட ஊடகவியலாளர்களுக்கு நீதி கிட்டவில்லை என்று பாதிக்கப்பட்ட ஊடகவியலாளர்களுள் ஒருவரான ஏ.எல்.றபாய்தீன் குறிப்பிட்டார்.

இந்த சம்பவம் தொடர்பில் கிண்ணியா பொலிசார் இதுவரை எவரையும் கைது செய்யவில்லை என்று திருகோணமலை மாவட்ட ஊடகவியலாளர் சங்கத்தின் செயலாளர் ஏ.எம்.சாலி சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ஊடகவியலாளர்களை இலக்கு வைத்து தாக்குதல்கள் நடைபெறுவது புதிய அனுபவம் அல்லாத போதிலும் இவ்விடயத்தில் ஓரளவு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளதனைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. குறிப்பாக இந்த ஆண்டு ஜனவரியிலிருந்து இதுவரையான காலப்பகுதியில் இவ்வாறான சம்பவங்கள் பல முல்லைத்தீவு, சிலாபம், அம்பாந்தோட்டை, மட்டக்களப்பு, குருணாகலை, கொழும்பு ஆகிய பகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளமையை சுதந்திர ஊடக இயக்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள மாதாந்த அறிக்கையில் தெரிய வருகின்றது.

ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிராக இவ்வாறான சம்பவங்களில் பொலிஸ் விசாரணைகளின் பலவீனங்களும், மந்தகதியும் மென்மேலும் இவ்வாறான சம்பவங்கள் இடம்பெற காரணமாக அமைவதாக சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளரான மொகான் சமரவிக்கிரம கூறினார். தெபானமயில் அமைந்துள்ள சிரச ஊடக நிறுவனம் மீதான தாக்குதல் மற்றும் அண்மையில் சமுதித்த சமரவிக்கிரமவின் வீட்டின் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் என்பன இவற்றுக்கு சிறந்த உதாரணமாகும். இந்த சம்பவங்களில் பொலிசார் சந்தேகநபர்களை கைது செய்ய தவறியுள்ளமை மிகவும் கவலைக்குரிய விடயம் என்று ஊடக ஊழியர் தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தின் பொதுச்செயலாளர் தர்மசிறி லங்காபேலி கூறினார். இவ்வாறான சம்பவங்களை தடுக்கவும், தலையிடவும் தகவல் திணைக்களமும், ஊடக அமைச்சும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். கிண்ணியாவில் ஊடகவியலாளர்கள் எதிர்கொண்ட அசம்பாவிதத்தையும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

கிண்ணியா பகுதியில் ஏற்பட்ட அனர்த்தம் மற்றும் இதர சம்பவங்களை அறிக்கையிட சென்ற வேளை பின்வரும் ஊடகவியலாளர்கள் துன்புறுத்தலுக்குள்ளாகினர். அவர்கள் திருகோணமலை ரொட்டவெவ பிரதேசத்தைச்

சேர்ந்த அப்துல் சலாம் யாசின், ஜமாலியாவை சேர்ந்த ஏ.எல்.எம்.றபாய்தீன், கிண்ணியாவைச் சேர்ந்த ஹயாத்து மொகட் ஹலால்தீன் ஆகிய பிரதேச ஊடகவியலாளர்களாவர். இவர்களுள் அப்துல் சலாம் யாசின் கரும் தாக்குதலுக்குள்ளானதுடன், அவரின் பெறுமதிமிக்க கையடக்க தொலைபேசியும் குழப்பம் விளைவித்தவர்களால் பறித்தெடுக்கப்பட்டிருந்தது.

யாசினின் கருத்துப்படி கிண்ணியா தாக்குதல் தொடர்பில் அவர் அன்றே கிண்ணியா பொலிசாருக்கு முறைப்பாடு செய்துள்ளார். இந்த சம்பவம் நடைபெற்று பல மாதங்கள் கடந்த பின்னும் பொலிசார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். அவரின் இரண்டு தொலைபேசிகள் பறிக்கப்பட்டதாகவும் ஒன்று மீள வழங்கப்பட்ட போதிலும் மற்றைய தொலைபேசி கிடைக்கவில்லை என்றார்.

காணாமற்போன தொலைபேசியின் 60 ஆயிரமாகும். எவ்வாறாயினும் யாசினை தாக்கியவர்களை பொலிசார் கைது செய்யாத போதிலும், கிண்ணியா வைத்தியசாலை, பிரதேச செயலகம் மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.எஸ்.தௌபீக்கின் இல்லம் ஆகியவற்றின் மீது தாக்குதல் நடத்தியவர்களை குறுகிய காலத்தில் கைது செய்ய கிண்ணியா பொலிசார் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தனர்.

ஊடகவியலாளர்கள் தங்களது பணியினை எந்தவிதமான இடையூறுகள் இன்றி சுதந்திரமாக மேற்கொள்வதற்கான சூழல் இருப்பது அவசியமாகும். இந்நிலையில் மக்கள் திரளாக இருந்த நிலையிலேயே இவ்வாறான தாக்குதல் நடைபெற்றுள்ளது.

“உண்மையில் அவ்வேளை சிவில் ஆடை தரித்திருந்த பொலிஸ் புலனாய்வுப் பிரிவினர் பலர் அங்கிருந்தனர். இவர்கள் தான் வைத்தியசாலை மீதும் பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் வீட்டின் மீதும் தாக்குதல் நடத்தியவர்களை அடையாளம் கண்டனர். இங்கு தாக்குதல்களை நடத்தியவர்கள் தான் எங்களது சம்பவத்துடன் தொடர்புடையவர்கள். எனினும், ஊடகவியலாளர்கள் மீது நடத்திய தாக்குதல்கள் தொடர்பில் பொலிசாருக்கு எந்தவிதமான அக்கறையும் இல்லை” என்று யாசின் குறிப்பிட்டார்.

திருகோணமலை மாவட்ட ஊடகவியலாளர் சங்கத்தின் முன்னாள் செயலாளரான ஏ.எல்.எம்.றபாய்தீன் தான் பயணம் செய்த வாகனத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்திய காட்சிகள் சமூக ஊடகங்களில் வெளியாகிய நிலையில் பொலிசாரினால் சந்தேகநபர்களை கைது செய்ய முடியாதுள்ளமை பெரும் பிரச்சினையாகும் என்றார். குழப்பக்காரர்கள் தம்மீது தாக்குதல் நடத்த வந்த காட்சிகள் றபாய்தீனால் சமூக ஊடகங்களில் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. எனினும் அவர் தனக்கு நேர்ந்த துன்புறுத்தல் தொடர்பில் பொலிசாருக்கு முறைப்பாடு செய்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் அவருடன் இருந்த மௌலவியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க அவர் இவ்வாறு செய்யவில்லை.

“நான் இந்த சம்பவத்தை அறிக்கையிட எனது நண்பரின் வாகனம் ஒன்றில் சென்றிருந்தேன். அவர் வாகனத்தை செலுத்தும் போது நான் தொலைபேசியில் வீடியோ பதிவை செய்தேன். அதைப் பார்த்தவர்கள் எமது வாகனத்தை நிறுத்தி எனது கழுத்தைப் பிடித்து அழுத்திக் கொண்டு தொலைபேசியை பறித்தெடுத்தனர். நான் ஊடகவியலாளர் என்று என்னை அடையாளப்படுத்தியதும் அடையாள அட்டையை திருப்பி தந்துவிட்டனர். அப்பொழுது தான் மற்றுமொரு குழுவினர் எமது வாகனம் மீது தாக்குதல் நடத்தினர். எனினும், அந்த வேளை பொலிசார் அங்கு வந்ததால் அவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்று சென்றுவிட்டனர்.” றபாய்தீன் மேலும் கூறுகையில், வாகனத்தின் உரிமையாளரான மௌலவி இந்த பிரச்சினையை சமூகத்திற்கு வெளிப்படுத்த விரும்பாததால் பொலிஸ் முறைப்பாடு செய்யப்படவில்லை என்றார். ஆனாலும் பொலிசாருக்கு உண்மையாக அக்கறை இருக்குமாயின் சமூக ஊடகங்களில் வெளியான ஊடகப் பதிவுகளின் அடிப்படையில் விசாரணைகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும் என்று ஏ.எம்.சாலி குறிப்பிட்டார்.

இவ்வாறான அனாத் தங்களையும், குழப்பங்களையும் அறிக்கையிடச் செல்லும் ஊடகவியலாளர்கள் தமது உயிரை விட எந்த செய்தியும் பெரிதல்ல என்ற எண்ணத்துடன் சிந்தித்து செயற்பட வேண்டும் என்று தகவல் திணைக்கத்தின் முன்னாள் பணிப்பாளர் கலாநிதி ரங்க கலன்கூரிய குறிப்பிட்டார்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் 1966ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட ஐ.நாவின் சிவில் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனத்தில் இலங்கை 1980ம் ஆண்டு கைச்சாத்திட்டு அதனை அமுலாக்குவதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுள்ளது. அதில் ஒவ்வொருவருக்கும் தான் விரும்பிய கருத்தை கொண்டிருக்க பூரண உரிமையும், தகவல்களைப் பெறவோ அல்லது விநியோகிக்கவோ இடையூறின்றி மேற்கொள்ளும் உரிமை உள்ளது” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிண்ணியாவில் ஊடகவியலாளர்கள் தாக்கப்பட்ட சம்பவம் இந்த பிரகடனத்தின் விதிகளை மீறும் செயலாகும்.

இந்த நிலைமையை தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காமை, இந்த செயலுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதில் தாமதம் என்பன சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற விதி மீறப்பட்டுள்ளது என்றே கருதப்பட வேண்டும் என்று களனி பல்கலைக்கழகத்தின் ஊடக சட்டம் பற்றிய வெளிவாரி விரிவுரையாளர் சட்டத்தரணி ஜகத் வியனாராச்சி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கிண்ணியாவில் ஊடகவியலாளர்கள் தாக்கப்பட்ட சம்பவத்தை கண்டித்து ஊடக அறிவித்தல் ஒன்றை விடுத்த சுதந்திர ஊடக இயக்கம் இவ்விடயம் தொடர்பில் பக்கச்சார்பற்ற விசாரணைகளை நடத்தி பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியை வழங்க வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை விடுத்துள்ளது.

சுதந்திர ஊடக இயக்கத்தினால் வெளியிடப்பட்ட அந்த ஊடக அறிவித்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவும் 2021.11.26 அன்று கிண்ணியா பொலிசுக்கு இந்த சம்பவம் குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும், எதிர்காலத்தில் எடுக்கவுள்ள நடவடிக்கைகள் பற்றியும் விரிவான அறிக்கை ஒன்றை 2021.12.10ம் திகதிக்கு முன்னர் தமக்கு சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்டிருந்தது.

இந்த சம்பவம் தொடர்பில் கிண்ணியா பொலிஸ் நிலையப்பொறுப்பதிகாரி பிரதான பொலிஸ் பரிசோதகர் சமிந்த பெர்ணாந்துவிடம் கேட்டபொழுது, அவர், விரிவான விசாரணைகள் நடைபெறுவதாகவும், நான்கு நபர்களிடம் விசாரணைகள் நடத்தப்பட்ட போதிலும் அவர்களை கைது செய்யும் அளவுக்கு தெளிவான சாட்சிகள் அவர்களுக்கு எதிராக இல்லாமையினால் அவர்களை விடுவிக்க நேர்ந்தது என்றும், கையடக்க தொலைபேசி தொடர்பில் தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்குப்படுத்தும் ஆணைக்குழுவிடம் அறிக்கை கோரப்பட்டுள்ளது என்றும் தெரிவித்தார்.

• **மங்கலநாத் வியனாராச்சி**

இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரத்திற்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் அதன் போக்குகளும்

(சுதந்திர ஊடக இயக்கத்தின் 2021ம் ஆண்டுக்கான கண்காணிப்பு அறிக்கையின் அடிப்படையில்)

அண்மைக்கால வரலாற்றில் இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரம் சிறந்த மட்டத்தில் உள்ளதாக ஊடக சுதந்திரம் பற்றியமதிப்பீடுகளை முன்னெடுக்கும் எந்தவொரு சர்வதேச நிறுவனமும் குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை. சுளுகு அமைப்பு, தனது ஊடக சுதந்திர காட்டியில் இலங்கை 125ம் இடத்திலிருந்து இன்றும் முன்னேறவில்லை என்றும், பிரீடம் ஹவுஸ் நிறுவனம் எப்பொழுதும் இலங்கையை சுதந்திரமற்ற ஓர் பிராந்திய நாடு என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளது. நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது இந்த மதிப்பீடுகள் நியாயமற்றவை என்று ஒருபோதும் குறிப்பிடப்பட முடியாத நிலையே காணப்படுகின்றது.

சீத்தா ரஞ்சனியின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் சுதந்திர ஊடக இயக்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள 2020க்கான ஊடக சுதந்திர அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளதன்படி 1981 முதல் 2009 வரையான காலப்பகுதியில் ஊடகவியலாளர்கள், ஊடகங்களைச் சேர்ந்த பணியாளர்கள் கலைஞர்கள் மற்றும் கலாசார செயற்பாட்டாளர்கள் 116 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 2010 முதல் 2014 வரையான காலப்பகுதியில் ஆகக்குறைந்தது 40 ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் ஊடக நிறுவனப் பணியாளர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர் என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்த அமைப்பின் ஊடக சுதந்திரம் 2020 என்ற அறிக்கையில் 2000 முதல் 2019ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரத்திற்கு எதிரான சம்பவங்களை 13 பிரிவுகளின் கீழ் பிரித்து இனம் காணப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் படுகொலைகள் மற்றும் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல், தாக்குதல், கடத்தல், இடையூறு விளைவித்தல், ஊடக நிறுவனங்களின் மீது தாக்குதல், சட்டச் சிக்கல்கள், இணையத்தளங்கள் மற்றும் ஊடகவலையமைப்புகளுக்கு இடையூறு செய்தல், இணையத்தளங்களை மூடுதல், நிறைவேற்று ரீதியிலான தீர்மானங்கள், பொலிசாரின் முறைகேடுகள், தண்டனைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்படுதல், ஊடகப் பணியாளர்களின் உரிமைகள் மீறப்படுதல், தணிக்கை என்பன அடங்குகின்றன. இவை அனைத்தையும் உன்னிப்பாக கவனித்துப் பார்த்தால் இலங்கை ஊடக சுதந்திரம் தொடர்பில் சாதகமான போக்குடைய நாடு அல்ல என்ற முடிவு நியாயமானதாகவே தென்படுகின்றது.

எவ்வாறாயினும், இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரமும் பேச்சு மற்றும் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரமும் தொடர்பிலான விபரங்களை மேலும் ஆராயும் போது இந்த சம்பவங்களின் இயல்புகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தினை இனங்காண முடியும். உதாரணமாகக் கூறினால், 2014க்கு முன்பு ஊடக சுதந்திரம் மீதான அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தும் சம்பவங்களில் ஊடகவியலாளர்கள் கொல்லப்படுதல், கடத்தப்படுதல், அச்சுறுத்தப்படுதல், ஊடக நிறுவனங்கள் மீதான தாக்குதல் மற்றும் சேதம் விளைவித்தல் ஆகிய சம்பவங்கள் பரவலாக இடம்பெற்றிருந்தன. எனினும் 2015ன் பின்பு அந்த போக்கில் ஓரளவு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதுடன் நிறைவேற்று ரீதியிலான தீர்மானங்கள், சட்ட நிலைமைகள் ஆகியவற்றினூடாக சூட்சுமமாக, ஆனால் கடும் மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் வகையில் ஊடக சுதந்திரம் பறிக்கப்படுதல் போன்ற சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துள்ளமையை இங்கு அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இது ஓரளவுக்கு

சாதகமான நிலைமை என்று கருதிக்கொள்ள முடிந்தாலும் உண்மை என்னவெனில் பாதிப்பின் இயல்புதன்மை மாறியிருக்கின்றதே ஒழிய ஊடக சுதந்திரத்திற்கு உள்ள அச்சுறுத்தல் முற்றாக நீங்கவில்லை.

2021ம் ஆண்டுநிகழ்ந்த சம்பவங்கள்

இந்த பின்னணியில் பார்க்கும் போது கடந்த 2021ம் ஆண்டு ஊடக சுதந்திரமும் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரமும் பல அடிகள் பின்னோக்கி சென்றுள்ளது. சுதந்திர ஊடக இயக்கத்தின் ஊடக சுதந்திரம் 2020 அறிக்கையின்படி ஊடக சுதந்திரத்திற்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படுத்தும் சம்பவங்கள் 58 நடைபெற்றுள்ளன. 2021ல் 80 சம்பவங்கள் பதிவாகியுள்ளன. 2021ம் ஆண்டு சுதந்திர ஊடக இயக்கம் தயாரித்திருந்த மாதாந்த ஊடக கண்காணிப்பு அறிக்கையின்படி ஊடகவியலாளர்களின் பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட சம்பவங்கள் 40, சட்ட நிலைமைகள் சம்பந்தப்பட்ட சம்பவங்கள் 43 பதிவாகியிருந்தன. முன்பு நிகழ்ந்த சம்பவங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இச்சம்பவங்கள் 10 சம்பவங்களாக மேலும் அதிகரித்துள்ளன. ஊடக சுயாதீனத்தன்மை சம்பந்தப்பட்ட சம்பவங்கள் 03, கட்டமைப்பு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் 11, தொழிற்சார் சம்பந்தப்பட்ட சம்பவங்கள் 02 மற்றும் ஊடக சுதந்திரம் சம்பந்தப்பட்ட விடயம் 01 என்ற ரீதியில் ஊடக சுதந்திரத்தை பாதிக்கும் சம்பவங்கள் ஒட்டுமொத்தமாக 109 கண்காணிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த சம்பவங்களில் 80க்கு அதிகமானவை ஊடக சுதந்திரத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட அச்சுறுத்தலாகவோ அல்லது அதற்கு பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும் நிலைமையாகவோ உள்ளன.

ஊடக சுதந்திரத்திற்கு பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும் 2021ம் ஆண்டு சம்பவங்களில் சட்டத்தினூடாக ஊடக சுதந்திரத்திற்கு பாதிப்பினை ஏற்படுத்த மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளை குறிப்பிட முடியும். நிலவும் சட்டங்களை திருத்தல், புதிய சட்டங்களை உருவாக்க நடவடிக்கை எடுத்தலினூடாக ஊடக சுதந்திரத்திற்கு இடையூறு விளைவிக்கக் கூடிய சூழலை உருவாக்கும் போக்கினை அவதானிக்க முடியும்.

உதாரணமாக 1973 இல 05 என்ற பத்திரிகை சபை சட்டம், இலத்திரனியல், நவீன மற்றும் சமூக ஊடகங்களுக்கு ஏற்றவகையில் திருத்தம் செய்யும் அறிவித்தலை கடந்த 2021 பெப்ரவரி மாதம் அரசாங்கம் விடுத்திருந்தது. ஊடக மற்றும் சிவில் சமூக மட்டத்தில் இதற்கு கடும்த எதிர்ப்பு கிளம்பியது. அச்சு ஊடகங்களுக்கு மட்டும் உரிய காலாவதியான ஓர் சட்டமான பத்திரிகை சபை சட்டத்தை நடைமுறை சாத்தியமற்ற ரீதியில் ஒளிபரப்பு மற்றும் நவீன சமூக ஊடகத்துறைக்குள் பொருத்த முயற்சிக்க பொறுப்புற்ற விதத்தில் ஒழுங்குவிதிகளை அறிமுகப்படுத்த முயற்சித்தமை இந்த எதிர்ப்புக்கு காரணமாக அமைந்திருந்தது. இதன் விளைவாக திருத்தம் சம்பந்தப்பட்ட வேலைகள் மந்தகதியை அடைந்தமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

மற்றுமொரு சந்தர்ப்பத்தின் ஆபாச வெளியீடுகள் சம்பந்தப்பட்ட புதிய சட்ட வரைவுப் பிரதி சம்பந்தப்பட்ட அறிவித்தல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்ட போதிலும், அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த விடயங்கள் பேச்சு மற்றும் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம் மற்றும் தொழினுட்ப காரணங்கள் பலவற்றின் அடிப்படையில் கடுமையான விமர்சனத்திற்குள்ளானது. அதன் விளைவாக இறுதியில் அதனை கைவிட வேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்பட்டது.

கைதுசெய்யப்படுதலும் தடுத்து வைத்தலும்

ஊடகவியலாளர்கள் உட்பட பலதரப்பட்ட நபர்களை ஒருசில சட்டங்களைப் பயன்படுத்தி கைது செய்யப்படும் சம்பவங்கள் மற்றும் தடுத்து வைக்கப்படும் சம்பவங்கள் பல 2021ல் நிகழ்ந்தன. இங்கு சமூக அல்லது நவீன ஊடகங்களில் கருத்துக்களை வெளியிட்டவர்கள் சிலர் பிரதான இலக்குகளாக இருந்தனர்.

இணையத்தள எழுத்தாளரும் வர்த்தகருமான பசால் மொகமட் என்ற இளைஞர் ஜனாதிபதியின் கருத்தினை விமர்சித்த காணொளிப்பதிவை இணையத்தில் பதிவேற்றியதன் காரணமாக குற்றப்பலனாய்வு திணைக்களத்தின் சைபர் குற்ற விசாரணைப் பிரிவினரால் கடந்த ஜனவரி மாதம் கைது செய்யப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு ஐ.சி.சி.பி.ஆர் சட்டத்தின் கீழ் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டார். ஐ.சி.சி.பி.ஆர் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்படும் வெறுப்புப் பேச்சுக்களைத் தடுப்பதற்குள்ள சட்ட பிரிவினைப் பயன்படுத்தியே

அவர் கைது செய்யப்பட்டிருந்தார். கருத்துச்சுதந்திரத்தையும் பேச்சு சுதந்திரத்தையும் கட்டுப்படுத்த இந்த சட்டம் பயன்படுத்தப்படுவதாக தேசிய மட்டத்திலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் எதிர்ப்பு உருவாகியுள்ள பின்னணியிலேயே இந்த சம்பவம் இடம்பெற்றிருந்தது. இனங்களுக்கிடையே குழப்பத்தை விளைவிக்கும் கருத்தை வெளியிட்டார் என்ற காரணத்தினால் இதே சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு பல மாதங்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்ட அரசியல்வாதியான ஆசாத் சாலி கடந்த டிசம்பர் மாதம் மேல்நீதிமன்றத்தினால் குற்றமற்றவர் என்று விடுதலை செய்யப்பட்டார். இந்த சட்டத்தை தவறாக கையாளுகின்றது என்று அரசாங்கத்தின் மீது சுமத்தப்படும் குற்றச்சாட்டை உறுதிப்படுத்தும் சம்பவமாக இச்சம்பவம் அமைந்திருந்தது.

மட்டக்களப்பு பிரதேச ஊடகவியலாளரான முருகுபிள்ளை கோகிலதாசன் புலிகள் அமைப்பை பிரசாரப்படும் புகைப்படத்தை தனது சமூக ஊடகக் கணக்கு ஒன்றில் பதிவிட்டார் என்று கூறி பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டார். பின்னர் சுமார் 15 மாதங்களுக்கு மேற்பட்ட காலம் தடுப்பு காவலில் வைத்திருந்து பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டார். இதுவரை அவருக்கு எதிராக தெளிவான சாட்சிகளுடன் கூடிய குற்றப்பத்திரிக்கையை தாக்கல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதுடன் சமூக ஊடக பதிவு ஒன்றினை அடிப்படையாக வைத்து ஒரு நபரை 15 மாதங்கள் தடுப்பு காவலில் வைக்க பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தை பயன்படுத்துவதும், அதனூடாக கருத்துச் சுதந்திரத்தை மட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுப்பதும் மிக மோசமான நடவடிக்கைகளாகும்.

அதேபோன்று தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியரான அஹனப் ஜசீம் எழுதிய கவிதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் அவரை கைது செய்து எந்தவிதமான குற்றத்தினையும் முன்வைக்காமல் 18 மாதங்கள் பயங்கரவாத தடுப்பு பிரிவில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அதேபோன்று இந்திய உயர்ஸ்தானிகராயலத்தில் குண்டு தாக்குதல் நடக்கக் கூடும் என்று எச்சரிக்கை விடுத்திருந்த லங்கா ஈ நியூஸ் ஊடகவியலாளரான கீர்த்தி ரத்நாயக்கவும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டார்.

விசாரணைக்கு அழைத்தல்

இவற்றை தவிர பெருமளவான ஊடகவியலாளர்களையும் பல்வேறு கருத்துக்களை வெளியிட்ட நபர்களையும் பல்வேறு சட்டங்களை முன்வைத்து, விசாரணைக்காக பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கும் சம்பவங்களும் கடந்த 2021ம் ஆண்டு குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகரித்திருந்தமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டவர்களுள் லங்காதீப, திவயின மற்றும் ஐலன்ட் ஆகிய பத்திரிகைகளின் பிரதம ஆசிரியர்களும் உள்ளடங்கியிருந்தனர். சதொச நிறுவனத்தில் இடம்பெற்றதாகக் கூறப்படும் பெரும் மோசடி குறித்து வெளியான செய்திகள் தொடர்பில் விசாரணை நடத்தவே அவர்கள் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல் தொடர்பாக ஊடகங்களுக்கு கருத்துக்கூறிய வண பிதா சிறில் காமினி அவர்கள் குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்திற்கு விசாரணைக்கென அழைக்கப்பட்டிருந்தார். சமூக ஊடகத்தில் பதவிட்ட குறிப்பு சம்பந்தமாக மருத்துவர் நஜித் இந்திக்கவிடம் விசாரணை நடத்தப்பட்டது. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியொன்றில் சிங்கராஜ வன அழிப்பு தொடர்பில் கருத்துக் கூறிய மாணவி பாக்யா அபேரத்ன வீட்டிற்கு சென்று விசாரணை நடத்தி வாக்குமூலம் பெறப்பட்டது.

தண்டனையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவது உறுதியாதல்

சட்டக் காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதும் ஊடக சுதந்திரத்திற்குரிய மற்றுமொரு சவாலாகவும் தண்டனையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுதலைக் குறிப்பிட முடியும். ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிரான குற்றங்கள் தொடர்பில் தண்டனையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுதல் இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரம் தொடர்பில் தீர்க்கப்படாத நீண்ட கால பிரச்சினையாக உள்ளதுடன் கடந்த 2021ம் ஆண்டு அது மேலும் தீவிரமடைந்துள்ளதனை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. பிரதமர் மகிந்த ராஜபக்சினால் முன்வைக்கப்பட்ட யோசனையொன்று 2021 ஏப்ரல் 21ம் திகதி பாராளுமன்றத்தின் நிகழ்ச்சிநிரல் புத்தகத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டதுடன் அதனூடாக அரசியல் பழிவாங்கல் தொடர்பான ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளில் அரசு மற்றும் படை அதிகாரிகளுக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள 70 வழக்குகளை நீக்கும் யோசனை முன்வைக்கப்பட்டது. இந்த வழக்குகளில் மகிந்த ராஜபக்ச ஜனாதிபதியாக இருந்த காலப்பகுதியில் நிகழ்ந்த லசந்த விக்கிரமதுங்க படுகொலை, பிரகீத் எக்னலிகொட வலிந்துகாணாமலாக்கப்பட்டமை, கீத் நொயார் கடத்திச் செல்லப்பட்டு தாக்கப்பட்டமை, உபாலி தென்னக்கோன் மீதான தாக்குதல் ஆகிய சம்பவங்களுடன் தொடர்புடைய படையினருக்கு எதிரான வழக்குகளாக இவை அமைந்திருந்தன.

தண்டனைகளிலிருந்து விலக்குப்பெறுதல் தொடர்பான மிகவும் மோசமானதும் கவலைக்குரியதுமான நடவடிக்கையாக இவை அமைவதுடன், உள்ளாட்டு ரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் கூர்ந்து அவதானிக்கப்படும் விமர்சனத்திற்குரிய விடயமாகவும் உள்ளது. அதேபோன்று கடந்த ஆண்டில் ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிரான குற்றங்களிலிருந்து தண்டனை விலக்குப்பெறுதல் எவ்வாறு அமுல்படுத்தப்படுகின்றது என்பதனை நிரூபிக்கும் கவலைக்குரிய ஓர் சம்பவமாக 2000மாம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த ஊடகவியலாளர் மயில்வாகனம் நிமலராஜன் படுகொலையின் குற்றவாளிகள் 6 பேர் சட்டமா அதிபரின் ஆலோசனையின் பெயரில் விடுவிக்கப்பட்டு யாழ் மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் நடைபெற்ற வழக்கு முடிவுறுத்தப்பட்டதனைக் குறிப்பிட முடியும்.

அரசு ஊழியர்களின் கருத்து சுதந்திரம் பாதிப்பு

பலதரப்பட்ட சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளைப் பயன்படுத்தி அரசு ஊழியர்களின் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தின் மீது நடத்தப்பட்ட அடக்குமுறைகளும், விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளும் 2021ம் ஆண்டு நிகழ்ந்த சம்பவங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவாக அமைந்திருந்தன. நாட்டின் சுகாதார நிலைமை தொடர்பில் கருத்து வெளியிட்டிருந்த பிராந்திய சுகாதார உத்தியோகத்தரான மருத்துவர் சமல் சஞ்சீவவுக்கு எதிராக ஒழுக்காற்று விசாரணை நடைபெற்றதுடன் அது குறித்து சமூக ஊடகத்தில் பதிவொன்றை இட்ட உதவி காணி ஆணையாளர் சமில் ஜயசிங்க குற்றப்புலனாய்வுப் பிரிவினரால் கைது செய்யப்பட்டார்.

பொலிசார் சில சந்தர்ப்பங்களில் சட்டத்தையும் ஒழுங்குவிதிகளையும் தான்தோன்றித்தனமாக கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு எதிராக பயன்படுத்துவதனையே இங்கு அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. ஜனாதிபதியை அவதூறுக்குட்படுத்தும் கருத்துக்களை கூறுதலும், அவற்றை பரிமாறுதலும் சட்டத்தில் தடை செய்யப்பட்டுள்ளதாக ஒரு தடவை பொலிஸ் ஊடகப்பேச்சாளர் குறிப்பிட்டிருந்தார். எந்தவொரு சட்ட அடிப்படையும் அற்ற இந்த கருத்து ஊடக மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் கடும் விமர்சனத்திற்குள்ளானதுடன் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவும் இந்த கருத்து தொடர்பில் பொலிஸ் ஊடகப் பேச்சாளரிடம் விசாரணை நடத்தியிருந்தது.

உடல் உள ரீதியிலான துன்புறுத்தல்கள்

கடந்த ஆண்டு ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் கருத்துக்களை வெளியிடும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டவர்களின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் பல இடம்பெற்றிருந்தன. ஊடகவியலாளர்கள் படுகொலை, வலிந்துகாணாமலாக்கப்படல் ஆகிய மோசமான சம்பவங்கள் இடம்பெறாவிடினும், துன்புறுத்தல், செய்தி அறிக்கையிடும் பணிகளுக்கு இடையூறு விளைவித்தல், அச்சுறுத்தல், தேவையற்ற விதத்தில் கண்காணித்தல் ஆகிய சம்பவங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. ஜனவரி மாதம் சுதந்திர ஊடகவியலாளரான லக்மால் ரணபாகு மீத கலவான பகுதியில் நடத்தப்பட்ட தாக்குதல், ஜன் மாதம் ஹிரு ஊடகத்தின் பிரதேச ஊடகவியலாளரான பிரசாத் முத்துகுடஆரச்சி மீது நடத்தப்பட்ட பொலிஸ் தாக்குதல், நவம்பர் மாதம் முல்லைத்தீவு வெள்ளிமுள்ளிவாய்க்காலில் ஊடகவியலாளர் விஷ்வலிங்கம் விஸ்வநாதன் மீது படையினரால் நடத்தப்பட்ட தாக்குதல், செப்டம்பர் மாதம் ஊடகவியலாளர் ஷயீர் கான் மீது பொலிஸ் அதிகாரிகள் தாக்குதல் நடத்தியமை இவற்றுள் சில சம்பவங்களாகும்.

ஒரு சில தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் அடிக்கடி பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அழைக்கப்பட்டு அவர்கள் உள ரீதியில் துன்புறுத்தல்களுக்குள்ளாக்கப்பட்ட சம்பவங்களையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இதன்படி மட்டக்களப்பு ஊடகவியலாளரான புண்ணியமூர்த்தி சசிகரன் மற்றும் நிலந்தன் ஆகியோர் பல சந்தர்ப்பங்களில்

பொலிஸ் நிலையத்திற்கு வருமாறு அழைக்கப்பட்டதுடன், அவர்களை சில குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்பிலான அறிக்கையிடல்களை மேற்கொள்வதிலிருந்து தடுக்கவே இந்த செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டதன் நோக்கம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

மேலும் இந்த பிரதான விடயங்களை தவிர ஊடகத்தின் சுயாதீனத்தன்மையை பாதிக்கும், ஊடகத்தின் தரத்தை சவாலுக்குட்படுத்தும், தொழிற்சார்ந்த விடயங்களில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் சம்பவங்கள் பல குறிப்பிடத்தக்களவு கடந்த ஆண்டு பதிவாகியிருந்தது. இவற்றுள் ராவய பத்திரிகையின் ஆசிரியர் விமலநாத் வீரரத்தனவும், லேக்ஹவுஸ் ஊடகவியலாளரான மஞ்சள் சமரசேக்கரவும் சேவையிலிருந்து இடைநிறுத்தப்பட்டமையை குறிப்பிட முடியும்.

ஊடகங்களினதும் சிவில் சமூகத்தினதும் வகிபாத்திரம்

எவ்வாறாயினும் ஊடகவியலாளர்களும், சிவில் சமூகத்தினரும், பலதரப்பட்ட அரசியல் பிரதிநிதிகளும் இந்த நிலைமையை தவிர்க்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் அதற்கு எதிராக செயற்படவும் தலையீடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். ஒரு சில சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகள் ஊடக சுதந்திரத்தையும் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தையும் கட்டுப்படுத்தவும் பயன்பாட்டைத் தடுக்கவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் பலவற்றை தடுத்து நிறுத்த இந்த தலையீடு பங்களித்துள்ளமையை அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

அதேபோன்று ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் நீதிமன்றமும் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் நிறுவனங்களும் இந்த அடக்குமுறைகளைத் தடுக்க எடுத்த முயற்சிகளும் சாதகமான போக்குகளாக அமைந்திருந்தன. உதாரணமாக தொழிற்சங்க தலைவரான ஆனந்த பாலித்த ஊடகங்களுக்கு தெரிவித்த கருத்துக்களை முன்வைத்து அவரை கைது செய்து நீதிமன்றத்திற்கு முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட போது கொழும்பு மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றம் கருத்துச்சுதந்திரத்தை பாதுகாக்கும் விதத்தில் தீர்ப்பளித்திருந்தது. மற்றுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஆர்ப்பாட்டத்தை தடை செய்ய தடையுத்தரவு பிறப்பிக்குமாறு விடுக்கப்பட்ட கோரிக்கை கம்பகா மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தினால் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தது. அடிப்படைவாத கருத்துக்களிலிருந்து நபர்களை விடுவிக்கும் ஏற்பாடுகள் அடங்கிய ஒழுங்குவிதிகள் அடங்கிய வர்த்தமானி அறிவித்தல் ஆகஸ்ட் மாதம் ஜனாதிபதியினால் வெளியிடப்பட்டதுடன், அது அமுலாகுவதனைத் தடுக்க உயர்நீதிமன்றத்தினால் இடைக்கால தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது.

2022ம் ஆண்டுக்கான அவதானிப்புகள்

எவ்வாறாயினும், ஒட்டுமொத்தமாக 2020ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது 2021ம் ஆண்டு ஊடக சுதந்திரத்தினையும் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தினையும் பாதிக்கும் பிரச்சினைகள், சவால்கள் மற்றும் சம்பவங்களின் எண்ணிக்கையில் அதிகரிப்பு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த அதிகரிப்பானது 2022ம் ஆண்டில் நிகழ்போகும் ஆபத்துக்களுக்கான எதிர்வுகூறல்கள் என்று கருதமுடியாத போதிலும், தற்போது நடைபெறும் சம்பவங்களை எடுத்து ஆராயும் போது ஊடக சுத்திரம் தொடர்பான நிலைமைகள் நன்றாக இல்லை என்றே கூற வேண்டியுள்ளது. ஊடகவியலாளர் சமுதித்த சமரவிக்கிரமவுக்கு எதிராக அவர் இல்லத்தில் நடைபெற்ற தாக்குதல் தொடர்பில் இதுவரை எவரும் கைது செய்யப்படவில்லை. கலைஞரான சுதந்த திலக்கசிறியின் யூடியூப் செனல் நிகழ்ச்சி தொடர்பில் விசாரணை நடத்தப்பட்டமை, ஜனாதிபதி தொடர்பாக பதிவிட்ட வீடியோ தொடர்பாக சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளரான ஆஷா தில்ருக்ஷி பெரேரா விசாரிக்கப்பட்டமை போன்ற சம்பவங்களை இங்கு உதாரணங்களாகக் குறிப்பிட முடியும். துமிந்த சில்வாவினால் ஊடகவியலாளர் ராகுல் சமந்தஅச்சுறுத்தப்பட்டமையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

- **சட்டத்தரணி விராஞ்சன வேரத்**

சட்டத்தரணி அம்பிகா சற்குணநாதனுக்கு எதிரான அரசின் பிரதிபலிப்பும் கருத்துச் சுதந்திரமும்

நாட்டில் கருத்துச் சுதந்திரம், ஒன்றுகூடும் சுதந்திரம் நடமாடும் சுதந்திரம் உள்ளிட்ட மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது மிகவும் கடினமானதாகவே இருக்கிறது. மனித உரிமை, சமூக செயற்பாட்டாளர்களின் குரல்களை அடக்குவதற்கும், ஒடுக்குவதற்கும் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அரசாங்கத்தின் முயற்சிகள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற வண்ணமே இருக்கின்றன. இவை தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன், அவ்வாறான சம்பவங்களினால் பாதிக்கப்படுகின்றவர்களுக்கு நீதியும் நிவாரணங்களும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிரான அழுத்தங்கள் சர்வதேச அளவிலும், சட்டத்தின் ஊடாகவும் வெளிப்படைத் தன்மையுடனும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதே நேரத்தில் மனித உரிமை தொடர்பான விழிப்புணர்வு மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட வேண்டும் என்பதுடன், அதற்கான பாதுகாப்புக்களும் காணப்படுகின்றன என்பதும் மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

இவ்வகையான அழுத்தங்களில் ஒன்றாகவே இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் முன்னாள் ஆணையாளரும் சட்டத்தரணியும் மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளருமான அம்பிகா சற்குணநாதனுக்கு எதிரான இலங்கை அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கையானது பார்க்கப்படுகிறது.

1979ஆம் ஆண்டில் தற்காலிக சட்டமாக 6 மாதங்களுக்கென உருவாக்கப்பட்டு பின்னர் நாட்டின் நிரந்தரச் சட்டங்களில் ஒன்றாக மாற்றப்பட்ட பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தினைத் திருத்துதல் சம்பந்தமாக வர்த்தமானி வெளியிடப்பட்டமை மற்றும் அதன் பயனின்மை தொடர்பில் ஐரோப்பிய ஒன்றிய பாராளுமன்ற உப குழுவுக்கு கடந்த ஜனவரி மாதம் 27 ஆம் திகதி கருத்துத் வெளியிட்டமைக்கு எதிராக அம்பிகா சற்குணநாதனுக்கு எதிராக அறிக்கை ஒன்றினை வெளிநாட்டமைச்சு பெப்ரவரி 04ஆம் திகதி வெளியிட்டிருந்தது. இந்த அறிக்கை சட்டத்தரணியான அவரை பாரதூரமாக பழிசுமத்தியிருந்தது.

இது அவருடைய கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்தினைப் பாதித்திருந்ததுடன், இலங்கை மக்களின் கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்தினையும் கேள்விக்குட்படுத்தியிருந்தது. நெருக்கடிக்கும் உள்ளாக்கியுள்ளது. இவ்விடயம் குறித்து சட்டத்தரணி அம்பிகா சற்குணநாதன் பதில் அறிக்கையினை வெளியிட்டிருந்ததோடு, பல ஊடகங்களிலும் கருத்துக்களையும் விளக்கங்களையும் அவர் வழங்கியிருந்தார்.

இவ்விடயம் குறித்து கருத்துத் தெரிவித்த, அம்பிகா சற்குணநாதன். ஐ.நாவின் விசேட அறிக்கையாளருடன் இணைந்து பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தினைப் பற்றி ஆறிக்கை விடுத்திருக்கிறேன். சென்றறில் பேசியிருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் எதுவும் நடைபெற்றிருக்கவில்லை. ஐரோப்பிய ஒன்றிய பாராளுமன்ற உபகுழுவில் பேசிய பின்னர்

அரசாங்கத்தினால் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் ஜீ.எஸ்.பி பிளர் சலுகைகள் தான் ,ந்த அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். நான் பார்க்கின்றேன். இது ஒரு புதிய தந்திரோபாயம். அரசாங்கம் ஒரு தனி நபருக்கெதிராக அறிக்கை விடுப்பதும், அழுத்தம் கொடுப்பதும் ஒரு அரசாங்கம் செய்கின்ற விடயமில்லை. அவ்வாறிருக்கையில் இதனை அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மிரட்டல்கள், கண்காணிப்புகளுக்கு மத்தியில் அழுத்தங்களுக்கு மத்தியில் வடக்குக்கிழக்கில் மக்கள் போராட்டம் நடத்தி வருகிறார்கள். அதனை அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கவில்லையோ, என்னவோ, என்னையும் உதாரணமாக்கிய மற்றவர்கள் வெளியில் பேசாமல், எங்களுக்கு இவ்வாறு நடக்கும் என்று ஒரு பயத்தை உருவாக்குவதற்காகத்தான் நான் ஒரு உதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறேன் என நினைக்கிறேன் என்று கூறினார்.

மனித உரிமை மீறல் தொடர்பாக நாட்டில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்ற செயற்பாடுகள் அடக்குதலுக்கும் அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகின்றமையானது மக்களை அச்சத்துக்கும் நெருக்கடிகளுக்குமே உள்ளாக்குகின்றது என்பது உண்மை.

பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டமானது கடந்த 79ஆம் ஆண்டு முதல் அமுலில் இருக்கின்ற சட்டமாகும். அச் சட்டத்தினைத் திருத்தம் செய்தல் மக்களின் உரிமைகளை பாதிக்காத வகையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். அச் சட்டம் தொடர்பில் கருத்து வெளியிட்டமைக்காக அவதூறாக அறிக்கை வெளியிடுவதானது கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்தினை மீறும் செயலாகும். அத்துடன், ஒரு கருத்தினை வெளியிடுவதற்கு விடுக்கப்படும் அழுத்தமானது தனிப்பட்ட வகையிலும் ஒட்டு மொத்த மக்களுக்கும் அச்சுறுத்தல் விடுப்பதற்குச் சமமாகும்.

இவ்வாறான நிலையில் ஐரோப்பிய ஒன்றியப்பாராளுமன்ற உபகுழுவின் அமர்வில் இலங்கையின் மனித உரிமைகள் நிலைவரம் தொடர்பில் சட்டத்தரணி அம்பிகா சற்குணநாதனால் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு மறுப்பு தெரிவித்து, வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சு வெளியிட்டுள்ள அறிக்கைக்கு 161 சமூக செயற்பாட்டாளர்களும், 47 அமைப்புக்களும் இணைந்து கடந்த பெப்ரவரி 06ஆம் திகதி கண்டனம் வெளியிட்டிருந்தன.

அந்தக் கண்டனத்தில், ஐரோப்பிய ஒன்றியப்பாராளுமன்ற உபகுழுவின் அமர்வு கடந்த ஜனவரி மாதம் 27 ஆம் திகதி நிகழ்நிலையில் நடைபெற்ற நிலையில், அதில் இலங்கையின் மனித உரிமைகள் நிலைவரம் தொடர்பிலும் ஆராயப்பட்டது. அந்த அமர்வில் பங்கேற்று நாட்டின் மனித உரிமைகள் நிலைவரம் குறித்துத் தெளிவுபடுத்திய மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் முன்னாள் ஆணையாளரும் சட்டத்தரணியுமான அம்பிகா சற்குணநாதன், அண்மைய காலங்களில் மனித உரிமைகள் நிலைவரம் மிகமோசமடைந்து வருவதாகச் சுட்டிக்காட்டினார். இது போன்று பல அமைப்புக்களும் அரசியல்வாதிகளும் தம்முடைய கண்டனங்களை வெளியிட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐ.நா மனித உரிமைகள் உயர்ஸ்தானிகரின் அலுவலகத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ள ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதற்கான பொறிமுறைக்கு ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறுப்பு நாடுகள் நிதியுதவி உள்ளிட்ட ஒத்துழைப்புக்களை வழங்க முன்வரவேண்டும் என்றும் அம்பிகா சற்குணநாதன் வலியுறுத்தியிருந்தார். எனினும் அவரது கருத்துக்கள் உள்ளகப் பொறிமுறை மற்றும் உள்நாட்டுக் கட்டமைப்புக்களின் ஊடாக நல்லிணக்கம், பொறுப்புக்கூறல் ஆகியவற்றை உறுதி செய்வது குறித்து தாம் கொண்டிருக்கும் உறுதிப்பாடு தொடர்பில் சந்தேகங்களைத் தோற்றுவிக்கும் வகையில் அமைந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டு வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சு அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளது.

அதே நேரத்தில் இவ்வாறான சட்டத்துறை சார்ந்து உயர் நிலையில் இருக்கும் ஒருவருக்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற செயற்பாடுகளானவை ஏனையவர்கள், சிவில் செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் பொது மக்களை அச்சத்துக்குட்படுத்தி மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பிலான அழுத்தங்களைக் குறைக்கும். பொதுவெளியில் சர்வதேச ரீதியில் இவ்வாறான தகவல்கள் கொண்டு செல்லப்படுகின்ற போது தனிப்பட்ட, அமைப்பு சார்ந்தவர்களின் மீது அபகீர்த்தி உருவாக்கப்படுவதுடன் கௌரவம் பாதிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டமானது இப்போதும் பலரையும் கைது செய்வதற்கும் விசாரணையின்றித் தடுத்து வைப்பதற்கும் காரணமாக அமைகிறது. இதனை இல்லாமல் செய்தல் என்ற அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

அந்த வகையில் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தினால் ஜி.எஸ்.பி. பிளஸ் வழங்குவதிலும் இது தொடர்பான அழுத்தம் காணப்படுகிறது. மனித உரிமைகள் சார்ந்து செயற்பட்டுவருகின்ற சட்டத்தரணிகளும், சிவில், சமூக செயற்பாட்டாளர்களும் அழுத்தங்களுக்குள்ளாக்கப்பட்டு வருகின்றமையானது தாமாகவே ஒதுங்கிக்கொள்ளும் நிலைமையை உருவாக்குகின்றது. ஒட்டுமொத்த நாட்டு மக்களையும் அடக்குமுறைக்குள் வைத்திருப்பதற்கான அடையாளங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இவை இல்லாமலாக்கப்படவேண்டும். மக்கள் சுதந்திரமாகவும் அமைதியாகவும் நிம்மதியாகவும் வாழ்வதற்கான வழி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இலங்கையானது மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பில் குரல் கொடுப்பவர்களை அடக்குவதன் மூலம் நாட்டு மக்களை அடக்கி ஆள நினைக்கின்ற , செயற்படுகின்ற நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இவ்விடயம் குறித்து கருத்துவெளியிட்ட சிலர் பின்வருமாறு தங்கள் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

‘ஆ.கி.பிரான்சிஸ் , ஓய்வுநிலை ஆசிரியர்.’ வாகரை

“மனித உரிமைகள் மீறப்படுகின்றபோது அதனைப்பற்றிச் பாடும் சொல்லமுடியும். அம்பிகா சற்குணநாதன் முன்பு அரச சார்பாக இருந்தவருக்கு இப்போது புரிகிறது. அதே போல் விக்னேஸ்வரன் போன்றவர்கள் நீதிபதியாக இருந்தது போன்று இப்போதில்லை. ஆகவே அவர் சொல்வது தப்பில்லை. அது ஆதாரமற்றது என்று சொல்லமுடியாது. ஆதாரமற்றது என்பதனை நிரூபிப்பதே அரசாங்கத்தின் கடமை. பிழை என்று சொல்ல முற்படக்கூடாது

வெளிநாட்டமைச்சர் பழசைக் கிளறாதீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதுவே ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்று ஏற்றுக்கொள்கிறார். அதற்கொரு தீர்வு வேண்டுமல்லவா. ஒரு விடயத்திற்குத் தீர்விருந்தால் பரவாயில்லை. மறப்போம் மன்னிப்போம் என்று விட்டுவிடலாம். ஆனால் மன்னிக்கலாம். மறக்க முடியாது. வரலாறே மறைந்து போகும். கைது செய்தவர்களைக் கொன்றோம்தான் மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று பகிரங்க மன்னிப்புக் கேட்டால் பிரச்சினை அத்துடன் முடிவுக்கு வந்துவிடும். பழசைக் கிளறாதீர்கள் என்றால். என்ன? உலக மகா யுத்தத்தில் வெளிநாடுகளில் யுத்த குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இப்போதும் மன்னிப்புக் கேட்டு வருகிறார்கள். இலங்கையில் மாத்திரமே மன்னிப்பு என்கின்ற விடயம் இல்லை. தவறுதலாகக் கொலை செய்துவிட்டோம். அவர்களுக்கு இழப்பீடு, மரணச் சான்றிதழ் தருகிறோம். நாங்கள் உங்களுக்கு தர வேண்டியதைத் தருகிறோம். என்று சொன்னால் சரி.

சொல்வதெல்லாம் தரப்படுவதில்லை. 83 கலவரத்துக்காக நியிக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுவின் அறிக்கைக்கு பின் எத்தனை பேருக்கு நஸ்டாடு கொடுக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் எத்தனை ஆணைக்குழுக்கள் வந்து போய்விட்டன. கடசியாக ஏப்ரல் 21 அறிக்கையும் குப்பையும் போடப்பட்டுவிட்டாயிற்று. ஆகவே பிழை என்றால் பிழை தான்.

அம்பிகா சொன்னது பிழை என்றால் விசாரியுங்கள். ஆதாரமிருந்தால் அதனை நிரூபியுங்கள். விடுத்து வெறுமனே பிழையென்றால் ஏற்க முடியுமா. ஆதாரங்களே தேவை.”

‘கதிர் பாரதிதாசன், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்’

“இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் ஆணையாளராக இருந்த ஒருவரே விமர்சனங்களுக்கும் நெருக்கடிக்கும் உள்ளாக்கியிருக்கின்ற

நிலைமையானது ஏனைய மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கு பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. உண்மையில் இலங்கை அரசாங்கம் இப்படியான செயற்பாடுகளுக்கு இடமளித்திருக்கிறது. அவரைத் திட்டமிட்டுப் பழிவாங்குவதற்கும், அவருடைய பெயருக்கு அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்துவதற்கும்தான் இது வழி வகுத்திருக்கிறது.

ஆணையாளராக இருந்த காலத்தில் நேர்மையாகவும் நீதியாகவும் மனித உரிமை விடயங்களை கையாண்டவர், ஆனால் அவற்றையெல்லாம் கொச்சைப்படுத்தும்வகையில் நடைபெறுகின்ற செயற்பாடுகள் ஆரோக்கியமானதல்ல. வேதனையான விடயம் என்னவென்றால் பொது மக்கள் பாரியளவில் ஒரு எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க முன்வராமலிருப்பதுதான், அதே போன்று அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் கூடியளவு இதில், கவனம் செலுத்த

வேண்டும். ஏனைய சமூக செயற்பாட்டாளர்கள், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கெல்லாம் இது பாரிய தொரு அச்சுறுத்தல். இவர்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய கருத்துக்களையும், ஆட்சேபணைகளையும் தெரிவிக்க முன்வரவேண்டும்.”

‘கந்தையா குகநேசன், சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர், கொழும்பு’ “அம்பிகா சற்குணநாதனின் அறிக்கையை இலங்கை வெளிவிவகார அமைச்சு நிராகரித்தது. ஆனால் இலங்கையின் 1979லிருந்தான வரலாற்றில் பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் இலங்கை அரசியலமைப்பை மீறிய கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்ட சட்டமாக எல்லாத் துறைகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்பு, சிவில் நிருவாகத்துறையிலும் மனித உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் வகையில், இலங்கை அரசாங்கமும் பெரும்பான்மை இனமும் செயற்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறது. அவர் அப்படியான அறிக்கையைக் கொடுத்ததை இலங்கை அரசுக்கும் அரசுக்கும் இடையில் வேண்டுமானால் அதனைக் கண்டிக்கலாம், விமர்சிக்கலாம். ஆனால் யதார்த்தமான உண்மை என்னவென்றால் அரசாங்கம், 40 வருடங்களாக மனித உரிமைகளை மீறிக் கொண்டிருக்கிறது. பயங்கரவாதச் சட்டம், பாதுகாப்புத் துறையினருடையதாக இருக்கலாம். அதை அவர்கள் மிகத் தெளிவாக இப்போதும் மீறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய இன்னொரு படிநிலைதான் கலாசார இன அழிப்பு. முன்பு ஆயுதத்தைக் காட்டி மிரட்டினார்கள். இப்போது அவர்கள் எங்களுடைய பிரதேசத்துக்குள் வந்து பௌத்த மதத்தினைப் பரப்பி பௌத்த அடையாளங்களை வைத்துவிட்டு இலங்கையினுடைய கலாசார சின்னம் என்று சொல்லியும், தமிழ் மக்களுடைய காணிகளையும் தமிழ் மக்களுடைய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இடங்களையும் கைப்பற்றி தமிழ் மக்களை இலங்கைத் தீவில் ஒருமிகச்சிறு வந்தேறு குடிகளாக மாற்றுவதற்கு, காட்டுவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். இது மனித உரிமை மீறலில்லையா, இதனை இலங்கையிலிருக்கின்ற ஜனநாயகவாதிகளால் நிராகரிக்க முடியுமா.

அந்தவகையில் அம்பிகா சற்குணநாதன் சொன்னதில் எந்தத் தவறுமில்லை. அதுதான் உண்மை.” ‘சிவயோகநாதன். அரச சார்பற்ற நிறுவனம். சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்.’ “உண்மையில் முன்னாள் மனித உரிமை ஆணையாளர் என்ற வகையிலும் சிறந்த சிவில் சமூகச் செயற்பாட்டாளர் என்றவகையிலும் அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அடிப்படை உரிமையை வெளிவிவகார அமைச்சு மீறியிருக்கிறது. அந்தவகையில் நிலைப்பாடு இதுதான். அவர்கள் நினைத்தால் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்வதற்கு ஏதுவாகத்தான் இருக்கிறது. ஜனநாயகம் என்று பார்த்தால் அங்கு ஆளும் கட்சியோ, எதிர்க்கட்சியோ, வெளிவிவகார அமைச்சோ யாரோ நாட்டைப் பிழையாக வழிநடத்தினால் அதற்கான கருத்தை வெளியிடுவதற்கான சுதந்திரத்துக்கான இடைவெளி நாட்டில் இருக்க வேண்டும். அவர் உண்மையைத்தான் பேசியுள்ளார். இதனை பொய்யான தகவல் என்று வெளி உலகுக்குக் காண்பிக்க முயன்றார்கள். பழிவாங்க முயன்றார்கள். கூடுதலான சர்வதேச அமைப்புகள், மனித உரிமை அமைப்புகளின் பின்புலம், அவருக்கிருக்கின்ற ஆதரவுகள் காரணமாக அதிலிருந்து தப்பிக்கொண்டார். அந்தவகையில் இது வெளிவிவகார அமைச்சின் வீணான ஒரு தலையீடு. வெளிவிவகார அமைச்சு அரசியலமைப்புக்கு அமைவாக இறையாண்மைக்குட்பட்டு செயற்படும் ஒரு கட்டமைப்பு. அது தன்னுடைய கருத்தையே சொல்ல வேண்டும். ஒருவர் சொன்னது சரி, தவறு என்று சொல்ல முடியாது. அதே நேரத்தில் எந்த ஒரு அமைச்சுக்கும் அதிகாரமில்லை. இது ஒரு தவறானதொரு முன்னுதாரணம்.”

இவ்வாறான கருத்துக்கள் தகவல்களின் அடிப்படையில் சட்டத்தரணி அம்பிகா அவர்கள் மீதான அடக்குமுறை மிகப்பெரும் மனிதாபிமான, மனித உரிமை மீறலாகப் பார்க்கப்படுவதுடன், எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான முன்னுதாரணங்கள் உருவாகாதிருப்பதற்கு ஒவ்வொருவரும் செயற்பாட்டை முன்னெடுக்கவேண்டும்.

• **இலட்சுமணன் தேவஅதிரன்**

சம்பவங்கள் கூறும் ஒரே கதைகள்

சித்த சுவாதீனமற்ற நபர்கள் தொடர்பாக அரசின் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றல்

கொழும்பு கோட்டையிலிருந்து பாணந்துறை நோக்கி பயணித்த புகையிரதம் பம்பலப்பிட்டியில் தரித்து நின்று மீண்டும் பயணத்தை ஆரம்பித்த போது மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் புகையிரதத்தை நோக்கி கற்களை வீசத் தொடங்கினார். இதனால் புகையிரதத்திற்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டதுடன் பயணிகளும் தாக்குதலுக்குள்ளானார்கள். பின்பு பயணிகள் அந்த நபரை தாக்கினார். சம்பவம் பற்றி அறிந்துகொண்ட பம்பலப்பிட்டி பொலிசார் அவ்விடத்திற்கு விரைந்து வந்த போதிலும் பொலிசாரிடமிருந்து தப்பிக்க கடற்கரைப் பக்கம் தப்பியோடிய அந்தநபர் மீது பொலிஸ் உப பரிசோதகரும் மேலும் ஒருபொலிஸ் அதிகாரியும் தடிகளால் தாக்கத் தொடங்கினார். தடியடி தாக்குதலுக்குள்ளான இந்நபர் உயிரிழந்தார்.

இந்நபர் ரத்மலான இந்திரஜேதி வீதியில் வசிக்கும் பாலவர்ணன் சிவகுமார் (29) என்று அடையாளம் காணப்பட்டார். அவர் கல்கிள்ஸ் பிரதேசத்தில் வாகனங்கள் பழுது பார்க்கும் நிலையத்தில் பணியாற்றிய சிற்றூழியராவார். இந்தசம்பவம் 2009ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 29ம் திகதி நடைபெற்றது. அதே ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 13ம் திகதி கோட்டை மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் இந்த வழக்கு விசாரிக்கப்பட்ட போது பொலிஸ் தலைமையகத்தில் குற்றங்கள் மற்றும் திட்டமிடப்பட்ட குற்றங்கள் தொடர்பிலான முன்னாள் பிரதிபொலிஸ் மாஅதிபர் அனூரசேனாநாயக்க, இறந்தவர் புத்தி சுவாதீனம் அற்றவர் என்று அறிந்துகொண்டதால் பொலிஸ் அதிகாரிகள் தடியடிப் பிரயோகம் செய்தமை ஒருபோதும் பொலிஸ் அதிகாரிகளினால் மேற்கொள்ளக் கூடாத அதேபோன்று ஒருபோதும் அனுமதிக்கக் கூடாத செயற்பாடு என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

சந்தேக நபர்களான பொலிஸ் அதிகாரிகள் தடியினால் இறந்தவரை தாக்கியமையினாலும், பொலிஸ் அதிகாரியின் அசமந்தப் போக்கினாலும் இந்த மரணம் நிகழ்ந்ததாக அவர் நீதிமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொண்டார். தொகுக்கப்படாத காட்சிகளினூடாக இந்தசம்பவம் தொலைக்காட்சிகளினால் ஒளிபரப்பட்டதனால் பொலிஸ் திணைக்களம் தேசிய சர்வதேச ரீதியில் அபகீர்த்திக்குள்ளானதாக சுட்டிக்காட்டிய அவர், இந்த காட்சிகளை ஒளிபரப்புவதற்கு தடையுத்தரவு பிறப்பிக்குமாறு கோட்டை நீதவான் கிலான் பிலப்பிட்டியவிடம் கேட்டுக் கொண்டார்.

2020 செப்டம்பர் மாதம் 16ம் திகதி இதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. நீர்வீழ்ச்சியிலிருந்து கீழே குதித்து உயிரை மாய்த்துக்கொள்ள முயற்சித்த மனநோயாளி என்று கூறப்படும் 23 வயதான இளைஞரை ஹற்றன் பொலிஸ் குற்றவிசாரணைப் பிரிவு அதிகாரிகள் குழுவினர் காப்பாற்றியுள்ளனர் என்று அந்த செய்தியில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஹற்றல் ரொதெஸ் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த இவர் பெற்றோருடன் ஏற்பட்ட மனஸ்தாபத்தால் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளப் போவதாக செப்டம்பர் 16ம் திகதி வீட்டிலிருந்து வெளியேறியதாக அவரின் தாயார் பொலிசாருக்கு தெரிவித்திருந்தார்.

ஹற்றன் மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்ப்படுத்தப்பட்ட அவர், மனநோய் சிகிச்சைக்காக அனுப்பப்பட்டு பின்பு பெற்றோர்களிடம் ஒப்படைக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாக ஹற்றல் பொலிஸ் தலைமையக முன்னாள் பிரதான பொலிஸ் பரிசோதகர் ஜி.எஸ்.பலிஹான தெரிவித்திருந்தார்.

இந்த இரண்டு சம்பவங்களிலும் தெரியவரும் விடயம், மனநோயாளர்களான சித்தசுவாதீனம் அற்ற நபர்களுக்கு வாழ்வதற்கான சமூகப் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். அதற்காக சட்டங்கள், நிறுவனங்கள், அரசு உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் பொறுப்புக் கூறும் பிரிவுகள் எவ்வளவுதான் இருந்தாலும், அவற்றையெல்லாம் தவிர்ந்து சென்றவர்கள் இப்பொழுதும் பஸ் நிலையங்களிலும், வீதியோரங்களிலும், வீதிகளிலும் இருக்கக் கூடும்.

சஜீவ விஜேவீரவின் வெளிப்படுத்தல்

காலி நகரில் நடமாடும் புத்தி சுவாதீனமற்ற இருவர் காரணமாக நகரத்திற்கு வருபவர்களும், வியாபிகளுக்கும் கடும் சிரமம் ஏற்பட்டுள்ளதாக ஊடகவியலாளர் சஜீவ விஜேவீர தனது செய்தி இணையத்தளத்தில் செய்தி ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தார். காலி பஸ்நிலையம் மற்றும் சுற்றுப்புறச் சூழலில் நடமாடும் இந்நபர் பெண்களை விரட்டிச் செல்லல், நிர்வாணமாக நின்றல், கெட்டவார்த்தைகளால் பேசுதல், வியாபார நிலையங்களில் மலம் கழித்தல் போன்ற மக்களுக்கு தொல்லை தரும் செயல்களில் ஈடுபடுவதாக அந்த செய்தியில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தவிடயம் தொடர்பில் சஜீவ காலி கடவத்சத்தர பிரதேச செயலாளர் ஹரிமாலி ரத்னவீரவிடம் வினவியப்பொழுது அவர், இவ்விடயம் தனக்கு சம்பந்தப்பட்டதல்ல என்றும், இவ்விடயம் தொடர்பில் நடவடிக்கை எடுப்பது தொடர்பில் பிரதேச செயலாளருக்கு உள்ள அதிகாரம் தொடர்பில் அவர் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

புத்தி சுவாதீனமற்ற நபர்கள் தொடர்பில் 1873 மனநலன் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும். இதற்கென 1956ல் திருத்தம் ஒன்று முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் 2007ல் புதிய சட்டவரைவுப் பிரதி தயாரிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் அது இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்த சட்டத்தின்படி ஏதாவது ஒரு பிரதேசத்தில் புத்தி சுவாதீனமற்ற நபர் இருப்பாராயின் அது தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படக் கூடிய அதிகாரம் பொருந்திய நபராக பிரதேசத்தின் கிராம உத்தியோகத்தவராவார். பிரதேச செயலாளருக்கு அறிவித்த பின்பு கிராம உத்தியோகத்தர் பொலிசின் ஒத்துழைப்புடன் அவ்வாறான நபரைப் பிடித்து அண்மையில் உள்ள மருத்துவமனையில் உள்ள மனநோய் சிகிச்சைப் பிரிவுக்கு பொறுப்பளிக்க முடியும். அவர்கள் நோயாளியை அங்கொட மனநோய் வைத்தியசாலையில் அனுமதிப்பர். இல்லாவிடின் கிராம உத்தியோகத்தர் இது பற்றி பொலிசுக்கு அறிவித்துவிட்டு மனநலன் சட்டத்தின் கீழ் அண்மையில் உள்ள நீதிமன்றத்திற்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்து புத்திசுவாதீனமற்ற நபரை சிகிச்சைக்காக தடுப்பு நிலையத்திற்கு அனுப்பலாம் அல்லது சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பமுடியும். காலி வியாபாரிகள் இது பற்றி எவ்வளவுதான் முறைப்பாடு செய்தாலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்தனர்.

தகவல் வழங்கியவருக்கு அச்சுறுத்தல்

சஜீவவின் செய்திக்கான ஆதாரத்தை காலி பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த வர்த்தகர் ஒருவர் வழங்கியிருந்தார். rata.lk என்ற இணையத்தில் இச்செய்தி வெளியானதும் காலி கடவத்சர பிரதேச செயலாளர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நபர், தகவல் வழங்கிய வர்த்தகரிடம் பிரதேச செயலாளரின் பெயருக்கு இது இழுக்கு என்பதால் செய்தியை வாபஸ் பெறுமாறு கேட்டிருந்தார். இது தவறானதொரு செயற்பாடாகும்.

எவ்வாறாயினும் இந்த புத்திசுவாதீனமற்ற நபர்கள் தொடர்பில் எவ்வாறான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று காலிகிராப்பிட்டிய போதனா வைத்தியசாலையின் ரூமிலுபுனிடம் வினவியப் பொழுது சட்டத்தின்படி பிரதேச செயலாளர் நபரை நீதிமன்றத்தில் முன்னிலைப்படுத்தாமல் நேரடியாக மனநோய் மருத்துவரிடம் முன்னிலைப்படுத்த

முடியும் என்று குறிப்பிட்டார். எனினும் கடவத்சர பிரதேச செயலாளர் இந்த சட்டம் பற்றி அறியாதுள்ளார். சட்டம் பற்றி விபரித்தாலும் அதனை கேட்க அவருக்கு நேரமில்லை என்று மறுத்துவிட்டார். புத்திசுவாதினமற்ற நபர்களை நீண்டகாலம் எடுக்கும் நீதிமன்ற செயற்பாட்டிற்குள் உட்படுத்தாமல் பிரதேச செயலாளர் மற்றும் கிராம உத்தியோகத்தரின் நேரடி தலையீட்டில் அவர்களுக்கு மனநோய் சிகிச்சை அளிக்க முடியும்.

பொது மக்களுக்கு தொல்லை தரும் விதத்தில் நடந்து கொள்ளும் புத்தி சுவாதினமற்ற நபர்கள் தொடர்பில் பொலிசார் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்று பொலிஸ் ஊடகப் பேச்சாளர் சிரேஷ்ட பொலிஸ் அதிகாரி நிறுவல் தல்துவவிடம் வினவியப் பொழுது அவர், “இவ்வாறான நபர்களை கைதுசெய்ய முடியும். எமக்கு அவ்வாறான முறைப்பாடுதும் கிடைக்குமாயின் நாம் அந்த நபரை எமது பொறுப்பில் எடுப்போம். தண்டனைக்குரிய குற்றத்தைப் புரிந்தவர்களை கைதுசெய்வது போல் அல்ல. அவரின் உறவினர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு கிராம உத்தியோகத்தரின், பிரதேச செயலாளரின் ஒத்துழைப்பு பெறுவோம். அவர்களை அறிவுறுத்துவோம். விரைவாக அந்நபரை மருத்துவமனைக்கு அனுப்புவோம். தேவையெனில் நீதிமன்றத்திற்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்து உரிய சிகிச்சைகளுக்காக அவரை அனுப்பி தேவையெனில் அவரை அவரின் உறவினர்களிடம் ஒப்படைப்போம். கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில் உள்ள இவ்வாறான நபர்கள் குறித்து குடும்ப உறுப்பினர்களிடமிருந்தும் முறைப்பாடுகள் கிடைக்கின்றன. எவ்வாறாயினும், அவ்வாறான முறைப்பாடுகள் கிடைத்தால் பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு கருதி அவ்வாறான நபர்களை உடனடியாக கைது செய்வோம். என்றார்.

புத்திசுவாதினமற்ற நபர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் பராமரிப்பு தொடர்பில் எவ்வளவு தான் நிறுவனங்கள், அரசு உத்தியோகத்தர்கள் இருந்தாலும் அவர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் பராமரிப்பு தொடர்பில் சமூகத்திற்கும் பொது பொறுப்பு ஒன்று உள்ளது. இவ்விடயம் தொடர்பில் பொறுப்புள்ள அனைத்து தரப்பினரும் சிவில் சமூகத்தின் மற்றும் தனிநபர் பாதுகாப்பின் அடிப்படை மற்றும் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் விதத்திலேயே செயற்பட வேண்டும்.

• **தயா நெத்தசிங்க**

கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கும் மனித உரிமைகளுக்கும் சவாலாக விளங்கும் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை முற்றாக இல்லாதொழிக்க வேண்டும்!

“எனது கைகளுக்கு விலங்கிட்டு என்னை கதிரை ஒன்றில் அமர்த்தி 14 நாட்கள் வைத்திருந்தனர். அதிகாரிகள் எல்லோரும் என்னை தீவிரவாதி என்று அழைத்தனர். அந்த 14 நாட்களின் பின்பு என்னை 11 பேர் உள்ள அறைக்கு மாற்றினர். நாம் எல்லோரும் கைகளில் விலங்கிட்டு, கதிரைகளில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தோம். விலங்குகளுடன் தான் உறங்கினோம். இயற்கை உபாதைகளைக் கழிக்கவும் அனுமதி இல்லை. எல்லோரையும் ஒன்றாக தான் இயற்கை உபாதைகளை கழிக்க அழைத்துச் சென்றனர். அதனால் அதிகளவு நீரை அருந்துவதை தவிர்த்து விட்டேன்”.

கைதாகி 18 மாதங்களாக வழக்குத்தாக்கல் செய்யப்படாமல்¹ தடுத்து வைக்கப்பட்டு பின்பு பிணையில் விடுவிக்கப்பட்ட இளம் கவிஞரான அஹ்நப் ஜசீம் தனது அனுபவத்தை இவ்வாறு அண்மையில் வெளியான டெயிலி மிரர் பத்திரிகைக்கு அளித்த நேர்காணலின் போது தெரிவித்திருந்தார். அவர் மேலும் இவ்வாறு கூறியிருந்தார். “2020 மே மாதம் 16ம் திகதி சில அதிகாரிகள் எனது வீட்டுக்கு வந்து ‘நவரசம்’ என்ற நூலை நீங்களா எழுதினீர்கள் என்று கேட்டனர். எனது மடிக்கணினியையும் தொலைபேசியையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டனர். எனது 50 நவரசம் புத்தகங்களையும் எடுத்தனர். இந்த நூல்கள் தீவிரவாத சிந்தனைகள் கொண்ட நூல் என்றனர். மேலதிக விசாரணைகளுக்கு என்னை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்றும், 3 நாட்களுக்கு தேவையான ஆடைகளை எடுத்துக் கொள்ளுமாறும் கூறினர்.

அவர்கள் நவரசம் நூலைப் பற்றியே தொடர்ந்து விசாரித்தனர். அதில் இனங்களுக்கிடையே வெறுப்புணர்வை தூண்டும் விடயங்களும், தீவிரவாதத்தை பரப்பும் விதமான விடயங்களும் உள்ளதாகவும் தெரிவித்தனர். கவிதைகளை வாசித்து காட்டி சிங்களத்தில் அதன் அர்த்தத்தை சொல்லிக் கொடுக்க முயன்றேன். ஆனால் அவர்கள் நான் கூறியதை செவிமடுக்கவே இல்லை. என் வாழ்நாளில் இப்படியான ஓர் அவல நிலையை நான் எதிர்கொள்வேன் என்று ஒருபோதும் சிந்தித்துப் பார்த்ததே இல்லை. எனது பட்டப்படிப்பை முடித்துவிட்டு ஆசிரியராக வர எனக்குள் பெரும் சிந்தனை இருந்தது. விவாகம் புரியும் எதிர்பார்ப்பும் இருந்தது. எனது கவிதைகளில் தீவிரவாதத்தை ஊக்குவிக்கும் எந்தவொரு விடயத்தையும் நான் குறிப்பிட்டதில்லை. பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் என்னை கைது செய்து எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டையும் முன்வைக்காமல் 18 மாதங்கள் தடுப்புக் காவலில் வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். நான் செய்யாத குற்றத்தை செய்தேன் என்று ஒப்புக்கொள்ளுமாறு வலியுத்தினர்”.

அஹ்நப் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழும் சிவில் மற்றும் அரசியற் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச பிரகடன சட்டத்தின் கீழும் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தார். அஹ்நப்புடன் சம்பந்தப்படுத்தி பேசப்படும் மற்றொரு விடயம் அண்மையில் விடுவிக்கப்பட்ட சட்டத்தரணி ஹிஜாஸ் ஹிஸ்புல்லா கைது செய்யப்பட்ட சம்வமாகும். அவரை

1 <https://www.amnesty.org/en/documents/asa37/4119/2021/en/>

கைது செய்து விட்டு பெருமளவு குற்றச்சாட்டுக்களை ஊடகங்களில் முன்வைத்தனர். எனினும் ஊடகங்களில் முன்வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை தவிர்த்து விட்டு வேறு ஒரு குற்றச்சாட்டை முன்வைத்தே அவருக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் அவர் சிறையில் இருந்த போது அவரின் புதல்வி பிறந்தார். இவர் கைது செய்யப்பட்ட சம்பவத்தை “மனச்சாட்சியின் சிறைக்கைதி” என்று சர்வதேச மனித உரிமைகள் அமைப்புகளும் உள்ளாட்டு அனைத்து முன்னோடி மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்களும் விபரித்திருந்தனர்.

“அர்த” என்ற சிறுகதையை எழுதி தனது முகநூலில் பிரசுரித்திருந்த காரணத்தினால் 2019 ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதலாம் திகதி ஷக்திக்க சத்ருமார கைது செய்யப்பட்டிருந்தார். இந்த சிறுகதையில் பௌத்தமதம் இழிவுப்படுத்தப்படுவதாகக் கூறப்பட்டு 4 மாதங்களுக்கு அதிகமான காலப்பகுதி வரை தொடர்ச்சியாக பிணை மறுக்கப்பட்டு தடுப்புக்காவலில் அவர் வைக்கப்பட்டிருந்தார். குருணாகலை மேல்நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட பிணை மனுவின்படி 2019 ஆகஸ்ட் 5ம் திகதி அவருக்கு பிணை வழங்கப்பட்டது.

சிவில் மற்றும் அரசியற் உரிமைகள் பற்றிய சட்டமானது சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க ஐ.நாவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஓர் சாசனமாகும். ஆனால் இலங்கையில் அது தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்று கூறிய சக்திக்க.இதற்கு முன்பு டெனிசன் பெரோ, மஞ்சள வெடிவர்தன ஆகியோரின் படைப்புகள் உத்தியோகப்பற்றற்ற முறையில் தணிக்கைக்குள்ளான போதிலும் படைப்பாளிகளை ஒருபோதும் கைது செய்யவில்லை என்றார்.

சட்டங்கள் எவ்வாறு தவறாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதற்கு மேற்கூறப்பட்ட சம்பவங்கள் உதாரணங்களாகும். அதேநேரம் அனைவராலும் மறக்கப்பட்ட வரலாற்று கதையொன்றும் உள்ளது.

2014ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 16ம் திகதி சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர் ருக்கி பெர்ணாந்துவும், வண பிதா பிரவீன் கணேசன் அவர்களும் கிளிநொச்சியில் பயங்கரவாத விசாரணைப் பிரிவினரால் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டு விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டனர். இரண்டு நாட்கள் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் அவர்களை தடுப்புக் காவலில் வைத்திருக்கும் போது தென்னிலங்கை ஊடக அமைப்புகளும், மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்களும் இவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான நடவடிக்கைகளில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். அதன்பின்பு இந்த இருவரின் கையடக்க தொலைபேசி சிம் அட்டைகள் உட்பட உபகரணங்கள், கடவுச்சீட்டுகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு பிணையில் விடுவிக்கப்பட்ட போதும் கைது செய்யப்பட்ட சம்பவம் குறித்து ஊடகங்களுக்கும் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கும் எதனையும் கூற முடியாதவாறு மாஜிஸ்திரேட் விடுத்த ஆணைக்கும் அவர்கள் அடிபணிய நேர்ந்தது.

“பயங்கரவாதம்” என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் சமாதான செயற்பாட்டாளர்கள் இருவரின் கருத்துரிமையைக் கட்டுப்படுத்திய சம்பவமாக இச்சம்பவம் அமைந்திருந்தது. இந்த சம்பவம் 6 ஆண்டுகள் பழமையானது. அன்று முதல் இன்று வரை இலங்கை சட்டத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தி கைது செய்யப்படும் ஊடகவியலாளர்கள், செயற்பாட்டாளர்கள் ஆகியோருக்காக விரைவாக செயற்பட்டு அதற்கு எதிரான சட்ட நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பவர்களில் ஒருவராக ருக்கி பெர்ணாண்டோ உள்ளார்.

அத்துடன் அவர் ஒரு விடயத்தை அறிந்துவைத்துள்ளார். ஊடகங்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் சிவில் சமூக தொடர்புள்ளவர்கள் இவ்வாறு கைது செய்யப்படும் போது ஊடகத்தின் கவனத்தை அதிகளவு பெறுபவர்களாக அவர்கள் இருப்பர். அவ்வாறான ஒருவர் கைதானால் அவருக்கு ஓரளவுக்கு பாதுகாப்பான வலையமைப்பு உள்ளது.

“நான் அப்பொழுது சிலருக்கு குறுந்தகவல் அனுப்பினேன். அவர்கள் உடனடியாக செயற்பட்டு பல தலையீடுகளை மேற்கொண்டனர். எம்மை கைது செய்த சில தினங்களில் எம்மை விடுவித்தனர். அதற்கு காரணம் எங்களுக்கு இலங்கையிலும், வேறு நாடுகளிலும் கிடைத்த ஒத்துழைப்பாகும். அப்பொழுது மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு அதிகாரிகள் ஊவரும், சட்டத்தரணிகள் ஊவரும் எங்களைப் பார்க்க வந்தனர். எனினும் எங்களை பார்க்க அவர்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது.” என்று ருக்கி மேலும் குறிப்பிட்டார்.

ருக்கி போன்ற தொடர்புகளோ பாதுகாப்பு வலையமைப்புகளோ அற்றவர்கள் எத்தனையோ பேர் மேற்கூறப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்படுகின்றனர். ஊடக கவனத்தையும், மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்களின் கவனத்தையும் பெறாத பல சாதாரண பொதுமக்கள் அண்மைக்காலத்தில் இந்த இரு சட்டங்களினாலும் மிகவும் துன்புறுத்தலுக்குள்ளாகியுள்ளனர்.

பயங்கரவாத தடைச்சட்டமும் ஐ.சி.சி.பி.ஆரும் இரு வேறுபட்ட சட்டங்களாகும். பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் 1979ல் தற்காலிக சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. இதனை நீக்க வேண்டும் என்று உள்நாட்டிலும், சர்வதேசத்திலும் தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது. எனினும் ஐ.சி.சி.பி.ஆர் இதற்கு முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். சர்வதேச ரீதியில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட புதிய குடியியல் அரசியல் உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட சம்பவங்களை தவிர 2019 - 2022 காலப்பகுதியில் ஆசாத் சாலி, ரிசாட் பதியூதீன் ஆகிய அரசியல்வாதிகள் மேற்கூறப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் செய்த குற்றங்களை ஊடகங்கள் மட்டுமே பிரசாரப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

மனித உரிமை செயற்பாட்டாளரும் எழுத்தாளருமான சட்டத்தரணி பிரபோத ரத்னாயக்க தற்போது ஐ.சி.சி.பி.ஆர் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கைது செய்யப்பட்ட முஸ்லிம் இனத்தவர் ஒருவருக்காக நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகியுள்ளார். இவர் சஞ்சிகை ஒன்றின் தொகுப்பாளராக இருந்து கொண்டே கருத்து சுதந்திரம் தொடர்பில் பெரிதும் அக்கறைக் காட்டும் ஒருவர். மறுபுறம் அவர் சட்டத்தரணியாகக் கடமையாற்றுகின்றார். அவர் தனது சேவைப் பெறுநர் பற்றி இவ்வாறு கூறுகின்றார். “2021ம் ஜனவரி 13ம் திகதி ஐ.சி.சி.பி.ஆர் இன் கீழ் பசால் மொகமட் நியாலை குற்றப்புலனாய்வு திணைக்கள அதிகாரிகள் கைது செய்திருந்தனர். தனது முகநூலில் பதிவிட்டிருந்த வீடியோ ஒன்று தொடர்பாகவே அவர் இவ்வாறு கைது செய்யப்பட்டிருந்தார். இந்த வீடியோவில் பௌத்த பிக்குகளை இழிவுப்படுத்தியுள்ளார் என்று கூறப்பட்டது.

கொவிட் பெருந்தொற்ற காலத்தில் முஸ்லிம்களின் ஜனாசா தகனம் செய்யப்பட்டதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து இவர் முகநூலில் பதிவுகளை இட்டிருந்தார். அவற்றை காரணமாக முன்வைத்த பசால் கைது செய்யப்பட்டார். இந்த நபர் இனங்களுக்கிடையே குழப்பத்தை விளைவிக்க முயற்சித்தார் என்று கூறி அவரை குற்றப்புலனாய்வு அதிகாரிகள் நீதிமன்றத்தில் அவ்வப்போது ஆஜர்ப்படுத்துகின்றனர். அவர் எழுதிய விடயங்களைப் பார்த்தால் அதில் அவ்வாறு எந்த விடயங்களும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை. இவ்வாறு குற்றப்புலனாய்வு அதிகாரிகள் அடிக்கடி நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கும் இரண்டு ஆவண சாட்சியங்கள் உள்ளன. அதில் ஒரு கட்டுரையில் ‘I Am A Sri Lankan Muslim Extremist!’² என்ற தலைப்பு உள்ளது. தலைப்பு அவ்வாறு இடப்பட்டிருந்தாலும் கட்டுரையின் உள்ளடக்கமாக நாட்டின் மத சுதந்திரத்திற்காகவும், அனைத்து மதங்களின் உரிமைகளுக்காகவும், மனிதநேயத்திற்காகவும் நான் அடிப்படைவாதியாகின்றேன் என்ற விடயம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் குற்றப்புலனாய்வுப் பிரிவினர் எப்பொழுதும் தலப்பை மட்டுமே பார்க்கின்றனர். மற்றொரு கட்டுரையில் ISIS – Islamic State In Sri Lanka³ என்ற தலைப்பு உள்ளது. இந்த கட்டுரை 2012ல் எழுதப்பட்ட கட்டுரையாகும். அதில் இலங்கையில் முஸ்லிம் அடிப்படைவாதம் வளர்ந்துவருகின்றது. இதற்கு எதிராக நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவர் கேட்டிருக்கின்றார். அவர் அதில் 10 விடயங்களை சுட்டிக்காட்டி அதற்கு தீர்வுகளையும் முன்வைத்துள்ளார்.

கைது செய்யப்படும் போது வீடியோ தொடர்பில் குற்றம்சாட்டினாலும் பின்னர் பல சந்தர்ப்பங்களில் அந்த குற்றச்சாட்டும் மாற்றப்பட்டது. திடீரென பசாலின் வங்கி கணக்கில் பணம் இருந்தது என்று கூறினார்கள். அந்த பணம் வேறு கணக்குக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது என்றார்கள். பிறகு அந்த குற்றச்சாட்டுக்கள் காணாமல்போய் விடும். பின்பு, பசால் இரகசிய தொலைபேசி இலக்கங்களை பரிமாறும் மென்பொருள் ஒன்றை பயன்படுத்தினார் என்று கூறினார்கள். விசாரணையின் போது தான் அவர் இலவசமாகப் பயன்படுத்தப்படும் செயலி ஒன்றை பதிவிறக்கம் செய்துள்ளார் என்று தெரிய வந்தது. தற்போது அவருக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டு உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதலுடன் தொடர்புடைய நபர்களுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தார் என்பதாகும். பயங்கரவாத தடைச்

2 <https://www.colombotelegraph.com/index.php/i-am-a-sri-lankan-muslim-extremist/>

3 <https://www.colombotelegraph.com/index.php/isis-islamic-state-in-sri-lanka/>

சட்டத்துடன் பசாலை சம்பந்தப்படுத்தும் தேவையே குற்றப்புலனாய்வு அதிகாரிகளுக்கு உள்ளது. பசாலின் மனைவி இறந்து விட்டார். அவருக்கு 10 வயதில் ஒரு மகன் இருக்கின்றார். பசாலின் சகோதரருடன் அவர் இருக்கின்றார். கடந்த ஓராண்டாக அவர் பாடசாலைக்கு செல்லவில்லை. அந்தப் பிள்ளையின் வாழ்க்கையும் பெரும் சோகத்தில் உள்ளது”.

பசாலின் கைது குறித்து ஊடகங்களில் பெரிதாகப் பேசப்படவில்லை.

கைது செய்யப்படும் நபர் பிரசித்திப்பெற்ற நபராக இல்லாவிடின் அவரை விடுவிக்கும் பொறுப்பை அந்த நபரின் குடும்பத்தினரே ஏற்க வேண்டியுள்ளது. எல்லா குடும்பங்களுக்கும் அவ்வாறான சூழலை எதிர்கொள்வதற்கான அறிவும், பலமும் இல்லை. நான் அப்படி பல குடும்பங்களைப் பார்த்திருக்கின்றேன். அவர்களுக்கு சட்டம் பற்றியோ நீதிமன்றங்கள் பற்றியோ எதுவும் தெரியாது. மனுவொன்றை தாக்கல் செய்ய தெரியாது என்று ருக்கி மேலும் குறிப்பிட்டார்.

சட்டத்தரணி சஞ்சய வில்சன் ஜயசேக்கர, கவிஞர் அஹ்நப் ஜசீமுக்காக எந்தவித கொடுப்பனவும் இன்றி ஆஜரானார். அஹ்நப்பின் சம்பவம் சமூகத்தில் பேசப்படுவதற்கு முன்பே அவர் அஹ்நப்புக்காக நீதியை நிலைநாட்டும் கடமைகளை ஆரம்பித்துவிட்டார். அவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

“பயங்கரவாதமோ தீவிரவாதமோ அவை சமூகம் இழைக்கும் அநீதியினால் ஏற்படுகின்றது. மக்கள் அநீதிக்குள்ளாகும் போது அவற்றை எதிர்க்க முனையும் போது அரசினால் அடக்கி ஒடுக்கப்படுகின்றனர். அரசியலமைப்பில் என்ன தான் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் இங்கு அடக்கி ஒடுக்கப்படுகின்றன. இந்த சட்டத்தை முழுமையாகவே இல்லாதொழிக்க வேண்டியது அவசியம்”.

• ரேகா நிலுக்ஷி ஹேரத்

அக்டீமன இளைஞர் எதிர்கொண்ட பொலிசாரின் சித்திரவதைகள்

பொலிசாரின் கொடுமைகள் சாட்சிகளை மூடி மறைப்பதற்கான முயற்சிகள்

நீதியை நிலைநாட்டப் போவதுயார் என்று காத்திருக்கும் அவலம்!

கமகே பிரேமவத்தி (63) ஐந்து பிள்ளைகளின் தாயாவார். தனது இளைய மகனை பொலிசார் கடுமையாகத் தாக்கி அவரை முடக்கி விட்டனர் என்று அவர் கூறுகின்றார். இது பற்றி பிள்ளையும் தானும் எதிர்நோக்கிய அந்தீகள் தொடர்பில் கூறக்கூடிய அனைத்து இடத்திற்கும் சென்றாலும், கடிதங்களை சமர்ப்பித்தாலும் தனது பிள்ளைக்கு இன்னும் நீதிகிட்டவில்லை என்று அவர் கூறுகின்றார். ஊடகங்களும் தனக்கு உதவி செய்யவில்லை என்று அவர் குற்றம் சுமத்தினார்.

“பொலிசார் கடந்த 2021 டிசம்பர் 20ம் திகதி நள்ளிரவு மகனை அழைத்துச் சென்றனர். சீருடையில் வந்த நால்வர் மகனை உறக்கத்திலிருந்து எழுப்பி அவர் போர்த்தியிருந்த போர்வையால் கைகளைக் கட்டி அடித்துக் கொண்டே அழைத்துச் சென்றனர். என்னையும் தகாத வார்த்தைகளால் பேசினர். பொலிசார் போதையில் இருந்தனர். மகனை அழைத்துச் செல்லும் போதே பொல்லால் பலமாக தாக்கியுள்ளனர். இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட அவரை மறுநாள் பிணை வழங்கி மருத்துவரிடம் அனுப்பியுள்ளனர். அங்கு கராப்பிட்டிய வைத்தியசாலைக்கு அனுப்பி சத்திர சிகிச்சையும் செய்துள்ளனர். அடித்ததை சொல்ல வேண்டாம் மேலேயிருந்து விழுந்து காயமடைந்ததாகக் கூறுமாறு உயர் அதிகாரிகள் மகனை அச்சுறுத்தியிருக்கின்றனர். இல்லாவிடின் கொலைசெய்து விடுவதாகக் கூறியுள்ளனர். இதனால் அவர் மருத்துவர்களிடம் மேலேயிருந்து தவறி விழுந்ததாகக் கூறியிருக்கிறார். இப்பொழுது நாங்கள் கைவிடப்பட்டுள்ளோம்”. என்றார்.

நடந்த அந்தி தொடர்பில் காலி மாவட்டத்திற்கு பொறுப்பான பிரதி பொலிஸ் மாஅதிபர், தென் மாகாண சிரேஷ்ட பொலிஸ் மாஅதிபர் மற்றும் மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவுக்கம் இந்ததாய் முறையிடப்பட்டுள்ளார்.

தாக்குதலுக்குள்ளான எச்.ஜி.கசன் ஹர்ஷான் கூறுகையில், முறைப்பாடு ஒன்று தொடர்பில் விசாரணை செய்ய பொலிஸ் நிலையம் வருமாறு கூறப்பட்ட போதிலும் தான் செல்லவில்லை என்றும் இதனால் பொலிசார் கைதுசெய்ய வந்த பொலிசார் தன்னை கடுமையாக தாக்கினர் என்று தெரிவித்தார்.

அக்டீமன பொலிசார் இந்த இளைஞரை கைதுசெய்துள்ளனர். பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியிடம் கேட்டபொழுது அவர், கசனை கைது செய்ய கதை உண்மைதான் ஆனால் அவர் மீது எந்தவிதமான தாக்குதலும் நடத்தவில்லை என்றார். அயலவருடன் ஏற்பட்ட பிரச்சினை தொடர்பில் விசாரிக்க இரு தடவைகள் அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட போதிலும் அவர் வராத காரணத்தினால் கைதுசெய்ய பொலிசார் சென்ற போது வீட்டின் கூரையில் மறைந்திருந்த அவர் கூரையில் இருந்து இறங்கும் போது கீழே விழுந்து இவ்வாறான நிலைமை ஏற்பட்டதாக தெரிவித்தார்.

எனினும் பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரி கூறுவதன்படி அந்த வீட்டில் மறைந்திருக்கும் வசதி கொண்ட கூரை இல்லை. இதனால் அங்கு அவர் மறைந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. மேலும் அவர் கூறியதன் படி சந்தேக நபர் இரு தடவைகள் பொலிஸ் நிலையம் செல்ல தவறியிருக்கின்றார். எனினும் மூன்று தடவைகள் சந்தேக நபர் பொலிசுக்கு வராவிடின் அது தொடர்பாக பொலிசாரினால் நீதிமன்றத்திற்கு அறிவித்து அங்கு அழைப்பித்து அரசு உத்தியோகத்தரின் ஆணையை பின்பற்றவில்லை என்ற காரணத்திற்காக 50 ரூபாவுக்கு மேற்படாத தண்டப்பணத்தை செலுத்தி பொலிஸ் முன் ஆஜராகுமாறு அறிவுறுத்த வேண்டும் என்பதே சட்டமாகும். எனினும் அந்த அறிவுரையைப் பொருட்படுத்தாமல் செயற்பட்டால் அவருக்கு எதிராக கடும நடவடிக்கை எடுப்பது நீதிமன்றத்தின் செயற்பாடாகும்.

எனினும் பொலிஸ் கூறுவதன்படி அவர் இரு தடவைகள் பொலிசுக்கு வர மறுத்ததால் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். வேறு ஒரு நபர் முறைப்பாடு செய்த காரணத்தினால் சந்தேக நபரை பிடியாணை இன்றி கைது செய்ய பொலிசாருக்கு உரிமையில்லை.

“பொலிசார் எமது வீட்டிலிருந்து 500 மீற்றர் தூரத்தில் சைக்கிளை நிறுத்திவிட்டு கால்நடையாக வந்து வீட்டுக் கதவைத் தட்டி எங்களை எழுப்பினர். ஏன் என்னை கைது செய்கின்றீர்கள் என்று கேட்டேன். பொலிசுக்கு வரச்சொல்லியும் வராததால் அழைத்துப் போக வந்தோம். நாளை காலை பிணை தந்து அனுப்புகின்றோம் என்றனர். அம்மாவும் இது பற்றிகேட்டார். மறுநாள் காலை பொலிசுக்கு வருமாறு அம்மாவிடம் சொன்னார்கள். என்னை அழைத்துப் போகும்போதே பொல்லார் அடித்தனர். அடித்த அடி என் பிறப்புறுப்பில் பட்டது. அப்பொழுது நான் மயங்கி விழுந்தேன். எழுப்பி மீண்டும் மீண்டும் அடித்துக் கொண்டே அழைத்துச் சென்றனர். கீழே கடைக்கு அருகாமையில் நின்று ஜீப் ஒன்றை வரவழைத்து என்னைதாக்கி அதில் தள்ளினார்”. என்று கசுன் தெரிவித்தார். அக்மீமன பொலிசிலிருந்து வந்த அதிகாரிகளை பெயருடன் அடையாளப்படுத்தும் கசுன் அவர்கள் தாக்கிய விதம் பற்றியும் விபரித்தார்.

ஜீப் வண்டியில் ஏற்றப்பட்ட இடத்தின் அருகில் உள்ள கடையில் சிசிடிவி கெமரா உள்ளது. எனினும் இந்த முக்கிய சாட்சியை கடை உரிமையாளர் வழங்க மறுத்து வருகின்றார். அது பற்றி கேட்ட போது நீதிமன்றம் சென்று அதற்காக அலைந்து கொண்டிருக்க முடியாது என்றார். அவர்கள் பொலிசாருடன் முரண்பட விரும்பவில்லை.

மறுநாள் தாயும் அவரது உறவினர்கள் சிலரும் பிணை வழங்க பொலிசுக்கு சென்ற போதிலும், அங்கு கசுன் பாரதூரமாகத் தாக்கப்பட்டு மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்துள்ளார். அப்பொழுது பொலிசார் குறிப்பிட்ட ஒரு மருத்துவரின் பெயரைச் சொல்லி அங்கு சென்று மருந்து எடுக்குமாறும், பிரச்சினையை இணக்கமாக முடித்துக் கொள்வோம் என்றும் கூறியிருக்கின்றனர். கசுனை பரிசோதித்த மருத்துவர் நிலைமை மோசமாக இருப்பதாகவும் கராப்பிட்டிய வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு செல்லுமாறும் ஆலோசனை கூறியிருக்கின்றார்.

பொலிசார் அடித்த விடயத்தை வெளியில் கூற வேண்டாம் என்று உயர் பொலிஸ் அதிகாரி ஒருவர் “கசுனிடம்” கூறியிருக்கின்றார். மேலே இருந்து விழுந்து விட்டதாகக் கூறுமாறும் அவ்வாறு இல்லாவிடின் கொன்று விடுவதாகவும் மிரட்டியுள்ளார். தனக்கு எதிரான முறைப்பாட்டை முடித்துத் தருவதாகவும் கூறியிருக்கின்றார். இந்த மிரட்டல் காரணமாகவே அவர் வைத்தியசாலையிலும் அவ்வாறு கூறியிருக்கின்றார்.

21ம் திகதி மாலை சத்திர சிகச்சைக்குள்ளான கசுனை மறுநாள் 22ம் திகதி அக்மீமன பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியின் நண்பர்கள் மூவர் பார்க்க வந்துள்ளனர். அவர்கள் இப்பிரச்சினையை பெரிதுப்படுத்தாமல் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு கூறியிருக்கின்றனர். பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரி சொல்வது போல் நடந்து கொண்டால் பிரச்சினை இல்லை என்றும், இல்லாவிடின் பிரச்சினை தான் என்று அவர்கள் கசுனை மிரட்டியுள்ளனர்.

எனினும் தனது உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ளதனை உணர்ந்த கசுன் வாக்கு மூலம் பெறவந்த வைத்தியசாலை பொலிசாரிடம் உண்மையை தெரிவித்துள்ளார். பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியின் மிரட்டல் காரணமாக தான் பொய் கூறியதாகவும், மேலே இருந்து விழவில்லை என்றும் கூறியிருக்கின்றார். பின்னர் அன்றைய தினம் 3 மணியளவில் அவர் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளார். பொலிசாரின் அழுத்தம் காரணமாக அவரை விரைவாக வீட்டுக்கு அனுப்ப வைத்தியசாலை அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம் என்று கசுன் கூறினார்.

இச் சம்பவம் தொடர்பான முறைப்பாடுதொடர்பில் மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவின் மாத்தறை பிரதேச ஒருங்கிணைப்பாளர் அலுவலகம் விசாரணைகளை ஆரம்பித்துள்ளதாக அதன் ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரி டி.எம். ஆர். திசாநாயக்க தெரிவித்தார். மேலும் பாதிப்புக்குள்ளான கசுன் காலி மாவட்டத்திற்குப் பொறுப்பான பிரதி பொலிஸ் மாஅதிபருக்கு செய்த முறைப்பாடு தொடர்பில் வாக்கு மூலம் பெறப்பட்டுள்ளது. இது பற்றி அகமீமன பொலிசாரிடம் அறிக்கை கோரப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிய வருகின்றது. விசாரணைகளின் பின்பு அவற்றை மாவட்டப் பொறுப்பு பிரதிபொலிஸ் மாஅதிபருக்கு அனுப்பவுள்ளதாக அந்த அலுவலக அதிகாரி ஒருவர் கூறினார்.

டிசம்பர் 20ம் திகதி இரவு கைது செய்யப்பட்ட தனது மகனுக்கு பிணை வழங்கும் போது மீண்டும் ஜனவரி 5ம் திகதி பொலிஸ் நிலையத்திற்கு வருமாறு கூறப்பட்டதாக கசுனின் தாயார் கூறினார். அவ்வாறு அன்றைய தினம் சென்ற போது மகனுக்கு எதிரான முறைப்பாட்டை மீள்பெற நடவடிக்கை எடுப்பதாகவும் பொலிசார் அடித்ததை யாரிடமும் கூற வேண்டாம் என்று அங்கு கேட்கப்பட்டதாகவும் அவர் கூறினார். எனினும் அன்றைய தினம் கசுன் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு செல்லாததால் அவருக்கு எதிராக மீண்டும் வழக்குத்தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளதாக அவர் மேலும் கூறினார். மேலும் மகனை பிரச்சினையில் மாட்டப் பார்க்கின்றனர் என்று அவர் கூறினார்.

பொலிசாரினால் மேற்கொள்ளப்படும் சித்திரவதைகள் தொடர்பிலான மக்கள் முறைப்பாட்டை விசாரிக்கும் போது அது சித்திரவதை என்று உறுதியாகுமாயின் குற்றச் சட்டங்களின் ஒழுங்கு விதிகளின்படி அது தொடர்பான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் பொறுப்பு பொலிஸ் மாஅதிபருக்கு உள்ளது.

எவ்வாறாயினும், இவ்வாறான விடயம் தொடர்பில் சித்திரவதைக்குள்ளான நபர் மட்டுமே முறைப்பாடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு கூறுகின்றது. பொது மக்கள் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்க அங்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள CIU என்ற விசேட பிரிவு இவ்வாறான சம்பவங்கள் தொடர்பில் ஊடக அறிக்கை, சமூக ஊடக அறிக்கைகள் பற்றி அனைத்தையும் கவனத்தில் எடுப்பது முக்கியமான அம்சமாகும்.

பொலிஸ் அதிகாரி யொருவர் சித்திரவதைகளை மேற்கொள்கின்றாராயின் அந்த பொலிஸ் அதிகாரிக்கு பதவி உயர்வு வழங்காதிருத்தல் உட்பட ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகளை தேசிய பொலிஸ் ஆணைக் குழுவினால் முன்னெடுக்க முடியும் என்று அந்த ஆணைக் குழு குறிப்பிட்டுள்ளது.

இந்த இளைஞர் பொலிஸ் சித்திரவதைக்குள்ளாகியிருந்தால் அதற்கு எதிராக சட்டம் அமுலாக்கப்படவேண்டும்.

- **சஜீவ விஜேவீர**

பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை திருத்த வேண்டாம் முற்றாக இல்லாதொழியுங்கள்!

மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்கள் கூட்டாக கோரிக்கை

பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை நீக்குவதற்கான பொதுமக்கள் மகஜில் கைச்சாத்திட அனைவரையும் கொழும்பு கோட்டை புகையிரத நிலையத்திற்கு வருகை தருமாறு மனித உரிமைகள் பாதுகாவலர்களுள் ஒருவரான ருக்கி பெர்ணாந்து அழைப்பு விடுத்தார். ஊடகவியலாளரும் மனித உரிமை செயற்பாட்டாளருமான அவர் மதத்தலைவருடன் மகஜரொன்றில் கையொப்பமிட 2014ம் ஆண்டு சென்ற வேளை எதிர்கொண்ட கசப்பான அனுபவம் ஒன்றின் அடிப்படையில் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இந்த சட்டத்தை இல்லாதொழிப்பதற்காக தாம் போராடி வருவதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தை நீக்குமாறு கோரி அரசுக்கு அழுத்தம் வழங்குவன 2022 பெப்ரவரி 15ம் திகதி பரபரப்பான கொழும்பு நகரில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் ருக்கியுடன் இணைந்து மகஜில் ஒப்பமிட்டனர். பொதுப்போக்குவரத்தில் பயணித்த சிலரும் வண்டிகளிலிருந்து இறங்கி வந்து இந்த மகஜில் ஒப்பமிட்டு சென்றனர்.

மிக நீண்டகாலம் தடுத்துவைக்கப்படல், சித்திரவதைகள் மூலம் பொய்யான வாக்குமூலம் பெறல், சிறுபான்மை மக்கள் மற்றும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இலக்கு வைக்கப்படல் போன்ற அடக்கு முறைகளுக்காக 40 வருடங்களுக்கு மேலாக இந்த சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ருக்கி பெர்ணாந்து இந்த மனுவில் கையொப்பம் இட்டது மட்டுமன்றி, இந்த கொடுமையான சட்டத்தை இரத்து செய்யுமாறு கோரி 21 மனுதாரர்களுடன் இணைந்து உயர்நீதிமன்றத்தில் மனுவொன்றையும் தாக்கல் செய்தார். கருத்துச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, சுதந்திரமான நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தி அவரும் இச்சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தார். விடுவிக்கப்பட்ட பின்னரும் அவரது வழக்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இழுத்தடிக்கப்பட்டது. அவரின் இலத்திரனியல் கருவிகள் இன்னும் மீள ஒப்படைக்கப்படவில்லை.

2014ம் ஆண்டு மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர் பாலேந்திரன் ஜயகுமாரியும் அவரது 13 வயது மகனும் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் ருக்கியும், யாழ் சமாதான நல்லிணக்க நிலையத்தின் பணிப்பாளர் வண பிதா பிரவீன் அடிகளாரும் அந்த பிரதேசத்திற்கு நிலைமைகளை அவதானிக்க சென்றிருந்தனர். அந்த பெண் செயற்பாட்டாளர் 362 நாட்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ருக்கியை கைது செய்ய முன்வைக்கப்பட்ட பிரதான குற்றச்சாட்டுக்களுள் அரசை அசௌகரியப்படுத்தியமை மற்றும் பணத்திற்காக வெளிநாடுகளுக்கு தகவல் வழங்குதல் என்பன அடங்கியிருந்தன.

தற்காலிகமாக 1979ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தினைப் பயன்படுத்தி உறுதி செய்யப்படாத சட்டவிரோத செயற்பாடுகள் என்று கூறி பிடியாணை இன்றி நபர்களை கைது செய்யவும், நீதிமன்றத்தில் முன்னிலைப்படுத்த அவசியம் இன்றி 18 மாதங்கள் வரை தடுத்து வைத்திருக்க முடியும். இந்த சட்டத்தினால் தடுத்துவைக்கப்பட்டவர்களுள் பல மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதிகள் ஆகியோர் உள்ளடங்குவர்.

மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் தகவல்களின்படி, இந்த சட்டத்தின் கீழ் 2021ம் ஆண்டு 109 பேர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். 2022 ஜனவரியான வரையான காலப்பகுதியில் 392 நபர்கள் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கடந்த பெப்ரவரி 4ம் திகதி நடைபெறாத எதிர்ப்பு பேரணியொன்று தடை செய்ய பெறப்பட்ட நீதிமன்ற தடை உத்தரவின் காரணமாக தமிழ் ஊடகவியலாளர் புண்ணியமூர்த்தி சசிகரன் தொல்லைகளுக்குள்ளானார். “சுதந்திர தினம் அன்று அரசு விரோத பேரணியொன்று ஏற்பாடு செய்யப்படுவதாகக் கூறி பொலிஸார் நீதிமன்ற தடையுத்தரவு ஒன்றைப் பெற்றிருந்தனர். அன்றைய தினம் இரவு வரை வீட்டிலிருந்து வெளியேற எனக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படவில்லை. இது ஊடகவியலாளர்களை அச்சுறுத்தும் ஓர் உத்தியாகும்” என்று மட்டக்களப்பு மாவட்ட தமிழ் ஊடகவியலாளர்களின் சங்கத்தின் உறுப்பினர் சசிகரன் கூறினார். பொலிசார் இந்த சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி என்னை 6 தடவைகளுக்கு மேலாக விசாரணைகளுக்கென பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர் என்று கடந்த மார்ச் 10ம் திகதி அவர் தெரிவித்தார். உள்நாட்டுப்போர் சம்பந்தப்பட்ட புகைப்படங்களை சமூக ஊடகங்களில் பதிவிட்டதற்காக ஊடகவியலாளரான முருகுபிள்ளை கோகுலதாசன் 427 நாட்கள் இந்த சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்தார். “எந்நேரமும் கைது செய்யப்பட அதிகாரம் இருக்கின்றது என தெரிகின்றது. ஊடகங்களை அச்சுறுத்தி அடக்கி ஒடுக்கவே முயற்சிக்கப்படுகின்றது. ஊடகங்களின் குரல்களை அடக்குவதே பாதுகாப்பு தரப்பினரின் நோக்கம். இதற்காக ஊடகவியலாளர்களை அடக்கி ஒடுக்க பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்று சசிகரன் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

கோகுலதாசன் 2020 நவம்பர் 28ம் திகதி மட்டக்களப்பில் கைது செய்யப்பட்டார். கீர்த்தி ரத்னாயக்க எனும் மற்றுமொரு ஊடகவியலாளர் இந்த சட்டத்தின் கீழ் 2021 ஆகஸ்ட் 14ம் திகதி கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். பிரபல சட்டத்தரணியான ஹிஜாஸ் ஹிஸ்புல்லா 2020ம் ஆண்டு இதே சட்டத்தில் கைதானார். உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல்தாரிக்கு உதவினார் என்று முதலில் குற்றம் சுமத்தப்பட்டாலும் பின்பு பொலிசார் இந்த குற்றச்சாட்டை தவிர்ந்து இன ஒற்றுமைக்கு எதிராக செயற்பட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டின் கீழ் புதிய வழக்கொன்றை இவருக்கு எதிராக தாக்கல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தது. உள்நாட்டுப் போரின் இறுதிகாலப்பகுதியில் புலிகள் அமைப்புக்காக நிதி திரட்டினார் என்ற குற்றச்சாட்டை முன்வைத்து யாழ் கரவெட்டி பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் 2010ம் ஆண்டு கொழும்பில் கைது செய்யப்பட்டார். அவருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்க முடியாத காரணத்தினால் 12 ஆண்டுகளின் பின்பு அவர் விடுவிக்கப்பட்டார். அவரை விடுவிக்குமாறு நீதிமன்றம் பெப்ரவரி 15ம் திகதி தீர்ப்பு வழங்கியிருந்தது.

2004ம் ஆண்டு முதல் இலங்கையில் ஊடகத்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். பலர் தாக்குதலுக்குள்ளாகினர். கடத்தப்பட்டனர். மிரட்டப்பட்டனர் அல்லது நாட்டை விட்டு வெளியேறுமாறு வற்புறுத்தப்பட்டனர்.

ஊடகவியலாளர் ஜயபிரகாஷ் திஸ்ஸநாயகத்திற்கு எதிராக இந்த சட்டத்தின் கீழ் 2009ம் ஆண்டு 20 ஆண்டுகள் கடுழிய சிறைத்தண்டனை வழங்கி தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. அவரது கட்டுரைகளில் வெறுப்பு மற்றும் தீவிரவாதத்தை ஊக்குவிக்கும் கருத்துக்கள் இருந்தமை அவரை கைது செய்வதற்கான பிரதானமான காரணமாகக் கூறப்பட்டது.

கடந்த தசாப்தத்தில் ஊடகவியலாளர்கள் மட்டுமன்றி ஊடக நிறுவனங்களும் தாக்குதலுக்குள்ளான சம்பவங்கள் 138 இடம்பெற்றுள்ளன. ஊடகவியலாளர்களைப் பாதுகாக்கும் சர்வதேச குழுவின் தகவல்களின்படி 2005ம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கையில் ஊடக நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் மற்றும் ஊடகவியலாளர்கள் 16 பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இந்த அனைத்து வழக்குகள் இதுவரை முடிக்கப்படவில்லை. குற்றவாளிகள் எவரும் கைது செய்யப்படவும் இல்லை.

இலங்கையில் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போருக்கு பின்னரான காலப்பகுதியில் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின்

கீழ் பல தமிழர்கள் சந்தேகத்தின்பேரில் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டனர். 2019 உயிர்த்த ஞாயிறு தின தாக்குதலின் காரணமாக முஸ்லிம்கள் பலர் சந்தேகத்தின் பேரில் இச்சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டனர்.

நாட்டின் ஆட்சியாளர்கள் தமது அதிகாரத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள காலத்திற்கு காலம் ஒரு சில இனக்குழுமங்கள் தொடர்பில் சமூகத்தில் பீதியை உருவாக்குகின்றனர் என்று மனித உரிமைகள் தொடர்பான சட்டத்தரணி ஏர்மிசா டீகல் குறிப்பிட்டார். “இந்த சட்டத்தினால் ஏற்படும் பாதிப்புகளை நான் தொடர்ச்சியாக அவதானித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். இந்த சட்டம் சமூகத்தில் சிறுபான்மையினரை தொடர்ச்சியாக அச்சுறுத்தி வருகின்றது. கைது செய்யப்படும் நபர்களை மட்டுமன்றி ஒட்டுமொத்த சமூகத்தையும் அச்சுறுத்துகின்றது” என்று அவர் மேலும் கூறினார்.

விமர்சனங்களின் பொறுப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்கான குறுக்கு வழியாக பொலிஸ் இந்த சட்டத்தைப் பயன்படுத்த கூடாது என்றும், பயங்கரவாதத்துடன் தெளிவான தொடர்பு இருந்தால் மட்டுமே அதனைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் ஜனாதிபதி கோட்டாபய ராஜபக்ச வழிகாட்டி ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தார். சட்டம் தொடர்பாக சர்வதேச நியமங்களுக்கு மதிப்பளித்து பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தில் மாற்றம் செய்வதாக கடந்த கால அரசாங்கங்கள் உறுதி அளித்த போதிலும் அவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தபின்பு இந்த சட்டத்தை திருத்த எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கவில்லை.

பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்ட கைதிகள் சுமார் 15 வருடங்களின் வரை தடுத்து வைக்கப்பட்டு பின்பு குற்றமற்றவர்கள் என்று விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் பலருக்கு எதிராக குற்றப்பத்திரிகையும் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை.

பொலிசாருக்கு வழங்கப்பட்ட வாக்குமூலத்தை சாட்சியாக கருதுதல் என்ற விடயம் இந்த திருத்தத்தில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. சந்தேக நபரை விசாரணைக்குப்படுத்தும் காரணத்திற்காக அவரை எந்தவொரு இடத்திலும் தடுத்து வைத்திருக்க இந்த சட்டத்தின் மூலம் அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் கைது செய்யப்படுபவர்கள் தொடர்ச்சியாக சித்திரவதைகளுக்குட்படும் ஆபத்தும், வலிந்து காணாமற்போகச் செய்யும் ஆபத்தும் உள்ளது.

இலங்கையில் நடைபெறும் மனித உரிமைகள் மீறல்கள் தொடர்பில் மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவின் ஆணையாளர் நாயகம் மிச்செல் பச்செல் தொடர்ச்சியாக எச்சரிக்கைகள் பலவற்றை விடுத்து வருகின்றார். இந்நிலையில் ருக்கி பெர்ணாந்து உட்பட மனித உரிமைப் பாதுகாவலர்கள் இந்த சட்டத்தை முற்றாக இல்லாதொழிக்க வேண்டுமே ஒழிய மாறாக அதனை திருத்துவத்தில் பயன் இல்லை என்று தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தி வருகின்றனர். பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள தடுப்பு கைதிகள் குற்றமற்றவர்கள் என்று நீதிமன்றத்தினால் நிரூபிக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட 3 முதல் 15 ஆண்டுகள் செல்கின்றது. இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்களும், அவர்களின் குடும்பத்தாரும் எதிர்கொண்ட பாதிப்புகளுக்கு அங்கீகாரமோ இழப்பீடுகளோ இதுவரை வழங்கப்பட எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

இந்த சட்டத்தினால் நான்கு தசாப்த காலமாக மக்கள் பல கொடுமைகளையும் மனித உரிமை மீறல்களையும் அனுபவித்து வருகின்ற போதிலும் இந்த சட்டத்தை முழுமையாக இல்லாதொழிக்காமல் சில திருத்தங்களை மட்டும் செய்ய அரசு முயற்சிப்பதாக 21 மனுதாரர்களில் ஒருவரான ருக்கி பெர்ணாந்து சுட்டிக்காட்டினார். பலாத்காரமாக வாக்குமூலம் பெறல், நீண்டகாலம் தடுத்துவைத்தல், பிணை வழங்கும் போது கடும் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல் போன்ற பல மிக மோசமான பிரச்சினைகளுக்கு இந்த உத்தேச திருத்தத்தில் தீர்வில்லை என்று அவர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். ஐரோப்பா சங்கத்தின் ஜி.எஸ்.பி சலுகைகளை இழக்கும் அபாயம் உள்ளதால் அப்பட்டமாக மனித உரிமைகளை மீறும் இந்த கொடிய சட்டத்தில் அவசர அவசரமாக திருத்தம் செய்ய மட்டுமே இலங்கை முயற்சி எடுப்பதாகவும் அவர் குற்றச்சாட்டுக்களை அரசாங்கத்தின் மீது முன்வைத்தார்.

• **சூயின்டஸ் கொலம்பகே**

காதலர் தினத்தில் வெள்ளை வேணில் கடத்துதல்

ஷெஹான் மாலக்க சீ.ஐ.டி. இனரால் கைது

பகிரங்கக் குற்றவாளியைப் போல் சட்டபூர்வமான பிரகைகள்

பிரகைகளின் வெளியீட்டு உரிமை மீறல்

பெப்ரவரி 4ம் திகதி தன்னை குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களம் கைது செய்தமை தொடர்பில் சமூக செயற்பாட்டாளர் ஷெஹான் மாலக்க கமகே உட்பட சட்டத்தரணிகள் குழுவொன்று மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவில் 2022 மார்ச் 15 ம் திகதி முறைப்பாடு ஒன்றை பதிவு செய்துள்ளது.

உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதலில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியை நிலைநாட்டுமாறு வலியுறுத்தியும் தாக்குதலுக்கு பொறுப்பானவர்களை சட்டத்தின் முன் நிறுத்துமாறு சமூக ஊடகங்களிலும், பாரம்பரிய ஊடகங்களிலும் அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்க ஷெஹான் மாலக்க கடந்த காலங்களில் தீவரமாக செயற்பட்டு வந்தார்.

பானந்துறை வலான பகுதியில் தனது வீட்டாருடன் வீதியில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்த போது குற்றப் புலனாய்வு திணைக்கள அதிகாரிகள் சிலர் அவரை கைது செய்துள்ளனர். 2022 பெப்ரவரி 14ம் திகதி இந்த கைது இடம்பெற்றுள்ளது. குற்றப்புலனாய்வு திணைக்கள அதிகாரிகள் வெள்ளை நிற வேன் வாகனத்தில் கைது செய்ய வந்துள்ளனர்.

கொடுமையான குற்றங்கள் புரிந்த ஒருவரை கைது செய்யவதைப் போன்று ஊடகவியலாளர் சந்திப்பில் கருத்துக்கூறியமை தொடர்பில் மாலக்க போன்ற செயற்பாட்டாளரை கைதுசெய்வதற்கு குற்றப்புலனாய்வு திணைக்கள அதிகாரிகளுக்கு உள்ள தேவை கேள்விக்குரியதாகும்.

பெப்ரவரி 14ம் திகதி இரவு ஷெஹான் மாலக்கவை தடுத்து வைத்துக்கொண்ட குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களம் பெப்ரவரி 15ம் திகதி கொழும்பு மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்ப்படுத்திய பின்பு பிணையில் விடுதலை செய்தது.

உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதலில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியை நிலைநாட்டுமாறு அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்தவர்களுள் குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்திற்கு அழைக்கப்பட்ட ஒரே நபர் இவர் தான் என்பதனை இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல் தொடர்பில் கூறப்பட்ட விடயம் தொடர்பில் 2021 நவம்பர் 15ம் திகதி வண.பிதா கலாநிதி சிறில் காமினி அவர்கள் குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார். தேசிய புலனாய்வு சேவையின் பணிப்பாளர் மேஜர் ஜெனரல் சுரேஷ் சலேயின் முறைப்பாட்டிற்கு ஏற்ப இந்த அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது. வண பிதா சிறில் காமினி அவர்களின் கருத்து தொடர்பில் முகநூலில் பதிவு ஒன்றை இட்டிருந்த பன்னிப்பிட்டிய பகுதியைச் சேர்ந்த குமார ஜோசப், துவேசத்தனமான கருத்தினைப் பதிவிட்டிருந்தார் என்று கூறி குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார். 2022 பெப்ரவரி 5ம் திகதி 5 மணித்தியாலங்கள் நடைபெற்ற விசாரணைகளின் பின்பு அவர் அவ்வாறான கருத்துக்கள் எதனையும் பதிவிடவில்லை என்று கூறவில்லை என்று விசாரணையாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதாக விசாரணையின் பின்பு வெளியே நின்ற ஊடகவியலாளர்களிடம் ஜோசப் குமார தெரிவித்திருந்தார்.

கொழும்பு அதிமேற்றாணியார் தொடர்பாடல் பிரிவின் பணிப்பாளர் வண பிதா ஜ/ட கிரிஷாந்த அவர்கள் குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்திற்கு 20222 பெப்ரவரி 17ம் திகதி அழைக்கப்பட்டிருந்தார். உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதலுக்கு முன்னாள் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன பொறுப்பு கூற வேண்டும் என்று சுற்றாலத்துறை அமைச்சர் பிரசன்ன ரணதுங்கள கூறிய கருத்து தொடர்பில் விசாரணை நடத்துவமாறு வணபிதா ஜ/ட அவர்கள் 2021 டிசம்பர் 10ம் திகதி குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்திற்கு முறைப்பாடு ஒன்றை செய்திருந்ததுடன் அது தொடர்பான வாக்குமூலத்தைப் பெற அவர் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்.

“பெப்ரவரி 14ம் திகதி பகல் 2.30 மணியளவில் நானும் எனது உறவினர்களும் வீட்டிலிருந்து 200 மீற்றர் தூரம் நடந்துவந்து கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது நாங்கள் வந்த பக்கத்திற்கு எதிர்ப்பக்கமாக வெள்ளை வேன் ஒன்று வந்தது. அதனுள் பச்சை நிறம் மற்றும் ஆரஞ்சு நிறங்களில் டீசேர்ட் அணிந்திருந்த சிலரை காணக் கூடியதாக இருந்தது. வேளை கடந்து செல்லும் போது தாடியுடன் கூடிய இருவர் வேனிலிருந்து இறங்கி மாலக்க என்று கூறிக்கொண்டு நாம் இருந்த பக்கம் நோக்கி வந்தனர். நான் எனது காதலியிடம் தொலைபேசியில் வீடியோவை ஒன் செய்யுமாறு கூறிவிட்டு அங்கு அருகாமையில் இருந்த மைதானத்தில் வொலிபோல் விளையாடும் இடத்தை நோக்கி ஓடினேன். எனது பாதுகாப்புக்காக வொலிபோல் விளையாடுபவர்களின் கவனத்தைப் பெறவே நான் அவ்வாறு செய்தேன். வொலிபோல் பகுதியை பிரவேசிக்க முடியாதவாறு பூட்டியிருந்தனர். அதன்பின் மூவர் என் பின்னால் விரட்டிக்கொண்டு வந்து சி.ஐ.டி என்று கூறி அடையாள அட்டையை காட்டி என்னை கைது செய்தனர்.

“ஏன் என்னை கைது செய்தீர்கள்? நான் செய்த தவறு என்ன?” என்று கேட்டேன். ஊடக மாநாடு தொடர்பில் சட்டமா அதிபரின் ஆலோசனைக்கு அமைய 120ன் கீழ் கைது செய்வதாக அவர்கள் கூறினர்.”. தன்னை கைது செய்த விதத்தை இவ்வாறு அவர் விபரித்தார். பின்னர் தெரிய வந்த விடயங்களின்படி அவர் 2021 ஆகஸ்ட் 21ம் திகதி மருதானை சமூக சமாதான நிலையத்தில் நடைபெற்ற ஊடகவியலாளர் மாநாடு தொடர்பாகவே அவர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்.

சிரேஷ்ட் பொலிஸ் ஊடகப் பேச்சாளர் ஊடகத்திற்கு கூறிய கருத்துக்கள்

2021 ஆகஸ்ட் 17ம் திகதி சமூக ஊடகங்களில் வெளியிட்ட ஓர் கருத்து தொடர்பில் குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களம் விசாரணை நடத்தி, குற்றவியல் தண்டனைக் கோவையின் 120வது பிரிவின் கீழ் குற்றம் இழைத்தமை தொடர்பில் ஷெஹான் மாலக்க கைது செய்யப்பட்டு மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்ப்படுத்தப்பட்டதாக பொலிஸ் ஊடகப் பேச்சாளர் அஜித் ரோகண 2022 பெப்ரவரி 21ம் தொலைக்காட்சி ஊடக நிகழ்ச்சி ஒன்றில் தெரிவித்திருந்தார்.

அவர் மேலும் குறிப்பிடுகையில், ஷெஹான் மாலக்கவை கைது செய்வதற்கு 6 மாதங்கள் கடந்ததற்கு காரணம் குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களம் அவர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் தொடர்பாக விசாரணை நடத்த எடுத்துக் கொண்ட

காலப்பகுதியே காரணமாக அமைந்திருந்தது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அவர் வீதியில் வைத்து கைது செய்யப்பட்டதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்றும் அது பொலிசாருக்கு உள்ள உரிமை என்றும் மறைமுகமாக பொலிஸ் ஊடகப் பேச்சாளர் அந்த நிகழ்ச்சியில் மேலும் கூறியிருந்தார்.

சட்ட மாஅதிபர் கடிதம் அனுப்பிய ஜனவரி 24ம் திகதி முதல் ஷெஹான் கைது செய்யப்பட்ட பெப்ரவரி 14 வரையான காலப்பகுதியில் 21 நாட்கள் கடந்திருந்த போதிலும் ஷெஹான் மாலக்கவை குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்தில் ஆஜராகுமாறு முறையான அறிவித்தல் திணைக்களத்தினால் விடுக்கப்படவில்லை. இந்த விடயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது தெளிவடையும் விடயம் என்னவென்றால், அவரின் கைதினூடாக அச்சுறுத்தி அவரின் குரலை அடக்கவே முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

உரிமை மீறல்

ஷெஹான் மாலக்க கைது தொடர் பலி அவர் சார்பில் நீதிமன்றத்தில் ஆஜரானா சட்டத்தரணி அமில எகொட மஹாவத்த இவ்வாறு கூறினார்:

“அவர் கைது செய்யப்பட்டுள்ள முறை காரணமாக அவரின் உரிமை மீறப்பட்டுள்ளது. அவர் ஒரு சிவில் செயற்பாட்டாளர். இதற்கு முன்பு குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்திற்கு வருமாறு அறிவிக்கப்பட்ட போது சட்டத்தரணியுடன் அவர் அங்கு சென்று எட்டு நாட்களாக அவர் தன்னைப் பற்றிய முழு விபரங்களை வழங்கிய சட்டத்தை மதிக்கும் ஒருவர். ஒருபோதும் பொலிசாரையோ, குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்தையோ தவிர்த்த ஒருவர் அல்ல. அவ்வாறு ஒத்துழைப்பு வழங்கியவரை இவ்வாறு கைது செய்தமை நியாயமான சட்டப்பூர்வமான செயலா என்பது தொடர்பில் இங்கு பிரச்சினை உள்ளது. சட்டத்தை மீறி செயற்படும் ஒரு குற்றவாளியைப் போல் சிவில் செயற்பாட்டாளரை கைது செய்தமை ஒருபோதும் நியாயமாகாது.”

குற்றப்புலனாய்வு அதிகாரிகள் மாலக்கவை கைது செய்த விதம் பிரச்சினைக்குரியது என்றும், அச்சந்தர்ப்பத்தில் ஏதும் அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்றிருந்தால் அது அவரின் உயிருக்கு ஆபத்து விளைவித்திருக்கும் என்றும் அவர் கூறினார். “முன்பொரு சந்தர்ப்பத்தில் மாலக்கவை குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்தில் ஆஜராகுமாறு கூறிய வேளை அவர் சட்டத்தரணிகள் சிலரும் அவருக்காக சென்றிருந்தனர். கத்தோலிக்க சபையின் மதத்தலைவர்கள் அவருக்காக சென்றிருந்தனர். இதனால் அவர்களினூடாக மாலக்கவை தொடர்பு கொள்ள குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்திற்கு சிறந்த வாய்ப்பு இருந்தது” என்றும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார். சட்டத்தை மதிக்கும் ஒருவருக்கு இவ்வாறு பாரபட்சம் காட்டப்பட்டுள்ளது. கைதுக்கான காரணத்தையும் அவர் மீண்டும் மீண்டும் கேட்கும் போது வாகனத்தில் ஏற்றியபின்பு தான் காரணத்தை சொல்லியிருக்கின்றனர்.

கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு பாதிப்பினை ஏற்படுத்தல்

ஷெஹான் மாலக்கவின் கருத்துக்களில் உள்ள தவறுகள் தொடர்பில் குற்றப்புலனாய்வு திணைக்கள அதிகாரிகளுக்கு தெளிவற்ற தன்மை ஏற்பட்டதனால் சட்ட மாஅதிபரின் ஆலோசனை பெற்றப்பட்டதாக குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களம் நீதிமன்றத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தது. அது பற்றிய விபரங்கள் வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட ஆவணங்களில் உள்ளன.

20 நிமிட ஊடகவியலாளர் சந்திப்பில் ஷெஹான் மாலக்க பலதரப்பட்ட விடயங்களைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். குற்றவியல் தண்டனைக் கோவையின் 120வது பிரிவின் கீழ் அந்த உரையில் எந்த பகுதியில் அவர் அரசுக்கு எதிராக மக்கள் மத்தியில் வெறுப்பைத் தூண்டும் விதத்தில் கருத்துக்களை கூறினார் என்று தெளிவாக எடுத்துரைக்க குற்றப்புலனாய்வு திணைக்கள அதிகாரிகள் தவறியிருந்தனர்.

120வது பிரிவின் கீழ் குற்றம் புரிந்தார் என்று தீர்மானித்து இவ்வாறு செயற்படுவது ஷெஹான் மாலக்க கமகே என்ற பிரஜையின் கருத்துச் சுதந்திரத்தை மீறும் செயல் என்று சட்டத்தரணி அமில எகொடமஹாவத்த குறிப்பிட்டார். அரசாங்கம் செய்யும் தவறுகளை சுட்டிக்காட்டுவது தவறல்ல என்றும் அதற்கான உரிமை பிரஜைகளுக்கு இருப்பதாகவும் அந்த சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நிலையில் அரசாங்கமானது உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல் தொடர்பில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியை நிலைநாட்டுவதற்கு பதிலாக நீதிக்காகக் குரல் எழுப்பும் மாலக்க போன்ற செயற்பாட்டாளர்களை அடிக்கடி குற்றப்புலனாய்வு திணைக்களத்திற்கு அழைத்தும், கைது செய்தும் அவர்களின் குரல்களை அடக்கி ஒடுக்க மறைமுகமாக செயற்பட்டு வருகின்றது.

- பிரியன்ஜித் ஆலோக்கபண்டார

“சிறைக்கைதிகளும் மனிதர்களே”

சிறைக்கைதிகளும் மனிதர்களே என்று வெலிக்கடை சிறைச்சாலை சுவரில் மிகப் பெரிய எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்ட வாசகம் ஒன்றை காணக் கூடியதாக உள்ளது. குற்றவாளிகளாக தண்டனைப் பெற்று வருபவர்களையும் மனிதர்களாக மதிப்போம் என்ற கோரிக்கையே அதில் விடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சிறைக்கைதிகள் சிறைச்சாலைகளிலும், சிறைச்சாலைகளுக்கு வெளியில் பொதுவெளியில் மனிதாபிமானம் இன்றி நடத்தப்படும் நிலையே பொதுவாக காணப்படுகின்றது. கைதிகள் மட்டுமன்றி அவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் எவ்வளவு தூரம் நாம் மனிதாபிமானத்துடன் மதிக்கின்றோம் என்பது பெரும் கேள்வியாகவே உள்ளது. இவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றி சமூகத்தில் பேசப்படுவதும் இல்லை. அது பற்றிய விழிப்புணர்வும் இல்லாத நிலையே உள்ளது. துயர்களையும் பிரச்சினைகளையும் தங்களுக்குள்ளேயே வைத்து ஆற்றிக்கொள்ளும் சிறைக்கைதிகளின் குடும்பங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன.

பல சவால்களுக்கு மத்தியில் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை கைவிடாமல் துணிவுடன் எதிர்கொள்ளும் சிறைக்கைதிகளின் குடும்ப உறுப்பினர்களைப் பாராட்டி கௌரவிக்கும் முகமாக கண்டி மனித உரிமைகள் அலுவலகம் சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினத்தையொட்டி கடந்த 11ம் திகதி நிகழ்வு ஒன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இந்த விருது வழங்கும் நிகழ்வு வருடாந்தம் இடம்பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மதகுருமார், பொலிஸ் மற்றும் சிறைச்சாலை அதிகாரிகள், சட்டத்தரணிகள், மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் உட்பட 38 பேர் கடந்த கால நிகழ்வுகளில் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த வகையில் 2021ம் ஆண்டு சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினத்தை முன்னிட்டு கண்டி கெண்டியன் ஆர்டன் ஹோட்டலில் சிறைக்கைதிகளின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களை கௌரவிக்கும் நோக்குடன் “மனித கௌரவம் மற்றும் மனிதநேய அடிப்படையில் உரிமையை உறுதிப்படுத்துவோம்” என்ற தலைப்பில் விழாவை நடத்த ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. இந்த விழாவுக்கு நீதிமன்றத்தினூடாக தடையுத்தரவைப் பெற்ற கண்டி பொலிசார், இந்நிகழ்வு அமைதிக்கு பாங்கம் விளைவிக்கும் என்று நீதிமன்றத்திடம் தெரிவித்திருந்தனர்.

இது பற்றி கருத்துத் தெரிவித்த கண்டி மனித உரிமைகள் அலுவலகத்தின் பணிப்பாளர் வண.பிதா நந்தன மனதுங்க அடிகளார், தண்டனை அனுபவிக்கும் கைதிகளை விட அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் பல்வேறு சமூகப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். பாரபட்சம் காட்டப்படுவதால் அவர்கள் பெரும் மன உளைச்சலுக்குள்ளாகின்றனர்.

இவை அனைத்தையும் எதிர்கொண்டு அவர்கள் சவாலுடன் வாழ்க்கையை கொண்டு நடத்துகின்றனர். இந்த விழாவை நாங்கள் கடந்த 9 வருடங்களாக நடத்தி வருகின்றோம். இம்முறை தான் பொலிசார் தடையுத்தரவைப் பெற்றுள்ளனர். ஆனால் இந்த விடயம் தொடர்பில் பொலிசார் எங்களுக்கு எந்தவிதமான முன்னறிவித்தலையும் தரவில்லை. இது பற்றி அறிந்து கொள்ள பொலிஸ் நிலையத்திற்கு பல முறை சென்ற போதிலும் அவர்கள் உண்மையை எங்களிடமிருந்து மறைத்துவிட்டனர் என்றார்.

வருடாந்தம் சிறைத்தண்டனைப் பெறும் கைதிகளின் எண்ணிக்கையை கருத்திற் கொள்ளும் போது மறைமுகமாகப் பாதிக்கப்படும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை தொடர்பில் ஓரளவுக்கு விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. அம்னெஸ்டி இன்டர்நெஷனல் நிறுவனத்தின் தெற்காசிய ஆய்வுகளுக்கான பிரதி பணிப்பாளர், சட்டத்தரணி தினுஷிக்கா திசாநாயக்க இவ்விடயம் பற்றி பின்வருமாறு கூறினார்:

“கடந்த 2020ம் ஆண்டில் 93 பேருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களுள் இருவர் பெண்களாவர். சிறைச்சாலை திணைக்களத்தின் புள்ளிவிபரங்களின்படி 2020ம் ஆண்டில் பொலிசாரினால் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட 90000 பேர் சிறைச்சாலைகளில் உள்ளனர். இவர்கள் குற்றம் நிரூபிக்கப்படாத சிறைக்கைதிகளாவர். இலங்கையில் மூடிய நிலை சிறைச்சாலைகள் 4, ரிமான்ட் சிறைச்சாலைகள் 18, வேலை முகாம் 10, திறந்தவெளி சிறை சிறைச்சாலைகள் 2, பயிற்சிப்பாடசாலை 01, இளைஞர்களுக்கான விசேட மத்தியநிலையம் 02 மற்றும் லொக்கப் 23 உள்ளன. நாடு முழுவதும் உள்ள சிறைச்சாலைகளில் தண்டனைப் பெறும் சிறைக்கைதிகள் எண்ணிக்கை 19 ஆயிரம். 2020 டிசம்பர் 31ம் திகதி ஆண்கள் 604 பேரும் பெண்கள் 54 பேரும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வழக்கை எதிர்பார்த்து சிறைச்சாலைகளில் இருப்பதாக தெரிய வந்துள்ளது. 93 நாட்களுக்கு அந்த ஆண்டு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அவர்களில் இருவர் பெண்களாவர்”.

மனித உரிமைகள் தினத்தை முன்னிட்டு விழாவொன்றை ஏற்பாடு செய்வது அரசியலமைப்பிலும், சர்வசுதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்திலும் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ள கருத்து சுதந்திரத்தையும், கூட்டம் கூடும் சுதந்திரத்தையும் நடைமுறைப்படுத்தும் செயற்பாடாகும். இவ்வாறான செயற்பாட்டுக்கு இடையூறு செய்பவர்களுக்கு எதிராக சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது பொலிசாரின் கடமையாகும். மேலும் இவ்வாறான நிகழ்வினை பாதுகாப்பாக நடத்துவதற்கான சூழலை உருவாக்கிக் கொடுப்பதும் பொலிசாரின் கடமையாகும்.

கண்டி மேலதிக நீதிவானால் இந்த நீதிமன்ற தடை உத்தரவு குற்றவியல் தண்டனைக் கோவையின் 106 (1) பிரிவின் கீழ் வழங்கப்பட்டிருந்தது. டிசம்பர் 9ம் திகதி நீதிமன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட தடையுத்தரவில் பலதரப்பட்ட இனக்குழுமங்களுக்கு இடையில் குழப்ப நிலை ஏற்பட இடமுள்ளது என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த தடை உத்தரவு தொடர்பில் கண்டி மனித உரிமைகள் அலுவலகம் சார்பில் 10ம் திகதி நீதிமன்றத்திற்கு விளக்கமளிக்கப்பட்ட போதிலும் அந்த தடையுத்தரவு மீளப் பெறப்பட்டிருக்கவில்லை.

மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டாளரான சட்டத்தரணி சுரேன் டி பெரேரா இவ்விடயம் பற்றி கூறுகையில், இந்த நிகழ்வை நிறுத்தியமையின் காரணமாக அரசியலமைப்பில் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் சில மீறப்பட்டுள்ளன என்று கூறினார். நிகழ்வுக்கு தடையுத்தரவு பெறப்பட்டுள்ளதாக பொலிசார் முன்னறிவித்தல் விடுத்திருக்க வேண்டும். காலதாமதப்படுத்தி விட்டு 10ம் திகதி காலை தான் நீதிமன்ற வாசலில் வைத்து பொலிசார் இத்தகவலை தெரிவித்துள்ளனர். இதனால் தகவல் அறியும் உரிமையும் மீறப்பட்டுள்ளது. பொலிசார் திட்டமிட்டே இந்த வேலையை செய்துள்ளனர் என்றும் அவர் கூறினார்.

மனித உரிமை செயற்பாட்டாளரான ருக்கி பெர்ணான்டோ, கண்டி மனித உரிமை அலுவலகத்தினால்கடந்த காலம் நடத்தப்பட்ட விழாவொன்றில் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்ட ஒருவர். குழப்பம் விளைவிக்கக் கூடும் என்று

அனுமானிப்பவர்களை இனங்கண்டு அவர்களுக்கு எதிராகவே தடையுத்தரவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று அவர் இச்சம்பவம் தொடர்பில் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்துகொண்டார்.

இந்த நிகழ்வு தொடர்பில் ஊடகங்களில் மிகவும் பக்கச்சார்பான செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன. பதில் கூற இருக்கும் உரிமைக்கு கூட சந்தர்ப்பம் வழங்காமல் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள இந்த அறிக்கையிடல்கள்காரணமாக இன மத ரீதியிலான மோதல்கள் ஏற்படக் கூடிய வாய்ப்புகளையும் காணக் கூடியதாக இருந்தது. சிறைக்கைதிகளும் மனிதர்கள் என்று நாம் மதிக்கின்றோம். சிறைக்கைதிகள் சமூகத்திலிருந்து விலகி வாழ்வதனால் சமூகத்தின் எதிர்வினைகளை எதிர்கொள்ளும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு கிட்டுவதில்லை. இவை அனைத்தையும் அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களே எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. பாரபட்சம் காட்டப்படுதலின் சிரமத்தை தொடர்ச்சியாக அனுபவிக்கும் அவர்களுக்கு கருத்துகளைக் கூறும் சுதந்திரம் மட்டுமன்றி பாராட்டுகளைப் பெறும் உரிமையும் பறிக்கப்பட்டுள்ளதாயின் அது சமூகத்தின் கவனத்தைப் பெற வேண்டிய விடயமாகும்.

- **அசேல குருலுவன்ச**

பல தசாப்தங்கள் நிலவும் பாரபட்சங்கள்

தலதா மாளிகை மீது குண்டுதாக்குதல் நடத்தியதாக குற்றம் சுமத்தப்பட்டவரின்

மகள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக பல்வேறு துயரங்களை அனுபவிக்கின்றேன்!

பாரபட்சத்திற்குள்ளாகி தவிக்கும் மகள் உருக்கம்

கண்டி தலதா மாளிகை மீது விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தினரால் குண்டு தாக்குதல் நடத்தப்பட்டு தற்போது 24 வருடங்கள் கடந்துவிட்டன. குண்டு பொருத்தப்பட்ட லொறியொன்றை தலதா மாளிகையின் பிரதான வாசலுக்கு அருகில் 1998 ஜனவரி 25ம் அன்று வெடிக்கவைக்கப்பட்டது இந்த தாக்குதலினால் தலதா மாளிகைக்கு பலத்த சேதங்கள் ஏற்பட்டதுடன், 16 பேர் உயிரிழந்தனர். தற்கொலை குண்டுதாக்குதலான இத்தாக்குதலின் பின்பு தாக்குதலுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கினர் என்ற குற்றச்சாட்டின் கீழ் நான்கு நபர்களை பொலிசார் அடையாளம் கண்டனர். எனினும் அவர்களுள் மூவரை மட்டுமே கைது செய்ய முடிந்தது. தாக்குதலின் சூத்திரதாரி என்று கூறப்பட்ட நபரை கைது செய்ய பொலிசார் தவறியதுடன், வழக்கு அந்நபரின்றி விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. கண்டி மேல்நீதிமன்றத்தில் நீண்ட காலம் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்ட இவ்வழக்கு விசாரணைகளின் இறுதியில் ஒருவர் விடுதலை செய்யப்பட்டதுடன், மற்றைய மூவருக்கும் மரண தண்டனையுடன் 1850 ஆண்டுகள் கடுழிய சிறைத்தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டது. கைது செய்யப்படாத நபருக்கும் இந்த தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டன. அந்நபர் எப்பொழுது கைது செய்யப்படுகின்றாரோ அப்பொழுது இந்த தண்டனைகள் வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. சிறைத்தண்டனை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த போது ஒருவர் மாரடைப்பின் காரணமாக இறந்தார். இதன்படி தற்போது ஒருவர் மட்டுமே தண்டனையை அனுபவித்து வருகின்றார்.

தலதா மாளிகை குண்டு தாக்குதல் நடைபெற்று 24 ஆண்டுகள் கடந்துள்ள நிலையில் இன்று அவ்விடயம் பற்றி பேச வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தலதா மாளிகைக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பு பற்றியோ, அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட நபரைப் பற்றியோ இங்கு நாம் குறிப்பிடவில்லை. தாக்குதல் நடைபெற்ற போது ஒன்பது வயதாக இருந்த ஒரு சிறுமி தற்போதும் எதிர்கொள்கின்ற கசப்பான அனுபவங்கள் தொடர்பாகவே இங்கு பேசப்படுகின்றது. அவர் ராமச்சந்திரன் மேகலா. இவரை இன்னொரு முறையில் அறிமுகம் செய்வதானால், இவர் குண்டுதாக்குதல் சம்பவத்தில் தண்டனை அனுபவிக்கும் கிருஷ்ணசாமி இராமச்சந்திரனின் புதல்வியாவார். விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் உறுப்பினர்களாக செயற்பட்ட கருணா, பிள்ளையான் போன்றவர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கும் நிலையில், இன்று அவர் சமூகத்திலிருந்து மறைந்து வாழ வேண்டிய நிர்யந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. தந்தை ஒரு புலி உறுப்பினர் என்று கூறப்பட்டு அவர் சார்ந்த சமூகத்தினரால் பாரபட்சத்திற்குள்ளாகியுள்ளார். அரசு உத்தியோகத்தர்களும் இந்த பட்டியலில் முன்னிலை வகிப்பது ஐ.நாவின் உறுப்பு நாடாக இலங்கை 1955ல் இலங்கை மனித உரிமைப் பிரகடனத்தை அங்கீகரித்துள்ள பின்னணியிலாகும்.

தலதா மாளிகையில் குண்டு தாக்குதல் நடத்தியதாக அப்பாவை கைது செய்யும் போது எனக்கு 9 வயது. தங்கைக்கு 7 வயது. அப்பா வாடகை வண்டி ஓட்டுநராக வேலை செய்தார். குண்டு பொருத்தப்பட்ட லொறியை கண்டி இந்து கலாசார சபை வரை செலுத்தி வந்து நிறுத்தி வைத்தார் என்பதே அவருக்கு எதிராக கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டு. அன்று அவர்

வாடகை வண்டியில் வடபகுதிக்கு வாடகைக்கு பயணம் சென்றிருந்தார். லொறி மீண்டும் கண்டிக்கு வந்த வழியில் செக் பொயினர் ஒன்றில் அப்பாவின் பெயர் எழுதப்பட்டிருந்தது என்று கூறித்தான் அவரை கைது செய்தனர். அவர் சகல செக் பொயினர்களுக்கும் தனது சாரதி அனுமதிப்பத்திரத்தை வழங்கியிருந்தார். அப்பாவுக்கு கிடைக்கும் வருமானத்தில் தான் நாங்கள் வாழ்ந்தோம். 1998 பெப்ரவரி மாதம் 3ம் திகதி அப்பாவை பொலிசார் கைது செய்தனர். அம்மா 2006ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30ம் திகதி மரணமடைந்தார். அப்பொழுது எனக்கு 17 வயது. அன்றிலிருந்து நானும் தங்கையும் தனிமையானோம். மாமா மட்டும் தான் எங்களைப் பற்றி தேடினார். தலதா மாளிகையில் குண்டுதாக்குதல் நடத்தியவரின் மகள் என்றதும் எங்களுக்கு எல்லா இடங்களிலும் பிரச்சினை வந்தது. பாடசாலையில், பொலிசில், கிராம உத்தியோகத்தரின் அலுவலகத்தில் இந்த சம்பவத்தை எப்பொழுதும் முன்னிறுத்தினர். பாரபட்சம் காரணமாக இந்தளவுக்கு ஒரு அடக்குமுறை வாழ்வில் ஏற்படுமா என்ற கேள்வியுடன் வாழ்கையில் போதுமானளவுக்கு பல துயரங்களை அனுபவித்தாயிற்று. குண்டு தாக்குதல் சம்பவம் பற்றி எமக்கு தெரியாது. அப்பொழுது நாங்கள் சிறுமிகள். ஆனால் நாங்கள் தான் குண்டுதாக்குதல் நடத்தியது போன்று சிலர் நடந்துகொள்கின்றனர். வேலைக்கு சென்றாலும் இந்த பிரச்சினை தான் வருகின்றது. 2017ல் தங்கையும் நோயின் காரணமாக இறந்துவிட்டார் மேகலா பெருமூச்சுடன் கூறினார்.

பெற்றோர் இன்றி இளைய சகோதரியுடன் மிகவும் கடினமான சூழ்நிலையில் வாழ்கையை எதிர்கொண்டிருந்த வேளை அவரும் இந்த உலகை விட்டு பிரிந்து சென்றதால் தனிமையான மேகலா, தந்தையாருக்கு நீதியைப் பெற்றுக்கொடுக்க அன்று கடும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். கண்டி மனித உரிமைகள் அலுவலகம் அவருக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி அவரின் வாழ்க்கைக்கு உரமூட்டியது. சமூகம் மட்டுமன்றி இயற்கையும் அனைத்தையும் பறித்துக் கொண்ட போதும் வாழ்க்கையை மிகவும் துணிவுடன் எதிர்கொண்ட அவரை பாராட்டுவதற்கு கண்டி மனித உரிமைகள் அலுவலகம் திட்டமிட்டு, அதற்கென சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினத்தில் அவர்கள் வருடாந்தம் நடத்தும் விழாவில் அந்த கடமையை நிறைவேற்றியிருந்தது. குடும்ப உறுப்பினர் ஒருவர் சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்கும் போது அவருக்காக நீதியை நிலைநாட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் அதேவேளை வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை வெற்றிக்கொள்ள மேற்கொள்ளப்படும் அர்ப்பணிப்புகளை பாராட்டுவதற்காக சிறைத்தண்டனை அனுபவிப்பவர்களின் குடும்பத்தினரின் உறுப்பினர்கள் 22 பேர் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர். மேகலாவை சுட்டிக்காட்டியே பொலிசார் நீதிமன்றத்தில் தடையுத்தரவைப் பெற்று விழாவை தடை செய்ய நடவடிக்கை எடுத்திருந்தனர். நீதிமன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட தடையுத்தரவை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொலிசாரினால் வழங்கப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் பிரபல நாளிதழ் ஒன்று தலதா மாளிகையில் குண்டு தாக்குதல் நடத்திய புலியின் மகளுக்கு விழா நடத்த முயற்சி. கண்டி விழா நீதிமன்ற உத்தரவுக்கமைய தடை விதிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. குறிப்பிட்ட செய்தி அனைத்து தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளிலும் காலை செய்திப்பத்திரிகைகள் கண்ணோட்ட நிகழ்ச்சியிலும் ஒளிபரப்பப்பட்டதால் மேகலா எதிர்கொண்ட அசௌகரியத்தை பற்றி இங்கு விபரிக்க அவசியமில்லை.

அப்பாவை கைது செய்து தற்போது 24 ஆண்டுகளாகின்றன. இன்னும் இந்த சம்பவத்திலிருந்து எங்களால் விடுபட முடியவில்லை. இந்த செய்தி வெளியாகிய பின்னர் என்னால் வீதியில் இறங்கி நடக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. நானும் விவாகமானவள். குழந்தையும் உண்டு. இவை எல்லாம் என் பிள்ளையையும் பாதிக்கும் என்று எனக்கு தெரியும். அப்பா எந்த தவறையும் செய்யவில்லை. எனக்கும் அது நன்கு தெரியும். ஆனால் சட்டத்தின் முன்னிலையில் அவர் குற்றவாளியாகி விட்டார். இவ்வாறு எங்களை பாரபட்சமாக நடத்த நாங்கள் என்ன தவறு செய்தோம்? என்று மேகலா கேட்டார்.

கண்டி மனித உரிமைகள் அலுவலகத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளர் லூசில் அபேக்கோன் அவர்கள், மேகலா எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்காக முன்னின்ற ஒருவர். அவர் மேகலா பற்றி பின்வருமாறு கூறினார்:

இந்த சம்பவத்தினால் மேகலா பல விடயங்களை இழந்துவிட்டார். பத்திரிகை செய்திகள் வெளியான பின்பு தந்தையின் நண்பர்கள் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு மீண்டும் பிரச்சினையா என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இந்த பிரச்சினை இன்னும் எத்தனை சந்திகள் வரை தொடரப்போகின்றதோ தெரியாது என்று அவர் கேட்கின்றார். இந்த பிரச்சினை அவருடன் முற்றுப்பெற வேண்டும் என்பதே மேகலாவின் விருப்பமாகும். அவர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்கு இந்த ஜென்மத்தில் முடிவு கிடைக்காது என்பது அவருக்கு புரிந்துவிட்டது. கண்டி மனித உரிமைகள்

அலுவலகத்திற்கு வந்திருந்த ஒரு பெண் தான் மேகலாவை எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருந்தார். தாய் இறந்து தந்தை சிறைத்தண்டனை பெற்ற பின்பு இவர்களின் கல்வியும் சீர்குலைந்து போனது.

கண்டி மனித உரிமைகள் அலுவலகத்தின் பணிப்பாளர் வண. பிதா நந்தன மனதுங்க இது பற்றி கருத்துத் தெரிவித்தார்.

“தன் தாய் இறந்த நாள் முதல் தந்தையை விடுவிக்க இவர் எம்முடன் இணைந்து பெரும் முயற்சிகளை எடுத்தார். மேகலா சவால்களை கண்டு அஞ்சாமல் அவற்றை துணிச்சலுடன் எதிர்கொண்ட ஒருவர். இதனால் தான் நாம் அவரை பாராட்ட தீர்மானித்தோம். இங்கு இவரை மட்டும் பாராட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. சிறையில் உள்ளவர்களுக்காக நீதியை நிலைநாட்ட முயற்சித்துக் கொண்டே வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை துணிவுடன் எதிர்கொள்ளும் 22 பேரையும் பாராட்டி விழா நடத்தவே நாங்கள் தயாரானோம். தந்தை சிறையில் இருக்கும் காரணத்திற்காக இவருக்கு பாராட்டு விழா நடத்த முடியாதா? ஓட்டப்போட்டியில் கலந்துகொண்டு அவர் வெற்றிப்பெற்றால் அந்த வெற்றியை அவருக்கு வழங்காமல் விட்டு விடுவோமா? ஏன் நாங்கள் இவரை இப்படி பாரபட்சத்துடன் நடத்த வேண்டும்? தந்தை தவறு செய்தால் அதற்கான தண்டனைகளை பிள்ளைகளும் அனுபவிக்க வேண்டுமா? இவை இலகுவாக கடந்து போகும் விடயமல்ல.

மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டாளர் ருக்கி பெர்ணாந்து இவ்வாறு கூறினார்.

இது ஒரு புறம் பாரபட்சம் காட்டுதலாகவும் மறுபுறம் மனிதாபிமானம் அற்ற செயற்பாடாகவும் உள்ளது. யாராவது ஒருவர் செய்த அல்லது செய்ததாக சந்தேகிக்கப்படும் எந்தவொரு குற்றத்திற்காகவும் அவரின் அல்லது அவரின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் பொறுப்பு கூறவோ தண்டனைப் பெறவோ அவசியம் இல்லை என்று அடிப்படை கோட்பாடு உள்ளது. தந்தைக்கு கிடைத்த தண்டனையின் அடிப்படையில் மேகலா தன் வாழ்வின் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பாரபட்சம் காட்டப்படுதல், புறக்கணிப்பு போன்ற அனுபவங்களை மிக மோசமாக அனுபவித்திருக்கின்றார். பாராட்டுதற்கு தகுந்தவர் என்று தெரிவு செய்யப்பட்ட நபருக்கு அந்த சந்தர்ப்பத்தை வழங்காமல் தடுப்பது, அவரின் குடும்ப உறுப்பினரால் குற்றம் இழைக்கப்பட்டுள்ளது அல்லது அவ்வாறு செய்யப்பட்டதாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட காரணத்தினால் தான் என்றால் அந்த அடிப்படை கோட்பாடு இங்கு மீறப்பட்டுள்ளது என்று கருதப்பட வேண்டும்.

சட்டத்தரணி லால் விஜேநாயக்க இதுபற்றி இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்:

இங்கு மனித உரிமை மிகவும் தெளிவாக மீறப்பட்டுள்ளது. இந்த பெண்ணை எந்தவிதமான அடிப்படையும் இன்றி பாரபட்சமாக நடத்தியுள்ளனர். சமூகத்தில் பாராட்டு கிடைக்கவிருந்த வாய்ப்பும் தந்தை செய்த குற்றத்தால் பறிபோனதாயின் அங்கும் பிரச்சினை உள்ளது. அரசியல் அமைப்பின் 14(2)ன் படி எந்தவொரு பிரஜையும் இனம், மதம், மொழி, சாதி, ஆண்பெண் வேறுபாடு, அரசியல் கருத்து அல்லது பிறப்பிடம் ஆகிய காரணங்களின் அடிப்படையில் அல்லது இவற்றுள் எந்தவொரு காரணங்களுக்காகவும் பாரபட்சம் காட்டப்படுதலோ விசேட கவனிப்புக்குள்ளாதலோ கூடாது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த சம்பவத்தில் இந்த பெண் பாரபட்சத்திற்குள்ளாகியுள்ளார் என்பது மிகவும் தெளிவாக தெரிகின்றது.

• அசேல குருலுவன்ச

ஒரு பெண்ணின் குடியிருப்பு வசதிக்கான உரிமை மறுப்பு

கல்லோயா அபிவிருத்தி திட்டத்தினாலும் வனசீவராசிகள் திணைக்களத்தினாலும்

அநீதிக்குள்ளான அம்பாறை கரங்காவ மக்கள்!

கல்லோயா திட்டம் ஆரம்பமாவதற்கு முன்பு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்குரிய பிரதேசமாக அம்பாறை இருந்தது. சேனாநாயக்க சமுத்திரம் நிர்மாணிக்கப்பட்டதற்கு சமூகநீரமாக கல்லோயா அபிவிருத்தி திட்டம் 1950-1958 காலப்பகுதியில் அளவையாளர் திணைக்களத்தினால் திட்ட உருவாக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் அந்த திட்டத்தில் கிராமம், நகரம், சாலைகள், நீர்ப்பாசன ஈரநிலங்கள் பாதுகாப்பு வனாந்தரங்கள் நீர்த்தேக்கம் என்பன வெவ்வேறான வரைபடத்திற்குள் உள்ளடக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தது. இதன்படி அம்பாறை நகர அதிகார பிரதேசத்திற்குரிய நிலப்பகுதியை கல்லோயா வரைபடத்தினால் தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. கல்லோயா திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டத்திற்கு இணையாக அம்பாறை மாவட்டத்தில் நிறுவனங்களை ஸ்தாபிப்பதும் மக்களை குடியேற்றுவதும் இடம்பெற்றது. இந்த அபிவிருத்தி திட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்ட பின்னணியில் வனசீவராசிகள் திணைக்களம் 1954ம் ஆண்டு கல்லோயா வடகிழக்கு சரணாலயத்தை வர்த்தமானியினூடாக அம்பாறை நகருக்காக கல்லோயா அபிவிருத்தி திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நிலப்பகுதியில் ஒரு பகுதிக்குள் உள்ளடங்குமாறு வரையறுத்திருந்தது. 1965ல் அம்பாறை ஒரு தனி மாவட்டமாக மாற்றப்பட்டது. அதன்பின் அம்பாறை மாவட்டம் அம்பாறை நகரை மையப்படுத்தியே அடையாடம் காணப்படுகின்றது. 1992ல் பிரதேச செயலாளர் பிரிவு உருவாக்கப்பட்டதுடன் அம்பாறை மாவட்டம் புதினாறு பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டது. அம்பாறை நகர அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பிரதேசம் அம்பாறை பிரதேச செயலாளர் பிரிவினாள் அமைந்துள்ளதுடன், அதற்குள் பத்து கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவும் கரங்காவ கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவின் ஒரு பகுதியும் உள்ளடங்குகின்றது.

எனினும் அம்பாறை நகர பகுதிக்குள் உள்ளடங்கும் சாமபுர கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவின் ஒரு பகுதியும் கரங்காவ கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவின் ஒரு பகுதியும் 1954 பெப்ரவரி மாதம் 12ம் திகதி வெளியிடப்பட்ட வர்த்தமானி அறிவித்தலின் படி கல்லோயா வடகிழக்கு சரணாலயத்திற்கு உரித்தாகின்றது. இந்த நிலப்பரப்பு 1191 ஏக்கராக உள்ளதுடன், அதில் வாழும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 970 ஆகும்.

இந்த குடும்பங்களில் அதிகளவானோர் கரங்காவ கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுக்குட்பட்டவர்களாக உள்ளதுடன் அங்கு வாழும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 799. அவற்றுள் 662 குடும்பங்களுக்கு காணி உரிமம் தொடர்பான கொடுப்பனவு பத்திரமும் அனுமதிப்பத்திரமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 137 குடும்பங்கள் சட்டவிரோதமான முறையில் குடியிருக்கும் இந்த பிரிவில் அரசு நிறுவனங்களான கரங்காவ ஜனரஜ பாடசாலை, மன புனர்வாழ்வு பிரிவு, விசேட அதிரடிப்படையினர் முகாம், இலங்கை மனித உரிமைகள் அலுவலகம் என்பன உள்ளடங்கியுள்ளன. அரசு இந்த பகுதிக்கு தேவையான வீதிகள், மின்சாரம், நீர்வசதி உட்பட அனைத்து உட்கட்டமைப்பு வசதிகளையும் வழங்கியுள்ளது. எனினும் நகர அபிவிருத்தி பணிகளை சரிவர மேற்கொள்ளவென நகர அபிவிருத்தி திட்டம் ஒன்றை வெளியிட

நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதுடன் அந்த செயற்பாட்டை மேற்கொள்ள தடையாக நகரத்திற்குரிய பகுதி சரணாலயத்திற்கு உரித்துடையதாக இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதற்கு தீர்வாக நகரப்பகுதிக்கு தேவையான பகுதிகளை இனம்கண்டு திட்டம் ஒன்றை வடிவமைத்து அந்த திட்டத்திற்கு ஏற்ப நிலங்களை விடுவிப்பதற்காக நகர அபிவிருத்தி மற்றும் புனிதப்பகுதிகள் அபிவிருத்தி அமைச்சரினால் 2009 ஏப்ரல் மாதம் 22ம் திகதி அமைச்சரவைக்கு பத்திரம் ஒன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுடன் அந்த அமைச்சரவைப் பத்திரம் தொடர்பாக திருத்தங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டு சுற்றாடல் மற்றும் இயற்கை வளங்கள் அமைச்சரினால் 2009 மே மாதம் அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. இதன்படி வனசீவிகள் பாதுகாப்பு திணைக்களம் கல்லோயா வடகிழக்கு சரணாலயம் தொடர்பான வர்த்தமானியை திருத்தி சட்டபூர்வமாக்குவதனையே மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும். இன்று வரை அது நடைபெறவில்லை. எனினும் அமைச்சரவையின் பரிந்துரைக்கு அமைய அம்பாறை நகர அபிவிருத்தி திட்டத்தை வெளியிட்டு 2010 மார்ச் 4ம் திகதி நகர அபிவிருத்தி மற்றும் புனிதபிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர் தினேஷ் குணவர்தன அம்பாறை நகர சபை அதிகாரத்திற்குட்பட்ட அம்பாறை நகர அபிவிருத்தி பிரதேசத்திற்கான அபிவிருத்தி திட்டத்தினை வர்த்தமானியினூடாக வெளியிட்டார். அவ்வாறு வர்த்தமானியினூடாக அறிவித்தாலும் அபிவிருத்தி பணிகளை மேற்கொள்ளும் போது சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதால் அதற்கு தீர்வை வழங்கும் நோக்குடன் ஜனாதிபதியின் செயலாளரின் தலையீட்டில் கொவிஜனசேவா மற்றும் வனசீவி அமைச்சரின் செயலாளருக்கும், காணி ஆணையாளர் நாயகத்திற்கும் இடையில் நகர அபிவிருத்தி அதிகார பகுதிக்குள் பிரித்து ஒதுக்கப்பட்ட நிலப்பரப்புக்கு அப்பால் அபிவிருத்தி பணிகளை மேற்கொள்ளாதிருக்க இணக்கப்பாடு எட்டப்பட்டதுடன் இதனூடாக மக்களின் காணிப் பிரச்சினை தொடர்பில் மக்களுக்கு நலன் கிட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அந்த இணக்கப்பாடு ஜனாதிபதி அலுவலகத்தினால் 2011 செப்டம்பர் 7ம் திகதி கடிதத்தினூடாக சம்பந்தப்பட்ட அரசு நிறுவனங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான பின்னணியில் வனசீவி பாதுகாப்பு திணைக்களம் அமைச்சரவை பரிந்துரையின் மூலம் அகற்ற உத்தேச அம்பாறை நகர அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கு உரிய களங்காவ கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவைச் சேர்ந்தவர் ஒருவரின் காணியில் தற்காலிக வீட்டைக் கட்டி வசித்துவந்த படைவீரர் ஒருவரின் மனைவிக்கு எதிராக காணியின் உரித்தினை வழங்குமாறு கோரி அம்பாறை மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இப்பிரச்சினை குறித்து அப்பகுதியை சேர்ந்த தினுஷா அவந்தி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.நானும் கணவரும் பிள்ளைகளும் கரன்காவ பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள இராணுவ உத்தியோகபூர்வ இல்லத்தில் வாழ்ந்து வந்தோம். 2007ம் ஆண்டு அந்த வீட்டிலிருந்து வெளியேறிய பின்பு எங்கு செல்வது என்று தெரியாமல் இருந்தோம். இராணுவத்தின் வீட்டுக்கு அருகாமையில் வசித்து வந்த வீரசிங்க அவரின் காணியின் ஒரு பகுதியில் தற்காலிக வீடு ஒன்றை நிர்மாணித்துக் கொண்டு இருக்க வாய்ப்பு ஒன்றை வழங்கினார். எனினும் வனசீவிகள் திணைக்களம் 2015 மே மாதம் எனக்கு எதிராக காணியின் உரித்தினைக் கேட்டு வழக்கு தாக்கல் செய்திருந்தது. அந்த வழக்கின் தீர்ப்பு 2014 ஒக்டோபர் மாதத்தில் என்னை வெளியேற்றுமாறு வழங்கப்பட்டது. நான் அந்த தீர்ப்புக்கு எதிராக அம்பாறை மேல்நீதிமன்றத்தில் வழக்கு ஒன்றை தாக்கல் செய்தேன். அந்த வழக்கை விசிக்க அந்நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று கூறி 2016 மே மாதம் தீர்ப்பு ஒன்றை வழங்கியது. அதற்கு அப்பால் வேறு நீதிமன்றத்தை நாடுவதற்கு என்னிடம் பொருளாதார வசதிகள் இல்லை. இதனால் 2016 ஜ/ன் மாதம் நாங்கள் வீதியில் கைவிடப்பட்டோம்.

அதன்பின்பு எங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி தொடர்பில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் விமலவீர திசாநாயக்கவுக்கு அறிவித்தோம். அம்பாறை மாவட்ட அபிவிருத்தி குழுவுக்கு இது தொடர்பில் தெரியப்படுத்தினார். இதனால் எமக்கு நிவாரணம் வழங்குவதாக உறுதி அளிக்கப்பட்டது. எனினும் அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாததால் எனது கணவர் 2016 டிசம்பர் மாதம் அம்பாறை மணிக்கூடு கோபுரத்தின் முன் இருந்து எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார். அன்று இருந்த ஆளுநர் எனது கணவரை அழைத்து பிரச்சினைக்கு தீர்வு தர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், இதனால் வீட்டுக்கு சென்று வீட்டை வசிப்பதற்கு ஏற்றவாறு மறுசீரமைத்துக் கொள்ளுமாறு அவருக்கு அறிவித்திருந்தார். இதன்படி நாங்கள் வீட்டை மறுசீரமைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது வனசீவி அதிகாரிகள் எமக்கு எதிராக அம்பாறை பொலிசுக்கு முறைப்பாடு செய்திருந்தனர். இதனால் பொலிசார் எனக்கு எதிராக 2017 பெப்ரவரி மாதம் நீதிமன்றத் தீர்ப்பை மீறினால் என்று கூறி அம்பாறை நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்திருந்தார். இதன் காரணமாக ஆறு நாட்கள் தடுப்புக்காவலில் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இன்றும் அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்தில் விசாரணை நடைபெறுகின்றது. நிகழ்ந்த

அநீதி தொடர்பில் 2016 ஜ/லை மாதம் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவில் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டது. இங்கு வனசீவி திணைக்களத்தினால் மட்டுமன்றி மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவினாலும் எனக்கு பெரும் அநீதி இழைக்கப்பட்டது. 799 குடும்பங்கள் வாழும் கிராமத்தில் நான் மட்டும் எப்படி சட்டத்திற்கு விரோதமாக செயற்பட்டேன்? எனக்கு மட்டும் இலக்கு வைத்து சட்டம் அமுலாகின்றதா? எனக்கு எப்பொழுது நீதி கிடைக்கும் என்று நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

மேற்கூறப்பட்ட பெண்ணை வெளியேற்ற காரணமாக இருந்த 1995 ஜனவரி மாதம் 11ம் திகதி அம்பாறை பிரதேச செயலாளர் ஊடாக அனுமதிப்பத்திரம் 2861ன் ஊடாக சுனந்தா என்ற பெயரில் வழங்கப்பட்டுள்ளதுடன் அந்த அனுமதிப்பத்திரம் இன்றும் செல்லுபடியாகும் ஒன்றாகும். இவ்வாறான நிலைமையில் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளமை பிரச்சினைக்குரியதாகும். இவர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குவது தொடர்பில் அம்பாறை மாவட்ட அபிவிருத்தி ஒருங்கிணைப்புக் குழு 2016 செப்டெம்பர் ஒக்டோபர் டிசம்பர் ஆகிய மாதங்களில் இது பற்றி நீண்டதொரு பேச்சுவார்த்தையை நடத்தி தீர்மானம் ஒன்றை எடுத்துள்ளது. அந்த தீர்மானத்தின்படி அம்பாறை மாவட்ட செயலாளரினால் 2017 ஜனவரி 16ம் திகதியிடப்பட்ட கடிதம் ஒன்றினூடாக வனசீவி நிறைவேற்று பணிப்பாளருக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள பின்னணியில் நீதிமன்ற ஆணையை மீறியுள்ளதாகக் கூறிப்பொலிசில் முறையிட்டு நீதிமன்றத்தில் வழக்குத்தாக்கல் செய்ய வனசீவிகள் திணைக்களம் இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளமை பிரச்சினைக்குரியது மட்டுமன்றி மனித உரிமைகளை மீறும் செயலாகும்.

- **அச்சலா உபேந்திர**

சிந்தனைக்கும் மனச்சாட்சிக்கும் மதத்திற்குமான சுதந்திரம்

இஸ்லாமிய கலாசார உடை அணிந்தமையினால்

அடிப்படை உரிமைகள் மீறலுக்குள்ளான ஆசிரியை பாத்திமா!

பாத்திமா பஸ்மிதாரமீஸ் 31 வயதான ஒரு ஆசிரியை. இவர் இரண்டாவது மொழியாக சிங்கள மொழியை மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கின்றார். 10 வருடகால சேவையைக் கடந்து அவர் மூதூர் மத்திய மகா வித்தியாலயத்திற்கு தனது முதலாவது நியமனத்தைப் பெற்று சென்றார். அப்பாடசாலையில் 5 ஆண்டுகள் பணியாற்றிவிட்டு அங்கிருந்து 2013ம் ஆண்டு திருகோணமலை ஸ்ரீ சண்முகா இந்து பெண்கள் கல்லூரிக்கு இடமாற்றம் பெற்றுவந்த அவர் முதல் நாள் அபாயா ஆடையை அணிந்து சென்றார். அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த பாடசாலை அதிபர் அவரை அந்த ஆடையை அணிந்து வரவேண்டாம் என்று கேட்டிருந்தார். அதிபரின் கோரிக்கைக்கு இணங்க அவர் அந்த ஆடையை அணியாமல் இருந்தார்.

அப்பாடசாலையில் பணியாற்றிய அவரது ஏழு சகோதர ஆசிரியைகளுக்கும் அந்த ஆடை தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது. பின்னர் குறுகிய காலத்தில் பாடசாலைக்கு புதிய நியமனத்துடன் வருகைதந்த மற்றொரு ஆசிரியை அபாயா அணிந்து வந்திருந்த போதிலும் அவருக்கு எதிர்ப்பு காட்டாமையினாலும், தமது கலாசார உடையான அபாயாவை மீண்டும் அணிந்து கொண்டு வருவதாக அதிபருக்கு அறிவித்துவிட்டு ஏழு பேரும் மறுநாள் அபாயா ஆடையுடன் பாடசாலைக்கு வருகை தந்ததாக பாத்திமா கூறினார்.

“இந்தளவுக்கு எதிர்ப்புவரும் என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. இரவு முகநூலில் எங்களுக்கு எதிராக பதிவுகள் வந்தன. அவை அனைத்தும் இனவாத கருத்துக்கள். மறுநாள் பாடசாலைக்கு சென்றபோது பாடசாலை முன்பாக பெற்றோர்களும், பெற்றோர்கள் அல்லாத பலதரப்பட்ட அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களும் எமக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர்” என்று 2018ம் ஆண்டு முதன்முதல் அபாயா ஆடை அணிந்து பாடசாலைக்கு வருகை தந்ததினால் தானும் சக ஆசிரியைகளும் எதிர்கொண்ட நிலைமை குறித்து பாத்திமா மேலும் கூறினார்.

பாத்திமா உட்பட இதர ஆசிரியர்களுக்கு எதிரான எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் கல்வி அதிகாரிகள் விரைவாக பாடசாலைக்கு வந்து நிலைமையை கட்டுப்பாட்டுக்கு கொண்டு வந்ததுடன் அவர்களை அபாயா அணிய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டனர். பாத்திமாவுக்கு அருகில் உள்ள பாடசாலையான சாகிரா கல்லூரிக்கு தற்காலிக நியமனத்தை வழங்கவும் கல்வி அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்தனர்.

மூன்று மாதங்களுக்கு இந்த நியமனம் வழங்கப்பட்டதாகவும் அந்த காலப்பகுதியில் சகோதர ஆசிரியைகளின் பாரபட்சத்திற்குள்ளானதாகவும் இதனால் வேறு பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் பெற்றுசெல்ல நேர்ந்ததாகவும் அவர் கவலையுடன் தெரிவித்தார். மூன்று மாத தற்காலிக நியமனம் ஓராண்டு வரை தொடர்ந்து சென்றதாகவும் பின்னர் அவர் 2018 மே 21ம் திகதி இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவுக்கு முறைப்பாடு ஒன்றை பதிவு செய்துள்ளார். மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிட்ட ஆணைக்குழு, அபாயா அணிந்து பாடசாலைக்கு செல்ல அவருக்கு

உள்ள தடைகளை அகற்றுமாறு கல்வி அமைச்சுக்கு 9 பக்க அறிக்கையினூடாக பரிந்துரைத்திருந்தது. அதேபோன்று சமூக ஊடகத்தின் ஊடாக தன்னை துன்புறுத்தியதனை அவர் சுட்டிக்காட்டியதனால் சட்டத்தின் கீழும் அவருக்கு எதிராக துன்புறுத்தல் நிகழ்ந்துள்ளதாக அந்த அறிக்கையில் மேலும் எடுத்துரைக்க ஆணைக்குழு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தது.

அதன்பின் அவரின் தற்காலிக நியமனத்தின் பின்பு 2019 ஜனவரி மாத இறுதியில் மீண்டும் ஷண்முகா கல்லூரிக்கு சென்ற பின்னர் அவருக்கு வகுப்பு ஒன்றையோ கற்பிப்பதற்கான நேர அட்டவணையையோ வழங்காதிருப்பதற்கு அதிபர் நடவடிக்கை எடுத்திருந்ததாக அவர் கூறினார். அதேபோன்று சகோதர ஆசிரியர்கள் அவரை பாரபட்சப்படுத்தியதாகவும், எவரும் அவருடன் நட்பு பாராட்டாமையினாலும் பெரும் சிரமத்தை எதிர்நோக்கியதாகவும், அந்த காலகட்டத்தில் குச்சுவெளி அல் நூரியாவித்தியாலயத்திற்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டுகடிதம் ஒன்றைதனக்கு அனுப்பி வைக்க வலயக் கல்வி அலுவலகம் நடவடிக்கை எடுத்திருந்ததாக பாத்திமா மேலும் குறிப்பிட்டார். இது பற்றி மீண்டும் மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவுக்கு அறிவித்த பின்பு அந்த இடமாற்றத்தை இரத்து செய்ய வலய கல்வி அலுவலகம் நடவடிக்கை எடுத்திருந்ததாக அவர் கூறினார்.

இந்த நிலைமையின் கீழ் கல்வி அதிகாரிகளினால் மேற்கொள்ளப்படும் அமுத்தத்தினால் தனது உரிமைக்காக மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் வழக்கு ஒன்றைதாக்கல் செய்ய அவர் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தார். இவ்வழக்கில் கல்வி அமைச்சு ஒரு இணக்கப்பாட்டிற்கு வந்திருந்தது. அபாயா ஆடைய அணிந்து பாடசாலைக்கு வரவும் கற்பித்தல் பணிகளை மேற்கொள்ள இடமளிக்கவும் நடவடிக்கை எடுப்பதாக கல்வி அமைச்சு மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் உறுதி அளித்திருந்தது.

அவ்வாறு இணக்கப்பாட்டிற்கு வந்த கல்வி அமைச்சு அவரின் தற்காலிக நியமனம் நிறைவுற்றதனால் மீண்டும் ஷண்முகா கல்லூரியில் பணியாற்ற செல்லுமாறு கோரி 2022 ஜனவரி 28ம் திகதி கடிதம் ஒன்றை அனுப்பியுள்ளது. இதன்படி அவர் பெப்ரவரி 2ம் திகதி அபாயா ஆடை அணிந்து பாடசாலைக்கு சென்றார். அங்கு மீண்டும் பாத்திமாவுக்கு எதிராக பாடசாலையுடன் நேரடி தொடர்பற்றவர்கள் மாணவிகள் மற்றும் ஆசிரியர்களுடன் இணைந்து எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். பாத்திமா அதிபரை தள்ளி விழுத்தியதாகவும், அபாயா அணிந்து முகத்தை மூடிக் கொண்டு வந்ததாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

பெருமளவான நபர்கள் பாடசாலைக்கு வந்து அவரின் கையடக்கதொலை பேசியை பறிக்க முயற்சித்து துன்புறுத்தியதாக அவர் பொலிசுக்கு அறிவித்திருந்தார். “நான் 119 க்கு தொலைபேசி அழைப்பை எடுத்தேன். பலர் அலுவலகத்திற்கு வந்திருந்தனர். அவர்களில் சிலர் பெற்றோர்கள் அல்ல. அவர்கள் எனது தொலைபேசியை பறிக்க என்னுடன் போராடினர். எனினும் என்னை பாதுகாப்பதற்கு அதிபர் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இந்த ஆடையை ஆசிரியர் ஒழுக்கக் கோவையின் அடிப்படையிலேயே அணிந்து சென்றேன்” என்று குறிப்பிட்டார்.

கல்வி அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள 2012/37 என்ற சுற்று நிருபத்தின்படி கலாசாரத்திற்கு ஏற்றவாறு ஆடை அணிந்து பாடசாலைக்கு செல்ல முடியும். இது தான் ஆசிரியரின் ஆடை என்று யாராலும் வரையறுக்கப்படவில்லை. பாத்திமா அவரின் கலாசாரத்திற்கு பொருந்தும் ஆடையை அணிந்து சென்றுள்ளார். 2357 மாணவிகள் கற்கும் ஷண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரியில் 122 முஸ்லிம் மாணவிகள் உள்ளனர். அங்கு வெவ்வேறுபட்ட மதங்களைச் சேர்ந்த மாணவிகள் 226 பேர் உள்ளனர். பாத்திமா தொடர்ச்சியாக எதிர்கொண்ட சிறுமைப்படுத்தல்கள் பற்றியும் ஏற்பட்ட நிலைமை தொடர்பிலும் ஷண்முகா கல்லூரியின் அதிபர் லிங்கேஷ்வரன் ரவிராஜனிடம் வினவியப் பொழுது அவர் அதற்குபதில் கூற மறுத்துவிட்டார்.

“உயரதிகாரிகள் எதனையும் ஊடகங்களுக்கு கூற வேண்டாம் என்று கூறியுள்ளதால் என்னால் எதுவும் கூற முடியாது. எவ்வாறாயினும் இந்த பாடசாலை ஒரு இந்துபாடசாலை. இங்கு இந்து கலாசாரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்” என்று அவர் கூறினார். அவர் இவ்வாறு கூறினாலும் மறுநாள் ஊடகவியலாளர் சந்திப்பு ஒன்றை நடத்த அவர் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தார்.

இந்த எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் பாத்திமா தன்னை தாக்கியதாகக் கூறி வைத்தியசாலையில் அதிபர் சிகிச்சைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார். இதனால் பாத்திமாவுக்கு மீண்டும் சாகிரா கல்லூரிக்கு தற்காலிக நியமனத்தை வழங்க

கல்வி அமைச்சு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தது. அவர்கள் இங்கு நீதிமன்றத்தில் இணக்கப்பாட்டுக்கு வந்த விடயத்தை மீறி செயற்பட்டுள்ளனர். மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதும் தெரிகின்றது.

அரசுக்கு சொந்தமான பாடசாலைக்குள் சட்டவிரோதமான முறையில் சிலர் அத்துமீறிப் பிரவேசித்துள்ளனர். இவ்வாறு பிரவேசித்தவர்கள் தொடர்பில் பொலிசாரின் செயற்பாடுகள் எந்தளவுக்கு நீதியானது என்ற கேள்வி எழுகின்றது. தற்போது இப்பிரச்சினை இணக்க சபைக்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதாக பாத்திமா கூறினார். அவரை துன்புறுத்தியமை, அவரின் கடமைக்கு இடையூறு விளைவித்தமை ஆகியன நிகழ்ந்துள்ள நிலையில், கலாசாரத்தை முன்னிலைப்படுத்தியதொரு தீவிரமான பிரச்சினையாக உள்ள இப்பிரச்சினையினால் ஏற்பட்டுள்ள மோதலை தீர்ப்பதற்கு இணக்க சபையை நாடியிருப்பது வேடிக்கையான விடயமாகும்.

இஸ்லாமிய கலாசாரத்தின்படி ஆடை அணிந்தே பாத்திமா பாடசாலைக்கு சென்றுள்ளார். அதற்கு இடையூறு விளைவிப்பது கலாசாரத்தைப் பின்பற்ற உள்ள உரிமையை பறிக்கும் செயலாகும்.

பாத்திமாவுக்கு எதிராக ஷண்முகா கல்லூரியில் எழுந்த எதிர்ப்புக்கு எதிராக செயற்பட கிண்ணியா கல்முனை பிரதேசங்களில் சிலர் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தனர். கிண்ணியா அதிபர் சங்கத்தினால் கிண்ணியாவில் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதுடன் நூற்றுக்கு அதிகமானவர்கள் வலய கல்வி அலுவலகம் முன்பு ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.

அனைத்து பிரஜைகளுக்கும் தனித்தோ அல்லது கூட்டாகவோ தனது கலாசாரத்தை அனுபவிக்கவும், அவற்றை முன்னேற்றவும் சுதந்திரம் உள்ளது. இது அரசியலமைப்பில் உள்ள அடிப்படை உரிமையாகும். எனினும் அந்த உரிமையை அனுபவிக்க இடமளிக்கவும் மனிதஉரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் மனித உரிமைகள் அமைப்புகள் விழிப்புணர்வுடன் இருந்து செயலாற்ற வேண்டும்.

- **லக்மால் கே. பதுகே**

சாகரகம வீடமைப்புத் திட்டத்தை விமானப் படையினர் உடைத்தெறிந்தனர்

கற்பிட்டி சாகரகம மக்களின் காணி மீட்பு போராட்டமும்

விமானப்படையினரின் தொடர் அச்சுறுத்தல்களும்!

“எப்படி நாங்கள் பலவந்தமாக இருக்கி இருக்கின்றோம் என்று கூறுகின்றீர்கள். நான் இங்கே தான் பிறந்தேன். எனது தாயும் தந்தையும் முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளாக இங்கே தான் வாழ்கின்றனர். நான் இந்த ஊரில் இருந்து பாடசாலைக்கு சென்றேன். எங்களுக்கு இந்த ஊரில் வாக்குரிமை இருக்கின்றபடியால் எங்களை இந்த ஊர் ஆட்கள் இல்லை என்று எவராலும் சொல்ல முடியாது”.

கற்பிட்டி சாகரகம கிராமத்தில் வசிக்கின்ற ரசிக்க மனோஜ் இவ்வாறு கூற ஆரம்பித்தார். ரசிக்க மனோஜ் என்று அவரின் பெயர் பிறப்புச் சான்றிதழில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் அவரை ஊரில் அனைவரும் சாகர என்ற பெயரால் அழைக்கின்றனர். அவர் பிறந்தநாள அன்று இக் கிராமத்தில் வாழ்ந்துவந்த பெனடிக்ற் ஜோசப் கூறிய ஓர் விடயம் காரணமாகவே அவர் அந்த பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றார்.

“பிறப்புச் சான்றிதழில் இந்த பிள்ளையின் பெயர் ரசிக்க என்றிருந்தாலும் பரவாயில்லை. நான் இன்று முதல் இந்த பிள்ளைக்கு சாகர என்ற பெயரை சூட்டுகின்றேன். அதேபோன்று இன்று முதல் இந்த கிராமத்தின் பெயரும் சாகர கிராமம் என்று அழைக்கப்படும்” .

சாகரவின் கருத்தின்படி அவர்கள் சாகரகம கிராமத்திற்கு 1988ம் ஆண்டு வந்துள்ளனர்.

“நாங்கள் படித்தவர்கள் அல்ல. எனக்கு எழுதவும் தெரியாது. எங்களுக்கு இவற்றை பகிர்ந்துகொள்ளவும் எங்களுக்கு யாரும் இல்லை. உங்களால் முடியுமாயின் எங்களுக்கு நேர்ந்த அநீதி பற்றி நாட்டு மக்களுக்கு சொல்லுங்கள். நாங்கள் அதை மட்டும் தான் கேட்கின்றோம்”.

“சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பாதுகாக்க இருக்கும் அதிகாரிகளே அவற்றை மீறுகின்றார்களாயின்” சாகர கூற வந்த விடயத்தைக் கூறாமல் அமைதியானார்.

சாகர கிராமத்தில் பலர் கல்வியறிவைப் பெறாதவர்களாக இருப்பினும் அவர்களுக்கு நாட்டின் சட்டம் பற்றிய தெளிவு உள்ளது. மக்களை பாதுகாக்கவும், நிர்வகிக்கவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ள கல்வி அறிவுள்ள அதிகாரிகள் சட்டம் பற்றி அறியாமல் செயற்படுவதே இங்கு பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளது.

சாகரகம கிராமம்

சாகரவின் கதை பெருங்கதையாகும். சாகரவின் பாட்டனாரும் பாட்டியும் பேருவளையிலிருந்து கற்பிட்டிக்கு வந்திருந்தனர். கற்பிட்டி மீன்பிடி துறைமுகத்தில் கிடைத்த வேலை காரணமாகவே அவர்கள் இவ்வாறு வந்தனர். சாகரவின் பாட்டனாரும் பாட்டியும் கற்பிட்டிக்கு வரும் போது சாகரவின் தாயாருக்கு ஒரு வயதாக இருந்தது.

சாகரவின் தாயாரான யக்தெஹிகந்தே சமரவீர ஆர்ச்சிலாகே ஸ்ரீயானிக்கு இப்பொழுது 49 வயதாகின்றது. ஸ்ரீயானிக்கு ஏழு வயதாக இருக்கும் போதுதான் சாகரவின் பாட்டனார் சிறுநீரகக் கோளாறினால் இறந்தார். சாகரவின் பாட்டி டபிள்யூ. பொடிநோனாவை (74) ஸ்ரீயானி கூலி வேலை செய்து பராமரித்து வருகின்றார்.

ஸ்ரீயானிக்கு 16 வயதாக இருக்கும் போது பொடிநோனா சாகரகம கிராமத்திற்கு வந்தார். அப்பொழுது ஸ்ரீயானி விவாகம் செய்திருந்தமையால் ஸ்ரீயானியும் அந்த கிராமத்தில் வீடொன்றைக் கட்டிக்கொண்டார். அன்றைய நாட்களில் அந்த கிராமம் வனாந்தரப் பகுதியாக இருந்துள்ளதுடன் வனவிலங்குகளுடன் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டிய நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. படிப்படியாக விவசாயத்திற்கும், மீன்பிடித் தொழிலுக்கும் பழக்கப்பட்ட அக்கிராம மக்கள் இப்பகுதியை வளம் மிக்க பிரதேசமாக மாற்றினர். சாகரவின் மூதாதையர்களின் தகவல்களின்படி சுமார் எழுபது குடும்பங்கள் ஆரம்ப காலங்களில் இங்கு வசித்து வந்ததுடன், ஒவ்வொரு குடும்பமும் இரண்டு ஏக்கருக்கு அதிக நிலப்பரப்பினை சுத்தப்படுத்தி குடியமர்ந்தது. அப்பொழுது எவரும் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கவில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கங்களும் அரச அதிகாரிகளும் இக் கிராம மக்களின் குடியேற்றத்தை அனுமதித்து சட்டபூர்வ அங்கீகாரத்தையும் வழங்கியிருந்தனர். இதற்கு சிறந்த உதாரணமாக ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க இந்த கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்த சில குடும்பங்களுக்கு காணி உரிமைப் பத்திரங்களை வழங்கியிருந்தமையை குறிப்பிட முடியும். இதனைத்தவிர அரச அதிகாரிகள் இந்த மக்களுக்கு வழங்கியுள்ள வாக்களிக்கும் உரிமையையும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்த கிராமத்தின் பாதைகள் அரசினால் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளதுடன் கிராமத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள மின்சார வசதியையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

பிரச்சினை ஆரம்பம்

இந்த கிராமம் வளம்பெற பிரதான காரணமாக இருந்தவர் சாகர. இந்த கிராமம் கற்பிட்டி குடாவில் பெயர் பெற்ற ஓர் இடமாக திகழ்வதற்கும் அவரே காரணம். கடற் பெருக்கெடுக்கும் காலங்களில் இந்த கிராம மக்கள் கடலில் இருந்து அதிகளவு மீன் விளைச்சலைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். வாடைக்காற்று வீசும் காலங்களில் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபடவும் வாய்ப்பு கிட்டியது. இதனால் இந்த கிராமம் முழுவதும் மக்கள் குடியிருப்புகளாக மாறுவதற்கு அதிக காலம் எடுக்கவில்லை. கிராமத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு அதன் அருகாமையில் அமைந்துள்ள கந்தகுளி கிராமத்தின் விகாரையும் முக்கியமான காரணமாக அமைந்திருந்தது. ஸ்ரீயானி சமரவீர குறிப்பிட்டதனைப் போன்று 2005ம் ஆண்டில் பிரச்சினை ஆரம்பமானது.

“1988லிருந்து நாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இந்த கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்தோம். எங்களுக்கு எந்தவிதமான பிரச்சினைகளும் இருக்கவில்லை. யுத்தத்தை காரணம் காட்டிக் கொண்டு 2005ல் விமானப்படை கந்தகுளிக்கு வந்தது. அங்கு அவர்கள் முகாம்களை நிர்மாணித்துக் கொண்டனர். அன்றைய காலப்பகுதியில் யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்ததால் கட்டுப்பாடுகள் இன்றி அவர்கள் இருந்ததுடன் தான்தோன்றித்தனமாக செயற்பட்டனர். எங்களது கிராமத்தில் வசித்த ஒரு சில குடும்பங்களை விரட்டியடித்தனர். அந்த காணிகள் அவர்களுக்கு சொந்தமானது என்றனர். பாலியல் துன்புறுத்தல் செய்தனர். இதனால் எமது கிராம மக்கள் சிலர் கிராமத்தை விட்டு விட்டு வேறு இடங்களுக்கு சென்றனர். ஆனால் நாங்கள் எங்கும் செல்லவில்லை. எல்லா துன்புறுத்தல்களையும் பொறுத்துக்கொண்டு

அங்கேயே இருந்தோம். முதலில் யாரும் இல்லாத இடங்களையே அவர்கள் கைப்பற்றினர். அதற்கு பிறகு படிப்படியாக நாங்கள் இருந்த இடங்களை கைப்பற்றினர். சுருக்கமாக சொல்வதாயின் யுத்தம் முடிவுக்குகொண்டுவரப்பட்ட பின்பு ஆகாயத்திலிருந்து குண்டு வீசுவது எப்படி என்று பயிற்சிப் பெற வந்தோம் என்று கூறியே இங்கு வந்தனர். அப்படியே அவர்கள் பயிற்சிகளிலும் ஈடுபட்டனர். இதற்கிடையில் இந்த முகாமில் உள்ள அதிகாரிகள் இந்த ஆண்டு ஜன் மாதம் ஓர் நாள் எமது காணிகளில் தென்னங்கன்றுகளை நடட்டனர். இதனால் நாங்கள் அனைவரும் அச்சமடைந்தோம். அத்தோடு ஆரம்பகாலங்களில் இங்கு வசித்த மக்களும் இங்கு திரும்பி வர ஆரம்பித்தனர்”.

வாக்கும் உரிமையும்

யுத்தத்தின் முடிவின்பின்னர் இழுந்த காணிகளை மீள்ப் பெறுவதே இந்த மக்களின் பிரதான எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. இது பற்றி அவர்கள் கிராம உத்தியோகத்தர் முதல் ஜனாதிபதியின் செயலாளர் வரையில் கிராமத்தின் பிரதேச சபை உறுப்பினர்கள் முதல் நாட்டு ஜனாதிபதி வரையும் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தனர். அதன் விளைவாக ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க காணி உரிமைப் பத்திரங்கள் சிலவற்றை இந்த மக்களுக்கு வழங்கியிருந்தார். இதனைத்தவிர நல்லாட்சி அரசாங்கம் தனது தேர்தல் வாக்குறுதியாக பத்திரங்களுக்கு மேலாக அரச காணிகளில் வசித்திருந்தால் அவர்களுக்கு அதன் உரிமை கிடைக்கும் என்று தெரிவித்திருந்தது. இந்த இரண்டு விடயங்களையும் தவிர இந்த கிராமத்தில் வாழும் பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைவருக்கும் வாக்குரிமை கிடைக்கும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

“வாக்குரிமை இருந்தால் காணி உரிமையும் இருக்கின்றது என்பது எங்களுக்கு தெரியும். நான் எனது பெற்றோர் வாழ்ந்த இடத்தில் வசித்து வருகின்றேன்.” சாமர சந்தருவன் தெரிவித்தார். அவர் மேலும் கூறுகையில்: “விமானப் படையினர் வானிலிருந்து குண்டு வீசும் பயிற்சிகளை மேற்கொள்ள இங்கு வந்தனர். ஆனால் அந்த இடங்கள் புறம்பாக வேறு இடத்தில் இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் எங்கள் காணிகளில் பலவந்தமாக இருக்கின்றனர். இங்கே பாருங்கள் எனது பெயர் வாக்காளர் பட்டியலிலும் உள்ளது.” சாமர அந்த ஆவணத்தைக் காட்டினார். “1984ம் ஆண்டு வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் அந்த காணிகள் விமானப்படையினருக்கு உரிமையாக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் முன்னுக்குபின் முரணாக அவர்கள் தமக்கு உரிமை இல்லை எங்களுக்கு அவற்றை தரப் போகின்றார்கள் என்றும் அதனால் தான் இடங்களைப் பாதுகாக்கின்றோம் என்றும் கூறியுள்ளனர். அந்த முகாமின் உயரதிகாரி அவ்வாறு கூறிய வீடியோ பதிவும் எம்மிடம் உள்ளது என்று சாமர குறிப்பிட்டார்.”

பொய்

2005ம் ஆண்டின் பின்னர் சாகரகம மக்கள் பல்வேறு விதமான துன்புறுத்தல்களை அனுபவித்தனர். அவற்றை அவர்கள் பகிரங்கமாக தெரிவித்தும் உள்ளனர். அவற்றுள் பாலியல் துன்புறுத்தல்கள் முன்னணி இடத்தை வகிக்கின்றன. “மனைவியைக் கேட்டு கணவரைத் தாக்கினர். சகோதரியைக் கேட்டு சகோதரனைத் தாக்கினர். சிறு பிள்ளைகள் மீது பாலியல் துன்புறுத்தல் செய்தனர். யுத்தம் என்ற விடத்தை முன்னிலைப்படுத்தி இவை அனைத்தும் மறைக்கப்பட்டு விட்டன”. என்று கிராமத்தின் வயது முதிர்ந்த நபரான எச்.பி.சிறிசேன குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் கூறும் போது இவ்வாறு தெரிவித்தார். “இதனால் தான் பலர் இங்கிருந்து வெளியேறிசென்றனர். நாங்கள் மற்றவர்களின் காணிகளில் வாழ்ந்தோம். யுத்தம் நிறைவுற்ற பின்பு எங்கள் காணிகள் எங்களுக்கு மீள் வந்துசேரப் போகின்றது என்று நாங்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தோம். ஆனால் நடந்ததோ வேறு. யுத்த காலத்தில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் அச்சுறுத்தல்கள் மத்தியில் வாழ்ந்த நாங்களும் இந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறிச் செல்ல வேண்டிய நிர்யந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. நாட்டின் சட்டத்தை நிலைநாட்டும் பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் பொய் சொல்கின்றனர். நீதிமன்றம் தான் எங்களுக்குள்ள ஒரே ஒரு நம்பிக்கை. ஆனால் விமானப் படையும், பொலிசாரும் அங்கு பொய்யான அறிக்கைகளை வழங்கியுள்ளனர்.”

நீதிமன்றத்திற்கு பொய்யான தகவலை வழங்கி நீதிமன்றத்தை தவறாக வழிநடத்த முயற்சிப்பது மிகவும் மோசமான நிலைமையாகும். விமானப்படை இந்த காணிகள் தொடர்பாக கற்பிட்டி பொலிசுக்கு பொய்யான முறைப்பாட்டை செய்திருக்குமாயின் இந்த விடயம் தொடர்பாக முதலில் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய நபர் கற்பிட்டி பிரதேச செயலாளராவார்.

கற்பிட்டி பிரதேச செயலாளரின் அறிக்கை ஒன்றை நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிப்பதனுடாக இந்த காணிகளின் உரிமை யாருக்குரியது என்பதனை சரியாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. எனினும் 2021.07.01 அன்று ஸ்ரீலங்கா விமானப்படையின் கந்தகுளி உப பிரிவவைச் சேர்ந்த விமானப்படை சிப்பாய் O13774 குணபால என்றவர் முறைப்பாட்டின் அடிப்படையில், மற்றும் 628/ஏ மூசல்பிட்டி கிராம உத்தியோகத்தர் மொகமட் ரஹீம் பாத்திமா சப்ரினாவின் வாக்குமூலத்தின்படி இந்த பிரதேசத்தில் வசிக்கும் எட்டு பேரை பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டனர். 1984.12.18 மற்றும் 2005.02.15 ஆகிய தினங்களில் வெளியிடப்பட்ட அரசு வர்த்தமானியின்படி விமானப்படை முகாமின் தேவைகளுக்காகவும், துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தும் பயிற்சி மைதானத்திற்காகவும் இந்த காணிகள் பெறப்பட்டதாகவும் இந்த காணியினைச் சூழகம்பித் தூண்கள் நடப்பட்டிருப்பினும் கம்பிகள் பொருத்தப்படவில்லை என்று அந்த விமானப்படை சிப்பாய் பொலிசாரிடம் தெரிவித்துள்ளார்.

இந்த காணிக்குள் கிராமவாசிகள் அத்துமீறி பிரவேசித்து தகடுகள் மற்றும் தென்னம் மட்டைகளினால் தற்காலிகமாக பத்து வீடுகளை நிர்மாணித்துள்ளதாகவும் அவர் அதில் குறிப்பிட்டுள்ளார். விமானப்படை அமைந்துள்ள காணியுடன் சேர்த்து விமானப்படை உட்பட அந்த பிரதேசத்தில் உள்ள அரசுக்கு சொந்தமான 1492 காணிகள் ஏக்கர்கள் உள்ளதாகவும், அந்த காணிகளில் சிலர் குடியேறியுள்ளதாகவும், எந்தவிதமான அனுமதியும் இன்றி 2001.07.01 அன்று மேலும் 10 வீடுகள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் கிராம உத்தியோகத்தர் வாக்குமூலத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நீதி

இந்த கிராமத்தில் சிங்களவர்கள் தமிழர்கள் முஸ்லிம்கள் ஆகிய மூவின மக்களும் வசிக்கின்றனர். கத்தோலிக்க, பௌத்த, முஸ்லிம், இந்து மதங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்கின்றனர். பௌத்த மக்கள் சொற்ப அளவாக இருந்தாலும் இந்த கிராமத்தின் மக்களுக்கு அதிகளவான வழிகாட்டல் கந்தகுளி ஸ்ரீ சமுத்திராசன்ன விகாரையிலிருந்து கிடைக்கின்றது. இந்த விகாரையின் வணக்கத்துக்குரிய பெதிவெவ தியசேன தேரரிடம் இவ்விடயம் தொடர்பில் கேட்ட போது அவர் இவ்வாறு கூறினார். “தற்போது மக்கள் குடியேறியிருக்கும் இடம் யாருக்கும் சொந்தமானதல்ல. இந்த இடத்திற்கு உரிமையாளர் இல்லை என்றால் அது அரசுக்கு தான் சொந்தம். அரசு என்பதன் அர்த்தம் மக்கள். இவை இரண்டும் வெவ்வேறு நிறுவனங்கள் அல்ல. இங்கு வாழ்ந்த மக்களுக்கு இந்த இடங்கள் சொந்தம். வர்த்தமானியில் அறிவிக்கப்பட்ட காணிகளை விமானப்படையினர் காப்பாற்றி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் மக்கள் குடியேறியுள்ள இடங்களில் வந்து தென்னை மரம் நடக் கூடாது. அத்துடன் இரவிரவாக சென்று மக்களின் வீடுகளுக்கு தீ மூட்டக் கூடாது. மற்றைய முக்கியமான விடயம் இப்பொழுது யுத்தம் முடிந்துவிட்டது. யுத்த காலத்தில் வடக்கில் கைப்பற்றிய காணிகளைக் கூட இப்பொழுது விடுவிக்கின்றார்கள். வடக்கு கிழக்கின் துப்பாக்கி சத்தங்கள் புதிதாகப் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு தெரியாது. ஆனால் விமானப்படையினர் இந்த பிரதேசங்களிலிருந்து மக்களை அச்சுறுத்தி விரட்ட தற்பொழுது பாரியளவில் துப்பாக்கிச்சூட்டுப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்கின்றனர். இதனை நான் பொறுப்புடன் சொல்கின்றேன். இங்குள்ளவர்கள் அனைவரையும் கேட்டுப்பாருங்கள். இது பற்றி பாராளுமன்றத்தில் பேசுமாறு ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்”.

இதே கிராமத்தைச் சேர்ந்த பாத்திமா நஜிமா மூன்று பிள்ளைகளின் தாயாவார். அவர் வசிக்கும் வீட்டிற்கு பின்சார வசதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. “விமானப்படை தமக்கு வழங்கப்பட்ட இடத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு கடந்த 36 ஆண்டுகளாக

ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.?” விமானப்படையினருக்கு இந்த காணியை வழங்கியது 84ம் ஆண்டு என்று இப்பொழுது கூறுகின்றார்கள். அப்படியாயின் ஏன் அவர்கள் வேலையை கூட அடிக்காமல் இருந்தனர். யுத்த காலத்தில் இந்த பகுதிகளில் மக்கள் இருப்பதை விமானப்படையினர் விரும்பினர். இந்த கிராம மக்கள் வெடி குண்டுகளுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்தனர். வடக்கை விட அதிகமான அளவு குண்டுகள் இங்கு பொழிந்தன. இவ்வாறு பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்த எம்மை அநீதியான முறையில் நடுத்தெருவுக்கு விரட்ட முயற்சிப்பது நீதியானதா என்று சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.”

நாட்டின் சட்டம்

நாட்டின் சட்டத்திற்கு உண்மையாக இருத்தல் நாட்டு மக்களினதும், அரசு உத்தியோகத்தர்களினதும் கடமையாகும். சட்டத்தை தவறாக வழிநடத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமாயின் அது மிகவும் மோசமான நிலையன்றி வேறில்லை. அதேபோன்று சட்டத்தின்கொளவத்தைக் குறைக்கும் செயலாகும். கற்பிட்டி பொலிஸ் இந்த சம்பவம் தொடர்பில் நடந்துகொண்ட விதம் குறித்தும் பிரச்சினை உள்ளது. சட்டத்தரணி நிறுவல் சமனதீர குறிப்பிடுவதன்படி நீதிமன்றம் பொலிசுக்கு விடுத்த ஆணையை அவர்கள் வேறு தரப்பினருக்கு குறிப்பாக இராணுவத்தினருக்கு பாராப்படுத்தியமை சட்டப்பூர்வமான செயல் அல்ல.

“மக்களின் வீடுகளை நிர்மூலமாக்கி அகற்றுமாறு அரசு படையினருக்கு ஆணையிட எவராலும் இயலாது. அதற்கு நீதிமன்றம் உள்ளது. தேவையெனில் பொலிசாரை அதற்காக பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் விமானப்படையினர் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியிருந்தால் அதன் பொறுப்பை ஏற்பது யார்? புத்தளம் மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இல 17428/21ன் கீழ் கற்பிட்டி பொலிசாருக்கு இந்த வீடுகளை அப்புறப்படுத்துமாறு ஆணையிடப்பட்டது. எனினும் பொலிசார் விமானப்படையினரை பயன்படுத்தி இந்த வீடுகளை நிர்மூலமாக்கினர். விமானப்படையினர் துப்பாக்கிகளை ஏந்திக் கொண்டு இந்த வேலையை செய்ய வந்தனர். இவ்வாறு இந்த வீடுகளை நிர்மூலமாக்கி அப்புறப்படுத்துவது சட்டத்திற்கு எந்தளவுக்கு ஏற்புடையது என்பது பற்றி இருமுறை அல்ல பல முறை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது” என்று சட்டத்தரணி நிறுவல் சமனதீர மேலும் குறிப்பிட்டார்.

கற்பிட்டி பொலிஸ் நிலைய பொறுப்பதிகாரி எம்.ஐ.பி நிஷாந்த குமார புத்தளம் நீதிமன்றத்திற்கு வழங்கிய தகவலின்படி இந்த காணி அரசுக்குரியது என்பது தெட்டத்தெளிவாக தெரிகின்றது. இந்த இடங்களில் மக்கள் நிரந்தரமாக குடியிருக்கின்றனர் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதன்படி கற்பிட்டி பொலிசார் இது தொடர்பாக கற்பிட்டி பிரதேச செயலாளருக்கு அறிவிக்க வேண்டிய கட்டப்பாடு ஒன்று இருந்தது. எனினும் அவ்வாறு எதுவும் நடைபெறவில்லை என்று கற்பிட்டி பிரதேச செயலாளர் பிரகீத் தனன்கூரியவிடம் வினவியப் பொழுது கூறினார். இந்த காணிக்கு உரிமைக் கோருபவர்களை கண்டுபிடிக்க முடியாமல் உள்ளது. எனினும் 32 குடும்பங்கள் இங்கு நிரந்தரமாக குடியிருக்கின்றன. புதிதாக சில குடும்பங்களும் குடியிருக்கின்றன. அவர்களை சட்டப்பூர்வமாக வெளியேற்ற நான் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்யவுள்ளேன் என்றும் அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

எங்கே தவறு இழைக்கப்பட்டது?

இந்த சம்பவம் நடைபெற்ற இதே ஆண்டு ஜ/லை மாதம் 5ம் திகதி மாலை 4.45 அளவில் அந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்த லசந்தவிடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு ஒன்று வந்தது. “விமானப்படையினர் துப்பாக்கிகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்து எமது பிள்ளைகளின் வீடுகளை உடைக்கின்றார்கள். பொலிசாரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். நீதிமன்ற ஆணையாம்” என்றார் அவர்.

நீதிமன்ற ஆணையை கேட்குமாறு அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது. ஆனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களோ, அந்த ஆணையை இருதரப்பினரிடமும் கேட்டதாகவும் அதனைக் காட்டவில்லை என்று கூறினர். நீதிமன்றத்தில் இருந்து பிஸ்கல் வந்தாரா என்று கேட்டதற்கும் இல்லை என்றே பதில் வந்தது. நீதிமன்ற ஆணை இருக்குமாயின் மக்களுக்கு அதனை சமர்ப்பித்திருக்க வேண்டும் அல்லவா?

இதன்படி அந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்த சிறியவர்கள் பெரியவர்கள் அனைவரும் ஸ்மார்ட் கையடக்க தொலைபேசியில் விமானப்படையில் இந்த காட்டுபிராண்டித்தனமான செயலை வீடியோ எடுத்ததுடன் இந்த சம்பவம் தொடர்பில் கற்பிட்டி பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியிடம் நீதிமன்ற ஆணை என்ன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்று வினவியப்போதும் அவர் அதற்கு பதில் கூற மறுத்துவிட்டார்.

அந்த சந்தர்ப்பத்தில் கற்பிட்டி பிரதேச செயலாளரிடம் தொலைபேசியில் இது பற்றி வினவியப் பொழுது அவரோ இந்த நீதிமன்ற நடவடிக்கை பற்றி தனக்கு எதுவும் தெரியாது என்றும் இந்த காணி அரசுக்கு சொந்தமானது என்று குறிப்பிட்டார்.

நீதிமன்றத்தை தவறாக வழிநடத்தல்.

கடந்த ஜூலை மாதம் 6 ம் திகதி காலைப் பொழுதில் பாலாவி விமானப்படை முகாமின் பிரதானி என்று கூறப்படும் ஓர் அதிகாரி ஆயுதம் ஏந்திய படையினர் சகிதம் அந்த கிராமத்திற்கு சென்று அந்த காணி தமக்கு உரிமையானது என்றும், படையினர் இவ்வாறு நடந்துகொள்ளஇதுவே காரணம் என்று மக்களுக்கு தெரிவித்திருக்கின்றார். இங்கு மக்கள் சட்டவிரோதமாக பலாத்காரமாக வசிக்கின்றனர் என்றும் கூறியுள்ளார். ஆனால் மக்கள் அந்த கூற்றுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து விமானப்படையினர் தான் அவ்வாறு இருப்பதாகக் கூறியுள்ளனர். மக்கள் அச்சந்தர்ப்பத்தில் நீதிமன்ற ஆணையை கேட்ட போது அதனை தர மறுத்த அந்த அதிகாரி உட்பட படையினர் மக்களின் கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்காமல் அந்த இடத்தை விட்டு அகன்று சென்றுள்ளனர்.

பாலாவி விமானப்படை பிரதானியின் கருத்தின்படியும், கற்பிட்டி பிரதேச செயலாளரின் கருத்தின்படியும் இந்த காணி இதுவரை விமானப்படையினரிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. இதன்படி கந்தகுளி விமானப்படை முகாமின் விமானப்படையைச் சேர்ந்த சிப்பாய் குணபால தர்மகுமார013774 என்பவர் புத்தளம் நீதிமன்றத்திற்கு பொய்யான தகவலை அளித்துள்ளார். அவர்களுக்கு சட்டபூர்வமாக அரசினால் வழங்கப்பட்ட 1009 ஏக்கர் காணியின் வர்த்தமானி அறிவித்தலையே அவர் பொலிசில் சமர்ப்பித்துள்ளார். இந்த வழக்குடன் சம்பந்தப்பட்ட மூசல்பிட்டி கிராம உத்தியோகத்தார் இந்த பிரதேசத்தில் அரசுக்கு சொந்தமான 1492 ஏக்கர் காணி உள்ளதாக தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன்படி அதில் விமானப்படையும், மக்களும் நிரந்தரமாக குடியிருக்கின்றனர் என்றும் அவர் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார். பொலிசார் இந்த அடிப்படை விடயங்களை விசாரணை செய்து சரியான முறையில் நீதிமன்றத்திற்கு விபரங்களை சமர்ப்பித்தார்களா என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாக உள்ளது. இங்கு பொலிசார் கற்பிட்டி பிரதேச செயலாளரிடம் வாக்குமூலம் ஒன்றை பெற்றுக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும்.

ஜூலை 5ம் திகதி நீதிமன்றத்திற்கு சமூகமளித்து விடயங்களை தெளிவுப்படுத்துமாறு கற்பிட்டி பொலிசார் தமக்கு அறிவித்தல் எதனையும் விடுக்கவில்லை என்று மக்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறாயின் தமது உரிமை தொடர்பாக நீதிமன்றத்தை தெளிவுப்படுத்த வாய்ப்பு கிட்டியிருக்கும் என்று அவர்கள் கூறினர். இதன்படி 483 ஏக்கரில் அமைந்துள்ள இந்த காணிப்பகுதி 2021 ஜூலை 6ம் திகதி வரை வர்த்தமானி அறிவித்தலினூடாக எவராலும் பொறுப்பேற்கப்படவில்லை என்பது தெளிவாக தெரிகின்றது.

இந்த சம்பவம் பற்றி விமானப்படையின் ஊடகப் பேச்சாளர் துஷான் விஜேசிங்கவிடம் கேட்ட பொழுது, அவர் இது பற்றி ஆராய்ந்து விட்டு கருத்துக் கூறுவதாகக் கூறினார். இந்த விவகாரம் தொடர்பில் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடைபெறுகின்றது. பொதுவாக எங்களுக்கான காணிகளை அரசு வழங்குகின்றது. அதாவது அமைச்சரவை அங்கீகாரத்துடன் காணிகள் வழங்கப்படும். மேலும் நாம் காணிப்பகுதிகளை பெறும் போது அங்கு வாழும் மக்களுக்கு அதற்கான இழப்பீட்டைப் பெற்றுக் கொடுத்து விட்டே அந்த காணிகளைப் பெறுவோம். என்று அவர் மேலும் கூறினார்.

நாட்டில் உள்ள சட்டத்தின் பிரகாரம் ஆயுதம் ஏந்திய படையினருக்கு பொதுமக்களின் வீடுகளை நிர்மூலமாக்கி அழிக்கும் உரிமை இல்லை. நீதிமன்றம் பொலிசாருக்கு வழங்கிய ஆணையை விமானப்படையினருக்கு பாரப்படுத்தியது யார்? பாலாவியில் அமைந்துள்ள விமானப்படையின் கந்தகுளி உப பிரிவினரிடம் இந்த வீடுகளை நிர்மூலமாக்கி அப்புறப்படுத்துமாறு ஆணையிட்டது யார்? பொலிசாரும், விமானப்படையினரும் ஏன் நீதிமன்ற ஆணையை மக்களிடம் சமர்ப்பிக்கவில்லை? இவை மக்கள் முன்வைக்கும் கேள்விகளாகும்.

தற்போதும் விமானப்படை அதிகாரிகள் இப்பிரச்சினையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்பகுதி மக்களை தொடர்ச்சியாக அச்சுறுத்திவருகின்றனர் இந்த செயலானது நாட்டில் பொதுமக்கள் சுதந்திரமாக வாழும் அடிப்படை உரிமையை பறிக்கும் செயல் அல்லவா?

அதேபோன்று இந்த காணியின் உரிமை யாருக்குள்ளது என்பதனை கண்டறிய முடியவில்லை என்று கற்பிட்ட பிரதேச செயலாளர் கூறுகின்றார். அதாவது இந்த காணி அரசுக்குரியது என்று அவர் கூறுகின்றார். காணி மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழுவுக்கு உரியது என்றும் கூறப்படுகின்றது.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும் போது கற்பிட்டி பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரியும் விமானப்படையினரும் புத்தளம் மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்திற்கு தவறான தகவல்களை அளித்துள்ளனர் என்றே தெரிய வருகின்றது. அவர் இந்த இடங்களில் யாருமே வசிக்கவில்லை என்று நீதிமன்றத்திற்கு கூறியுள்ளார். எனினும் விமானப்படையினரால் இந்த வீடுகள் உடைத்து நிர்மூலமாக்கப்படும் போது இந்த வீடுகளில் மக்கள் வாழ்ந்ததை தெளிவாக நிரூபிக்க முடியும். இது தொடர்பாக வீடியோ காட்சிகள் ஊடகங்களில் வெளியாகின. இதன்படி இவ்விடயம் தொடர்பில் நியாயமான விசாரணைகளை நடத்துவது பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களின் கடமையாகும்.

இங்கு வாழும் மக்களும் அயல் கிராமங்களில் வசிப்பவர்களும் 15 ஆண்டுகளாக பல பிரச்சினைகளையும் நெருக்கடிகளையும் எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த சிறுவர்கள் சிலர் குண்டு வெடிப்பு சம்பவம் ஒன்றில் பலியாகினர். அவர்கள் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகளுள் காணி உரிமை, உட்கட்டமைப்பு பிரச்சினை, வெள்ளப்பெருக்கு என்பன பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றன.

- **பிரசாத் பூர்ணமால் ஜயமான்ன**

சாதாரண மனிதனும் பொலிசும்

முதலாம் வகுப்பில் மாணவர்களை அனுமதிக்கும் செயற்பாடுகளில்

உள்ள குழறுபடிகளும் மீறப்படும் மனித உரிமைகளும்

நாட்டில் இயங்கும் பாடசாலைகளில் முதலாம் ஆண்டில் இணைந்து கொள்ளும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வருடாந்தம் அதிகரித்து வருகின்றது. தற்போது அந்த எண்ணிக்கை மூன்று லட்சத்தை கடந்துள்ளது. முதலாம் ஆண்டுக்கான மாணவர்களை அனுமதிப்பது தொடர்பான சுற்று நிரூபத்தின்படி அண்மைய பகுதிகளில் வசிப்பிடத்தைக் கொண்டிருந்தல், இடமாற்றம், பழைய மாணவர், சகோதர அடிப்படை உட்பட்ட பிரிவுகளின்படி மாணவர் அனுமதி நடைபெறுகின்றது. கிராமிய பாடசாலை, நகர பாடசாலைகளுக்கான விண்ணப்பங்களுக்கும் தேசிய பாடசாலைகளுக்கான விண்ணப்பங்களுக்கும் இடையில் கரும் முரண்பாடுகள் நிலவுகின்றன. நாட்டின் பெரும்பாலான மக்கள் தமது பிள்ளைகளை தேசிய பாடசாலையொன்றில் சேர்ப்பதற்கு முயற்சிக்கின்றனர். இந்த நெருக்கடி காரணமாக தற்போது பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதில் பிரதானமான பிரச்சினை மனித உரிமைகள் மீறப்படுதலாகும். ஏனெனில் உண்மையில் பாடசாலைக்கு அருகாமையில் வசிப்பவர்களாலும் அருகில் உள்ள தேசியப் பாடசாலையில் சேர்த்துக் கொள்ளமுடியாமல் இருக்கின்றது. இதற்கான ஆதாரங்கள் நாட்டில் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் உள்ளன.

கண்டி பிரதான நகருக்கு அருகாமையில் உள்ள அரசு பாடசாலைகளில் தேசியப் பாடசாலைகளான தர்மராஜா பாடசாலை, கிங்ஸ்வுட் பாடசாலை, பெண்கள் உயர் பாடசாலை, புஷ்பதான பாடசாலை, மகாமாயா பாடசாலை என்பன பிரதான இடத்தில் உள்ளன. மத்திய மாகாணத்திற்குரிய இதர பாடசாலைகளில் சென் சில்வெஸ்டர் பாடசாலை, வித்யார்த்த பாடசாலை உட்பட மேலும் நான்கு பாடசாலைகளும் உள்ளன. இவற்றை தவிர முன்னேற்ற நிலையை அடையாத, எனினும் சாதாரணதர, உயர்தர வகுப்புகள் வரை கல்வியை வழங்கும் பத்து பாடசாலைகளும் கண்டி நகரின் அண்மையில் உள்ளன.

எச்.எம்.ஐ.டி உதயங்கனி ஒரு ஆசிரியை. அவரது கணவரும் ஆசிரியர். இவர்கள் 32/5 பி, சுதுஹ/ம்பொல, கண்டி என்ற முகவரியில் வசிக்கின்றனர். இவர்களின் ஒரே புதல்வர் 2020ம் ஆண்டு முதலாம் வகுப்பில் அனுமதிக்கப்பட வேண்டியவர். அவர்களின் வசிப்பிடத்திற்கு ஏற்ப அருகாமையில் உள்ள பாடசாலை கிங்ஸ்வுட் பாடசாலையாகும். இதனால் அவர்கள் வசிப்பிடத்தை உறுதிப்படுத்தும் உண்மையான ஆவணங்களுடன் குறிப்பிட்ட பாடசாலைக்கு விண்ணப்பம் ஒன்றை சமர்ப்பித்திருந்தனர். நேர்முகப் பரீட்சைக்கு சென்றவர்களின் ஆவணங்களை பரீட்சித்துப் பார்த்து 90 புள்ளிகளை வழங்குவதற்கு பாடசாலையின் நேர்முகப் பரீட்சைக் குழு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தது. தெரிவுசெய்யப்படும் முதலாவது பட்டியலில் ஐம்பத்தியேழாவதாக பெயர் இடப்பட்டிருந்தாலும், மீண்டும்

எதிர்ப்பு உள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டு இந்த பிள்ளையை மீண்டும் பரீட்சைக்கு அழைப்பதற்கு பாடசாலை அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தனர்.

இந்த நேர்முகப் பரீட்சையில் அருகாமையில் உள்ள பாடசாலை தொடர்பில் பரீட்சிக்கப்பட்டு அடையாளம் இடப்பட்டிருக்கவில்லை. வீட்டை கேந்திரமாகக் கொண்டு இரண்டு கிலோ மீற்றர் சுற்றளவுக்கு வரையப்பட்ட கோட்டிற்குள் உள்ளடங்கும் பாடசாலைகளுக்கான புள்ளிகளைக் குறைக்கும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் உதயநதியின் புதல்வருக்கு கிடைத்திருந்த 90 புள்ளிகளில் 5 புள்ளிகளை குறைப்பதற்கு அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தனர். இதன் அடிப்படையில் அவரின் புதல்வரின் பெயர் தெரிவுசெய்யப்படும் இரண்டாவது பட்டியலிலிருந்து அகற்றப்பட்டிருந்தது. இங்குதான் பிரச்சினை தீவிரமடைந்தது.

உண்மையான குடியிருப்பாளர்களாக இருந்த இவர்கள் தங்கள் பிள்ளையை அனுமதிப்பதற்காக பாடசாலை ஒன்று இல்லாமை காரணமாக பிள்ளையின் மனநிலையையும், பெற்றோரின் மனநிலையையும் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதில் சிரமத்தை எதிர்நோக்கினர் என்று கண்டிமாவட்ட மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு அலுவலகத்தின் பிரதி ஆணையாளர் குமுதினிவித்தான குறிப்பிட்டார். அவர் கூறியதன் படி, “இந்த பெற்றோர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக தமது பிள்ளை எதிர்நோக்கிய பிரச்சினையை முறைப்பாடாக மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவில் சமர்ப்பித்திருந்தனர். நேர்முகப் பரீட்சைக்குழு பிள்ளைகளை தெரிவுசெய்வதை விட பிள்ளைகளை தகுதியில்லை இன்று கூறி பட்டியலில் இருந்து அகற்றவே முயற்சிக்கின்றனர். இதற்கு பிரதான காரணம் தற்போது பாடசாலையில் பிள்ளைகளை அனுமதிக்கும் போது அரசியல் தொடர்பும், பண கொடுக்கல் வாங்கலும் காரணமாக உள்ளது. உண்மையான காரணங்களின் அடிப்படையில் செயற்படும் நபர்கள் அநீதிக்குள்ளாகும் போதுதான் இவை அநீதியான செயற்பாடுகள் என்றும், மனித உரிமைகள் மீறல்கள் என்றும் தெரிய வருகின்றது. தமது வசிப்பிடத்தினையோ அல்லது அது தொடர்பான இதர தகவல்களையோ வழங்கும் போது உண்மையான குடியிருப்பாளர்கள் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். வீட்டின் உரிமம் தமது பெற்றோர்களின் பெயர்களில் இருப்பது போன்ற காரணங்களினால் இவர்கள் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். எனினும் இவற்றை மனிதாபிமானத்துடன் நேர்முகப் பரீட்சை குழு பார்ப்பதில்லை. இதனால் இந்த அநீதிக்கு மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவினூடாக தீர்வை வழங்க முடியுமாயின் அது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பெரும் நிம்மதியாக இருக்கும்.”

அரசியல் அமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் சரத்தின் இலக்கம் மூன்றின் அடிப்படையில் 12-1ன் கீழ், சட்டத்தின் அமுலாக்கம் என்பது நீதியானதாக இருக்க வேண்டும். இதற்குள் இப்பிள்ளைகளும் அடங்குவர். இதன்படி, மனித உரிமைகள் மீறல் தொடர்பாக ஆணைக்குழுவின் தலையீட்டின் அடிப்படையில் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு நீதியைப் பெற்றுக்கொடுக்க முடியும். கடந்த 5 ஆண்டு காலப்பகுதியை ஆராய்ந்துபார்க்கும் போது 2017ம் ஆண்டு, முதலாம் வகுப்புக்கு மாணவர்களை அனுமதிக்கும் செயற்பாட்டில் உண்மையான குடியிருப்பாளர்கள் 45 பேருக்கு பாடசாலை அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்றும், இவை தொடர்பாக விசாரணைகளை நடத்தி நீதியைப் பெற்றுத்தருமாறு கண்டி மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு அலுவலகத்திற்கு முறைப்பாடுகள் கிடைத்துள்ளன. 2018ம் ஆண்டு 42 முறைப்பாடுகளும், 2019ல் 38 முறைப்பாடுகளும், 2020ம் ஆண்டு 20 முறைப்பாடுகளும், 2021ம் ஆண்டு 25 முறைப்பாடுகளும் கிடைத்துள்ளதாக ஆணைக்குழு குறிப்பிட்டுள்ளது.

இவ்வாறான நிலைமையில் உண்மையான தகவல்களுடன் பாடசாலை அனுமதி தொடர்பான நேர்முகப் பரீட்சைக்கு செல்லும் உண்மையான குடியிருப்பாளர்கள் கடும் அநீதிக்குள்ளாவதுடன் அவர்கள் பிற்காலத்தில் மன நோயாளர்களாக மாறும் ஆபத்து உள்ளதாக மனநோய்கள் தொடர்பான விசேட வைத்திய நிபுணர் டபிள்யூ.ஏ.எல். விக்கிரமசிங்க குறிப்பிட்டார். அவர் கூறுவதன்படி, “பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்திற்காக நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் பெற்றோர்கள் மனநோயாளிகளாகுவது பெரும் பிரச்சினையாகும். அவர்கள் தங்களது உண்மையான தகவல்களை

வழங்கும் போது அதனால் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது என்று தெரிந்து கொள்ளும் தருணத்தில் இருந்து சிந்திக்க தலைப்படுகின்றனர். சமூகத்துடன் வெறுப்பினை ஏற்படுத்திக்கொண்டு சிந்தனைகளை மாசுப்படுத்திக்கொள்கின்றனர். இப்பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு இல்லை என்று தெரிந்து கொண்டதன் பின்னர் கடும் மன அழுத்தத்திற்குள்ளாகின்றனர். ஒருசில சந்தர்ப்பங்களில் இது நீண்டகால சிகிச்சை தேவைப்படும் சம்பவமாகவும் மாறிவிடக்கூடும்.”

இது நாட்டின் சட்டத்தை உருவாக்கியதிலிருந்து உருவாகியுள்ள நெருக்கடியாகும். பாடசாலைக்கு பிள்ளைகளை அனுமதிக்கும் செயற்பாட்டை உருவாக்கும் போது அந்த பிரிவின் கீழ் ஏற்படும் நெருக்கடி நிலைமைகளை குறைப்பதற்கு அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். போலியான ஆவணங்களைத் தயாரிக்கும் நபர்கள் மிகவும் துல்லியமாக சரியான ஆவணங்களை தயாரிப்பதனாலும் பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த நெருக்கடிக்கு தீர்வினைப் பெற்றுக் கொடுக்காவிடின் எதிர்காலத்தில் பிள்ளைகள் பொய்கள் ஆட்சிசெய்யும் உலகை ஆட்சி செய்வது உறுதியாகும்.

மேலும், அரசு அதிகாரத்தின் அழுத்தத்தின் அடிப்படையில், மற்றும் தொகைக் கணக்கில் பணம் கொடுக்கல் வாங்கல் நடைபெறுதல் என்ற அடிப்படையில் பெரும்பாலான பிள்ளைகளுக்கு முதலாம் வகுப்பு அனுமதியை வழங்க அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுப்பதனை மக்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறான அநீதியான செயற்பாடுகளின் அடிப்படையில் தமக்கு அநீதி இழைக்கப்படுகின்றதுடன், பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் தொடர்பில் மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்க்கவும் நேர்கின்றது.

ஒட்டுமொத்தமாக உலகைப் பார்க்கும் போது இலங்கையில் இன்றும் இலவசக் கல்வியைப் பெறுவதற்கான நல்ல அதிர்ஷ்டம் எஞ்சியிருக்கின்றது. எனினும் அந்த அதிர்ஷ்டத்தை நீதியாக பகிர்ந்தளிக்க ஏற்படையதாக செயற்படும் அதிகாரிகள் சிலர் நாட்டில் இல்லை என்பதனை நினைவுப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இதற்கு காரணமாக இவ்வாறு அநீதிக்குள்ளாகும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

• **சமந்தி வீரசேக்கர**

எமது நிதி எவ்வாறு செலவு செய்யப்படுகின்றது? மூடிய அறைகளில் பேச்சுவார்த்தை

மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக்குழு கூட்டங்களில் பங்குபற்ற ஊடகவியலாளர்களுக்கு தடை விதிப்பு

மக்களின் உரிமைகளும் மீறும் செயல்

கடந்தாவர தொகுதிகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்தும் விதத்தில் இடப்பட்டுள்ள மண்ணை அகற்றினால் அவ்வேளையே பரிந்துரையை வழங்குவேன். பிரச்சினை என்னவென்றால், காடழிப்பு மேற்கொள்ளும் குற்றவாளிக்கு என்னால் அனுமதி அளிக்க முடியாது"- 2021 மார்ச் 30ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை நடைபெற்ற கம்பகா மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழு கூட்டத்தில் கம்பகா மாவட்ட வன அதிகாரியான தேவானி ஜயதிலக்க குறிப்பிட்டார்.

"மீடியாக்களுக்கு எதுவும் சொல்லாதீர்கள்" என்று மக்கள் பிரதிநிதி ஒருவர் கூறியதை கேட்க முடிந்தது."

தலைமை தாங்கிய நிமல் லன்சா தலைமையிலான அரசியல்வாதிகளுடன் கருத்து முரண்பாடு கொள்ளும் நிலை அன்று தேவானி ஜயதிலக்கவுக்கு ஏற்பட்டது. அன்று நிகழ்ந்த அனைத்து விடயங்களும் ஊடகங்களில் பதிவானதுடன் அவை சமூக ஊடகங்களில் பரிமாறப்பட்டது. அவரை சமூக ஊடகங்களில் பலர் ஆதரித்து கருத்து வெளியிட்டனர். அரசின் ஒரு செயற்றிட்டத்தினால் கடந்தாவர தொகுதிக்கு பாதிப்பு ஏற்படுவதாக அங்கு அவர் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

தேவானி ஜயதிலக்கவுக்கு சமூக ஊடகங்களில் கிடைத்த ஒத்துழைப்பு காரணமாக மற்ற உத்தியோகத்தர்களும் ஊடகத்தின் முன்னிலையில் சுதந்திரமாக கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு கிட்டியுள்ளது.

இந்நிகழ்வுக்கு சில நாட்களின் பின்னர் நாடு முழுவதும் மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக்குழு கூட்டத்தை அறிக்கையிட ஊடகவியலாளர்களுக்கு இடமளிக்கப்பட மாட்டாது என்ற தகவல் வெளியாகியிருந்தது. அன்றிலிருந்து 2022 வரை மாவட்ட அபிவிருத்தி ஒருங்கிணைப்பு குழு கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளவும், அறிக்கையிடவும் இடமளிக்கப்படுவதில்லை என்று ஊடகவியலாளர்கள் தெரிவித்திருந்தனர்.

ஒரு சில மாவட்டங்களில் ஒருங்கிணைப்பு குழு கூட்டங்களில் ஊடகவியலாளர்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர் என்று 2022 மார்ச் மாதத்தில் தெரியவந்தது. எனினும் ஒரு சில மாவட்டங்களில் மூடிய கதவுக்குள் இந்த கூட்டங்கள் இரகசியமாக நடைபெறுகின்றன. இவ்விடயம் தொடர்பாக சில மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த ஊடகவியலாளர்களிடமும், மாவட்ட செயலாளர் அலுவலக உத்தியோகத்தர்களிடம் வினவியப் பொழுது பின்வரும் தகவல்களைப் பெறமுடிந்தது.

நுவரெலியா மாவட்ட செயலாளர் நந்தன கூறும் போது, இது நுவரெலியா ஊடகவியலாளர்களுக்கு மட்டும் உள்ள பிரச்சினை அல்ல. பொதுவாக இலங்கை முழுவதும் எடுக்கப்பட்ட முடிவு, கூட்டம் முடிவுற்ற பின்னர் குழுவின் தலைவர் கூட்டத்தில் எட்டப்பட்ட முடிவுகளை சுருக்கமாக அறிவிக்க ஊடகவியலாளர் மாநாடு ஒன்றை நடத்துமாறு எங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது என்றார்.

அவர் அவ்வாறு குறிப்பிட்டாலும் அண்மைக் காலம் வரை பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் ஒருங்கிணைப்புக்குழு கூட்டங்களின் கதவுகள் ஊடகங்களுக்கு திறக்கப்பட்டன. கூட்டத்திற்கு அனுமதிக்கப்படுவது மாவட்ட செயலாளர்களினதும், பிரதேச செயலாளர்களினதும் பொறுப்பாக இருந்தது.

உள்நாட்டு அலுவல்கள் சுற்றுநிருபம் 06/2017 படி உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு 2017 மே மாதம் 22ம் திகதி அப்பொழுது அமைச்சின் செயலாளராக இருந்த நீல் டி அல்விஸின் கையொப்பத்துடன், “மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழு கூட்டம் மற்றும் பிரதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழு கூட்டம்” என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட சுற்று நிருபத்தில் 25 மற்றும் 26 பிரிவுகளில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

“இக் கூட்டங்களில் அந்த பிரிவைச் சேர்ந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஊடகவியலாளர்கள் பங்குபற்றமுடியும். அவர்களின் பெயர்ப்பட்டியல் பிரதேச மாவட்ட செய்தி அதிகாரிகள் அறிந்திருக்க வேண்டும். ஊடகவியலாளர்களுக்கு தேவையான வசதிகளை வழங்கும் பொறுப்பு பிரதேச செயலாளர் மற்றும் மாவட்ட செயலாளரின் பொறுப்பாகும். இடவசதி பிரச்சினை ஏற்படின் ஒரு ஊடக நிறுவனத்திலிருந்து வருபவர்களின் எண்ணிக்கையை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். ஊடகவியலாளர்கள் கூட்டத்தின் விடயங்களை அறிக்கையிட முடிவதுடன், ஊடகங்களுக்கு கருத்துக்களை கூறுவதற்காக கூட்டத்தின் இறுதியில் மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் இணை தலைவர்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் வேறாக கலந்துரையாடலை நடத்த வேண்டும்.”

இதன்படி ஊடகவியலாளர்களுக்கு அனுமதி மறுப்பு அண்மைக்காலத்திலேயே நடந்தது. 2021ம் ஆண்டு மேஜர் ஜெனரல் கமல் குணரத்தினவின் கையொப்பத்துடன் வெளியான 2021/02 என்ற சுற்று நிருபத்தின் படி ஊடகவியலாளர்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. ஊடகவியலாளர்களின் பங்கு மற்றும் உரிமை இங்கு மறுக்கப்பட்டதுடன் கூட்டம் நிறைவுற்ற பின்பு குழு பிரதானிகளிடமிருந்து சுருக்கமான அறிக்கையை பெறும் கலாசாரத்தை பின்பற்ற ஆலோசனை வழங்கப்பட்டிருந்தது.

அன்று உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சானது, இலங்கையின் மிலிட்டரி நிறுவனத்திற்குரியதாக இருந்த பாதுகாப்பு மற்றும் உள்நாட்டு அலுவல்கள் மற்றும் அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சின் கீழ் இருந்தது. அந்த அமைச்சின் செயலாளராக இராணுவ அதிகாரியான கமல் குணரத்தின நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். இவர் சிவில் உரிமைகள் தொடர்பில் தனக்கு எந்தவிதமான அக்கறையும் இல்லை என்று தனது கருத்துக்களினூடாக வெளிப்படுத்திய ஒருவர். அவர் தகவல் அறியும் உரிமையை பாதுகாப்பது பற்றி அக்கறைப்படுவார் என்று ஒரு போதும் நம்பிக்கை வைக்க முடியாது.

உள்நாட்டு அலுவல்கள் போன் சிவில் துறை பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டமை அசோக்க பீரிஸ் போன்ற அமைச்சின் முன்னாள் செயலாளர் உட்பட பலராக விமர்சனத்திற்குள்ளாகியிருந்தது.

எவ்வாறாயினும், இந்த ஒருங்கிணைப்புக் குழுவினால் நன்மை உள்ளதா இல்லையா என்ற விடயத்தை ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு ஏதோ ஒரு நோக்கத்திற்காக நடத்தப்படும் இந்த நிறுவனங்களில் என்ன நடைபெறுகின்றது என்பது பற்றி அறிந்து கொள்வது மக்களுக்குள்ள உரிமையாகும். அதனை பாதுகாக்க வேண்டிய கடப்பாடு உள்ளது. ஏனெனில் பிரதேசத்தின் ஒவ்வொரு வீதிகளினதும் அபிவிருத்தி, அவற்றுக்குள்ள தடைகள், திட்டங்களின் தோல்வி மற்றும் வெற்றி ஆகிய பலவிடயங்கள் இவ்வாறான கூட்டத்தில் பேசப்படும். இவை அனைத்தையும் அறிந்துகொள்வது மக்களுக்குள்ள உரிமையாகும். கதவை மூடிக் கொண்டு பேசும் இரகசியக் கதைகள் அங்கு இல்லை.

கண்டி மாவட்ட செயலாளர் சந்தன தென்னக்கோன் குறிப்பிடும் போது, 2022ம் ஆண்டு இரண்டு கூட்டங்களை நடத்தியிருந்தோம். நாங்கள் ஊடகங்கள் அனைத்தையும் அனுமதித்திருந்தோம் என்றார். மாத்தளை மாவட்ட செயலாளர் வை.விக்கிரமரத்தின கூறுகையில், இந்த கூட்டங்களில் ஊடகவியலாளர்களை அனுமதிக்கக் கூடாது என்பது பற்றி தனக்கு தெரியாது என்றார்.

எனினும் குருணாகலை நிலைமை வேறாக உள்ளது. அதன் மேலதிக மாவட்ட செயலாளர் கிச்சிறி, ஊடகவியலாளர்களை அனுமதிப்பதில்லை. கூட்டம் நிறைவுற்றபின் பேசிய விடயங்களைப் பற்றியும் நாம் எடுத்த தீர்மானங்கள் பற்றியும் ஊடகவியலாளர்களுக்கு தெரியப்படுத்துவோம். இதற்கு ஊடகவியலாளர்களிடம்

எந்தவிதமான எதிர்ப்பும் வரவில்லை என்றார். இதன் படிபார்த்தால் பல மாவட்டங்களில் பலவிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பது தெளிவாக தெரிகின்றது. தேசிய மட்டத்தில் சரியான வழிகாட்டிகள் இல்லை.

இவ்விடயம் பற்றி ஊடகவியலாளர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்பினரும் தங்களது அதிருப்தியை தெரிவித்திருந்தனர்.

ரட்டவட்டா ஜனமாத்யவேதியோ அமைப்பின் செயலாளர் சுனில் எஸ்.பெல்லன்தெனிய கூறுகையில், ஆரம்பத்தில் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ள எங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. அங்கு அதிகாரிகளுக்கும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் இடையில் நடைபெறும் மோதல்கள் ஊடகங்களில் வெளியானதால் இவ்வாறான முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது பற்றி நாங்கள் உரிய அதிகாரிகளுடன் கதைத்தபோது அவர்கள் ஊடகங்கள் இன்றி கூட்டங்களை நடத்திவிட்டு எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களை கூற ஊடக மாநாட்டை நடத்துவதாகக் கூறினர். நாங்கள் அதனை நிராகரித்தோம். அவர்கள் எடுத்த தீர்மானங்களை எழுதவேண்டிய தேவை எங்களுக்கு இல்லை. உண்மை பிரச்சினைகள் மறைக்கப்பட்டு அதிகாரிகள் மட்டும் எடுத்த முடிவுகள் வெளியாவதால் பயன் இல்லை என்றார்.

இலங்கை தொழில் ஊடகவியலாளர்கள் சங்கத்தின் தலைவர் துமிந்த சம்பத் கூறுகையில், இந்த நடவடிக்கையினால் ஊடகத்துறையில் உள்ள தொழிற்சார் ஊடகவியலாளர்கள் அநீதிக்குள்ளாகின்றனர். ஏனெனில் ஒவ்வொரு அரசு நிறுவனங்களிலும் உள்ள ஊடகப் பிரிவினைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் இவற்றில் கலந்துகொண்டு அரசாங்கத்திற்கு தேவையானவாறு செய்திகளை எழுதி பிரசுரிக்கின்றனர். மேலும் அதிகாரிகள் தங்கள் பிழைகளை மறைப்பதற்கான ஒரு மாற்று நடவடிக்கையாகவே இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஊடக நிறுவனங்களுக்கு இது பெரும் பிரச்சினை அல்ல. ஊடக நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் ஊடகவியலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க ஊடக நிறுவனப் பிரதானிகளுக்கு அக்கறை இல்லை” என்றார்.

- **ரேக்கா நிலுக்ஷி வேறரத்**

கிராம மக்கள் ஏமாற்றப்படுகின்றனர் வகைபொறுப்பு கிடையாது

பாதை புனரமைப்பு மோசடியினால் எதிர்பார்ப்புகள்

நிறைவேற்றாமல் தவிக்கும் மரங்கல கிராமிய மக்கள்!

வாழும் உரிமை அனைவருக்கும் உண்டு. அதற்காக தகவல்களைப் பெறுவது அத்தியவசியமான ஒன்றாகும். முறைசார் முறைசார்பற்ற தகவல்கள் இதற்கு அவசியமாகும். குறிப்பாக அரசியல் நிர்வாகம் பற்றி அறிந்திருப்பது இன்றியமையாததாகும்.

கொவிட் பெருந்தொற்றினால் எமது நாட்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை பாதிப்படைந்தது. நோய் பரவல் மீதான அச்சம் காரணமாக மக்கள் சமூகத்துடன் ஊடாட அஞ்சினர். இந்நிலையில் அரசாங்க நிர்வாகத்திலிருந்து விலகிய நிர்வாகிகள் அதிகாரம் உருவானதை காணக்கூடியதாக இருந்தது. இவ்வாறான பின்னணியில் அபிவிருத்தி செயற்பாடுகள் ஊழல் மோசடிக்குள்ளாகியுள்ளது. பின்தங்கிய கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்களின் மனித உரிமைகளுக்கு விலங்கிடப்பட்ட கதைகளை அறிய முடிந்தது.

பித்தென்னபத்துவ பதியத்தலாவ பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்குரிய மரங்கல கிராமத்தில் வாழும் மக்கள் பயிர்ச் செய்கைகளினால் தமது வாழ்க்கையை கொண்டு நடத்துகின்றனர். இந்த கிராமத்தின் மக்களின் பிரதான பிரச்சினையாக கிராமத்திற்கு செல்ல பயன்படுத்தப்படும் பாதையை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளலே அவர்களின் தேவையாகும். அவர்கள் தற்காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். தற்போதைய அரசாங்கம் அபிவிருத்தியில் புரட்சி செய்து கொண்டு அதிவேக நெடுஞ்சாலைகளையும் பின்தங்கிய கிராமங்களில் மாட்டுவண்டிகள் செல்லும் பாதையையும் கொன்கிறீர் இட்டு அபிவிருத்தி செய்து வருகின்றது. இதனால் மரங்கல கிராமத்தின் பாதைக்கு கொன்கிறீர் இடுவது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் தரம் தொடர்பில் கிராம வாசிகளில் சிலர் அறிந்து வைத்திருந்தமையினால் பாதையை அபிவிருத்தி செய்யும் ஒப்பந்தக்காரர்கள் மோசடியான முறையில் கொன்கிறீர் இடுவது தொடர்பில் கிராமவாசிகள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அறிவித்திருந்தனர். தீர்வுகிட்டாததால் சம்பந்தப்பட்ட அரசியல்வாதிகளுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. எனினும் மௌனமே பதிலாக வந்தது. இறுதியில் அவர்கள் ஊடகங்களில் இது பற்றி வெளிப்படுத்த முடிவு செய்தனர். இதற்காக அவர்கள் தேசியப் பத்திரிகைகளில் செய்திகளை வெளியிட பிராந்திய ஊடகவியலாளரை அவர்கள் நாடினர். ஆனால் செய்தி எழுதப்பட்டாலும் பிரசுரமாகவில்லை. தேசியப் பத்திரிகைகள் அப்பொழுது பிராந்திய செய்திகளை வெளியிடும் பக்கங்கள் சிலவற்றை கைவிட்டிருந்தன. கொவிட் காரணமாக இவ்வாறு நடந்திருந்தது. ஊடகங்களிலும் இவர்களுக்கான வாய்ப்பு

இவ்வாறு பறிபோயிருந்தது. இதனால் அவர்களின் மனிதஉரிமைகளும் மீறப்பட்டதாக பிரதேசவாசி ஒருவர் தெரிவித்தார்.

ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டமை, போக்குவரத்து பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றின் காரணமாக இவ்வாறு பக்கங்களைக் குறைக்க நேர்ந்ததாக பிராந்திய செய்திப்பக்கத்திற்கு பொறுப்பான ஆசிரியர் ஒருவர் தெரிவித்தார். அபிவிருத்தியின் பெயரில் தேசிய வளங்கள் அழிக்கப்படும் விதமும் கிராமிய மக்களின் நீதியான எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேற்றப்படாத நிலையும் இந்த மரங்கல கிராமிய மக்களின் மறுபக்க கதைகளாகும்.

முன்னேறிய நகர பகுதிகளில் பாதைகள் பராமரிப்பு சரியான முறையில் உரியதரத்தில் நடைபெறும் போது தூர பின்தங்கிய கிராமங்களில் பாதை அபிவிருத்தியில் இடம்பெறும் மோசடிகள் காரணமாக அந்த மக்கள் பிரிவினர் பாரபட்சத்திற்குள்ளாகியுள்ள விதம் தெளிவாக தெரிகின்றது. இதற்கு ஊடகங்களும் பொறுப்பு கூற வேண்டும்.

- **சமன் மாணிக்கஆர்ச்சி**

நல்லூர் கடல் ஆதிவாசிகளின் மரபுரிமை பறிக்கப்பட்ட அநீதி

“இந்தக் குளம், இந்த வயல்வெளி, கடல் வேடுவர்களின் பரம்பரை ரீதியான மரபுரிமைகளாகும். என்றாலும் இன்றளவில், எமது நிர்க்கதி நிலை, படிப்பறிவின்மையைப் பயன்படுத்தி எமது இந்த மரபுரிமைகளை வேறு குழுவினர் எங்களிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டுள்ளனர். நாம் எமது பரம்பரை ரீதியான மரபுரிமையை எமது மக்களுக்குப் பெற்றுத் தருமாறே அரசிடம் கேட்கின்றோம்.”

உள்ளுக்குளம் குளத்தில் மோதும் அலைகளைப் பார்த்தவாறு மூதூர் கடல் வேடுவத் தலைவர் நடராஜா நாகரத்தினம் தாங்க முடியாத பெருமூச்சொன்றை காற்றிலே கலந்துவிட்டவாறு அவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் மட்டக்களப்பு வாகரையிலிருந்து திருகோணமலையின் சம்பூர் வரையான கடற்கரையோரமாக பரந்துள்ள கடல் வேடுவர்கள் இலங்கையில் தனியானதொரு அடையாளத்துடன் கூடிய தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த மக்கள் பிரிவினராவர். வேறு மக்கள் பிரிவினரின் ஆக்கிரமிப்புகள் காரணமாக அவர்களது பரம்பரை ரீதியான மரபுரிமைகளை தமது மண்ணிலேயே அவர்கள் இழந்தது துர்ப்பாக்கியமாகும். புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவாகக் கருதப்படும் கடல் வேடுவர்களை பாரபட்சமாகக் கருதுவது அவர்கள் மென்மேலும் ஓரங்கட்டப்படுவதற்கு ஏதுவாவதுடன் அது அரசியலமைப்பின் ஐஐஐவது அத்தியாயத்தின் 12(2) ற்கு ஏற்ப, ‘எந்தவொரு பிரசையும் இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், அரசியற் கருத்து அல்லது பிறப்பிடம் சார்ந்த காரணிகளின் அடிப்படையில் ஓரங்கட்டப்படலாகாது’ என்பதை சவாலுக்குட்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலச் சாட்சியங்கள்

மூதூர் கடல் வேடுவக் கிராமமான நல்லூர் கிராமத்திற்கு உரித்தான வயல்களும், குளமும், அவர்களின் பத்திரகாளி அம்மன் கோவிலும், இன்று நல்லூர் கிராமத்தை அடுத்துள்ள தோப்பூர் வாசிகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளதாக வேடுவர்களுக்கு அதற்கான உரிமையைக் கோரக் கூடிய பிரித்தானிய மற்றும் டி.எஸ்.சேனாநாயக்க காலத்தை நோக்கிச் செல்லுகின்ற கடிதச் சான்றுகளுடனான ஆவணக் கோப்பொன்றையும் எம்முன்னே வைத்தவாறு மூதூர் கடல் வேடுவத் தலைவர் நடராஜா கனகரத்தினம் குறிப்பிட்டார். கடல் வேடுவர்கள் வாழும் நல்லூர்க் கிராமத்தையடுத்துள்ள தோப்பூர் கிராமம் முழுமையாக முஸ்லிம் இனத்தவர்கள் வாழும் பிரதேசமாகும்.

மூதூர் வேடுவக் கிராமங்களின் ஆரம்பம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலம் வரை நீண்டு செல்வதாகவும், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியின் வாகரையிலிருந்து சம்பூர் வரையான கடற்கரையில் குடியமர்த்தப்பட்ட வேடுவக் குடும்பங்கள் சிலவற்றிலிருந்து இக் கடல் வேடுவர்களின் பரிணாமம் இடம்பெற்றது என்பதும் மூதூர் வேடுவத் தலைவரின் கருத்தாகும்.

அங்கு சில மூதூர் வேடுவக் கிராமங்களான, நல்லூர், பாட்டாளிபுரம், நீலங்கேணி, உப்புராள் போன்ற கிராமங்களில் வேடுவர்களின் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட உள்ளூர்க்குளக் குளமானது இப்போது தோப்புர் மக்களால் அவர்களது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் எடுக்கப்பட்டதும் அதற்குச் சொந்தமான பெருமளவிலான வயல்கள் பலவந்தமாகவும் பல்வேறு ஏமாற்றுத் தந்திரோபாயங்கள் மூலமாகவும் தோப்புர் மக்களால் கைப்பற்றப்பட்ட காரணத்தால் அபிமானத்துடன் வாழ்ந்த தமது மக்கள் இப்போது யாசிக்கின்ற நிலைக்கு வந்துள்ளதாக வேடுவர்கள் குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர்.

தொகுதிகள் பிரிக்கப்படுவதில் சிக்கல்கள்

கடல் வேடுவக் கிராமமான நல்லூர் மற்றும் பெரும்பான்மையாக முஸ்லிம் இனத்தவர்கள் வாழும் தோப்புர் எல்லையில் அமைந்துள்ள உள்ளூர்க்குளம் குளம் புதிய தொகுதிகள் பிரித்து ஒதுக்கப்பட்டதன் கீழ் தோப்புர் பிரதேசத்துடன் இணைக்கப்பட்டது தமது இனத்தை இழிவுபடுத்தும் நோக்கில் திட்டமிடப்பட்டதாக 'சுவேனி பழங்குடி மக்களின் நலன்புரிச் சங்கத்தின்' செயலாளரும் சந்தோசுபுர வேடுவத் தலைவருமான நாகரத்தினம் வரதன் கூறினார். யுத்த மோதல்கள் காலத்திலும், அதற்கு முன்னரும் உள்ளூர்க்குளம் பிரதேசத்தின் வேடுவக் கிராமமான நல்லூர் கிராம உத்தியோகத்தர்கள் பிரிவிற்கு உரித்தானதாக நிருவாக நடவடிக்கைகள் இடம்பெற்றாலும், தோப்புர் வாசிகள் நிருவாக மற்றும் அரசியற் தந்திரங்களைப் பாவித்து சட்ட விரோதமாக தாபித்த கிராமமொன்றை இக்பால் நகர் கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவிற்குள் 2010ம் ஆண்டிலிருந்து உள்வாங்கிக் கொண்டு மிகவும் நுட்பமாக கடல் வேடுவர்களின் கீழிருந்த உள்ளூர்க்குளம் குளத்தை அவர்களிடமிருந்து பறித்துக்கொண்டார்கள் என்பது கடல் வேடுவர்களின் கருத்தாகும்.

'கடந்த உள்ளூராட்சித் தேர்தல் காலத்தில், இரண்டு கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளை ஒன்றிணைத்துத் தான் தொகுதியொன்று உருவாக்கப்பட்டது. அதற்கேற்ப, நல்லூர் மற்றும் இக்பால் நகர் எனப்படும் கிராம சேவர்கள் பிரிவுகள் இரண்டையும் ஒன்றிணைத்துத் தான் இந்தத் தொகுதி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறிருக்கும் போது இக்பால் நகரைச் சேர்ந்தவர்கள் எமது கல்வியறிவின்மையையும் வறுமையையும் பயன்படுத்தி, எமக்கிருக்கின்ற சிறப்புச் சலுகைகளைப் பறித்துக் கொள்கின்றனர். அக் கிராமங்களின் சனத்தொகை அதிகம். மற்றது வேறு இனத்தவர்கள். எங்களுடைய சனத்தொகை அவர்களைப் போன்று நாளுக்கு நாள் அதிகரிப்பதில்லை. எம்மில் சிலர் யாசகம் பெற்றே உயிர் வாழ்கின்றனர். இது எமது இனத்தை இழிவுபடுத்துவதாகும். எமது உரிமைகளைப் பறிப்பதாகும். எமது பரம்பரை ரீதியான கோவிலைக் கூட இவர்கள் அழித்துவிட்டு எமது உரிமைகளுக்கான சாட்சிகளை அழித்துள்ளார்கள். இப்போது இந்தக் குளத்தின் தண்ணீர் மட்டுமல்ல, வயல்களும் அவர்களுடையதுதான். இது பற்றி நாம் எம்மாலான அனைவருக்கும் அறிவித்திருந்தாலும், இதுவரை எந்தப் பிரதிபலனும் கிடைக்கவில்லை.' என வேடுவத் தலைவன் வரதன் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

மரபுரிமைகளிலிருந்து வெளியேற்றிய யுத்தம்

யுத்த மோதல்கள் காலத்தில் நல்லூர் உள்ளிட்ட வேடுவக் கிராமங்கள் அனைத்திலும் மக்களை புலிகள் இயக்கத்தின் உத்தரவின் மீது மனிதக் கேடயங்களாகப் பாவித்து மட்டக்களப்பிற்குத் தப்பியோடியுள்ளனர். அவர்கள் யுத்தம் முடிவடைந்து பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே மீண்டும் திருகோணமலைக்கு வந்துள்ளனர். அப்படி வந்தபோதும், அவர்களுக்கு தமது ஆரம்பக் கிராமங்களுக்குச் செல்வதற்கான அனுமதி கிட்டவில்லை. நல்லூர் வேடுவர்களைப் போன்றே சம்பூர்வாசிகளுக்கும் பல வருடங்கள் கடக்கும் வரையிலுமே மூதூர் கிளிவெட்டியில் தாபிக்கப்பட்டிருந்த இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்கான நலன்புரி நிலையமொன்றிலேயே காலம் கழிக்க நேர்ந்தது.

எவ்வாறாயினும் இந்த யுத்த மோதல் காலத்தில் வேடுவக் கிராமங்களுக்கு அண்மையிலிருந்த தோப்பூர் வாசிகள், தோப்பூர் பிரதேசத்தைக் கைவிட்டு போயிருக்கவில்லை. அவர்கள் அக்காலத்தில் பெருங் காடுகளால் மூடப்பட்டிருந்த வேடுவர்களின் வயல்களையும் சேனைப் பயிர்ச் செய்கை நிலங்ககளையும் இயந்திர சாதனங்களைப் பாவித்து பாரிய அளவில் வெட்டவெளியாக்கி சில போகங்களில் பயிர்ச் செய்கை நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். இந்தக் காரணத்தால் நல்லூரைப் போன்றே அதனையடுத்துள்ள பல வேடுவர் கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒரு வேளை உணவுக்காகவேனும் சோறுபோட்ட வயல்களை இழந்ததுடன் அதன் இறுதி விளைவாக வேடுவர்கள் யாசித்துண்ணும் நிலைக்கு வந்ததாக நல்லூர் வேடுவர் கணபதி கதிர்காமத்தம்பி குறிப்பிட்டார்.

சொந்த மண்ணில் யாசகத்தில் வீழும் நிலை

'நாங்கள் பல வருடங்களாக முகாம்களில் இருந்துவிட்டு வரும்போது தோப்பூரைச் சேர்ந்தவர்கள் காடுபற்றிப் போயிருந்த எங்களுடைய வயல்களை டோசரிட்டு சுத்தப்படுத்தி, அவற்றுக்குத் திருட்டு உறுதிப்பத்திரங்களையும் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் கடைகளிலிருந்து கடனுக்கு பொருட்களைக் கொடுத்துவிட்டு அதற்கு ஈடாக திருட்டுத் தனமாகக் கடிதங்களில் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு காணிகளை உரித்தாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். நாம் கதியற்றவர்கள் என்பதால் இவற்றை எதிர்ப்பதற்கான சக்தி எம்மிடம் இல்லை. நாங்கள் அவற்றைக் கேட்கப் போகும் போது, எங்களை அடித்துத் துரத்தி விடுகின்றார்கள். நாளுக்கு நாள் இந்த நிலை அதிகரித்து நாங்கள் போக்கிடம் அற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். இப்போது எம்மவர்கள் வாழ்வதற்கு வயற்காணிகள் இல்லாத காரணத்தால் அந்தக் கிராமங்களிலேயே யாசித்து உண்ணச் செல்கின்றார்கள்'

சந்தோசபுரம் வேடுவத் தலைவர் நாகரத்தினம் வரதன் சொல்லுகின்றவாறு, சந்தோசபுரத்தில் பெரும்பாலான பெண்களின் தொழில் யாசகமாகும். அவர்கள் மூதூர், தோப்பூர், சேருநுவர, கிண்ணியா போன்ற கிராமங்களில் வாரத்தில் பகிர்ந்து கொண்டுள்ள நாட்களில் யாசகத்தில் ஈடுபடுவதைப் பொதுவாகக் காணலாம். தனது மக்களுக்கு உரிய வயல்களை, தோப்பூர்வாசிகள் ஏமாற்றிக் கைப்பற்றிக் கொள்ளாமல் இருந்திருந்தால், அவர்கள் இன்று யாசிக்கின்ற நிலைமைக்கு வீழ்ந்திருக்க மாட்டார்கள் என மூதூர் கடல் வேடுவத் தலைவர் கூறினார்.

அவர் சுட்டிக் காட்டுகின்றவாறு அவர்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளுக்கான அனுமதிப் பத்திரம் இங்கிலாந்து மகாரணியின் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. டி.எஸ்.சேனாநாயக்கவின் விவசாயக் குடியேற்ற இயக்கத்தின் கீழும் கடல் வேடுவர்களுக்கான வயற்காணிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளதுடன், அது பற்றிய ஆவணமும் அவர்களிடம் உள்ளது.

ஏமாற்றுத் தந்திரங்களில் அறியாமை இரைகள்

எது எப்படியிருப்பினும், தோப்பூர்வாசிகள் பல்வேறு தந்திரோபாயங்கள் ஊடாக இப்போது போலிப் பத்திரங்களைத் தயாரித்துக் கொண்டு, காணிகளை பலவந்தமாக அனுபவிப்பதாகவும், அதற்கு அரசு உத்தியோகத்தார்களினதும் அரசியல்வாதிகளினதும் ஆதரவும் கிடைத்துள்ளது எனவும் அவர் வலியுறுத்துகின்றார். பெரும்பாலும் கடல் வேடுவர்கள் தோப்பூர், மற்றும் மூதூர் பிரதேசக் கடைகளில் பெற்றுக் கொள்ளும் கடன் தேன் பருவத்தில் அல்லது சேனைப் பயிர்ச்செய்கையின் இறுதியில் மீண்டும் செலுத்தப்படுவதாக உறுதியளிக்கப்படுகின்ற பத்திரங்களிடையே வெற்றிக் கடதாசியில் கையொப்பத்தையோ விரல் அடையாளத்தையோ பெற்றுக் கொள்வது பொதுவான சம்பவமாகும். பிற்காலத்தில் அக்கடிதம் ஏற்புடைய கடன் தொகைக்கு ஈடாக காணியைக் கையளித்ததாக மாற்றப்படுவதாகவும், அதற்கு அரசு அதிகாரிகளின் ஆதரவும் உரித்தாவதாக அவர் கூறினார். சந்தோசபுர வேடுவத் தலைவர் வரதன் தனது மக்கள் வீழ்ந்துள்ள துன்பியல் நிலையின் நீள அகலங்களை சிறப்பாக விளக்குகையில் அரிசி மூட்டைக்கு வயலைக் கைப்பற்றிய சந்தர்ப்பங்களையும் காண முடியும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

எங்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு எழுத்தறிவு இல்லை. அவ்வாறே வறியவர்கள். எனவே கடதாசியொன்றில் கையெழுத்திட்டுவிட்டு அரிசி மூட்டையொன்றை கொடுத்துவிட்டால் அதனை அவர்கள் ஒரு புதையலுக்குச் சமமாக

எண்ணுகின்றனர். ஆனால் இவர்கள் அதிகாரிகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து அக் கையெழுத்திட்ட கடதாசியை பின்னர் காணிக் கையளிப்புப் பத்திரமாக்கிக் கொள்கின்றார்கள்.”

வேடுவர்களின் காணியூழிகளை கைப்பற்றிக் கொள்வதோடு நின்றுவிடாத தோப்புர் கிராமவாசிகள் கடல் வேடுவர்களின் கலாசாரம், மதம் சார்ந்த மரபுரிமைகளைக் கூட ஆக்கிரமிப்பதற்கும் அழிப்பதற்கும் ஆயத்தமாக இருப்பதாக மார்க்கண்டு வேலாயுதன் கூறுகின்றார். கடல் வேடுவர்களின் பெருமதிப்பிற்குள்ளான உள்ளுக்குளம் குளக் கரையில், அமைந்திருந்த பத்திரகாளி அம்மன் கோவில் சில குழுக்களால் அழிக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அதற்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள வேடுவர்களுக்கு உரித்தான கிணற்றையும் கூட அழித்து விட இக்குழுவினர் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனர்.

காணிக் கொள்ளைக்கு அரசு அதிகாரிகளின் ஆதரவு

கடல் வேடுவர்களுக்கு உரித்தான அனுமதிப்பத்திரங்களுடனான காலங்காலமாக அனுபவித்து வரும் காணிகளுக்கு சில நபர்கள் போலியான உறுதிப்பத்திரங்களைத் தயாரிக்கின்ற செயலானது அரசு அதிகாரிகளினதும் ஆதரவோடுதான் காலங்காலமாக இடம்பெறுகின்றது என நல்லூர் வேடுவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். தமக்குப் பயன்படும் என உணருகின்ற பொருளாதார பெறுமதி வாய்ந்த காணிகளை அவர்களுக்குச் சாதகமான அளவையிலாளர் ஒருவரைக் கொண்டு, அளந்து, அக் காணிகள் தொடர்பில் போலியான வரலாறொன்றைச் சித்தரிப்பது முதலாவது படிமுறையாகும். அதன் பின்னர் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளுக்குப் புகழ்பெற்ற சட்டத்தரணிகளைக் கொண்டு போலியான ஆவணங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, இந் நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்புடைய அவர்களுக்குச் சாதகமான நபர்களை சாட்சிகளாகப் பயன்படுத்தி கையொப்பம் இட்டு, ஏற்புடைய அரசு நிறுவனத்தில் அவர்களுக்குச் சாதகமான அதிகாரியொருவரிடம் கையளிக்கப்படும். இவ்வெந்தச் செயலடையும் காணியின் உண்மையான உரிமையாளர் அறியாத காரணத்தால், இந்த ஆவணங்கள் தொடர்பில் எதிர்ப்பேதும் எழுந்ததுடன் மேற்குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளின் அங்கீகாரம் கூட அதற்குக் கிடைக்கின்றது.

பிற்காலத்தில் இக் காணிகள் தொடர்பில் சிக்கல்கள் தோன்றும் போது அப்பிரதேசத்தில் வசிக்கும் அனைவரும் ஏக குரலில் இக் காணிகள் தமது மூதாதையர்களுக்கு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட காணியூழிகள் எனக் கூறி உயர் அதிகாரிகள் முன்னிலையில் போலியான வரலாற்றுக் கதைகளைச் சொல்லி அதிகாரிகளைத் திசைதிருப்புவதுடன், இறுதியில் கல்வியறிவில்லாத வேடுவர்களான உண்மையான காணி உரிமையாளர்கள் அதிகாரிகளின் முன்னிலையில் இழிவுக்கு உட்படுத்தப்படுதல் பொதுவான நிலைமையாகும்.

‘எழுதப் படிக்கத் தெரியாத வேட்களுக்கு எங்கிருந்து வந்தது உறுதிகள். இவை எங்களுடைய பாட்டன்மாருக்கு வெள்ளைக்காரர்கள் கொடுத்த காணிகள் என எங்களை அவமானப்படுத்துகின்றார்கள்.’ என நல்லூர் விஜயகாந்த சொல்லுகின்றார்.

தோப்பூரின் கதை

உள்ளுக்குளம் விவசாய சங்கத்தின் தலைவர் எ.எஸ்.எம்.ஜமீன் இதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட கதையைச் சொல்கின்றார். அவரது கூற்றுக்கு ஏற்ப, உள்ளுக்குளம் குளத்தின் கீழ் 550 ஏக்கர் வயல்களில் பயிரிடப்படுவதுடன், அவை அனைத்தும் தோப்புர்வாசிகளின் காணிகளாகும். எனினும் கடந்த யுத்த மோதல்கள் காலத்தில் புலிகள் இயக்கம் முஸ்லிம் மக்களை அந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து விரட்டியடித்த பின்னர், நல்லூர் வேடுவ மக்கள் புலிகள் இயக்கத்தின் ஆதரவுடன் இக் காணிகளில் விவசாயம் செய்ததாகக் கூறுகின்றார்.

‘எங்களை உள்ளுக்குளம், நல்லூர், உப்புரார், லங்கா பட்டுன போன்ற பகுதிகளிலிருந்து 1985ல் விரட்டிய பின்னர் எங்களால் மீண்டும் அங்கு 2009லேயே போகக் முடிந்தது. அப்போது கிட்டத்தட்ட 25 வருடங்கள் இவர்கள் இக் காணிகளில் வயல்வேலைகளைச் செய்துள்ளனர். ஆனால் அவை எமது அப்பாமாரினதும் தாத்தாமாரினதும் காணிகள். இவை அனைத்தையும் ஓரிரு வேடுவர்கள் தான் செய்கின்றார்கள். இவை அனைத்தும் முற்றுமுழுதான

பொய்கள் என நாங்கள் ஏற்கனவே நிரூபித்து விட்டோம்.’

ஜமீன் கூறுவதைப் போல யுத்த மோதல்கள் நிறைவடைந்த பின்னர், இந்தக் காணிகள் தோப்புர் வாசிகளுக்கு மீளக் குடியமர்த்தலின் கீழ் அப்போது மூதூர் பிரதேச செயலாளராகப் பணியாற்றிய செல்வநாயகம் என்பவரால் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அப்போது கோரப்படாத உரிமைகளைத் திடீரெனக் கோருவதன் பின்னணியில் ஓரளவுக்குப் படித்த வேடுவக் கிராமத்திற்கு அண்மையில் வந்துள்ளவர்கள் சிலர் இருப்பதாகவும், வேடுவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் அப்பாவிகள் எனவும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

நல்லூர் வேடுவர்கள் தோப்புர், வாசிகளுக்கு எதிராக விடுக்கும் குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பில் எமது தோப்புர் நாவறிப் நகர் அபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளர், மூதூர் திடீர் மரண விசாரணை அதிகாரி அகமது ஜமால்தீன் மொகமது நூருல்லாவிடம் கேட்ட போது, அவர், நல்லூர் வேடுவர்கள் விடுக்கும் இக்குற்றச்சாட்டு அடிப்படையற்றது எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வாறே அவர்கள் வசிக்கும் காணிகள் கூட ஆரம்ப காலத்தில் தோப்புர் வாசிகளுக்கு உரித்தான தமது பரம்பரைக் காணியுடிகளே எனத் தெரிவித்தார்.

‘இந்தக் காணிகள் வேடுவர்களுடைய அல்ல எங்களுடையது’

அந்தக் காலத்தில் நல்லூரில் தான் எங்களுடைய பாட்டன் பாட்டிமார் வசித்தார்கள். புலிகள் எங்களை 1985ல் கிராமங்களிலிருந்து விரட்டிய பின்னர், நாங்கள் தோப்புரில் குடியேறினோம். ஆனால் யுத்தம் முடிந்து 2009ல் மீண்டும் குடியேற்றப்படும் போது எங்களுடைய காணியறுதிப் பத்திரங்களைப் பரிசோதித்த அப்போது மூதூரின் முன்னால் பிரதேச செயலாளர் செல்வநாயகம் அவர்கள் எங்களுடைய காணிகளை விடுவித்தார். அதுமட்டுமல்ல. எங்களுக்குப் பின்னர் வழங்கப்படுவதாக வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் எமது காணிகள் சுனாமி வீடுகளை அமைப்பதற்கு வேடுவர்களுக்கு பத்துப் பர்ச்சஸ் வீதம் வழங்கப்பட்டன. அவர்கள் அக்காலத்தில் கடற்கரைப் பகுதியிலேயே வாழ்ந்தனர். கடற்கரையை அடுத்த காணிகளில், இப்போது பொய்யான கதைகளைச் சித்தரித்து ஜனாதிபதிக்குக் கடிதம் அனுப்பி எங்களை அசௌகரியத்துக்கு ஆளாக்குகின்றார்கள். நாங்கள் இது தொடர்பில் நியாயமான விசாரணையொன்றை மேற்கொள்ளுமாறு அரசை வலியுறுத்துகின்றோம்.’

தோப்புர் வாசிகளைப் போன்றே, அரசு அதிகாரிகளாலும் தமது மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள் தொடர்பில் ‘குவேனி வேடுவர் மக்கள் நலன்புரிச் சங்கம்’ கிழக்கு மாகாண ஆளுனரிடமும், திருகோணமலை மாவட்ட செயலாளரிடமும் மூதூர் பிரதேச செயலாளரிடமும் எழுத்துமூல முறைப்பாடை செய்திருந்த போதும், அதற்கு இதுவரை எந்தவொரு சாதகமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டவில்லை என அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆணைக்குழு தவறவிட்ட அநீதி

எவ்வாறாயிம் எமது நாட்டின் பழங்குடி மக்கள் பிரிவில் ஒன்றான கடல் வேடுவர்களுக்கு நேர்ந்துள்ளதாகச் சொல்லப்படும் இவ் அநீதி தொடர்பில், கருத்துத் தெரிவித்த கிழக்கு மாகாண பொதுச் செயலாளர், துசித்த பீ.வணிகசிங்க, இவ்வாறான அநீதிகளுக்கு ஆளான குழுக்களுக்காக கிழக்கு மாகாண ஆளுனரால் அனைத்துத் தரப்பினதும் பிரதிநிதித்துவத்துடன் கூடிய ஆணைக்குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டார். எவ்வாறாயினும் இவ் வேடுவர்களின் பிரச்சனைகள் அதற்குக் கொண்டு செல்லப்படாமை கவலைக்குரிய விடயம் என பொதுச் செயலாளர் குறிப்பிட்டார்.

‘இவ் ஆணைக்குழுவை நாம் நியமித்து, நடமாடும் சேவையொன்றையும் நடைமுறைப்படுத்தினோம். ஆனால், இங்கு சொல்லப்படுகின்ற பிரச்சனைகள் இதில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. உண்மையில் இது மிகவும் உணர்வுபூர்வமான விடயம். நாங்கள் இந்த ஆணைக்குழுவின் கால எல்லை கடந்திருந்தாலும், வேறு வழிமுறையின் ஊடாகவேனும் அதற்குத் தீர்வு வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தயாராக உள்ளோம்.’

விசேட நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்று நடைமுறையில்

நல்லூர் வேடுவர்கள் இப்போது முகங்கொடுத்துள்ள இப் பிரச்சனை தொடர்பில் நாம் திருகோணமலை மேலதிக அரசாங்க அதிபர் அருள்ராஜ் அவர்களிடம் வினவிய போது, ஏற்கனவே கடல் வேடுவர்களின் பிரச்சனை தொடர்பில், ஆராய்வதற்கு நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தார். மேலதிக அரசாங்க அதிபர் (காணிகள்) பீ.ஆர்.ஜயரத்னவின் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட குழுவொன்றின் மூலம் இந்தப் பணி இப்போது நடைமுறையில் காணப்படுவதாக அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

இலங்கையின் ஒவ்வொரு பிரச்சைக்கும் உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமைகள் காணப்படுகின்றன. அதேவேளை அது அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் வாயிலாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில், கடல் வேடுவர்கள் மீதான பாரபட்சம், உயிர்வாழும் உரிமையை இழக்கச் செய்தல் பாரதூரமான நிலைமை என சட்டத்தரணி விரஞ்சன ஹேரத் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். அவர்களின் பரம்பரையின் வாயிலாக உரித்தான மரபுரிமைகளைப் பாதுகாத்து, அவர்களையும் இலங்கையின் பிரச்சைகளாகப் பாரபட்சமின்றிக் கருதப்படும் நிலை தொடர்பில் அரசு வகைபெறுபுக் கூற வேண்டியுள்ளது எனவும் அவர் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்துகின்றார்.

எமது நாட்டின் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த மக்கள் பிரிவாகக் கருதப்படுகின்ற கடல் வேடுவர்கள் தற்போது முகங்கொடுத்துள்ள துன்பகரமான நிலை தொடர்பில் எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் எவ்வாறானவை என இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் திருகோணமலை பிரதேச ஒருங்கிணைப்பு உத்தியோகத்தர் ஏ.எல்.இகூதீன் அவர்களை வினவிய போது இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

‘இது தொடர்பில் கடந்த வாரம் அரசு சார்பற்ற அமைப்பொன்றினால் என்னிடம் விடயங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. நாங்கள் நிச்சயமாக இது தொடர்பில் விடயங்களை ஆராய்வதற்கும் கடல் வேடுவர்கள் முகங் கொடுத்துள்ள பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் எமது நாட்டின் மிக முக்கியமான மக்கள் பிரிவினர் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஏதேனும் ஒரு குழுவினர் அவர்களைப் பாரபட்சமாகக் கருதுவார்களாயின் அவர்களின் மனித உரிமைகளை மீறுவார்களாயின், அவர்கள் இது தொடர்பில் முறைப்பாடு செய்யாவிட்டாலும், அதில் இடையீடு செய்வதற்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளோம். நாம் அடுத்த வாரமளவில் நிச்சயமாக இந்து தொடர்பில் விசாரணையொன்றை ஆரம்பிப்போம்.’

• மங்கலநாத் வியன ஆர்ச்சி

சூரியவெவ: பத்தாண்டுகளாகத் தொடரும் ஓயாத போராட்டம்

அம்பாந்தோட்டை மொனராசல நிர்வாக மாவட்டங்களின் எல்லையில் அமைந்துள்ள அம்பாந்தோட்டை, சூரியவெவ, லுனுகம்வெஹர, தனமல்வில பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்குரிய 23,746.55 ஹெக்டயார் அம்பாந்தோட்டை காட்டு யானைகள் காப்பகத்திற்குரியதாகும். 2021 ஏப்ரல் 09ம் திகதி இல 2222/62என்ற அதி விசேட வர்த்தமானி அறிவித்தலின் ஊடாக இந்த காப்பகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இது பத்தாண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட நீண்டதொரு போராட்டத்தின் வெற்றியாகும். எனினும் இந்த சரணாலயத்தில் நடைபெறும் சட்டவிரோத வியாபாரங்கள் மற்றும் அனுமதியற்ற பயிர்ச்செய்கைகளை அகற்ற இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அம்பாந்தோட்டை மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றமும் இலங்கை மகாவலி அதிகாரசபைக்கு 19 பாரியளவிலான பயிர்ச்செய்கையாளர்களை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்துமாறு கோரிக்கை விடுத்திருந்தது. இந்த தீர்ப்பை அமுல்படுத்த இதுவரை மகாவலி அதிகாரசபை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இவ்விடயம் பற்றி விசாரிப்பதற்கு நாம் அந்த அதிகாரசபையின் வளவ வலயத்திற்கு பொறுப்பான வதிவிட முகாமையாளர் உட்பட அதிகாரிகளை தொடர்பு கொள்ள முயற்சித்த போதிலும் அவர்கள் எவரும் இது பற்றி கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முன்வரவில்லை. இத்துறைக்கு பொறுப்பான இராஜாங்க அமைச்சர் சிரிபால கம்லத் இவ்விடயம் பற்றி கூறுகையில், இங்கு பிரச்சினை உள்ளது. ஆனால் இப்பிரச்சினைக்கு ஒரே தடவையில் தீர்வு காண முடியாது என்றார்.

கூட்டுப்பொறுப்பின் அச்சுறுத்தல்

தமது பயிர்ச்செய்கைகள் நாளாந்தம் அழிவுக்குட்படுதல், உயிராபத்து அதிகரித்தல் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பில் எழுத்து மூலம் விடுக்கப்பட்ட அனைத்து கோரிக்கைகளும் கவனத்திற்கொள்ளப்படாமையினால் 2021 ஜனவரி 13ம் திகதி சூரியவெவ மற்றும் அதனை அண்டிய பகுதிகளை சேர்ந்த 84 விவசாய அமைப்புகள் இணைந்து பெரும் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தனர். அவர்களின் ஒரே கோரிக்கை அம்பாந்தோட்டை யானைகள் நிர்வாக சரணாலயம் தொடர்பாக விரைவாக வர்த்தமானி அறிவித்தலை விடுக்க வேண்டும் என்பதாகும். அரசாங்கத்தின் பிரதானிகளான ஜனாதிபதியினதும், பிரதமரினதும், இந்த சரணாலயத்தின் அதிக நிலப்பரப்பின் உரிமையாளரான மகாவலி அதிகாரசபையின் சமல் ராஜபக்சவினதும் பிறப்பிடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த பெரும் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் அவர்களுக்கு பெரும் அச்சுறுத்தல் என்று தெரிய வந்தது.

ஒரு மாதத்திற்குள் குறிப்பிட்ட வர்த்தமானி அறிவித்தலை விடுப்பதாக முதலில் அமைச்சரவைப் பத்திரம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. எனினும் அந்த தருணம் முதல் தற்போது வரை நிகழும் விடயங்கள் தொடர்பில் தெற்கு இவர விவசாய அமைப்பின் தலைவர் எச்.சரத் உட்பட பலர் புரிந்துணர்வுடன் இருந்தனர்.

முதலில் அமைச்சர் சமல், அமைச்சரவை பத்திரம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளதால் குழப்பமடைய தேவையில்லை என்றார். எமக்கு அப்படி கூறினாலும் அமைச்சரின் கையாட்கள் காடுகளை அழிப்பதனை நிறுத்தவில்லை. வர்த்தமானி அறிவித்தல் விடுப்பது உறுதி எனின் மேலும் பணம், நேரம் என்பனவற்றை வீணாக்கிக் கொண்டு இந்த காட்டை ஏன் வெட்டுகின்றார்கள் என்று நாங்கள் கேட்டதும் அதற்கு பதில் இல்லை.

தற்போது வர்த்தமானி அறிவித்தல் விடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் உத்தேச காட்டு யானைகள் நிர்வாக சரணாலய பகுதியில் பாரியளவில் வாழை, மா போன்ற வர்த்தகப் பயிர்ச்செய்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதுடன் அவற்றை பிரதேசத்தை சேர்ந்த விவசாயிகள் மேற்கொள்ளவில்லை. வெளிப்பகுதிகளிலிருந்து வந்த நபர்கள் ஏக்கர் 50, 100 மற்றும் 150 போன்ற பகுதிகளில் மின் வேலிகளை இட்டு இந்த பயிர்ச்செய்கைகளை மேற்கொள்வதனுடன் அந்த பிரதேசத்தின் கற் குழிகள் 13ம் நடத்தப்படுகின்றன. தற்போது இந்த உத்தேச சரணாலய பகுதியில் மட்டும் மட்டும் 36 கற் குழிகளுக்கான அனுமதியை மகாவலி அதிகாரசபை வழங்கியுள்ளதாக ஒன்றிணைந்த விவசாய அமைப்பு உறுதி செய்துள்ளது.

உபாயமும் வெற்றியும்

வலம்புகல வாவிக்கு அருகாமையில் விவசாயிகள் ஆரம்பித்த சத்தியாக்கிரத்தை நிறுத்த ஆரம்பத்தில் நட்பு பயன்படுத்தப்பட்டது. சூரியவெவ ஒன்றிணைந்த விவசாய அமைப்பின் தலைவர் மகிந்த சமரவிக் கிரம அது பற்றி இவ்வாறு கூறுகின்றார். “நான் பல வருடங்களாக சமல் ராஜபக்சவை தேர்தலில் வெற்றி பெறச் செய்ய வேலை செய்திருக்கின்றேன். அந்த நட்பை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு என்னை நிறுத்தப் பார்த்தனர். இதில் நான் மட்டும் இல்லை. 84 விவசாய அமைப்புகளின் தீர்மானம் என்று கூறினேன். அதன்பின்பு அச்சுறுத்தல் வந்தது. விவசாயிகள் ஒன்றாக இணைந்திருந்ததால் அவற்றை வெற்றிகரமாக நாம் எதிர்கொண்டோம். கொழும்பு கதிர்காமம் பிரதான பாதைக்கு வராமல் சூரியவெவவில் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தை நாம் ஆரம்பித்தது தந்திரோபாயமான செயலாகும். பிரதான பாதைக்கு வந்திருந்தால் மக்கள் மத்தியில் இதை விட பேசப்பட்டிருக்கும். எனினும் எமக்கு பாதுகாப்பு சம்பந்தமான பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டிருக்கும். இது எங்களது ஊர். இங்கு யார் வருகின்றார்கள். எப்பொழுது வருகின்றார்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு தெரியும். இதனால் தான் விவசாயிகளை பயமுறுத்த அவர்களால் முடியவில்லை.

இந்த சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தின் மத்தியில் சூரியவெவவில் மாபெரும் ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றை நடத்தவும் திட்டமிடப்பட்டது. இதனை அறிந்துகொண்ட சூரியவெவ பொலிஸ் மக்களுக்கு தொல்லை என்று கூறி சூரியவெவ மஜிஸ்திரட் நீதிமன்றத்தில் தடையுத்தரவைப் பெற்றனர். ‘எங்களுக்கு இது பற்றி முன்னரேயே தெரியும். நாங்கள் சூரியவெவவில் நடப்பதாக பிரசாரப்படுத்திவிட்டு அம்பலந்தொட்ட பகுதியில் ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்த திட்டமிட்டோம்” என்று மகிந்த சமரவிக் கிரம தெரிவித்தார். அரசியலமைப்பினால் உறுதி செய்யப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகளான கருத்துரிமை, பேச்சுரிமை என்பனவற்றை பாதுகாக்க வேண்டிய நிறுவனமான பொலிசாரைப் பயன்படுத்தி அவற்றை மீறுவதற்கு அரசியல்வாதிகள் மேற்கொள்ளும் முயற்சி விவசாயிகளினால் தந்திரோபாயமாக முறியடிக்கப்பட்டது.

இயலுமான எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்தல்

தம்மிடம் உள்ள ஊடக பலத்தையும் அரசு உத்தியோகத்தர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தலையும் பயன்படுத்தி விவசாய அமைப்புகள் இடையில் உள்ள ஒற்றுமையை குலைக்கவும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஒரு தடவை அம்பாந்தோட்டை மாவட்ட செயலாளரினால் வனசீவி பாதுகாப்பு திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர்) எம்.எஸ்.எல்.ஆர். பி. மாரசிங்கவினால் அனுப்பப்பட்ட கடிதம் விவசாயிகளிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அதில் குறிப்பிட்ட அந்த சரணாலய வர்த்தமானி அறிவித்தலை விடுக்க விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. எனினும் அப்பொழுதும் அது சம்பந்தமான எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த கடிதம் வனசீவி பாதுகாப்பு திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் நாயகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது என்றும், இதனூடாக குறிப்பிட்ட அந்த வர்த்தமானி அறிவித்தலை வெளியிட உறுதி அளிக்கப்பட்டதாகவும் ஊடகங்களில் குறுஞ்செய்திகளாக தகவல்

வெளியாகின. எனினும் இது முழுமையான பொய் செய்தி என்று பின்னர் உறுதி செய்யப்பட்டதுடன், வனசீவி பாதுகாப்பு திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் நாயகம் சந்தன சூரியபண்டார உறுதி செய்தார்.

மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் கண்கள்

தொடர்ச்சியாக மனித உரிமைகளை மீறி சூரியவெவ மக்களை சட்டத்தின் முன்னிலையில் சமமாக மதிக்கப்படும் உரிமையை மறுக்கவும், அதற்கான சரணாலய வர்த்தமானி அறிவித்தலை தாமதப்படுத்தவும் சரணாலயத்தினுள் அனுமதியற்ற செயற்றிட்டங்கள் அமுல்படுத்துவதற்கு எதிராகவும் இலங்கை இளம் ஊடகவியலாளர் சங்கத்தினால் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவில் முறைப்பாடு ஒன்று செய்யப்பட்டது. இது தொடர்பாக விளக்கம் அளிக்குமாறு ஆணைக்குழு விடயத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட 3 அரசு நிறுவனங்களுக்கு ஆணையிட்டுள்ளது. இதன்படி கடந்த பெப்ரவரி மாதம் குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தினால் சில விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டன. ஆணைக்குழு அதிகாரிகள் குறிப்பிட்ட அந்த இடத்தை பார்வையிட வருவது உகந்தது என்று முறைப்பாட்டாளர்களின் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது.

சூரியவெவ மக்களின் தகர்க்க முடியாத கூட்டுணர்வு காரணமாக இந்த யானைகள் நிர்வாக சரணாலய பிரச்சினை நாடு முழுவதும் அறியப்பட்ட பிரச்சினையாக மாறியது. இதற்காக ஊடகங்கள், சிவில் அமைப்புகள் மற்றும் சட்டத்தரணிகள், மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் தலையீடு செய்தனர். அவர்கள் இவற்றை உன்னிப்பாக கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். தற்போது விவசாய அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள், வனசீவி பாதுகாப்பு திணைக்கள உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் விமானப்படையினர் இணைந்து யானைகளை சரணாலயத்திற்குள் அனுப்பும் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றனர்.

பிரச்சினை இன்னும் முடியவில்லை!

எவ்வாறாயினும், இவ்வாறு யானைகளை சரணாலயத்திற்குள் அனுப்புவது பிரச்சினைக்கு தீர்வாகுமா என்று சூழலியலாளர் கலாநிதி ரவீந்தர் காரியவசமிடம் வினவியப் பொழுது, இந்த தீர்மானம் ஓரளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்றாலும், இதனால் முழுமையான தீர்வு கிட்டாது என்றார். ஏனெனில் அவ்வாறு அடையடும் யானைகளுக்கு உணவுபற்றாக்குறை, அவற்றின் நடமாட்டத்தைத் தடுக்கும் பயிர்ச்செய்கைகளும், செயற்றிட்டங்களும் தடையாக இருத்தல் போன்ற காரணங்களினால் மீண்டும் யானைகள் மக்கள் வாழும் இடங்களுக்கு வரக்கூடும் என்றார்.

- ஷாலிக்கா விமலசேன

மன்னார் தமிழ் மக்களின் மொழியுரிமை மீறப்படுதல்

ஒரு மாவட்டத்தில் உள்ள நிர்வாக கட்டமைப்பு திறம்பட செயற்படவேண்டும் என்பதுடன் நிர்வாக ரீதியாக மக்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வை இலகுவாக பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது அனைவரினதும் எதிர்பார்ப்பாகும்.

இலங்கையின் மொழிக்கொள்கை மற்றும் மொழிசார்ந்த உரிமைகளின் பிரகாரம் மக்கள் தங்கள் தங்கள் தேவைகளையும் சேவைகளையும் தங்கள் தாய் மொழியிலேயே பெற்றுக்கொள்ள முழு உரித்துடையவர்களாக கருதப்படுகின்றனர்.

ஆனால் அவை நடைமுறையில் சாத்தியப்படுகின்றனவா என்றால் இல்லை என்பதே அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை.

மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள பல திணைக்களங்களில் மொழி ரீதியாக பொது மக்கள் ஊடகவியலாளர்கள் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளை அன்றாடம் எதிர் நோக்குகின்றனர்.

மக்களின் நிலம் சார்ந்த, உரிமை சார்ந்த அனேக நிறுவனங்களில் உயர் அதிகாரிகள் மற்றும் பொறுப்புக்கூறக்கூடிய அதிகாரிகள் சிங்கள மொழி அதிகாரிகளாகவே காணப்படுகின்றனர் அவ்வாறு அவர்களின் மொழி சிங்களம் என்பது இங்கு பிரச்சினை இல்லை ஆனாலும் அவர்களின் உள்ளூர் மக்களின் பிராந்திய மொழியின் மீதான புலமை என்பது மிகவும் கீழ்மட்டத்தில் இருப்பதே பிரச்சினையாக உள்ளது.

சாதாரண பாமர மக்கள் உயர் அதிகாரிகளுடன் தங்கள் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளை கொண்டு செல்வதற்கோ அதே நேரம் தங்களுக்கான தேவைகள் கோரிக்கைகளை பற்றி உரையாடுவதற்கோ முடியாத நிலையே சில முக்கிய திணைக்களங்களின் காணப்படுவது மக்களின் ஆதங்கமே.

குறிப்பாக மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள தொல் பொருள் திணைக்களம், வண வள திணைக்களம், வண ஜீவராசிகள் திணைக்களம், கடந்தொழில் திணைக்களம், பொலிஸ் திணைக்களம் என குறிப்பிட்டு சொல்லக் கூடிய

அளவு திணைக்களங்களின் உயர் அதிகாரிகள் பெரும்பாணமை மொழியை சேர்ந்தவர்களே அதிலும் சில திணைக்களங்களின் ஊழியர்களும் மாற்று மொழியை சேர்ந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

இவ்வாறான பின்னணியில் வன வள திணைக்களத்தினாலோ, வன ஜீவராசிகள் திணைக்களத்தினாலோ மக்களின் காணிகள் கையகப்படுத்தப்படும் போதோ அல்லது காணிகள் எல்லைபடுத்தும் போது அடிகடி முரண்பாடான சூழல் ஏற்பட்டு வருகின்றது குறித்த பிரச்சினைகளை உயர் அதிகாரிகளுடன் தங்கள் சொந்த மொழிகளில் மக்கள் பேசுவதற்கான வாய்ப்பு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

அதே நேரம் தொல்லியல் துறையின் ஊடாக அகழ்வு பணிகளோ அல்லது ஆய்வு பணிகளோ இடம் பெறும் போது அது தொடர்பான உண்மை தகவல்களே கல நிலவரங்களையோ ஊடகவியலாளர்கள் அறிந்துகொள்வதேன்பது மிகவும் இக்கட்டானதாகவே காணப்படுகின்றது அதே நேரம் தொல்லியல் துறை என்பது ஏனைய பெரும்பான்மை சமூகத்திற்காக செயற்படும் ஒரு துறையாக தமிழ் பேசும் மக்கள் எண்ணும் அளவுக்கு மொழி ரீதியான இடைவெளி மன்னார் மாவட்டத்தில் காணப்படுகின்றது.

அதே நேரம் மன்னார் மாவட்டத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் கடற்றொழிலை வாழ்வாதாரமாக கொண்டவர்களாக காணப்படுகின்றமையினால் கடற்றொழில் திணைக்களத்தின் சேவை என்பது இன்றி அமையாததாக காணப்படுகின்றது என்ற போதிலும் மன்னார் மாவட்ட கடற்றொழில் திணைக்களத்தின் உயர் அதிகாரி மாற்று மொழி பேச கூடியவர் என்பதால் கடற் தொழிலாளர்களால் நேரடியான கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் மீனவர் பிரச்சினைகள் மற்றும் கடற்படையால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் தொடர்பாக உரிய முறையில் தெரியபடுத்த முடியாத நிலை நிலவி வருகின்றது.

இதே போல் முக்கிய திணைக்களங்களின் ஒன்றான பொலிஸ் திணைக்களத்தை பொறுத்த வரையில் மன்னார் மாவட்ட எல்லைக்குள் உள்ள அனேக பொலிஸ் நிலைய பொறுப்பதிகாரிகள் உட்பட பொலிஸ் அதிகாரிகள் மாற்று மொழி சார்ந்தவர்களாக இருப்பதுடன் பிராந்திய மொழி புலமை அனேகமானவர்களிடம் இல்லை என்பதால் பொலிஸ் நிலையங்களுக்கு செல்லும் மக்கள் மிகவும் சிறமத்திற்கு உள்ளாகின்றனர் அவர்களின் முறைப்பாடுகளை பிரசைனைகளை உரிய விதமாக கொண்டு சேர்க்க முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது அவ்வாறு கொண்டு சேர்ந்தாலும் ஆவணங்கள் சில சிங்கள மொழியிலேயே வழங்கப்படுகின்றது அது தொடர்பான தெளிவு சிலருக்கு இருந்தாலும் பலர் தெளிவு இல்லாமலே பொலிஸ் நிலையங்களை விட்டு வெளியேறுகின்றனர்.

இவ்வாறான சந்தர்பத்தின் மத்தியிலேயே மாவட்ட ரீதியாக ஒழுங்கு செய்யப்படும் ஒன்று கூடல்களோ மாவட்ட பிரதேச அபிவிருத்தி கூட்டங்களோ மன்னார் மாவட்டத்தில் பெரும்பாலும் தமிழ் மொழியிலேயே இடம் பெறுகின்றது அவ்வாறு இருக்கும் நிலையில் அங்கு பேசப்படும் விடயங்களோ மேற்கொள்ளப்படும் தீர்மானங்களோ இவர்களால் எவ்வாறு உள்வாங்கப்படுகின்றது என்பதும் அவற்றுக்கான வெளிப்பாடு இவர்களால் எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்பதும் கேள்வியாகவே உள்ளது.

இவ்வாறான சூழலில் யுத்ததால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அதிகம் வாழும் மன்னார் மாவட்டம் உட்பட அனைத்து மாவட்டங்களிலும் மொழி ரீதியான உரிமைகள் மற்றும் மொழிக் கொள்ளை என்பன உரிய முறையின் பேணப்படுகின்றனவா? மக்களின் சேவைகள் அந்த அந்த பகுதியில் அவர்களின் தாய் மொழியில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றதா? என்பதை சம்ந்தப்பட்ட அரச தலைவர்கள் நிச்சயப்படுத்தி கொள்ளவது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

ஒரு உயர் பதவி நியமனம் வளங்கப்படும் போது பிராந்திய மொழிக்கான முன்னுரிமை என்பது கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதுடன் அவ்வாறாக இல்லாத பட்சத்தில் இரு மொழி புலமை கவனிக்கப்படவேண்டும்

என்பது பலரின் கோரிக்கை ஆகும் அதே நேரம் அரச அலுவலகங்களிலும் குறிப்பாக மாற்று மொழி உயர் அதிகாரிகள் பணிபுரியும் திணைக்களங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களில் உரிய மொழி பெயர்பாளர்கள் உள்ளார்களா என்பதை உறுதிப்படுத்துவது சிறப்பானதாகவும்.

இலங்கையின் நான்கு பகுதியிலும் உள்ள மக்கள் தங்கள் தேவைகளை தாங்களாகவே உரிய மொழியில் உரிய நேரத்தில் மொழி சுகந்திரத்துடன் எப்போது நிறைவேற்றிக்கொள்கின்றார்களோ அப்போதே மீண்டும் ஒரு நிலைபேறான சுகந்திரத்திற்கான முதலடி எடுத்து வைக்கப்படுகின்றது என்பதே நிதர்சனம்.

௨௦௨௦-௨௧ ௨௦௨௧-௨௨-௨௩

தகவல் அறியும் சட்டத்தை அமுல்படுத்த தடையாக உள்ள மொழிப்பிரச்சினை

74 சதவீதமான இலங்கையர்கள் தமது மொழி உரிமையை அறியாதுள்ளனர்

சரியான தகவல்களை அறிந்துகொள்ளும் உரிமை இலங்கை பிரஜைகளின் மிக முக்கியமான உரிமையாகும். அத்துடன் ஊடகவியலாளர்களுக்கும் இது மிகவும் பயன்மிக்கது. சரியான தகவல்களைப் பெறுவது தொடர்பில் ஊடகவியலாளர்கள் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கசப்பான அனுபவங்களைப் பெற்றிருந்தனர்.

“ஊடகங்களுக்கு தகவல் வழங்கதடை”

தகவல்களை வழங்காதீர்கள் என்று சுற்று நிருபத்தினூடாக எமக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சந்தேகம் இருந்தால் சுற்று நிருபத்தை காட்ட முடியும்”

“எங்களிடம் விபரம் கேட்டுளங்கள் வேலைக்கு முடிவுகட்டப் பார்க்கின்றீர்கள்”

இவ்வாறான பேச்சுக்களை குறிப்பாக பொலிஸ் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களில் பொதுவாகவே கேட்க முடியும். இதனால் தேவையான தகவல்களைப் பெற பலதரப்பட்ட உபாயங்களைப் பின்பற்ற வேண்டிய நிலை ஊடகவியலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

எனினும் 2016 இல் 12 தகவல் அறியும் உரிமை சட்டம் அமுலாகியமை காரணமாக ஊடகவியலாளர்கள் எந்தவிதமான தயக்கமும் இன்றி அரசு உத்தியோகத்தர்களிடம் தகவல்களைக் கோர சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இந்த சட்டம் 2017 பெப்ரவரி 3ம் திகதி முதல் அமுலாகியதுடன், தற்போது 5 வருடங்கள் கடந்து விட்டன. இந்த 5 ஆண்டுகளில் இந்த சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் போது ஏற்பட்ட குறைகள், பலவீனங்கள் என்பனவற்றை மக்களும், ஊடகவியலாளர்களும் ஒருங்கே எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. தகவல் கேட்கும் மொழியில் பதில் கிடைக்காமை இவற்றுள் பிரதான பிரச்சினையாகும். இதற்கு உதாரணமாக பின்வரும் உதாரணத்தை குறிப்பிட முடியும்.

வவுனியா மாவட்டத்தில் வவுனியா தெற்கு சிங்களம், வவுனியா கிழக்கு தமிழ் என இரண்டு பிரதேச செயலகங்கள் உள்ளன. அண்மையில் தகவல் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக ஒருவிண்ணப்பத்தை சிங்கள மொழியில் வவுனியா கிழக்கு பிரதேச செயலகத்திற்கு வழங்கியிருந்தேன் அதற்கு பதில் எனக்கு தமிழ் மொழியில் கிடைத்திருந்தது. தமிழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களை அறிந்து கொள்ள சிரமப்பட நேர்ந்தது. அங்கு நேரடியாக சென்று விசாரித்த போது, சிங்கள மொழி உத்தியோகத்தர்கள் இல்லை என்பதால் இந்த பிரச்சினை ஏற்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது.

இது பற்றி வவுனியா தெற்கு பிரதேச செயலாளர் என்.கமலதாசனிடம் வினவியப்பொழுது, “எங்களது அலுவலகத்தில் சிங்கள மொழியில் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் எவரும் இல்லை. அதனால் தான் தமிழ் மொழியில் பதில் கிடைத்ததாகக்” குறிப்பிட்டார். இது பற்றி அவர் மேலும் கூறுகையில், மொழிப் பெயர்ப்பாளர் ஒருவரையும், சிங்களத்தில் தட்டச்செய்யக் கூடிய ஒருவரையும் நாம் கேட்டிருந்தோம். ஆனால் கிடைக்கவில்லை என்றும் அவர் கூறினார்.

எவ்வாறாயினும், பெரும்பாலும் தமிழ் மொழிப் பயன்பாடு அதிகம் உள்ள பிரதேசமான வவுனியாவில் இதே அனுபவத்தை சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளரான எம்.பிரதீபன் எதிர்கொண்டிருந்தார். பிரதீபன் மாத்தளையைச் சேர்ந்தவர். அவருக்கு தேவையான தகவல் ஒன்றைப் பெறுவதற்காக மாத்தளை நகர சபைக்கும் பன்வில பிரதேச செயலாளர் காரியாலயத்திற்கும் அவர் தகவல் அறியும் விண்ணப்பத்தை தமிழ் மொழியில் சமர்ப்பித்திருந்தார். ஆனால் அவருக்கு பதில் தமிழ் மொழியில் கிடைத்திருந்தது. இங்கு பிரச்சினை என்னவெனில் பிரதீபன் போன்று தகவல் பெற அரசு நிறுவனங்களுக்கு செல்பவர்கள் எதிர்கொள்ளும் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளாகும். ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் இலங்கையில் வசிக்கும் மக்களில் குறிப்பிடத்தக்க அளவானவர்கள் இந்த மொழிப் பிரச்சினையை எதிர்கொள்கின்றனர். இவர்களில் தமிழ் மொழியை தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களே இந்த பிரச்சினையை அதிகம் எதிர்கொள்கின்றனர்.

நுவரெலியா மாவட்டமும் இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகும். மாவட்டத்தின் புள்ளி விபரங்களின்படி சிங்கள மொழியில் செயற்படுபவர்கள் 282621 (40.2%), தமிழ் மொழியில் செயற்படுபவர்கள் 418451 (59.5%) ஆகும். அதில் இந்தியத் தமிழர்கள் 355830 (50.6), இலங்கைத் தமிழர்கள் 46066 (6.5) மற்றும் முஸ்லிம் 16555 (2.4) ஆகும். எனினும் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் பெரும்பாலான அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ் மொழியில் தகவல் கோருபவர்கள் பெரும் சிரமத்தை எதிர்கொள்கின்றனர். இதனைத் தவிரகம்பகா, குருணாகலை அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை ஆகிய மாவட்டங்களிலும் தமிழ் மொழியில் தகவல் கோருபவர்கள் சிரமத்தை எதிர்கொள்வதாக தகவல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

வடக்கு கிழக்கு மற்றும் தென் மாவட்டங்களில் தான் இப்பிரச்சினை தீவிரமாக உள்ளது. சிங்கள மொழிப் பயன்பாடு அதிகம் உள்ள மாவட்டமான அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் தமிழ் பேசுபவர்கள் எண்ணிக்கை 7939 ஆகும். அதேபோன்று காலி மாவட்டத்தில் உள்ள தமிழ் மொழி பேசுபவர்களின் எண்ணிக்கை 55042 ஆகும். இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ் மொழிக்கு மிகவும் குறைவான வசதியே உள்ளது. அதேபோன்று வவுனியாவை தவிர மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம் போன்று கிழக்கில் மட்டக்களப்பு ஆகிய மாவட்டங்களில் பெருமளவில் இல்லாவிடினும் சிங்களமொழியில் செயற்படும் சிறியளவில் உள்ளனர். ஆனால் அவர்களால் சிங்கள மொழியில் தகவல்களைப் பெற முடியாதுள்ளது. அம்பாறை மற்றும் திருகோணமலை ஆகிய மாவட்டங்களில் இந்த நிலைமையை இரு தரப்பினரும் கூடக் குறைந்தளவில் எதிர்கொள்கின்றனர்.

எனினும் இலங்கை அரசியலமைப்பின் 12(2) பிரிவின்படி எந்தவொரு பிரதேசமும் சிங்கள மற்றும் தமிழ் மொழியில் தங்களது பணிகளை மேற்கொள்ள முடியும். அதனை ஐ.நா மனித உரிமைகள் பிரகடனமும் உறுதிசெய்துள்ளது. இலங்கையில் இரு மொழிகளும் அரசுகளும் மொழிகளாகும். எனினும் அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வொன்றில் நாட்டின் சனத்தொகையில் 74 சதவீதமானவர்கள் இதனைப் பற்றி அறியாதுள்ளனர். இது மிகவும் துரதிருஷ்டவசமானது. ஏனெனில் நாட்டு மக்களின் மொழி உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசினால் தனியான ஒரு அமைச்சு நிறுவப்பட்டு இதனைக் கையாள அமைச்சர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஆனால் இதனால் மட்டும் எதிர்பார்த்த இலக்கினை அடைய முடியுமா என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

இது தகவல் அறியும் உரிமைக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்ட பிரச்சினை அல்ல. அரசுமொழிக் கொள்கையை முன்னேற்ற ஒழுங்கு விதிகளையும், சட்டங்களையும் உருவாக்குவது தொடர்பில் அரசின் கவனம் திரும்ப வேண்டியது அவசியமாகும்.

• சனத் பிரியந்த

ISBN : 978-624-5914-21-0

9 786245 914210 >